

श्री-विष्णु-सहस्र नामावलि-
R. N. 121
—दर्शन—

॥ श्री गुरु ॥

श्रीपादनाथ परमहंस महाराज

प्रकाशक .

विनायकनाथ भागिदलाल पंडित

प्रिन्ट अथर्व.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૬૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વિધાનસભાના માધ્યમ દર્શન

વિષય ૮૨૨ : ૪૩૭૩૫૪ : ૧

શ્રી વિષ્ણુસહસ્રનામાવલિ દર્શન

યોજક :

ગોપાળરાય પરભુરામ મેહેતા
મુકામ-અમદાવાદ, સારંગપુર, ફાફલાની પોળ
ભક્તમાળ પ્રસંગ, ધર્મવિચાર, ગીતામૃત,
શમનભવાટવી આદિના કર્તા
અને

નિર્વાણસ્થ શ્રી ગુરુ નિદાસના શિષ્ય

૧૯૨૬

પ્રકાશક :

વિનાયકરાય માણેકલાલ પંડિત
મુકામ-મુંબઈ, તારાભુવન, ખેતવાડી મેઈનરોડ
અને અમદાવાદ ખાડીયા-ગોલવાડ.

ઈ. સ. ૧૯૨૯
સંવત્ ૧૯૮૬

પ્રથમાવૃત્તિ
પ્રત ૧૦૦૦

કિંમત અમૂલ્ય

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૪૫૨

મુદ્રણસ્થાન :

આદિત્ય મુદ્રણાલય : રાયખડ, અમદાવાદ.

મુદ્રક :

ગજનન વિશ્વનાથ પાઠક

स्व. अ. सौ. मंगलागवरी.

जन्म
सन् १९०४

मरण
सन् १९२८

અર્પણ પત્રિકા

પૂજ્યપાદ શ્રી વિષ્ણુ-કૃષ્ણ પરમાત્માની પવિત્ર સેવામાં સવિનય, સવિવેક અને અતિ નમ્રતાપૂર્વક અર્પણ પત્રિકા.

હે મહારાજ. આપજ ત્રિલોકી જગતના આદિ કારણ છો, આધાર અને અધિષ્ઠાન છો; આપનું દર્શન અને આપનું સ્થાન અગમ અને અગોચર છે; આપજ અચિંત્ય, અતર્ક્ય, અકળ, અને અકથ છો; આપજ ભક્તવત્સલ ભગવાન છો; આપનું નામ એજ આપની વાણીમય મૂર્તિ છે; આપનું નામ ઉચ્ચારણ અને આપનું નામ સ્મરણ એજ એક પતિત પાવન, અને અધમ ઉદ્ધારણ સાધન છે, તેથી શ્રી વિષ્ણુ સહસ્ર નામાવળી દર્શન નામક પુસ્તક ગુજરાતીમાં હું આપને સવિનય સપ્રેમ અર્પણ કરું છું.

સ્વર્ગસ્થ મારા પિતાશ્રી માણેકલાલ જમીયતરામ, અને સ્વં મારાં માતૃશ્રી વસંતી બેન, તથા સ્વં મારાં ધર્મપત્ની મંગળા ગવરીના જીવાત્માની પરલોકમાં સફળિતિ અર્થે અને આલોકમાં તેમના સ્મરણાર્થે આ પુસ્તક છપાવીને મારા જ્ઞાતિબંધુઓને (વિસનગરા નાગરોને) હું ભેટ આપું છું.

શ્રી ગીતાજી અને શ્રી વિષ્ણુ સહસ્ર નામનું માહાત્મ્ય જગતપ્રસિદ્ધ છે એટલે મારે વિશેષ કહેવાની જરૂર નથી. મનુષ્યોને લક્ષ્યોપદેશી થોળા જન્મથી મુક્ત કરનાર આ એકજ સાધન છે, અને ભવસાગર તરવાની આ એકજ નૌકા છે; માટે યથાશક્તિ પરલોક તરફ દ્રષ્ટિ રાખવી એ મનુષ્ય જન્મની સાફલ્યતા છે.

મુ. મુંબઈ.

તારાણવન-ખેતવાડી મેઈનરોડ.

સંવત ૧૯૮૬, કારતક સુદ ૧

તા. ૨-૧૧-૨૯

લિં

વિનાયકરાવ માણેકલાલ પંડિત

અભિપ્રાય

સાક્ષર શ્રી હાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરી તરફથી
મળેલો અભિપ્રાય—

ધોબીની પોળ .

અમદાવાદ તા. ૧૫-૧૦-૨૭.

ભાઈશ્રી ગોપાળરાય,

તમારા તરફથી આવેલું પુસ્તક “શ્રી વિષ્ણુ સદસ્ય નામાવલી દર્શન” હું વાંચી ગયો. તમે શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનના નામના અર્થ ભક્તિપૂર્વક દર્શાવ્યા છે. અર્થ સમજ્યા વગર કેવળ પાઠ કરનારને જેનું રહસ્ય ન સમજાય તેને તમારું પુસ્તક વાંચવાથી અર્થનો સાક્ષાત્કાર થશે. વિષ્ણુ સદસ્યનો પાઠ કરનાર હજારો લોકો છે. એવાઓને કેવળ પાઠના કરતાં તમારા પુસ્તકથી ઘણો જ લાભ થશે. જિજ્ઞાસુઓને તો આધ્યાત્મિક વિચારો કરવાની ભૂમિકા થશે.

તમે આવા ધર્મકાર્યમાં વખત વ્યતિત કરો છો એ જોઈને મને આનંદ થાય છે. હું તમારું પુસ્તક બહોળો ફેલાવો પામે એમ ઇચ્છું છું. એજ—

લી. શુભચિંતક

હાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરીના

પ્રણામ.

॥ ॐ तत्सत् ॥

પ્રસ્તાવના

આ પુસ્તકનું નામ શ્રી વિષ્ણુસહસ્ર નામાવલી ૧૬૨૧ નામનું છે.

પરમાત્માની પ્રાપ્તિના બે માર્ગ છે. એક વિધિ અને બીજી નિષેધ. શાસ્ત્રોમાં વિધાન કરેલો યજ્ઞ-યાગાદિક કર્મોવાળો માર્ગ વિધિ-રૂપ છે; તેમજ ભક્તિ, જ્ઞાન અને ઉપાસના પણ વિધિરૂપ છે. સર્વ જગત વાસુદેવરૂપ છે. એવો અનુભવ થવો એ વિધિની પરાકાષ્ઠા છે.

નિષેધ માર્ગમાં દ્રશ્ય પ્રપંચનો નેતિનેતિ વાક્યોથી બાંધ કરતાં જે અવશેષ રહે તે નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ (અવરહેદવાદ) વસ્તુ પરમાત્મા છે.

ઉભય માર્ગો જો કે જુદા જાણાય છે, તો પણ તે ઉભયમાંથી એકનું વિધિવત્ અનુષ્ઠાન જરૂરિયાતને સ્વરૂપ સાધક અથવા મોક્ષ સાધક થાય છે.

શ્રી વિષ્ણુસહસ્ર નામ સ્તોત્ર વિશ્વસ્વરૂપમાં પરમાત્માનું ૨૬૨૧ નામો છે તેથી તે વિધિ માર્ગ રૂપ છે; અને તેથી જગતમાં જે જે

૧ દર્શન એટલે તત્ત્વ અવલોકન. તત્ત્વ દર્શન એજ વાસ્તવિક દર્શન છે. અને તત્ત્વજ્ઞાન એજ પરમાત્માની વાસ્તવિક પ્રાપ્તિ છે, શ્રી વિષ્ણુ સહસ્રનામીનું પ્રત્યેક નામ એજ (સર્વં ક્ષલ્લિવદં બ્રહ્મ એ શ્રુતિ ન્યાયે) તત્ત્વ છે, તેથી દર્શન નામ રાખ્યું છે.

૨ જ્ઞાનનો સાક્ષાત્કાર.

કંઈ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે, તેમજ જે જે કંઈ જ્ઞાનગોચર થાય છે તે સર્વ પરમાત્માજ છે. અથવા બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો પરમાત્મા જ વિવર્તરૂપે જગદાકાર દેખાય છે.

આ પુસ્તક લખવામાં મને રા. રા. પંડ્યા કેશવલાલ નથુરામે મદદ કરી છે, અને રા. રા. મેહેતા પરભુલાલ રાયજીભાઈએ આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં રા. વિનાયકરાય માણેકલાલ પંડિતની પૈસાની સહાયતા મેળવવા માટે જે પરીશ્રમ ઉઠાવ્યો છે અને પોતાની નેમ પાર પાડી છે તેથી તે ઉભય—ગૃહસ્થોના હું આભાર માનું છું. તેમજ નડીઆદના શાસ્ત્રી શ્રી અમથારામ નથુરામે મારા લેખનું સંશોધન કરવામાં મને મદદ કરી છે તેથી હું તેમનો ઉપકાર માનું છું. તેમજ નડીઆદના દેસાઈ રામભાઈ તલસીભાઈએ લખાણને ફેર કરી આપ્યું છે તેથી હું તેમને ધન્યવાદ આપું છું. તેમજ દેસાઈ ભાઈલાલભાઈ નરસીભાઈએ નડીઆદમાં દેસાઈ વગામાં પોતાના મકાનમાં અમને રાખીને અમારી ખાતર બરદાસ કરી છે તેથી હું વિશ્વંભર પ્રભુ પાસે યાચના કરીને તેમને આશીર્વાદ આપું છું.

શ્લોકાકારમાં ગોઠવેલાં શ્રીવિષ્ણુનાં સદસ્ય નામોના પાઠ કરનારને જે ફળ થાય છે તેજ ફળ સદસ્યનામાવલિનાં છૂટક નામોના પાઠ કરનારને પણ થાય છે, માટે જેને જે રીતે પાઠ કરવો સુગમ પડે તેણે તે રીતે પાઠ કરવો.

મોક્ષની ઈચ્છા રાખનારા એવા મુમુક્ષુજનોને પોતાના મનની ચંચળતા નિરંતર વિક્ષેપ કરાવતી રહે છે. મનના વેગોને રોકવા દુષ્કર છે, ક્ષણે ક્ષણે અને પળે પળે ચંચળ મન આકાશ અને પાતાળની

ખબર કાઢવાને જતું રહે છે, એવા મનનો નિગ્રહ જો કે યોગની અત્યાહાર ક્રિયાથી કરવામાં આવે છે, તોપણ તે નિગ્રહ ક્ષણિક છે, તો હવે તેના નિગ્રહની જિજ્ઞાસા પૂરી પાડવાને શ્રી ભગવાન નિત્ય વૈરાગ્ય અને આધ્યાત્મિક વિચારોના સેવનનો બોધ કરે છે. (વૈરાગ્ય એટલે જગતની નશ્વરતા અને અહંમમ પ્રવૃત્તિમાં દોષ દર્શન; અને આધ્યાત્મિક એટલે સ્વઆત્મજ્ઞાન પ્રાપ્તિના વિચારો.) શ્રી ભગવાન કહે છે કે “અભ્યાસેન તુ કૌંતેય વૈરાગ્યેણ ચ ગૃહ્યતે વળી કહે છે અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિત્યત્વં તત્ત્વ જ્ઞાનાર્થ દર્શનમ્” इति તદ્દનુસાર જિજ્ઞાસુ જનોએ શ્રવણ મનન અને નિદિધ્યાસન કરીને ચોતાના મનનો નિગ્રહ કરવાનો ઉપાય—શ્રી ભગવાન કહે છે કે—

મન્મના ભવ મદ્ભક્તો મધ્યાજિમાં નમસ્કુરુ ।

મામેવૈષ્ણસિ સત્યંતે પ્રતિજ્ઞાને પ્રિયોઽસિમે ॥

હું અર્જુન તું મને અતિપ્રિય છે તેથી હું તને મારું ગુપ્ત રહસ્ય કહું છું તે એ કે તું મારામાં જ મન રાખનારો થા, મારા એકનોજ ભક્ત થા, મારા એકનુંજ યજન પૂજન કરનારો થા, અને મને એકનેજ નમસ્કાર કરનારો થા, તો તુ મને જ પામીશ એ મારી સત્ય પ્રતિજ્ઞા છે, આ પ્રમાણે જીવતાં જીવે આ જીવંતીમાંજ તેને (જિજ્ઞાસુને) નિત્ય નિરંતરનો અભ્યાસ જીવનમુક્ત કરે છે, અને તેથી કેટલેક અંશે તેવો નિગ્રહ કરવાના હેતુથી મેં આ લેખ લખવાની યોજના કરી છે. ચંચળ મનને પારલૌકિક વિષય તરફ વાળતા રહેવું એજ આ લેખ લખવાનું પ્રયોજન છે અને તેથી તે સ-અર્થ છે. આ લેખ લખવામાં મેં ટીકાની પણ મદદ લીધી છે.

આ પુસ્તકમાં જે જે દોષ માલમ પડે તે તે વિદ્વજનોએ સુધારીને વાંચવા.

મારી સર્વ ક્રિયાઓ (કાર્યિક વાચિક અને માનસિક) હું શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનને અર્પણ કરીને તેમનું જ શરણ લેઈ છું અને નિષ્કામ થવા સાર મારો આ પ્રયાસ શ્રીકૃષ્ણાર્પણ કરું છું. હે દેવાધિદેવ “ત્વમેવ સર્વં મમદેવ દેવ.”

પુનઃ આ લખાણમાં પુનરૂક્તિ ઘણી થઈ ગઈ છે પણ આ વિષયજ એવો બોધક છે કે જેમાં તેમ કરવાની જરૂર પડી છે.

बोधधारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयवृषिताः ।

अबोधोपहतान्नान्ये जीर्णमंगे सुभाषिताम् ॥

भर्तृहरि

પુનઃ શ્રી ભર્તૃહરિ વૈરાગ શતકમાં કહે છે કે આ જગતમાં ત્રણ પ્રકારના મનુષ્યો છે; એક સમજી-જ્ઞાની, બીજા અણસમજી અને અજ્ઞાની, અને ત્રીજા ગુણવાન. તેમાં સમજી-જ્ઞાની લોકો પોતાની જ્ઞાન સમજણના ગર્વમાં (હુંપદમાં) તણાતા રહે છે, ગુણવાન લોકો પોતાના ગુણના અહંકારમાં તણાતા રહે છે અને અણસમજી-અજ્ઞાની લોકો તો મારી વાત સમજતા પણ નથી. વળી રાગ લોકો પણ મારી વાત માન્ય કરતા નથી, તો મારી વાત મારે કાને કહી સંભળાવવી, માટે મારી વાતનો શ્રોતા અને વક્તા હુંજ થાઉં છું અને તેથી હુંજ તેનો અધિકારી છું. તદ્વત્ આ લખાણનો અધિકારી પણ હુંજ છું, અને વળી મારા જેવા અન્ય મનુષ્યો જેઓને જિજ્ઞાસા પ્રદીપ્ત થઈ હશે તેઓ પણ થશે.

મુકામ—અમદાવાદ
સારંગપુર, ફાફડાની પોળ

યોજક
ગોપાળરાય પરભુરામ મહેતા.
ચીફ ગુડસ કલાર્ક (રીટાયર્ડ)
બી. બી. એન્ડ, સી. આઈ. રેલ્વે.

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥ શ્રીગુરુ પરમાત્મા દેવતા ॥

॥ અથ મઙ્ગલાચરણ ॥

મૂકં કરોતિ વાચાલં પંગૂં લંઘયતે ગિરિમ્ ।

યત્કૃપા તમહં વંદે પરમાનંદં માધવમ્ ॥

જેમની કૃપા મુંગા મનુષ્યને બોલતો કરીને શ્રેષ્ઠ વક્તા કરે છે, અને પાંગળા મનુષ્યને પર્વત ઓળંગાવે છે, તેમનું ભજન, સ્મરણ અને વંદન પણ જે તેમની કૃપા થાય તો જ મનુષ્ય કરી શકે છે. તે લક્ષ્મીપતિ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા કે જે પરમાનંદ સ્વરૂપ છે તેમને હું પ્રથમ નમસ્કાર કરું છું.

યંબ્રહ્મા વરુણેન્દ્ર રુદ્રમરુતઃ સ્તુન્વંતિદિવ્યૈઃ સ્તવૈ

વેદૈઃ સાંગપદક્રમોપનિપદૈર્ગયિંતિયં સામગાઃ ।

ધ્યાનાવસ્થિત તદ્ગતેન મનસા પશ્યંતિ યં યોગિનો

યસ્તાં તં ન વિદુઃ સુરાસુરગણાદેવાય તસ્મૈ નમઃ ॥

જેમની બ્રહ્મા, વરુણ, હંદ્ર, રુદ્ર અને વાયુ આદિ દેવો દીવ્ય સ્તોત્રાથી સ્તુતિ કરે છે, પુનઃ જેમનું ધન, ક્રમ, ઉપનિષદ આદિ ૫૨ અંગ સહિત વેદોદ્ધારાએ સામવેદીઓ ગાન કરે છે, તેમ જ યોગિઓ સમાધિમાં મનદ્વારાએ જેમનું દર્શન કરે છે, વળી જેમનો મહિમા સુર કે અસુર કોઈ જાણી શકતા નથી એટલે જે મન બુદ્ધિની પાર છે (અગમ અગોચર છે) તે પરમાત્માને હું પ્રથમ નમસ્કાર કરું છું.

શ્રી વિષ્ણુસહસ્ર નામાવલિ દર્શન

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥ શ્રી ગોપાલકૃષ્ણાયનમઃ ॥

યસ્ય સ્મરણ માત્રેણ જન્મ સંસાર બંધનાત્ ।

વિમુચ્યતે નમસ્તસ્મૈ વિષ્ણવે પ્રથમ વિષ્ણવે ॥ ૧ ॥

શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ વિષ્ણુ કે જેમનું નામ સ્મરણ કરવાથી જગતના જીવો જન્મ મરણરૂપ સંસારબંધનથી મુક્ત થાય છે, તે મહા સમર્થ વિષ્ણુ ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું. (૧)

વૈશંપાયન ઉવાચ ॥

શ્રુત્વા ધર્માન શેષેણ પાવનાનિ ચ સર્વશઃ ।

યુધિષ્ઠિરઃ શાંત નવં પુનઃ વ્રામ્ય ભાષત ॥ ૨ ॥

વૈશંપાયન કહે છે કે—હે જનમેજય ! મન, વાણી અને કાયા સર્વને પવિત્ર કરનાર સર્વ ધર્મોને આપની પાસેથી સારી રીતે મેં સાંભળ્યા તો પણ હજી મને આપને કંઈક વિશેષ પૂછવાનું મન થાય છે એવું યુધિષ્ઠિર રાજાએ શંતનુંના પુત્ર લિષ્મપિતામહને ફરીને પૂછ્યું. (૨)

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ ॥

કિમેકં દૈવતં લોકે કિંવાપ્યેકં પરાયણમ્ ।

સ્તુવંતઃ કં કર્મચિતઃ પ્રાપ્નુયુઃ મનિવાઃ શુભમ્ ॥ ૩ ॥

કો ધર્મઃ સર્વધર્માણાં ભવતઃ પરમો મતઃ ।

કિં જપન્ મુચ્યતે જંતુર્જન્મ સંસાર બંધનાત્ ॥ ૪ ॥

યુધિષ્ઠિર કહે છે કે—જન્મ મરણથી મુક્ત થવાને માટે સહેલામાં સહેલો અને થોડા પ્રયાસથી થઈ શકે એવો આ જગતમાં કયો પુરુષાર્થ છે, કયા દેવ સ્તવન કરવા યોગ્ય છે, કયા દેવ અર્ચન, પુજન કરવા યોગ્ય છે, કયા દેવ શરણ લેવા યોગ્ય છે, કયા દેવ શુભ કલ્યાણ કરનાર છે, કયો ધર્મ સ્વધર્મોમાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ છે, કયો જપ એટલે મંત્ર મનુષ્યને જન્મ મરણથી મુક્ત કરનાર છે ?

મીઠ્ઠમ ઉવાચ

જગત્પ્રભું દેવદેવમનં તં પુરુષોત્તમમ્ ।

સ્તુવન્નામ સહસ્રેણ પુરુષઃ સતતોત્થિતઃ ॥ ૫ ॥

તમેવ ચાર્ચયન્નિત્યં ભક્ત્યા પુરુષમવ્યમ્ ।

ધ્યાયન્ સ્તુવન્નમસ્યંશ્ચ યજમાનસ્તમેવ ચ ॥ ૬ ॥

અનાદિ નિધનં વિષ્ણું સર્વલોક મહેશ્વરમ્ ।

લોકાધ્યક્ષં સ્તુવન્નિત્યં સર્વદુઃસ્વાતિગો ભવેત્ ॥ ૭ ॥

બ્રહ્મણ્યં સર્વ ધર્મજ્ઞં લોકાનાં કીર્તિવર્ધનમ્ ।

લોકનાથં મહદ્ભૂતં સર્વભૂતમવોદ્ભવમ્ ॥ ૮ ॥

મીઠ્ઠમ કહે છે—હે યુધિષ્ઠિર ! જગતના પ્રભુ અને દેવતા પણ દેવ જેમને જગતમાં પુરુષોત્તમ કહે છે, વળી જે અનંત અપાર છે, તે વિષ્ણુ ભગવાનની જે મનુષ્ય સ્તુતિ કરે છે, તે મનુષ્ય સર્વ પાપોથી તથા સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થાય છે. જે મનુષ્યો તે અવિનાશી

ભગવાનનું નિત્ય અર્ચન, સેવા, ભક્તિ, ધ્યાન, સ્તુતિ, નમસ્કાર
 યજ્ઞન પુજન કરે છે તે મનુષ્યો પણ સર્વ દુઃખોથી અને સર્વ
 પાપોથી મુક્ત થાય છે. પુનઃ જે મનુષ્યો વિષ્ણુભગવાન કે જે
 અનાદિ અનંત, સર્વવ્યાપક, સર્વનિયંતા, સર્વ દેવોના પણ દેવ,
 સર્વના અધ્યક્ષ અને સર્વને નિયમમાં રાખનારા છે તેમનું સ્તવન
 કરવાથી મનુષ્યો સર્વ દુઃખોથી પારાંગત થાય છે. પુનઃ સર્વલોકના
 નાથ, સર્વનું કલ્યાણ કરનાર, ભુતપ્રાણી સહીત જગતને ઉત્પન્ન
 કરનાર એવા મહાન પ્રભુનું સ્તવન કરવાથી મનુષ્યો આધિવ્યાધિ
 (શારીરિક, માનસિક) સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થાય છે. તેથી હું સર્વ
 ધર્મોમાં વિષ્ણુભગવાનનું સ્તવન અને સ્મરણ કરવું એ જ ધર્મને હું
 શ્રેષ્ઠ માનું છું. ૫-૮

एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिक तमोमतः ।

यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तवैरर्चयन्नर सदा ॥ ९ ॥

परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ।

परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ॥ १० ॥

पवित्राणां पवित्रंયો મંગલનાં ચ મંગલમ્ ।

दैवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता ॥ ११ ॥

પુંડરીકાક્ષ ભગવાનનું સ્મરણ કરવું, શરણ લેવું, તેમની જ
 ભક્તિ કરવી, તેમની જ સ્તુતિ કરવી, તેમનું જ અર્ચન કરવું તે જ
 એક ધર્મ સર્વ ધર્મોમાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ છે એવું માંડે માનવું છે. જે દેવ
 મહાન તેજસ્વી છે, તપસ્વી છે, અનંતઅપાર બ્રહ્મસ્વી છે, અને જે

સર્વ મનુષ્યોને અંતીમ પ્રાપ્તવ્ય શ્રેષ્ઠ સ્થાન છે તે પુંડરીકાક્ષ એવા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની ભક્તિ કરવી એ જ મોટામાં મોટો ધર્મ છે. પુનઃ જે પવિત્રમાં પણ પવિત્ર, મંગળમાં પણ મંગળરૂપ એટલે મહાન્ મંગળરૂપ, દેવોના પણ દેવ અને જે સર્વ ભૂતપ્રાણીઓના મહાન્ પિતા છે તે અવિનાશી વિષ્ણુભગવાન સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે. ૯-૧૧

યતઃ સર્વાણિ ભૂતાનિ ભવંત્યાદિ યુગાગમે ।

યર્ષિમશ્ચ પ્રલયં યાંતિ પુનરેય યુગક્ષયે ॥ ૧૨ ॥

તસ્યલોક પ્રધાનસ્ય જગન્નાથસ્ય ભૂપતે ।

વિષ્ણોર્નામ સહસ્રં મે શૃણુ પાપમયાપહમ્ ॥ ૧૩ ॥

યાનિ નામાનિ ગૌણાનિ વિસ્ત્યાતાનિ મહાત્મનઃ ।

ઋષિભિઃ પરિગીતાનિ તાનિ વક્ષ્યામિ ભૂતયે ॥ ૧૪ ॥

પુનઃ જેનાથી સત્યયુગના આરંભમાં સર્વ ભૂતપ્રાણીઓ ઉત્પન્ન થાય છે,—અને અંતમાં પ્રલયકાળે જેમાં સર્વક્ષય થાય છે, તે પરમાત્મા એવા વિષ્ણુભગવાનના સહસ્ત્ર નામોવાળી સ્તુતિ કે જે સર્વ પાપનો અને સર્વ ભયનો નાશ કરનારી છે તે સ્તુતિ મારી પાસેથી સાંભળ. ત્રણ વિષ્ણુનાં જે જે નામો ગૌણ તથા અપ્રસિદ્ધ છે તે નામો, અને જે જગતમાં પ્રખ્યાત છે તે નામો પણ હું તને કહું છું તે તું સાંભળ. ૧૧-૧૪

અથકરન્યાસ.

ૐ અસ્ય શ્રી વિષ્ણોર્દિવ્ય સહસ્ર નામ સ્તોત્ર મંત્રસ્ય ભગવાન્
વેદવ્યાસઋષિઃ ॥ શ્રી વિષ્ણુઃ પરમાત્મા દેવતા ॥ અનુષ્ટુપ્ છંદઃ ॥

અમૃતાં શુદ્ધવો ભાનુરિતિવીજમ્ ॥ દેવકીનંદનઃ સષ્ટેતિ શક્તિઃ
 ત્રિસામા સામગઃ સમિતિહૃદયમ્ ॥ શંખમૃન્નંદકી ચક્રીતિ કીલકમ્ ॥
 ॥ શાર્ફધન્વા ગદાધર इत्यस्त्रम् ॥ રથાંગપાણિરક્ષોમ્ય इति कवचम् ॥
 ઉદ્ભવઃ ક્ષોમણો દેવ इति परमो मंत्रः ॥ શ્રી મહાવિષ્ણુ પ્રીત્યર્થ જપે
 વિનિયોગઃ ॥ વિશ્વં વિષ્ણુર્વપટ્કાર इत्यंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ અમૃતાં
 શુદ્ધવો ભાનુરિતિ તર્જનીભ્યાં નમઃ ॥ બ્રહ્મણ્યો બ્રહ્મકૃદ્ બ્રહ્મેતિ
 મધ્યમાભ્યાં નમઃ ॥ સુવર્ણબિંદુરક્ષોમ્ય इत्यनामिकाभ्यां नमः ॥
 નિમિષોઽનિમિષઃ સગ્વીતિ કનિષ્ઠિકાભ્યાં નમઃ ॥ રથાંગ પાણિ
 રક્ષોમ્ય इति करतलकर पृष्ठाभ्यां नमः ॥

॥ અથ ધ્યાનમ્ ॥

શાંતાકારં મુજગશયનં પદ્મનાભં મુગ્ધશં ।
 વિશ્વાધારં ગગનસદૃશં મેઘધર્ણં શુભાંગમ્ ॥
 લક્ષ્મીકાન્તં કમલનયનં યોગિભિર્ધ્યાનગમ્યં ।

વંદે વિષ્ણું ભવભયહરં સર્વલોકૈક નાથમ્ ॥ ૧ ॥

શાંત આકારવાળા, શેષનાગ ઉપર શયન કરનારા, જેમની
 નાભિમાં કમળ છે એવા, દેવતાઓના ધૃશ્વિર વિશ્વના આધાર, અધિષ્ઠાન,
 આકાશના જેવા સર્વવ્યાપક, મેઘના જેવા શ્યામ, શુભ અંગોવાળા,
 લક્ષ્મીના પતિ, કમળ જેવાં નેત્રોવાળા, યોગીઓને ધ્યાનમાં જણાતા,
 સંસારના ભયનો નાશ કરનારા અને સર્વલોકના એક નાથ એવા
 શ્રી વિષ્ણુભગવાનનું હું ધ્યાન ધરું છું.

॥ ॐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

ઓંકાર (પ્રણવ) સ્વરૂપ ભગવાન વાસુદેવને નમસ્કાર છે.

ટિપ્પણ:—ઓંકાર કે જે નિર્ગુણ અને સગુણ બ્રહ્મસૂત્રક એકાક્ષર મંત્ર છે જેને સાડાત્રણ માત્રા અથવા અક્ષર છે, (અ-ઉ-મ્-૦) અ-ઉ-મ્ રૂપે ત્રિગુણાત્મક ત્રિલોકી જગત્સ્વરૂપ છે, અને બિંદુરૂપે સ્વપદ અથવા કૈવલ્યપદ છે, પુનઃ કારણપણાથી રહિત હોવા છતાં અનિર્વાચનીય જગતના કારણસ્વરૂપ છે, વળી જે સર્વ જગતના બીજસ્વરૂપ છે, વળી જે ભગવાન છે (પદ્મમ્ એટલે પદ્મવિભૂતિઓ સમગ્ર ઐશ્વર્ય, સમગ્ર ધર્મ, સમગ્ર યશ, સમગ્ર શ્રી, સમગ્ર જ્ઞાન, અને સમગ્ર વૈરાગ્યવાળા છે એટલે સંપન્ન છે), પુનઃ સર્વ જગતમાં વસેલા છે તેથી વસુદેવ છે એવા ઓંકાર સ્વરૂપ ભગવાન વાસુદેવને નમસ્કાર છે.

॥ ॐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

विश्वं विष्णुर्वषट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ।

भूतकृद् भुतमृद्भावं भूतात्मा भूतभावनः ॥१॥

૧ અનિર્વાચનીય એટલે સત્ અસત્થી વિશ્વદાણ.

૨ 'કારણ' એટલે નિમિત્ત કારણ અને ઉપાદાન કારણ વળી અભિન્ન એટલે અભિન્ન નિમિત્તોપાદાન કારણ. નિમિત્ત એટલે પ્રતી, હેતુ વિગેરે ઉપાદાન એટલે વસ્તુ, જેમ ઘટમાં મૃતિકા વસ્તુ છે, અથવા ખાંડના રમકડાંમાં ખાંડ, અથવા સુવર્ણના દાગીનામાં 'સુવર્ણ' વસ્તુ છે તેમ. અભિન્ન એટલે સ્વસ્વરૂપમાં (સ્વરૂપ મૂકીને) બીજા કોઈ અન્ય દેશમાં નહિ જેમ સ્વપ્નેતરયાના જીવમાં થાય છે તેમ અભિન્ન.

વિશ્વમ્ (૧) નિરાકાર હોવા છતાં જે જે દ્રશ્ય દેખાય છે તે સાકાર વિશ્વરૂપ આપ જ છો. પુનઃ અવ્યક્ત^૧ બ્રહ્મ હોવા છતાં વ્યક્તિમાન વિશ્વરૂપે જે જણાઓ છો તે પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વાતીત પદ હોવા છતાં અનિર્વચનીય માયામાં સ્વપ્નની પેઠે સમષ્ટિગત અને વ્યષ્ટિગત વિશ્વરૂપે પણ આપજ દેખાઓ છો. પુનઃ કર્મ અને વાસનાઓને લઇને વ્યક્તિ^૨ જીવોને સ્વપ્નની પેઠે પ્રતીત થતાં લોક-લોકાંતરરૂપ પ્રતીતિઓરૂપે પણ આપ જ છો. વિશ્વ^૩, તૈજસ અને પ્રાણ એ ત્રણે પણેપણ આપ જ છો.

વિષ્ણુઃ (૨) જે સર્વવ્યાપક તત્વ બ્રહ્મ છે તે આપ જ છો. પુનઃ જગતના પાલનકર્તા પણ આપ જ છો.

વષટ્કારઃ (૩)^૪ શ્રૌતયજ્ઞમાં બોલાતા વષટ્કારરૂપ મંત્ર પણ આપ જ છો. પુનઃ હૃદયની અંતરમુખ્યતારૂપે પણ આપ જ છો.

મૂતમવ્યભવત્પ્રભુઃ (૪) ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યકાળમાં વ્યક્તિજીવોને પ્રતીત થતી સૃષ્ટિઓ, અને તેમાં ઉત્પન્ન થતાં પ્રાણીઓના સ્વામિ અને નિયંતા પણ આપ જ છો.

મૂતકૃદ્ (૫) સર્વભૂત પ્રાણીઓના આપ જ કર્તા છો.

મુતમૃદ્ (૬) સર્વભૂત પ્રાણીઓના ધારણ કરનારા અને પોષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

૧ અવ્યક્ત એટલે અમર્યાદ, દષ્ટિમર્યાદાની પાર, અદૃશ્ય, નિરાકાર.

૨ વ્યક્તિ એટલે દ્રષ્ટિમર્યાદામાં દેખાતા, સાકાર. સ્થૂળ દેહરૂપ.

૩ સ્થૂળ સૂક્ષ્મ અને કારણ દેહ, જાગૃત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ અવસ્થાના અભિમાની આત્મા.

૪ શ્રૌત એટલે શ્રુતિમાં એટલે વેદના કર્મકાંડ ભાગમાં વર્ણવેલા યજ્ઞ.

ભાવ: (૭) ભાવરૂપ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રાણીઓની ભાવનાઓરૂપ પણ આપ જ છો.

મૂતાત્મા (૮) સર્વ જીવોમાં સ્વસંવેદ, ^૧ સ્વપ્રકાશ, ^૨ સ્વઆત્મા ^૩ એવા નિજઆત્મા આપ જ છો.

મૂતભાવન:-(૯) ભાવન એટલે ઉત્પન્ન કરનાર; પ્રાણીઓને ઉત્પન્ન કરનાર; સર્વ પ્રાણીઓને સ્વસ્વરૂપની પ્રતીતિ વધારનારા પણ આપ જ છો. સર્વભૂત પ્રાણીઓના પવિત્ર આત્મપદ પણ આપ જ છો.

પૂતાત્મા પરમાત્મા ચ મુક્તાનાં પરમા ગતિઃ ।

અવ્યયઃ પુરુષઃ સાક્ષી ક્ષેત્રજ્ઞોઽક્ષર એવ ચ ॥૨॥

પૂતાત્મા-(૧૦) નામ સ્મરણ માત્રથી પતિતોને પાવન કરનારા અને અધમ જીવોનો ઉદ્ધાર કરનારા પણ આપ જ છો.

પરમાત્મા-(૧૧) જગતમાં જડ અને ચેતન, સ્થાવર અને જંગમ, ચર અને અચર, વ્યક્ત અને અવ્યક્ત, નિરાકાર અને સાકાર, જે જે પ્રતીતિઓ થાય છે, તે તે સર્વરૂપે આપ જ છો. કેવળ (નર્થા) આપ જ (પરમાત્મા) સર્વરૂપે પ્રતીત થાઓ છો. પુનઃ પરમ-આત્મા એટલે શ્રેષ્ઠ અને સમષ્ટિરૂપ આત્મા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયિક વિકારોથી રહિત અવિકારી પદ પણ આપ જ છો. સર્વને અસ્તિત્વરૂપ જ્ઞાન કરાવનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્યચિત્ત અને આનંદરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રશ્ય દષ્ટા અને દર્શન, જ્ઞાતા, જ્ઞાન અને જ્ઞેય, આદિ ત્રિપુટિઓરૂપ એક સર્વ જગતના અધિષ્ઠાન પણ આપ જ છો.

૧ સ્વ. સંવેદ=પોતે જ પોતાના અસ્તિત્વને જાણનારા એવા.

૨ પોતે જ પોતાને જાણનાર એવા.

૩ સ્વ. એટલે પોતાના જ. અન્ય કોઈના નહિ એવા.

મુક્તાનાં પરમાગતિ:-(૧૨) મુક્ત લોકોની શ્રેષ્ઠ ગતિરૂપ પણ આપ જ છો. એટલે મુક્તજનોની નિર્વાણ ગતિરૂપ બ્રહ્મગતિ પણ આપ જ છો. અથવા મુક્ત લોકોની છેક છેલ્લી ગતિ પણ આપ જ છો.

અવ્યય: (૧૩) પડ્વિકારથી રહિત પણ આપ જ છો. એટલે કે અવિકારી અને અવિનાશી પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ અનાદિ-કાળથી જગત્ પ્રવાહનું વલન કરવા છતાં આપ સદાકાળ જેવા ને તેવા રહેજો છો.

પુરુષ:-(૧૪) માયા અને અવિદ્યામાં વ્યાપ્ત થઈને વ્યક્તિમાન અને સાકાર દેખાતા પુરૂષ આપ જ છો. પુનઃ પિંડ અને બ્રહ્માંડરૂપ સ્થુળ દેહોરૂપે દેખાતા પણ આપ જ છો; પુનઃ પુરૂષ અને પ્રકૃતિના વિવેકમાં પુરૂષતત્વ આપ છો; પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં નવકારવાળા પુરમાં એટલે સ્થુળ શરીરમાં સ્વ ઈચ્છાથી પુરાઈ રહેનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ દર્પણના પ્રતિબિંબની પેઠે માયા અને અવિદ્યામાં નિરાકારના સાકાર પ્રતિબિંબરૂપે એટલે જીવ અને ઇશ્વરરૂપે પિંડ બ્રહ્માંડમાં આપ જ પ્રતીત થાઓ છો; પુનઃ દેહમાં સ્થિતિ અથવા શયન કરનારા પણ આપ જ છો.

સાક્ષી:-(૧૫) અક્ષયગણે રહીને સર્વને જોનારા પણ આપ જ છો; આપ જ સર્વના દ્રષ્ટા છો. અક્ષિપ્ત અને અસંગ રહેનારા પણ આપ જ છો.

ક્ષેત્રજ્ઞ:-(૧૬) દેહરૂપી ક્ષેત્રની અંદરની સર્વ ચેષ્ટાઓના જાણુનાર આપ જ છો. સર્વ દેહરૂપી ક્ષેત્રોના ક્ષેત્રજ પણ આપ એક જ છો.

અક્ષર:-(૧૭) ૧અક્ષર એટલે ક્ષર ભાવથી રહિત એવા અવિનાશી અને અચળપદ પણ આપ જ છો. પુનઃ જાગ્રત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણે અવસ્થામાં અનુરૂપ અચળ રહેનારા પણ આપ જ છો.

યોગો યોગ વિદાં નેતા પ્રધાન પુરુષેશ્વરઃ ।

નાગસિંહવપુઃ શ્રીમાન્ કૈશવઃ પુરુષોત્તમઃ ॥૩॥

યોગ:-(૧૮) નિત્ય નિરંતર સ્વરૂપ જ્ઞાને જીવો સાથે એક ભાવે રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં જીવ બ્રહ્મની ઐક્યતારૂપ પણ આપ જ છો; પુનઃ હઠયોગ અને રાજયોગ સ્વરૂપ પણ આપ જ છો; પુનઃ ભક્તજનોના મનને આપની તરફ જોડનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ સમાધિ યોગ અને રમ્યાંગ યોગ પણ આપ જ છો.

યોગવિદાં નેતા—(૧૯) યોગ જાણનારાઓના નેતા પણ આપ જ છો.

પ્રધાનપુરુષેશ્વરઃ—(૨૦) પ્રધાન એવી માયા; અથવા પ્રકૃતિ; અને પુરુષ એવા ઇશ્વર; તેમના ઇશ્વર પણ આપ જ છો. પ્રધાન એટલે જડ, અને પુરુષ એટલે અદ્વિત જીવ તે ઉભયના સ્વામિ આપ જ છો.

નાગસિંહવપુઃ—(૨૧) નૃસિંહ અવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોની રક્ષા માટે ભયાનક રૂપ પ્રગટ કરનારા

૧ અક્ષર એટલે વર્ણ થાય છે. એટલે સર્વ અક્ષર (વર્ણ)રૂપે આપ જ છો.

૨ યોગનાં અષ્ટાંગો=યમ, નિયમ, આસન, પ્રત્યાહાર, પ્રાણાયામ, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ.

પણ આપ જ છો; પુનઃ નરમાં આપ સિંહ જેવા પરાક્રમવાળા છો; પુનઃ અર્ધુ નર રૂપ અને અર્ધુ સિંહ રૂપ એવું અદ્ભૂત અદ્વિતીય જેવું સ્વરૂપ લેનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીમાન-(૨૨) લક્ષ્મીવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયારૂપ વિભૂતિવાળા પણ આપ જ છો.

કેશવ:-(૨૩) ધર્મ અને સાધુઓની રક્ષા કરવા કેશી દૈત્યને મારનાર શ્રીકૃષ્ણરૂપ પણ આપ જ છો. ભક્તજનોની અને ધર્મની રક્ષા કરવા માટે જ્યાં જેવું રૂપ લેવાની યોગ્યતા હોય ત્યાં તેવું રૂપ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ લીલાવતારોમાં સુંદર કેશવાળા પણ આપ જ છો.

પુરુષોત્તમ:-(૨૪) સર્વ પુરૂષોમાં ઉત્તમ પુરૂષ પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિઓના જીવપણામાં ઉત્તમ પુરૂષરૂપે આપ જ રહેલા છો. પુનઃ પ્રકૃતિથી પર એટલે શ્રેષ્ઠ એવા ઉત્તમ પુરૂષરૂપે આપ જ છો.

સર્વઃ શર્વઃ શિવઃ સ્થાણુર્મૃતાદિર્નિધિરવ્યયઃ ।

સંભવો ભાવનો મર્તા પ્રભવઃ પ્રમુરીશ્વરઃ ॥ ૪ ॥

સર્વ:-(૨૫) વિશ્વમાં પ્રતીત થતી ચરાચર સર્વ વસ્તુરૂપે આપ છો. પુનઃ ત્રિલોકી જગતરૂપે પણ આપ જ છો; પુનઃ જીવ, ઇશ્વર, માયા, તત્વબ્રહ્મ, અને જગતરૂપ પ્રતીતિઓ રૂપે આપ જ છો; પુનઃ શેષપણાથી રહિત, અખંડ, કેવળ (નર્થી) આપ પરમાત્મા વસ્તુસ્થિતિ છો. પુનઃ દ્રશ્ય અને અદ્રશ્ય, સાકાર અને નિરાકાર, જડ અને ચેતન, ચર અને અચર, ભાવ અને અભાવ, જ્ઞાન અને અજ્ઞાન, જન્મ અને મરણ, આલોક અને પરલોક, અને અપવર્ગ, જાગ્રત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ, સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ, અને કારણ દેહોરૂપ, ઇન્દ્રિયોરૂપ,

તેમના દેવતારૂપ, અને ઇદ્રિઓની ચેષ્ટાઓરૂપ, પુણ્ય અને પાપ, સુખ અને દુઃખ, સ્વર્ગ અને નર્ક, માતા અને પિતા, સ્ત્રી પુત્ર, ઇષ્ટ અનિષ્ટ વગેરે પ્રતીતિઓ અને અપ્રતીતિઓ, સર્વરૂપે આપ નિર્વિકાર તત્વ પરમાત્મા છો.

શર્વ:-(૨૬) યજ્ઞના શર્વાની પેઠે દ્રશ્યરૂપ આહુતિઓનો દ્રષ્ટા-પદમાં લભ કરનારા અથવા હોમ કરનારા પણ આપ જ છો.

શિવ:-(૨૭) આપ કલ્યાણની મુતિ છો. પુનઃ સર્વનું કલ્યાણ કરનારા છો; પુનઃ નિર્વિકાર શિવ તત્વ પણ આપ જ છો.

સ્થાણુ:-(૨૮) સ્તંભની પેઠે અચળ રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયા પ્રવાહના સ્તંભરૂપ પણ આપ જ છો; પુનઃ એકની એક જગ્યાએ નિત્ય નિરંતર રહેનારા પણ આપ જ છો.

મૂતાદિ:-(૨૯) પંચમહાભૂત અને ભૂતપ્રાણીઓના આદિરૂપ બીજ, હેતુ અને કારણરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભૂત અને ભૂતની સાથે જે છે તે એટલે કે સ્થુળ શરીર અને જીવ સર્વ આપ જ છો; પુનઃ પંચમહાભૂતોના આદિ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છો.

નિધિરવ્યય:-(૩૦) (નિધિ: + અવ્યય:) નિધિ:-સર્વની ઉત્પત્તિના ભંડાર એટલે મુળ કારણ પણ આપ જ છો. અવ્યય:-અનિર્વચનીય જગત્ પ્રવાહને અનાદિકાળથી વહન કરવા છતાં કિંચિત્ માત્ર પણ જેનો વ્યય થયો નથી એવા આપ સદા અવિકારી અને અવિનાશી પદ છો.

સંભવ:-(૩૧) પોતે પોતાની મેળે આવિર્ભાવને પામનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સાંકેતિક અને કારક શરીરોના ધરનારા પણ આપ જ છો.

ભાવનઃ-(૩૨) સ્વતઃ ઉત્પન્ન થનારા, સર્વ વ્યક્તિઓને પોત-પોતાની ^૧લાવના પ્રમાણે ફળ આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અદ્રશ્યમાંથી દ્રશ્ય થનારા પણ આપ જ છો.

ભર્તા-(૩૩) સર્વભૂત પ્રાણીઓનું ભરણુ પોષણ કરનારા પણ આપ જ છો; સર્વના સ્વામિ પણ આપ છો.

પ્રભવઃ-(૩૪) આપ સર્વના ઉત્પત્તિ સ્થાન છો. પુનઃ જગત્ની ઉત્પત્તિના અભિન્ન નિમિત્તોપાદાન કારણુ પણ આપ જ છો.

પ્રભુઃ-(૩૫) સર્વ પ્રભુતાવાળા અથવા ઐશ્વર્યવાળા સર્વ શક્તિ-માન આપ જ છો.

ઈશ્વરઃ-(૩૬) જગત્ની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ, અને લય કરવાને આપ સમર્થ છો. પુનઃ ઐશ્વર્યવાન, રઘ્નદ્રઆદિ દેવતાઓના પણ આપ ઈશ્વર છો; જગત્ તંત્રને ચલાવનાર સર્વના ઇષ્ટ પણ આપ જ છો.

સ્વયંભૂઃ શંભુરાદિત્યઃ પુષ્કરાક્ષો મહાસ્વનઃ ।

અનાદિનિર્ઘનો ધાતા વિધાતા ધાતુરુત્તમ્ ॥ ૫ ॥

સ્વયંભૂઃ-(૩૭) જ્યાં જેવું જોઈએ ત્યાં તેવું સ્વરૂપ પ્રગટ કરવાને આપ જ શક્તિમાન છો. પુનઃ સ્વપ્નચ્છાએ એકાલં જાગૃત્યામ્ થનારા આપ જ છો; પુનઃ અવ્યક્તના વ્યક્ત થનારા, અને સામાન્ય જ્ઞાનના વિશેષ જ્ઞાન થનારા આપ જ છો.

શંભુઃ-(૩૮) ભૂત પ્રાણીઓની યાવત કલ્યાણ કરનારી ભૂમિકા પણ આપ જ છો.

૧ લાવના પ્રમાણે એટલે મરનારની પાછળ તેનાં સ્ત્રીપુત્રાદિકે પુણ્યદાન કરેલાં તેનું ફળ લાવિ લોકાંતરોમાં મરનારને પહોંચાડનારા પણ આપ છો.

૨ ઇંદ્ર એટલે ઇંદ્રિઓના સ્વામી, અને ઇંદ્રિઓના દેવતાના સ્વામી.

આદિત્ય:-(૩૯) સૂર્યરૂપ પણુ આપ જ છે. અદિતિના પુત્ર વામનરૂપ પણુ આપ જ છે.

પુષ્કરાક્ષ:-(૪૦) ^૧લીલા અવતારોમાં કમળ જેવાં શોભાવાળાં સુંદર નેત્રાવાળા પણુ આપ જ છે. અને સર્વની ઉપર કૃપાદષ્ટિ રાખનારા પણુ આપ જ છે.

મહાસ્વન:-(૪૧)—મહાન્ સ્વન એટલે સ્વર (કંઠવાળા) અથવા ઘોર ગર્જના કરનારા પણુ આપ જ છે. અર્થાત્ વેદરૂપ ધ્વનિ પણુ આપ જ છે.

અનાદિ (૪૨) આપ અનાદિ છે. આદીથી રહિત છે તેમ જ ઉત્પત્તિ રહિત, તેમ જ નાશથી રહિત છે. પુનઃ આપનાથી બીજો કોઈ આદિ નથી તેથી અનાદિ છે.

નિઘન:-(૪૩) - આપ સ્વરૂપ સ્થિતિમાં દ્રશ્ય સર્વનો લય કરનારા છે, તેથી સર્વના મૃત્યુરૂપ પણુ આપ જ છે. પુનઃ આપના સંકલ્પ વિકલ્પમાં, દ્રશ્ય જગત્ની ઉત્પત્તિ રહેલી છે; અને નિઃસંકલ્પ-પણામાં સર્વ કલ્પનો અંત થાય છે માટે આપ સર્વના સંહારરૂપ છે.

ધાતા (૪૪)—સર્વને ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છે. પુનઃ સૂર્ય, ચંદ્ર, પૃથ્વી, ગ્રહો અને તારા વિગેરે સર્વને આકાશમાં અદ્ધર ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છે; પુનઃ વ્યક્તિ જીવોના સ્થુળ શરીરોને ટટાર રાખનાર પણુ આપ જ છે.

વિધાતા (૪૪)—આપ ધાતાના પણુ ધાતા છે, એટલે જગત્કર્તા બ્રહ્મા આદિઓના વિશેષે કરીને ધારણ કરનાર તેથી વિધાતારૂપ પણુ આપ જ છે. પુનઃ જીવોને સુખ દુઃખો ભોગવવાના લેખ લખનારા વિધાતા પણુ આપ જ છે.

ધાતુહત્તમ: (૪૫)—(ધાતુઃ+ઉત્તમઃ) સર્વ ધારણ કરનારા-
ઓમાં આપ ઉત્તમ ધારણ કરનારા છે. તત્વબ્રહ્મ છે, અથવા
ચિદાકાશરૂપ છે.

અપ્રમેયોદ્દર્ષીકેશ: પદ્મનાભોઽમરપ્રભુઃ ।

વિશ્વકર્મા મનુસ્ત્વષ્ટા સ્થવિષ્ઠઃ સ્થવિરો ધ્રુવઃ ॥ ૬ ॥

અપ્રમેય: (૪૬)—આપ સ્વતઃ સિદ્ધ છે. આપને સિદ્ધ
કરવામાં અન્ય પ્રમાણોની આવશ્યકતા રહેતી નથી. આપ સ્વયં અહં-
જ્ઞાનરૂપ છે. આપ સર્વ ઉપમાઓથી રહિત છે. પુનઃ માપમાં ન
આવે. અનંત અપાર આપ છે.

દ્દર્ષીકેશ: (૪૭)—આપ ઇન્દ્રિયોના ઈશ છે; આપ ઇન્દ્રિયોને
વશ કરનાર છે; પુનઃ ઇન્દ્રિયોના ક્ષેત્ર પણ આપ જ છે.

પદ્મનાભ: (૪૮)—આપનું નાભિસ્થાન પદ્માકાર છે, તેથી
આપ પદ્મનાભ છે. પુનઃ પદ્મ એટલે પદ્મ સંખ્યા એટલે અસંખ્ય
નાભિઓવાળા પણ આપ જ છે; પુનઃ આપના નાભિસ્થાનમાંથી
કમળ અને કમળમાંથી બ્રહ્મા અને બ્રહ્મામાંથી જગત્ ઉત્પન્ન થાય
છે તેથી આપ પદ્મનાભ છે.

અમરપ્રભુ: (૪૯)—અમર એવા દેવતાઓના પ્રભુ એટલે
ઈશ્વર પણ આપ જ છે.

વિશ્વકર્મા (૫૦)—વિશ્વકર્મા એટલે વિશ્વની રચના કરવામાં
મુખ્ય પાત્ર સુત્રધાર પણ આપ જ છે. પુનઃ વિશ્વરચના કરવી એ
આપનું સ્વાભાવિક સહજ કર્મ છે; વ્યષ્ટિભાવમાં જગત્ રચનાઓને
સદા આપજ કરતા રહ્યા છે, પુનઃ જગત્, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિ દશાઓમાં
જગત્ રચનાની ચિત્રવિચિત્ર પ્રતીતિઓને બતાવનારા પણ આપ જ

છો; પુનઃ વ્યક્તિ જીવેના મનરૂપે રહેનારા અને જગત રચનાને પ્રતીત કરાવનારા, મનરૂપ વિશ્વકર્મા એટલે બ્રહ્મા પણ આપ જ છો.

મનુઃ (૫૧)—વ્યક્તિ જીવેના મનરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિ જીવેને મનનરૂપ ક્રિયા પણ આપ જ છો; પુનઃ મનુ-સ્મૃતિ લખનારા મનુ ભગવાન પણ આપ જ છો.

ત્વષ્ટા (૫૨)—સ્થૂળ પદાર્થોને સુક્ષ્મ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્થૂળ ભૂતોને સુક્ષ્મભૂતો કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ સ્થૂળદેહને લિંગદેહ, અને લિંગદેહને કારણદેહ, અને કારણદેહને મહા-કારણદેહ કરનારા પણ આપ છો; પુનઃ સાકારને નિરાકાર કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ દ્રશ્ય ને અદ્રશ્ય કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ સ્થૂળ જગતને સંકલ્પમય જગત કરનારા પણ આપ જ છો.

સ્થવિષ્ઠઃ (૫૩)—સ્થૂળતામાં આપ વિશેષરૂપ છો. પુનઃ પૃથ્વીરૂપે આપ જ પૃથ્વી તત્ત્વ છો; પુનઃ આપ જ સ્થૂળ દેહરૂપ છો; અને સ્થૂળ જગત સમષ્ટિ દેહરૂપ છો; પુનઃ સુક્ષ્મ તત્ત્વ હોવા છતાં સ્થૂળપણુની પ્રતીતિઓ કરાવનારા પણ આપ જ છો.

સ્થવિરો ધ્રુવઃ—(૫૪) સ્થાવરપણુમાં શ્રેષ્ઠ, અને ચલિતપણુમાં ધ્રુવ એવા આપ જ છો. અચળ, અવિકારી ચિદાકાશ તત્ત્વ પણ આપ જ છો; પુનઃ ધ્રુવ એટલે અડગ, પોતાના નિશ્ચયમાં અડગ રહેનારા પણ આપ છો.

અગ્રાહ્યઃ શાશ્વતઃ કૃષ્ણો લોહિતાક્ષઃ પ્રતર્દનઃ ૧

પ્રભૂતલ્લિકકુબ્ધ્યામ પવિત્રં મંજુલં પરમ ॥ ૭ ॥

અગ્રાહ્યઃ—(૫૫) આપ મન બુદ્ધિના જ્ઞાનથી પણ ગૃહણ કરી શકાતા નથી. પુનઃ અતિ સુક્ષ્મ હોવાને લીધે અને સર્વત્ર વ્યાપક

હોવાને લીધે અતીન્દ્રિય પદ છો; પુનઃ અગમ્ય અને અગોચર પણ આપ જ છો.

શાશ્વતઃ-(૫૬) ત્રણે કાળમાં સ્થિતિ કરી રહેનારા અને સ્વતઃ સિદ્ધ જણાતા એવા આપ જ પરમાત્મા દેવ છો. પુનઃ જગતના આદિમાં, જગતના અંતમાં, અને જગતના મધ્યમાં એકની એક સ્થિતિ એવી અવિકારી સ્થિતિમાં રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણે અવસ્થાઓમાં અનુસ્થિત રહેનાર છો, તેથી આપ પરંપરાથી ચાલતા આવેલા પરમાત્મા દેવ છો.

કૃષ્ણઃ-(૫૭) ધનસ્યામ, સુંદર મૂર્તિરૂપ એવા શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ પણ આપ છો. પુનઃ નિર્ગુણ નિરાકાર તત્ત્વ હોવા છતાં પણ ભક્ત-જનોને માટે સગુણ સાકાર શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ ધારણ કરનારા પણ આપ છો; પુનઃ ભક્તજનોના દુઃખોને મૂળ સંહિત નાશ કરનારા પણ આપ છો; પુનઃ ભક્તજનોને બ્રહ્મગતિ આપનારા પણ આપ છો; પુનઃ દ્રશ્ય જગતને દ્રષ્ટાપદમાં આકર્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

લોહિતાક્ષઃ-(૫૮) ભક્તજનોની રક્ષા કરવા માટે અસુરોનો સંહાર કરતી વખતે ક્રોધથી લાલ થયેલી આંખોવાળા પણ આપ જ છો.

પ્રતર્દનઃ-(૫૯) (કોરડો) ચાણુક જેના હાથમાં છે, અને જેમણે અર્જુનનું સારથિપણું કરેલું છે, એવા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પણ આપ જ છો. પુનઃ ચાણુકની પેઠે સર્વને વશ રાખનારા પણ આપ જ છો.

પ્રભૂતઃ-(૬૦) સર્વગુણ સંપન્ન પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ પ્રભુતાવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ પ્રભુતા આપમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે, તેથી પ્રભૂત.

ત્રિકુલધામ:-(૬૧) જીએ નીચે અને મધ્યમાં, અથવા આદિ અંત, અને મધ્યમાં, અથવા સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળલોકમાં, અથવા આલોક પરલોક અને અપવર્ગમાં, જગત સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણે સ્થિતિઓમાં અવિકારી, એકની એક સ્થિતિમાં રહેનાર અધિષ્ઠાનરૂપ પણ આપ જ છો. ત્રિ=ત્રણ, કુલ=સ્થાનના વિભાગ, ખંડ.

પવિત્રમ્-(૬૨) આપ સદા શુદ્ધ અને અંતર્ બાહ્યશુચિરૂપ છો; કારણ કે આપ સદા અવિકારી પદ છો. પુનઃ આપનું નામ ઉચ્ચારણ અને આપનું નામ સ્મરણ વ્યક્તિજીવોને પવિત્ર કરનાર છે. પુનઃ ત્રણે કાળમાં આપ પવિત્ર ધામ છો,

મંડલપરમ્-(૬૩) આપ મંગળતા પણ મંગળરૂપ છો. એટલે મંગળની અર્વાધિરૂપ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ મંગળકર્તા છે.

ઈશાનઃ પ્રાણદઃ પ્રાણો જ્યેષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠઃ પ્રજાપતિ ।

હિરણ્યગર્ભો ભૂગર્ભો માધવો મધુસૂદનઃ ॥ ૮ ॥

ઈશાનઃ-(૬૪) આપ સર્વના નિયામક અને નિયંત્રતા છો. પુનઃ ઈશાનકોણ પણ આપ છો; પુનઃ સર્વના ઇશ્વર પણ આપ જ છો.

પ્રાણદઃ-(૬૫) સર્વભૂત પ્રાણીને શ્વાસોશ્વાસરૂપ પ્રાણવાયુ પહોંચાડનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ ગર્ભવાસમાં પ્રાણવાયુ પહોંચાડનાર પણ આપ જ છો; પુનઃ જન્મકાળે બાળકોનો પ્રાણ ચાલતો કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ પ્રાણનો અંત લાવનારા પણ આપ જ

૧ અધિષ્ઠાન એટલે અન્યને આશ્રય આપનાર મૂળ વસ્તુ. ભૂઃ ભુવઃ સ્વઃ એ ત્રણે ધામોને સમાધ રહેવાને આકાશ એટલે જગા આપનાર મહાન ધામ એવા ચૈતન્ય તત્વ.

છો; પુનઃ સૂત્રકાળે પ્રાણનું શોષણ કરનાર સુષુપ્ત્યા પ્રાણ પણ આપ જ છે.

પ્રાણ:-(૬૬) આપ પ્રાણના પણ પ્રાણ છે, અને ચૈતન્યના પણ ચૈતન્ય છે. પુનઃ પ્રાણીમાત્રની હંદગીરપ પણ આપ જ છે.

જ્યેષ્ઠ:-(૬૭) મોટાથી પણ મોટા, અને શ્રેષ્ઠથી પણ શ્રેષ્ઠ આપ જ એક છે. અનંત અપાર પણ આપ જ છે.

શ્રેષ્ઠ:-(૬૮) સર્વોત્તમ પદ પણ આપ જ છે. પરમાનંદની પ્રાપ્તિરૂપ અલ્પગતિ પણ આપ જ છે.

પ્રજાપતિ:-(૬૯) સર્વ પ્રજાના આપ સ્વામિ છે. પુનઃ તેમનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છે.

હિરણ્યગર્ભ:-(૭૦) સૂત્રાત્મા, ઇશ્વર, અને હિરણ્યગર્ભ એ ત્રણેપણે આપ જ છે. તત્ત્વઅલ્પના પ્રથમ સ્ફુરણરૂપ મહતત્ત્વ પણ આપ જ છે, અથવા અપ્રતીત તત્ત્વની પ્રતીતિરૂપ અહં અસ્મિ પ્રતીતિ પણ આપ જ છે; પુનઃ જેના ગર્ભમાં હિરણ્ય છે તેવા શાક્ષીગરામ વિષ્ણુ પણ આપ જ છે; પુનઃ હિરણ્ય ગર્ભના ગર્ભરૂપ એટલે તત્ત્વઅલ્પ પણ આપ જ છે.

મૂળર્ભ:-(૭૧) જો એટલે પૃથ્વી જેના ગર્ભરૂપ છે, અને પૃથ્વીના કાર્યોરૂપ સ્થૂળ શરીરો જેના ગર્ભરૂપ છે, એવા આપ સર્વ વ્યાપક તત્ત્વ અલ્પ છે. પુનઃ ગર્ભ એટલે સાર પૃથ્વીના સારરૂપ ચેતન તત્ત્વ પણ આપ જ છે.

૧ હિરણ્ય ગર્ભ એટલે કારણ (સમષ્ટિગત) દેહના અભિમાની આત્મા; સૂક્ષ્મદેહના સૂત્રાત્મા અને સ્થૂળદેહ (સમષ્ટિગત) ના અભિમાની આત્મા ઈશ્વર કહેવાય છે.

માધવ:-(૭૨) મા એટલે માયા અને મા એટલે લક્ષ્મી તેના સ્વામિ પણ આપ જ છો.

મધુસૂદન:-(૭૩) મધુદૈત્યનો સંહાર કરનારા પણ આપ જ છો.

ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ।

અનુત્તમો દુરાધર્ષઃ કૃતઙ્ગઃ કૃતિરાત્મવાન્ ॥ ૯ ॥

ईश्वर:-(૭૪) સર્વ પ્રાણીઓના નિયંતા અને સ્વામિ આપ જ છો.

विक्रमी:-(૭૫) અહ્ભુત પરાક્રમેના કરનારા પણ આપ જ છો. તૃણનો મેરૂ અને મેરૂનું તૃણ, રંકનો રાય અને રાયનો રંક, જળનું સ્થળ અને સ્થળનું જળ, જડનું ચેતન અને ચેતનનું જડ, નિરાકારનું સાકાર અને સાકારનું નિરાકાર, એકના અનેક અને અનેકના એક કરવાને આપ જ સમર્થ છો.

धन्वी-(૭૬) શ્રેષ્ઠ ધનુષ્યને ધારણ કરનારા રામ અને અર્જુન-રૂપે પણ આપ જ છો.

मेधावी-(૭૭) સર્વમાં શ્રેષ્ઠ બુદ્ધિમાન આપ જ છો.

विक्रम:-(૭૮) ખીજના વૃક્ષરૂપ અને વૃક્ષના ખીજરૂપ થવાનો ક્રમ, અવ્યક્તના વ્યક્તિમાન અને વ્યક્તિમાનના અવ્યક્ત થવાનો ક્રમ, એકના અનેક અને અનેકના એક થવાનો ક્રમ, નિરાકારના સાકાર અને સાકારના નિરાકાર થવાનો ક્રમ, જન્મેલાને મરણ અને મૃત્યુ પામેલાને પુર્નજન્મનો ક્રમ, વળી ઉત્પત્તિવાળા પદાર્થનો નાશ, અને નાશ થયેલા પદાર્થની ફરીથી રૂપાંતરરૂપે ઉત્પત્તિ, એવો અહ્ભુત ક્રમ ચલાવનારા આપ જ સર્વ શક્તિમાન પ્રભુ છો. પુનઃ સર્વ જગતને

એકીકાળે પહોંચી વળનારા પણ આપ છો; પુનઃ દ્રશ્યને અદ્રશ્ય, અને અદ્રશ્યને દ્રશ્ય કરનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ અહલુત પરાક્રમે કરનારા પણ આપ જ છો.

ક્રમઃ—(૭૯) જગતને કરતા રહેવું અને તેમા ફેરફાર કરતા રહેવું, અથવા જગત પ્રવાહને વહન કરવો એ આપનો સહજ સ્વભાવ છે. પુનઃ જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરતા રહેવું એ આપનો નિત્ય ક્રમઃ છે.

અનુત્તમઃ—(૮૦) ઉત્તમતાની અવધિરૂપ પદ પણ આપ જ છો.

દુરાધર્ષઃ—(૮૧) આપ દુઃસાધ્ય એટલે મહાન યોગ, જપ, તીર્થ, તપ વીગેરે સાધનદ્વારા અતિ કષ્ટથી પ્રાપ્ત થાઓ તેવા છો.

કૃતજ્ઞઃ—(૮૨) મનુષ્યોનાં કરેલાં સર્વ કર્મોના આપ જાણનારા છો. આપથી કાંઈ અજાણ્યું નથી. પુનઃ જીવોએ વ્યક્તિ ભાવમાં કરેલા ઉપકારોને સત્કર્મોને જાણનારા પણ આપ જ છો.

કૃતિઃ—(૮૩)—સર્વ પ્રાણીઓમાં ક્રિયા-શક્તિરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ જગતમાં કાર્યકારણરૂપ કૃતિ પણ આપ જ છો; પુનઃ જગતરૂપ કૃતિ ઉપરથી તેના કર્તા આપ જ છો.

આત્મવાન (૮૪)—સુખ દુઃખોનો અનુભવ કરનાર આત્મા આપ જ છો; આત્મજ્ઞાનીના આત્મા પણ આપ જ છો.

સુરેશઃ શરણં શર્મ વિશ્વરેરિતાઃ પ્રજામવઃ ।

અહઃ સંવત્સરો વ્યાલઃ પ્રત્યયઃ સર્વદર્શનઃ ॥ ૧૦ ॥

સુરેશઃ (૮૫)—આપ દેવોના ઈશ્વરરૂપ ઇંદ્ર છો. પુનઃ ઇંદ્રના ઇંદ્ર પણ આપ જ છો.

શરણમ્ (૮૬)—આપ સર્વ પ્રાણીઓના શરણરૂપ છે. સર્વની રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. સર્વને અભયદાન આપનારા પણ આપ જ છો. અને સર્વના નિવૃત્તિસ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ જેને કોઈ શરણુ ન રાખે તેવા અશરણુના પણ શરણુ આપ જ છો.

શર્મ (૮૭)—સુખ. આપ સર્વને સુખરૂપ છો. પરમાનંદની પ્રાપ્તિરૂપ સ્થાન છો.

વિશ્વરેતા: (૮૮)—વિશ્વ જેનું વિર્ય છે એવા વિશ્વરચનાના કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વિશ્વરચનાના આદિ કારણુ પણ આપ જ છો; પુનઃ વિશ્વના જનક પણ આપ જ છો.

પ્રજામય: (૮૯)—સર્વ પ્રજાને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રજારૂપે ઉત્પન્ન થનારા પણ આપ જ છો.

અહ: (૯૦)—દિવસરૂપ પણ આપ જ છો.

સંવત્સર: (૯૧)—આપ જ વર્ષરૂપ છો. પુનઃ વર્ષોના વર્ષોરૂપ પણ આપ જ છો.

વ્યાલ: (૯૨)—^૧સર્પ એટલે શેષનાગરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યાલ એટલે વાંકા એટલે સર્પની ચાલ પેઠે સરકી જનારા તેથી ન પકડાઈ શકાય એવા અર્થાત અગ્રાણુ છો. પુનઃ વ્યક્તિ ભાવમાં કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મત્સર અને અહંકાર આદિ ઝેરી સર્પરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ સરકવું^૨ એટલે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ જવા આવવાની સર્પશક્તિ પણ આપ જ છો.

૧ સાપની કાંચળીની પેઠે દેહ આદિ ઉપાધિઓનો ત્યાગ કરનારા આત્મા.

૨ સરકવું એટલે પ્રાણાંત મૃત્યુ પછી વર્તમાન લોક, અને વર્તમાન દેહમાંથી સરકીને એકદમ ભાવીલોક અને ભાવી દેહમાં પ્રગટ થનાર, જેમ ત્યજત દેહનો અભિમાની સ્વપ્નદેહમાં એકદમ પ્રગટ થાય છે તેમ.

પ્રત્યય: (૯૩) -- વ્યાસની માફક અગ્રાણ્ય હોવા છતાં પણ ભાવિક ભક્તજનોને પ્રત્યક્ષ થનારા અને દર્શન દેનારા પણ આપ જ છો. ધાતુના શબ્દોને પ્રત્યય લગાડવાથી જેમ અર્થનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. તેવા પ્રત્યયરૂપે આપ જ છો. અર્થાત્ ભક્તિદારા એ ગ્રાણ્ય થાઓ એવા છો.

સર્વદર્શન: (૯૪) સર્વ ઉપર સરખી દષ્ટિથી જેનાર સમદર્શી પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ લોક જેનું દર્શન કરે છે તેવા સર્વદર્શન પણ આપ જ છો—પુનઃ સર્વને એકી કાળે જેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આર્ય કે અનાર્ય સર્વ ધર્મોમાં પોતાવટનો ભાવ રાખનાર પણ આપ જ છો.

અજઃ સર્વેશ્વરઃ સિદ્ધઃ સિદ્ધિઃ સર્વાદિરચ્યુતઃ ।

ઘૃષાકપિ રમેયાન્મા સર્વ યોગ વિનિઃ સ્મૃતઃ ॥ ૧૧ ॥

અજ.—(૯૫) આપ અજન્મ છો. પુનઃ આપ અનાદિ છો; એટલે ઉત્પત્તિસ્થિતિ અને લયથી રહિત છો. જન્મથી રહિત અજન્મના શ્રદ્ધા પણ આપ છો.

સર્વેશ્વર:—(૯૬) આપ સર્વના ઇશ્વર છો.

સિદ્ધ:—(૯૭) આપ સ્વતઃ સિદ્ધ છો. આપ પ્રાણીમાત્રના નિજ આત્મા એટલે તેમના પ્રત્યેકના પોતપોતાના વ્યક્તિ આત્મા છો. પુનઃ આપ સર્વ વાતે પૂર્ણકામ છો. સિદ્ધોમાં કપિલ મુનિ પણ આપ જ છો.

સિદ્ધિ:—(૯૮) અણિમા, લઘિમા, આદિ યોગસિદ્ધિઓરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ યોગીઓને સિદ્ધિઓ આપનારા પણ આપ જ

છો; પુનઃ સર્વ સિદ્ધિઓના સ્વામિ પણ આપ જ છો; પુનઃ સિદ્ધિઓ એટલે ચમત્કારિક શક્તિરૂપ પણ આપ જ છો; પુનઃ કાર્યોમાં પરિપૂર્ણતારૂપ પણ આપ જ છો; પુનઃ જ્ઞાનપ્રાપ્તિ કે ફળપ્રાપ્તિરૂપ પણ આપ જ છો.

સર્વાદિ:-(૯૯) સર્વ એટલે દૃશ્ય જગત જેમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે એવા મુળ કારણરૂપ પણ આપ જ છો; આદિના આદિ પણ આપ છો.

અચ્યુત:-(૧૦૦) સર્વાદિ અવિચળ પદ પણ આપ જ છો. એટલે સ્વસ્વરૂપે રહેનારા છો; નિર્વિકાર છો; જ્યાં છો ત્યાં જ છો; અને ત્રણે કાળમાં જેવા ને તેવા જ છો. પુનઃ ધ્રુવપદ પણ આપ જ છો.

વૃષાકપિ:-(૧૦૧) ધર્મના રક્ષક પણ આપ જ છો. પુનઃ કપિ એટલે હનુમાનનું ચિહ્ન જેની ધ્વજમાં છે, એવા નર એટલે અર્જુનરૂપ પણ આપ જ છો. તેમ જ વૃષ એટલે ધર્મરૂપ પણ આપ જ છો.

અમેયાત્મા:-(૧૦૨) આપ અનંત અપાર છો એટલે કે આપનું સ્વરૂપ માપ અને હદની પાર છે.

સર્વયોગવિનિસ્રુત:-(૧૦૩) જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય આદિ કર્મો કરવા છતાં તે તે કર્મોનાં બંધનોથી આપ નિત્યમુક્ત છો. કારણ કે આપ ^૧અસંગ આત્મપદ છો.

૧ આત્મા દેહથી અસંગ છે તો પણ લોહ અને અગ્નિના અન્યોન્યા-ધ્યાસની પેડે આત્માના ગુણોનો અધ્યાસ માયાને અને માયાના ગુણોનો અધ્યાસ આત્માને જીવનો અધ્યાસ દેહને, અને દેહનો અધ્યાસ જીવને થાય છે તેથી જીવ. જન્મ. મરણ અને લોકાંતરો ભોગવે છે.

વસુર્વસુમનાઃ સત્યઃ સમાત્મા સંમિત સમઃ ।

અમોઘઃ પુંડરીકાક્ષો વૃષકર્મા વૃષાકૃતિઃ ॥ ૧૨ ॥

વસુઃ-(૧૦૪) આપ સર્વમાં વસેલા છો. આપ જ દ્રશ્ય જગત-થઈ જગતમાં વસેલા છો. પુનઃ આપ જ બુદ્ધિજ્ઞાનની સુક્ષ્મતારૂપ છો, પુનઃ વસુમાં વસુ પણ આપ જ છો.

વસુમનાઃ-(૧૦૫) આપ ઉદાર ચિત્તરૂપ છો. પુનઃ આપના કરેલા ઉપકાર અગણિત છે. પુનઃ વસુ એટલે નામ રૂપાત્મક દ્રશ્ય જગતમાં વસવાના મનવાળા પણ આપ જ છો.

સત્યઃ-(૧૦૬) આપ સત્યતારૂપ છો. પુનઃ સત્યધામ પણ આપ જ છો; પુનઃ સત્ય સંકલ્પ^૧ અને સત્યધર્મ પણ આપ જ છો; પુનઃ નિષ્કલ્પતારૂપ પણ આપ જ છો.

સમાત્મા-(૧૦૭) આપ આત્મારૂપે આકાશની પેઠે એક સરખા વ્યાપી રહેલા ચિદાકાશ છો. પુનઃ ન્યૂનાધિકતા દોષથી રહિત છો; પુનઃ સર્વને સામાન્ય અને સમાન છો; પુનઃ આપને પ્રિય કે અપ્રિય નથી; પુનઃ સમતારૂપ પણ આપ જ છો; હસ્તિ અને પિપિલિકા આદિ શરીરોમાં જીવપણે એક સરખા રહેનારા પણ આપ જ છો.

સંમિતઃ-(૧૦૮) સર્વમાં આકાશની પેઠે ચિદાકાશપણે એક સરખા રહેનારા પણ આપ જ છો. જીવ આણમાં પણ આપ અખંડ અને અદ્વૈત છો.

સમઃ-(૧૦૯) આપ સદા સત્તા સામાન્યપદ છો. સર્વવ્યાપક સર્વને સરખા પણ આપ જ છો.

૧ મનમાં જે જે અને જેવા જેવા વિચારો કરે તે તે અને તેવા તેવા સાચા પંડે.

અમોઘ:-(૧૧૦) આપ ભક્તજનોને ફળ આપવામાં પણ ઉદાર છો. ઉપાસકોના વરદાતા અને ભક્તજનોની ભાવનાઓને પૂરી પાડનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ અમૃત્ય વસ્તુ પણ આપ જ છો.

પુંડરીકાક્ષ:-(૧૧૧) લીલા અવતારોમાં કમળ જેવાં અણી-આળાં નેત્રોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ મોહજનક પણ આપ જ છો.

વૃષકર્મા:-(૧૧૨) ધર્મોનાં કર્મ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનાં સર્વ કર્મો ધર્મ માટે જ છે; પુનઃ આપની સર્વ ક્રીયાઓમાં ધર્મ જ સમાયેલો છે; પુનઃ આપનાં સર્વ કર્મોમાં ધર્મ જ હેતુ છે; પુનઃ આપનાં સર્વ કર્મો નિષ્કામ અથવા બ્રહ્માર્પણરૂપ છે.

વૃષાકૃતિ:-(૧૧૩) આપ ધર્મની જ આકૃતિ છો. મૂર્તિમાન ધર્મ છો. પુનઃ ધર્મનું સંસ્થાપન કરવા માટે સગુણ સાકાર અવતારો લેનારા પણ આપ જ છો.

રુદ્રો બહુશિરા બન્નુર્વિશ્વયોનિઃ શુચિશ્રવાઃ ।

અમૃતઃ શાશ્વતઃ સ્થાણુર્વરા રોહો મહાતપાઃ ॥ ૧૩ ॥

રુદ્ર:-(૧૧૪) રૂદ્ર એટલે રોતું રૂદન કરવાથી આપ રૂદરૂપ કહેવાઓ છો. પુનઃ પ્રાણાંત કાલે યમ આદિ ભયાનક રૂપ દેખાડીને જીવોને રોવડાવનારા પણ આપ જ છો; પુનઃ કલ્પાંત કાળે કાળમૂર્તિ પણ આપ જ છો. પુનઃ રૂદ્ર એટલે મહાદેવજી પણ આપ છો.

બહુશિરા:-(૧૧૫) બહુ મસ્તકધારી પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ જ સમષ્ટિ વિશ્વમૂર્તિ છો.

બન્નુઃ:-(૧૧૬) આપ જ સર્વના પોષક છો. પુનઃ ખાલી થઇ ગયેલા તત્વોને જગતમાં ફરીને ભરનારા પણ આપ જ છો.

વિશ્વચોનિ:-(૧૧૭) વિશ્વનું ઉત્પત્તિસ્થાન આપ જ છે. વિશ્વરચનાની ખાણરૂપ છે. વિશ્વરૂપ ગર્ભને ધારણ કરવામાં ગર્ભસ્થાન છે. પુનઃ વિશ્વરૂપ પ્રવાહને નિરંતર વહન કરનારા પણ આપ જ છો.

શુચિશ્રવા:-(૧૧૮) આપના યશ્સકીર્તન મનુષ્યોના શ્રવણોને પવિત્ર કરનાર છે. પુનઃ આપના ગુણાનુંવાદ તથા કથાકીર્તન, તથા આપની ચર્ચાનું કથન અને શ્રવણ મનુષ્યોને પાવન કરનાર છે, તેથી પવિત્ર શ્રવણમૂર્તિ પણ આપ જ છો.

અમૃત:-(૧૧૯) મૃત્યુના ભયથી રહિત આપ જ અમરપદ છે; પુનઃ અમરના અમર એટલે અવિનાશીપદ છે. અવ્યક્ત અને પ્રભપદ છે.

શાશ્વતસ્થાણુ:-(૧૨૦) આપ અનાદિ કાળથી ચાલતા આવતા નિત્ય અને અચળ તથા અચ્યુતપદ છે.

વરારોહ:-(૧૨૧) આપનાં સર્વે અંગો સુંદર છે.

મહાતપા:-(૧૨૨) મહાન તપસ્વિ પણ આપ જ છો. મન અને ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ કરનારા પણ આપ જ છો.

સર્વગઃ સર્વવિદ્માનુર્વિષ્વક્તેનો જનાર્દનઃ ।

વેદો વેદવિદવ્યક્તો વેદાંજ્ઞો વેદવિત્ કવિઃ ॥ ૧૪ ॥

સર્વગઃ:-(૧૨૩) આપ અચળ અને અચ્યુતપદ હોવા છતાં સર્વમાં ગતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વિજ્ઞાની પેઠે મનદ્વારા એકી કાળે સર્વમાં ગતિ કરનારા પણ આપ જ છો.

સર્વવિદ્માનુઃ:-(૧૨૪) સૂર્યની પેઠે સર્વને પ્રકાશ કરનારા એટલે સર્વને જાણનારા પણ આપ જ છો. સર્વ પ્રાણીઓના આત્મ-જ્યોતિરૂપ છે, તેથી સર્વવેત્તા અને સર્વપ્રકાશક પણ આપ જ છો.

વિશ્વક્ષેન:-(૧૨૫) લીલા અવતારમાં દૈત્યો સાથેના રણ-સંગ્રામમાં શત્રુઓની સેનાઓને ચારે તરફ ભગવાનના સેનાધિપતિ પણ આપ જ છો. આપ જ સર્વ વિજયીરૂપ છો.

જનાર્દન:-(૧૨૬) જન એવા ભક્તજનોનો ઉદ્ધાર કરનારા પણ આપ જ છો. અને જન એવા અધર્મી પાપી જનોને નર્કલોક આપનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ અંધકાર અજ્ઞાનનો નાશ કરનારા શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર આપ જ છો.

વેદ:-(૧૨૭) આપ સર્વને જાણનારા છો. સર્વમાં જ્ઞાનતત્ત્વ છો. પુનઃ ચારે વેદોની મૂર્તિરૂપ એટલે જ્ઞાનમૂર્તિ પણ આપ જ છો; પુનઃ સ્વરૂપ સ્થિતિમાં રહેનારા પણ આપ જ છો.

વેદવિદ્-(૧૨૮) વેદના વેત્તા પણ આપ જ છો. સ્વસ્વરૂપને જાણનારા પણ આપ જ છો. સ્વસંવેષ પણ આપ છો; પુનઃ વેદના જ્ઞાનદ્વારાએ જ આપ લક્ષ્યરૂપે જણાઈ શકાઓ છો. પુનઃ જ્ઞાનગમ્ય પણ આપ જ છો.

અવ્યક્ત:-(૧૨૯) આપ સર્વજ્ઞાન સંપન્ન છો. પુનઃ અધિક્ષાત-પદના સત્યજ્ઞાન પણ આપ જ છો.

વેદાંકુર:-(૧૩૦) વેદરૂપ અંગોવાળા પણ આપ છો. પુનઃ વેદ એ જ આપનું અંગ અથવા શરીર છે. પુનઃ અંગો સહિત વેદમૂર્તિ પણ આપ છો. પુનઃ વેદનું જ્ઞાન એ આપના જ્ઞાન સ્વરૂપનું સંપૂર્ણ અંગ છે.

વેદવિત્-(૧૩૧) વેદોના જ્ઞાતા પણ આપ જ છો. વેદજ્ઞાન સંપન્ન પણ આપ જ છો. પુનઃ વેદોનું જ્ઞાન એ જ આપની પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનમૂર્તિ છે.

કવિ-(૧૩૨) કવિતા કાવ્ય કરનારા આદિ કવિ વેદવ્યાસરૂપ પણ આપ જ છો. સર્વ જાણનારા જ્ઞાની એટલે મહાજ્ઞાની પણ આપ જ છો. પુનઃ મહાન્ કર્તા પણ આપ જ છો.

લોકાધ્યક્ષઃ સુગધ્યક્ષો ધર્માધ્યક્ષઃ કૃતાકૃતઃ ।

ચતુરાત્મા ચતુર્વ્યૂહશ્ચતુર્દેવૃશ્ચતુર્મુજઃ ॥ ૧૫ ॥

લોકાધ્યક્ષઃ-(૧૩૩) સર્વ લોકોના અધ્યક્ષ અગ્રણી પણ આપ જ છો, સર્વ લોકોના નેતા પણ આપ જ છો. પુનઃ જીવ માત્રના નિયામક આપ જ સર્વ જગતના મુખ્ય કારણ છો.

સુરાધ્યક્ષઃ-(૧૩૪) સુર એટલે દેવતા અને તેમના અધ્યક્ષ એવા ઇંદ્ર તેના પણ આપ નેતા છો. પુનઃ સર્વ દેવોના આપ ઇષ્ટદેવ છો.

ધર્માધ્યક્ષઃ-(૧૩૫) ધર્મના અધ્યક્ષ એટલે અગ્રણી પણ આપ જ છો. ધર્મ માત્રની પ્રસુતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સર્વ ધર્મોનું બીજ છે.

કૃતાકૃતઃ-(૧૩૬) કૃત એટલે કરેલા કાર્યરૂપ અને અકૃત એટલે કાર્યના કારણરૂપ એ ઉભયરૂપે આપ એક જ છો. પુનઃ નિમિત્ત કારણ અને ઉપાદાન કારણ એવા અભિન્ન નિમિત્તોપાદાન કારણ પણ આપ જ છો, અને જગતના કર્તારૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ જ આપમાં આપરૂપે સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે જગત રચના કરનારા છો.

ચતુરાત્માઃ-(૧૩૭) ૧સમષ્ટિગત અને ૨વ્યષ્ટિમત, સ્થુળ, સુક્ષ્મ, કાળ અને મહાકારણ એ ચાર જોડોમાં અનુસ્યૂત રહેલા,

(૧) સમષ્ટિ એટલે સમૂહ અથવા વૈરાટસ્વરૂપ. (૨) વ્યષ્ટિ એટલે વૈરાટની અંદર રહેલા પ્રત્યેક પૃથક્ પૃથક્ રૂપ.

અને ચારે સ્થિતિઓમાં બિન્નબિન્નપણે જણાઇ રહેતા આપ એક હોવા છતાં ચાર પ્રકારે જણાઓ છો. પુનઃ ભુદ્ધિની ચાતુર્યવાળા એટલે મહાન ભુદ્ધિશાળી પણ આપ જ છો. પુનઃ ભુદ્ધિશાળીઓની અવધિરૂપ પણ આપ જ છો.

ચતુર્વ્યૂહઃ-(૧૩૮) શ્રીકૃષ્ણ, બલરામ, પ્રહુમ્ન અને અનીરૂદ્ધ એ ચારેના વ્યૂહ (સમૂહ) રૂપે આપ જ છો. જગત, સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ અને તુર્યા એ ચારે અવસ્થાની રચનામાં ગોઠવાઇ રહેનારા પણ આપ જ છો. આપ અખંડ અદ્વૈત એક છો. તો પણ ચાર જુદા જુદા રૂપમાં ચાર જુદા જુદા પ્રકારે ભાસી રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ચાતુર્યની મૂર્તિ પણ આપ જ છો. પુનઃ ચાર પ્રકારની રચનારૂપ પણ આપ જ છો.

ચતુર્દેષઃ-(૧૩૯) ચાર દાઢોવાળા પણ આપ જ છો, એટલે કે મનુષ્ય આકૃતિરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ નિત્ય,^૧ નૈમિત્તિક,^૨ પ્રાકૃતિક^૩ અને દૈન્ય^૪ એવા ચાર પ્રકારના પ્રલય કરનારા પણ આપ જ છો.

ચતુર્ભુજઃ-(૧૪૦) ચાર ભુજાંરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ ચાર ભુજાવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચાર આપની ભુજા છે.

• આજિષ્ણુર્મોજનં મોક્તાસદિષ્ણુર્જગદાદિજઃ ।

અનઘો વિજયો જેતા વિશ્વયોનિઃ પુનર્વસુઃ ॥ ૧૬ ॥

(૧) નિત્ય એટલે નિરંતર ચાલતો રહેતો; (૨) નૈમિત્તિક એટલે કોઈપણ નિમિત્ત અથવા કારણને લેઈને થતો, (૩) પ્રાકૃતિક એટલે પ્રકૃતિમાં લય થતો. (૪) દૈન્ય એટલે દરરોજનો નિદ્રામાં થતો સુષુપ્તિરૂપ.

ભાજિણ્યુ:-(૧૪૧) આપનાથી સર્વ પ્રકારો છે. યાવત પ્રકાશના અધિષ્ઠાનરૂપ પણ આપ જ છો.

ભોજનમ્-(૧૪૨) મુમુક્ષુઓને આપની સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ ભોજનની પેઠે તૃપ્તિ કરાવનારી છે, માટે આપ જ ભોજનરૂપ છો.

મોક્તા-(૧૪૩) વ્યક્તિ જીવોમાં ભોગવનારપણે આપ જ રહેલા છો.

સહિષ્ણુ:-(૧૪૪) આપ જ સર્વ સંકટો અથવા અનર્થોને સહન કરનારા છો. પુનઃ દૈત્યો સાથે લડતાં શસ્ત્રોના પ્રહારોને સહન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નાસ્તિકો અને અધર્મિઓની નિંદા સહન કરનારા પણ આપ જ છો.

જગદાદિજ:-(૧૪૫) જગતના આદિરૂપે તત્ત્વ બ્રહ્મ પણ આપ જ છો પુનઃ જગતના આદિ બ્રહ્મારૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ જગતના આદિ કારણરૂપે પણ આપ જ છો.

અનધઃ-(૧૪૬) સર્વ પાપોથી રહિત, અને સર્વ દોષોથી રહિત આપ શુદ્ધ સત્ત્વ એવા બ્રહ્મતત્ત્વ છો. ૧અનામય અને નિલ્લ મુક્તપદ પણ આપ જ છો. '

વિજય:-(૧૪૭) અસંગતારૂપ શસ્ત્રવડે માયિક પ્રપંચોનું મૂળ કાઢનારા પણ આપ જ છો. તેથી આપ વિજયરૂપ છો. પુનઃ દૈત્યો સાથે રણસંગ્રામમાં વિજય મેળવનાર પણ આપ જ છો.

જેતા-(૧૪૮) મન અને ઈદ્રિઓને જીતનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ લીલાવતારોમાં દૈત્યરૂપ શત્રુઓને જીતનારા પણ આપ જ છો.

૧ અનામય એટલે રોગરહિત; નિલ્લસુખરૂપ.

વિશ્વયોનિ: (૧૪૯)-જગત સર્વના ઉત્પત્તિ સ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ વિશ્વ એજ જેની યોનિ છે એવા વિશ્વયોનિ પણ આપ જ છો.

પુર્નવસુ: (૧૫૦)-પૃથ્વીના કાર્યરૂપ સ્થૂળ શરીરોમાં આપ પુનઃ પુનઃ વસનારા છો. એટલે પુનઃ પુનઃ સ્થૂળ શરીરોને ધારણ કરનારા છો.

उपेन्द्रो वामनः प्राञ्चुरमांघः शुचिरूर्जितः ।

अतीन्द्रः संग्रहः सर्गो वृतात्मा नियमोद्यमः ॥ १७ ॥

ઉપેન્દ્ર (૧૫૧)-ઉપ એટલે નાના, ઇન્દ્રના નાના ભાઈ ઉપેન્દ્ર એટલે વામનરૂપ પણ આપ જ છો; ઇન્દ્ર પણ આપ છો. ઉપેન્દ્રરૂપ પણ આપ છો.

વામન: (૧૫૨)-વામન અવતાર લેનારા પણ આપ જ છો.

પ્રાજુ: (૧૫૩)-વૈરાટ થનાર; વામનરૂપ હોવા છતાં અક્ષિરાગ્ન પાસેથી ત્રણ પગલાં પૃથ્વીનું દાન લઈને વૈરાટરૂપ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સમષ્ટિગત અને વ્યષ્ટિગત પ્રતિનિધિઓ પણ આપ જ છો.

અમોઘ: (૧૫૪)-અ=નહિ, મોઘ=મૂલ્ય^૧ આપ ઉદાર ચિત્તવાળા છો; દયાળુ છો. અને દાતારના પણ દાતાર આપ જ છો. આપનું નામ સ્મરણ ભાવે કે અભાવે, જ્ઞાન કે અજ્ઞાન પણ કરેલું કદિ પણ વ્યર્થ જતું નથી. પુનઃ આપને ઉદ્દેશીને કરેલા કર્મ કદિ ફળથી રહિત થતાં નથી.

૧ મૂલ્ય=આપના નામ સ્મરણની કાંમત; અમૂલ્ય એટલે કાંમત કળી ન શકાય તેવી.

શુચિ: (૧૫૫)-આપ પવિત્ર આત્મારૂપ છો. અને આપનું નામ રમરણ કરનારાઓને પણ આપ પવિત્ર કરનારા છો.

ઝજિત (૧૫૬)-પ્રૌઢ આપ એક જ મહાન બળવાળા અને સર્વ શક્તિમાન પરમાત્મા છો. પુનઃ શક્તિમાનોની શક્તિ પણ આપ જ છો. પુનઃ બળ અને પરાક્રમના ઘોષરૂપ આપ જ છો.

અતીન્દ્ર: (૧૫૭)-આપ ઇન્દ્રના પણ ઇન્દ્ર અને તેમના પણ ઇન્દ્ર એવા સર્વ પ્રભુતાના સ્વામી છો. પુનઃ ઇન્દ્રિયોથી પર એવા કૃતસ્થ આત્મા પણ આપ જ છો.

સંગ્રહ: (૧૫૮)-પ્રલયકાળે અથવા મૃત્યુકાળે દ્રશ્ય જગતને સંકેલી લેનારા અને સર્વને બીજરૂપે સંગ્રહ કરી રાખનારા એવા આપ સર્વના સંગ્રહરૂપ છો.

સર્ગ: (૧૫૯) જગતની ઉત્પત્તિરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ સુષુપ્તિમાંથી સ્વપ્ન રચના, પુનઃ સુષુપ્તિમાંથી જાગૃત રચના, પુનઃ અવ્યક્તમાંથી વ્યક્ત, નિરાકારમાંથી સાકાર, એવા પ્રવાહરૂપે પ્રતિનિતિઓ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉત્પત્તિકાળે આપ જ દ્રશ્ય જગતના સ્રષ્ટા છો.

ધૃતાત્મા: (૧૬૦)-જગત સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. વ્યષ્ટિગત જગતેને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. સર્વ જગતરૂપે આપજ પ્રતીત થાઓ છો.

નિયમ: (૧૬૧)-સર્વ વિશ્વને નિયમમાં રાખનારા પણ આપ જ છો. નિર્માણ કરેલી વ્યવસ્થા (પ્રારબ્ધ) ભોગવાવનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ દેવતાઓને જીદાં જીદાં કામે સોંપનારા પણ આપ જ છો.

યમ: (૧૬૨)—આપના નિર્માણ કરેલા નિયમે તોડનારાઓને શિક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ યોગશાસ્ત્રના સાધનરૂપ યમ નિયમ રૂપ આપ જ છો. પુનઃ ભૂત પ્રાણીઓનો પ્રાણાંત કરનાર કાળમૂર્તિ યમરાજ પણ આપ જ છો.

વૈદ્યો વૈદ્ય: સદાયોગી વીરહા માધવો મધુ: ।

અતીન્દ્રિયો મહામાયો મહોત્સાહો મહાબલ: ॥ ૧૮ ॥

વૈદ્ય: (૧૬૩)—જગતમાં આપ જ જાણુવા યોગ્ય વસ્તુ છો. આપનું જ્ઞાન એ જ સત્ય અધિષ્ઠાન જ્ઞાન છે, અને તે જ સર્વ જીવજાતોને જાણુવા યોગ્ય જ્ઞાન છે. પુનઃ વેદના જ્ઞાનદ્વારાએ જ આપ જણાઈ શકાઓ એવા છો પુનઃ સર્વ પ્રાણીઓમાં જ્ઞાનરૂપે આપ સ્થિતિ કરીને રહ્યા છો. તેથી સમિત્વ છો.

વૈદ્ય: (૧૬૪)—શારીરિક વિદ્યાના જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ઔષધિને જાણનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભવરૂપી રોગને હણનારા ગુરૂરૂપ વૈદ્ય પણ આપ છો. પુનઃ શારીરિક રોગોની દવા કરનારા સર્વ પ્રાણીઓમાં રહેનારા વૈદ્ય પણ આપ છો.

સદાયોગી: (૧૬૫)—આપ સદા સર્વદા સ્વસ્વરૂપે સ્થિતી કરનારા છો. તુંચી અવસ્થામાં સદા સ્થિતિ કરી રહેનારા પણ આપ જ છો.

વીરહા: (૧૬૬)—આપ લીલાવતારોમાં મોટમોટા વીર યોદ્ધાઓનો પણ નાશ કરનારા છો. પુનઃ કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મત્સર, અને અહંકારના, આવેશોરૂપી યોદ્ધાઓનો નાશ કરનાર એટલે સંહાર કરનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ અને સાધુઓની રક્ષા માટે દૈત્યોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

માધવ: (૧૬૭)-આપ લક્ષ્મીના પતિ છો. પુનઃ માયા વિશિષ્ટ માયાપતિ પણ આપ જ છો.

મધુ: (૧૬૮)-મધુદૈત્યને નાશ કરનાર પણ આપ જ છો. પુરૂષ પ્રયત્ન કરવામાં લક્ષ્મી લોકોને મીઠાશ આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તેમાં વધારો કરનારા અને તેમાં ઉત્સાહ કરાવનાર પણ આપ જ છો.

અતોન્દ્રિય: (૧૬૯)-ધૃત્રિએ જન્યજ્ઞાનની પેલી પાર પણ આપ જ છો. પુનઃ અગોચર અને અગમ્ય પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ અતોન્દ્રિય પદ હોવા છતાં સર્વ ધૃત્રિએને ભોગવનારા તથા તેમને સત્તા સ્પૃર્તિ આપનારા પણ આપ જ છો.

મહામાય: (૧૭૦)-મહામાયારૂપ પણ આપ જ છો. અષ્ટ વટના અને અષ્ટ પટના એટલે ૧આવરણ અને રવિક્ષેપ. ૩અસં-ભાવના અને ૪વિપરીત ભાવના, અથવા ૫મૂળા અને ૬તુળા માયા પણ આપ જ છો. પુનઃ જાદુના જેવી ઈંદ્રજાળ કરનાર પણ આપ

૧ આવરણ એટલે આત્માના સ્વસ્વરૂપને આચ્છાદન કરનાર અથવા ઢાકનાર.

૨ વિક્ષેપ એટલે સ્વસ્વરૂપમાં ક્ષોભ કરનાર અથવા નડતર કરનાર અથવા વિક્રિયા કરનાર.

૩ અસંભાવના એટલે સ્વસ્વરૂપના અસંભવ અથવા નથી પણ બતાવનાર.

૪ વિપરીત ભાવના એટલે સ્વસ્વરૂપે નથી પણ તેથી અન્ય ઉદ્ભવ સ્વરૂપે છે એવું બતાવનાર.

૫ મૂળા એટલે મૂળની; પ્રથમ થએલી.

૬ તુળા એટલે મૂળા માયામાથી ઉત્પન્ન થએલી, અવિદ્યામાયા.

જ છે. પુનઃ આપ માયાવીના પણ માયાવી છે, એટલે માયાવી-
ઓના અવધિરૂપ છે. પુનઃ મહા માયાવી હોવા છતાં પોતાનાં ભક્ત-
જનોને માયા જળથી બચાવી લેનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ
“ મા ” એટલે ‘ શું ’ અને “ યા ” એટલે ‘ નહિ ’ માયામાં શું
નથી. એટલે માયામાં નામ રૂપાત્મક સર્વ છે. આપજ માયાને લઇને
સર્વ રૂપે જણાઓ છો. તેથી મહામાયા પણ આપ જ છે. વ્યક્તિ
હોવાને પૂર્વપૂર્વની સ્વરૂપ સ્થિતિઓની વિસ્મૃતિ કરાવીને ઉત્તરોત્તર,
ચિત્ર વિચિત્ર, સ્વપ્ન અને સ્વપ્નાંતરોની પેઠે લોક અને લોકાંતર
પ્રતીતિઓ કરાવનાર પણ આપ જ છે.

મહોન્સાહ: (૧૭૧)-સંસારક્રમ ચાલતો રાખવામાં આપને
મોટો ઉમંગ રહે છે. સંસારમાં ઉત્સાહ રાખનારા પણ આપજ છે.

મહાચલ: (૧૭૨)-જળવાનોના જળરૂપ પણ આપ જ છે,
તેથી મહા જળવાન પણ આપ જ છે.

મહાબુદ્ધિ મહાવીર્ય મહાશક્તિ મહાદ્યુતિ: ।

અનિર્દેશ્ય વપુઃ શ્રીમાનમેયાન્મા મહાદ્રિવૃક્ ॥ ૧૯ ॥

મહાબુદ્ધિ: (૧૭૩)-બુદ્ધિમાનની બુદ્ધિ પણ આપ જ છે તેથી
મહાન બુદ્ધિ પણ આપ જ છે.

મહાવીર્ય: (૧૭૪)-મહાન પરાક્રમી પણ આપ જ છે.

મહાશક્તિ: (૧૭૫)-સર્વ શક્તિઓમાં મોટી શક્તિ એવી
ચૈતન્ય શક્તિ પણ આપ જ છે.

મહાદ્યુતિ: (૧૭૬)-મહાન સ્વરૂપવાન, તેજસ્વિ, અને કાંતિમાન
પણ આપ જ છે.

અનિર્દેશ્યવપુઃ (૧૭૭)-અ=નહિ, નિર્દેશ્ય=અતાવી શકાય તેવું, વપુ=શરીર આપ દેશ, કાળ, અને વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત એવા સર્વત્ર અને સર્વ વ્યાપક ત્રિદાકાશરૂપ શરીરવાળા છો. પુનઃ આપનું શરીર વ્યક્તિપણાથી રહિત છે, કારણ કે આપ નિરાકાર, અનંત, અને અપાર છો.

શ્રીમાન્ (૧૭૮)-જગતમાં લક્ષ્મીવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વરૂપ જ્ઞાન બ્રહ્મ વિદ્યાવાળા પણ આપ જ છો.

અમેયાત્મા-(૧૭૯)-અમેય=અમાપ, આત્મા=શુદ્ધિ અમાપ શુદ્ધિવાળા, અને અનંત કળાવાળા પણ આપજ છો.

મહાત્રિધૃક (૧૮૦)—મોટા મોટા પર્વતો ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

મહેષ્વાસો મહીર્મર્તા શ્રીનિવાસઃ સતાંગતિઃ ।

અનિરુદ્ધઃ મુરારન્દો ગોવિન્દો ગોવિદાંપતિઃ ॥ ૨૦ ॥

મહેષ્વાસઃ (૧૮૧)—મોટ મોટાં ધનુષ્યોને ધરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રણવ રૂપ ધનુષ્યને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મહતત્વ રૂપ ધનુષ્યને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. મોટાં બાણ ફેંકનારા પણ આપ છો; મહા=મોટા. ધ્રુવ=બાણ, આસ=ફેંકનારા.

મહીર્મર્તા (૧૮૨)—મહી એટલે પૃથ્વી તેના સ્વામાં પણ આપ જ છો. પુનઃ તેને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પૃથ્વીનાં ભૂત પ્રાણીઓનું ભરણ પોષણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ

પૃથ્વીમાં ભરપૂર રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પૃથ્વીનાં કાર્યો રૂપ શરીરોમાં ભરપૂર રહેનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીનિવાસ: (૧૮૩)—આપ લક્ષ્મીનાં આવાસ રૂપ તથા આશ્રય રૂપ અધિષ્ઠાન પદ છો. પુનઃ વિદ્યા માયા એવી બ્રહ્મ વિદ્યાને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્રી એટલે શોભા યાવત માનની શોભાના નિવાસ રૂપ આપ છો.

સતાંગતિ: (૧૮૪)—સંત, ભક્ત, તેમજ પરમ હંસ જનોની (સ્વસંવેદ^૧) અને સ્વસ્વરૂપ ગતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ છેવટની નિશ્ચયાત્મક સદ્ગતિ શ્રેષ્ઠ ગતિ એવી બ્રહ્મ ગતિ પણ આપ જ છો.

અનિરુદ્ધ: (૧૮૫)—અ=નહિ, નિરુદ્ધ=રોકાએલો અથવા નિરોધ થએલો, આપ સર્વ વ્યાપક તત્ત્વ ચિદાકાશ છો તે છતાં અનિર્વચનીય માયા અણુમાં અને પુનઃ તેના કાર્ય રૂપ મહત્ત્વમાં અને પુનઃ તેની વિકૃતિમાં સ્થૂળ શરીરમાં નિરોધ થવાથી અદ્વૈત ઘટનાનો વિસ્તાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મહા કારણ દેહના આત્મા પણ આપ જ છો.

સુરાનન્દ: (૧૮૬)—સુર એવા દેવતાઓના આનંદ રૂપ પણ આપ છો. પુનઃ ઇન્દ્રિયો અને તેમના દેવતાઓના જીવન ચૈતન્ય પણ આપ છો.

૧ સ્વસંવેદ=સર્વ જીવો મૃત્યુ પછી કર્મ વારસા પ્રમાણે પરલોક એવી લોકાંતર સ્થિતિને (સ્વપ્ન દશા પેડે) યોગે જ દેખે છે, અનુભવ કરે છે અને જાણે છે, અન્ય જીવો તે દેખી શક્તા કે જાણી શક્તા નથી કારણ કે અજિત આત્મા અભેદ છે, સર્વ જીવો યોગે યોગાનો આગવો ચિત્ર વિચિત્ર પૃથક્ પૃથક્ અનુભવ કરે છે.

ગાંધિન્દ્ર: (૧૮૭)—આપ “ગો” એટલે ઇંદ્રિયોના જાણનારા છો. “ગો” એટલે પૃથ્વી અને પૃથ્વીના કાર્ય રૂપ સ્થૂળ શરીરને જાણનારા ક્ષેત્રજ છો. પુનઃ “ગો” એટલે બ્રહ્મ વિદ્યાના પણ જાણનારા છો. પુનઃ લીલાવતારોમાં કૃષ્ણ રૂપે “ગો” એટલે ગાયોને ચારનારા ગોપ રૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઇંદ્ર, ઇંદ્રિયો, ગોપીઓ, ગોવાળો, ગાયો એ સર્વના પતિ પણ આપ જ છો.

ગોવિદાંપતિ: (૧૮૮)—‘ગો’ એટલે ઇંદ્રિયો તેમના દેવતા અને તે દેવતાઓને પણ જાણનારા આપ છો. તેથી આપ દેવતાઓના પણ દેવતા અને તેમના જાણનારા અને તેમના પતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ વેદ જ્ઞાતા પણ આપ જ છો. પુનઃ કૃષ્ણ-વતારમાં ગોપ જનોના પતિ એટલે અગ્રેસર પણ આપ છો. પુનઃ વ્યક્તિ ક્ષેત્રજોના સ્વામી પણ આપ છો.

મરીચિર્દમનો હંસઃ મુપર્ણો મુજગોત્તમ ।

હિરણ્યનાભઃ મુતપાઃ પદ્મનાભઃ પ્રજાપતિઃ ॥ ૨૧ ॥

મરીચિ: (૧૮૯)—આપ તેજસ્વીઓના પણ તેજ રૂપ અને સૂર્યના પણ સૂર્ય છો, એટલે સૂર્યના પ્રકાશક પણ આપ જ છો.

દમન: (૧૯૦)—જગત રચનાની વ્યવસ્થા જાળવવા માટે લોક પાળ આદિ દેવતાઓને શિક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મન અને ઇંદ્રિયોનું દમન કરીને તેમને વશ કરનારા પણ આપ જ છો.

હંસ: (૧૯૧)—સંકોચ^૧ અને વિકાસ^૨ જેની શક્તિ છે

૧ સંકટાદિ નાના થઈ જવું. કીડીના શરીરમાં કીડી જેવડા થઈ જવું.

૨ પહોળા મોટા થઈ જવું. હાથીના શરીરમાં હાથી જેવડા, પિંટમાં પિંટ જેવડા, અને બ્રહ્માંડમાં બ્રહ્માંડ જેવડા થઈ જવાની શક્તિ.

એવા હંસ પક્ષી રૂપ પણ આપ જ છે. અથવા જીવ રૂપ હંસ પણ આપ જ છે. બ્રહ્મ જ્ઞાનિઓને દ્વૈતપણાના ભયથી મુક્ત કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ આત્મ અને અનાત્મ વસ્તુપણાનો વિવેક કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સંન્યાસી પણ આપ છો.

સુવર્ણ: (૧૯૨)—મહાન વેગવાન પાંખોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયા વિશિષ્ટ અને અવિદ્યા વિશિષ્ટ થઇને ઈશ્વર અને જીવ રૂપ પક્ષી પણ આપ જ છો. વેદ રૂપ ગરૂડના સ્વામી પણ આપ જ છો.

ભુજગોત્તમ: (૧૯૩)—પૃથ્વીમાંથી ઉત્પન્ન થનારા સર્પોમાં આપ સર્વથી શ્રેષ્ઠ સર્પ શેષનાગ રૂપ છો.

હિરણ્યનાભ: (૧૯૪)—આપની નાભિમાં સુવર્ણ છે, એટલે સુવર્ણવાળા શાળીગ્રામ રૂપ આપ છો. પુનઃ હિરણ્ય ગર્ભ એવું મહત્ત્વ અથવા બ્રહ્મનું પ્રથમ સ્ફુરણ એ પણ આપ જ છો.

સુતપા: (૧૯૫)—તપ કરનારાઓમાં શ્રેષ્ઠ તપ કરનાર આપ છો. માયા અને પ્રકૃતિમાં રહેવા છતાં આપ તેમના ગુણોથી અસંગ રહેનારા છો. પુનઃ મન અને ઇદ્રિઓનો નિગ્રહ કરનારા પણ આપ છો.

પદ્મનાભ: (૧૯૬)—પદ્મ જેવી સુંદર નાભિવાળા પણ આપ છો. પુનઃ પદ્મનાભ જેના નાભિ કમળમાંથી બ્રહ્માની ઉત્પત્તિ થાય છે એવા પદ્મ નાભિવાળા પણ આપ છો.

પ્રજાપતિ: (૧૯૭)—પોતાની ઉત્પન્ન કરેલી પ્રજાનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છે.

અમૃત્યુઃ સર્વદૃક્ સિદ્ધઃ સંઘાતા સન્ધિમાન સ્થિરઃ ।

અજો દુર્મર્ષણઃ શાસ્તા વિશ્રુતાત્મા મુરારિહાઃ ॥ ૨૨ ॥

અમૃત્યુ: (૧૯૮)—આપ મૃત્યુથી રહિત છો, કારણ કે આપ અજન્મા છો. સદા અવિકારી પદ છો. પુનઃ અસ્તિ, જાયતે, આદિ પણ વિકાર રહિત પણ આપ જ છો. અ=નહિ, મૃત્યુ=નાશ, નાશ રહિત એટલે અવિનાશી^૧ છો.

સર્વદ્રક્: (૧૯૯)—દશ્ય જગતને જ્ઞેનારા પણ આપ જ છો. દશ્ય સર્વના દષ્ટા અને ક્ષેત્રજ પણ આપ જ છો. પુનઃ યાવત્ પ્રાણીઓની ક્રીયાઓને જ્ઞેનારા પણ આપ જ છો.

સિદ્ધ: (૨૦૦)—સિદ્ધ જેવા પરાક્રમવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ નૃસિદ્ધ ૩૫ ધરનારા પણ આપ જ છો. અવસ્તુ ૩૫ માયા પ્રતીતિમાં આત્મા ૩૫ે ગર્હ રહેનારા પણ આપ જ છો.

સંધાતા: (૨૦૧)—તુટેલાને ફરી સાંધનારા પણ આપ જ છો. વિયોગને સંયોગ કરાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત

૧ મૃત્યુ થવામાં જીવાન્માનો સમૂળજો નાશ થતો નથી તેથી તે અવિનાશી છે પણ તેની અવસ્થા બદલાય છે, જેમ જાગૃતમાંથી સુષુપ્તિ, અને સુષુપ્તિમાંથી સ્વપ્ન અવસ્થા થાય છે તેમ, વળી સ્વપ્નમાં જેમ દેશાંતર જવાનો અનુભવ થાય છે તેમ મૃત્યુ પછી સમષ્ટિ પદમાં મૃત્યુ રહ્યો થકો જીવાત્મા દેહાંતર અને લોકાંતર ગતિઓનો અનુભવ કરે છે, મૃત્યુ સમયે પૂર્વા પરના અહીં મમ દેહાદ્યાસને લઈને જીવાત્માને દેહનો વિયોગ થવામાં હજી વસ્ત્ર બદલવા પેકે ખાળીયું બદલવાનું ને થાય છે તેથી સામાન્ય નથી. જાગૃતમાંથી સુષુપ્તિ અને સુષુપ્તિમાંથી સ્વપ્ન એવો અવસ્થાનો સામાન્ય ફેરફાર થવા જેવું નથી, પણ મૃત્યુ કાળે તો કલ્પાંત (મહા પ્રલય) જેવું, અને મહા પ્રલય જેટલું ક્રુષ્ણ જીવાત્માને થાય છે, જ્યારે તેનું વ્યક્તિ અહીંપણુ નાશ થાય છે ત્યારે તે છેવટનું મૃત્યુ ગણાય છે, આપ વ્યક્તિથી રહિત અવ્યક્ત પદ છો તેથી આપ અમૃત્યુ છો.

સર્વને ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ રાત્રિ અને દિવસ, તેમજ ભૂત, ભવિષ્ય, અને વર્તમાન કાળની સંધિ રૂપ પણુ આપ જ છો. ભિન્ન એવા જીવ અને ઈશ્વર એ ઉભયની સંધિ રૂપ એટલે અક્યતા રૂપ આપ છો.

સંધિમાન: (૨૦૨)—ભક્ત જનોને આપની સાથે જોડનારા, અથવા સારૂપ્ય કરનારા પણુ આપ જ છો.

સ્થિર: (૨૦૩)—આકાશની પેઠે એકની એક જગ્યાએ અચળ રહેનારા પણુ આપ જ છો. સદા અવિકારી સ્થિતિમાં રહેનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ માયા પ્રપંચમાં આ લોક અને પરલોક આદિ પ્રતીતિઓ કરાવવા છતાં ધ્રુટસ્થ પણુ રહેનારા પણુ આપ છો.

અજ: (૨૦૪)—જન્મ તેમજ આકારથી રહિત પણુ આપ જ છો. પુનઃ જાય તે, અસ્તિ, વર્ધેતે, વિપરીણું, અપક્ષીયતે અને વિનરયતિ એ પદ વિકારો સ્થૂળ દેહની સાથે સંબંધ રાખે છે, તેથી સ્થૂળ દેહને જન્મ છે. આત્માને નથી. આપ સદા અવિનાશી આત્મપદ છો.

દુર્મર્ષણ: (૨૦૫)—વ્યક્તિ ભાવમાં અને લીલાવતારોમાં આપનો પ્રતાપ દુર્જનોથી સહન ન કરી શકાય તેવો છે. જીવોએ કરેલા કર્મોનાં ફળની વ્યવસ્થા કરનારા પણુ આપ જ છો.

શાસ્તા: (૨૦૬)—જે કોઈ વ્યક્તિ આડી અવળી ચાલે તેને શિક્ષા કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિ જીવોને પ્રારબ્ધ રૂપ શાસન કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને રસ્તે પાડનારા પણુ આપ છો. પુનઃ સર્વને સુધારનારા પણુ આપ છો.

વિશ્રુતાત્મા: (૨૦૭)—સર્વ વ્યક્તિઓમાં વિશેષ સાંભળનારા તેમજ દૂરની વાત સાંભળનારા તથા જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ કયા કીર્તન અને ગુણાનુવાદથી અનેક વ્યક્તિઓથી શ્રવણ કરાએલા એવા પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિઓનું મનોમય એટલે માનસિક કહેવું તેને પણ આપ નતકાળ સાંભળનારા છો. પુનઃ સર્વની વાત નિરંતર સાંભળવાને આપનાં શ્રોત્ર સદા તત્પર રહેનારાં છે, પુનઃ જગતમાં આપની જ કારીગરીનાં (કુદરતનાં) વખાણ જ્યાં ત્યાં સંભળાઈ રહે છે, તેથી આપ પ્રૌઢ પ્રતાપી વિશ્રુત આત્મા છો, એટલે વિશેષ સંભળાઈ રહેલા છો.

સુરારિહા: (૨૦૮)—સુર એવા દેવો તેમના શત્રુ દૈત્યો તેમના નાશ કરનારા પણ આપ છો.

ગુરુર્ગુરુત્તમો ધામ સત્યઃ સત્ય પરાક્રમઃ ।

નિમિષોઽનિમિષઃ સ્વર્ગવી વાચસ્પતિ રુદારધીઃ ॥ ૨૩ ॥

ગુરુ: (૨૦૯)—સર્વને તત્ત્વ બ્રહ્મને! ઉપદેશ આપનારા પણ આપ જ છો. હંદમાં ગુરૂ માત્રા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભારેમાં ભારે પણ આપ જ છો.

ગુરુત્તમઃ (૨૧૦)—આપ ગુરૂના પણ ગુરૂ છો. સર્વ પ્રાણીઓને બુદ્ધિ જ્ઞાન આપનારા પણ આપ જ છો. અને ભવસાગરના તારનારા પણ આપ જ છો.

ધામઃ (૨૧૧)—આપ જ અક્ષય ધામ છો. પુનઃ જે ધામમાં એક વાર પ્રવેશ કર્યા પછી ફરી પાછું વળવું પડતું નથી એવા શ્રેષ્ઠ ધામ પણ આપ જ છો. છેવટની બ્રહ્મ ગતિ પણ આપ

જ છે. સર્વને ઠરવાનું ફેકાણું પણ આપ છે. એટલે નિજ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ પણ આપ છે. આપની પ્રાપ્તિ થયા બાદ તેથી વિશેષ પ્રાપ્તિ કરવાની કોઈને કામના રહેતી નથી એવા શ્રેષ્ઠ ધામ આપ છે.

સત્ય: (૨૧૩)-સત્ય એટલે સાચા-સત્ય સંકલ્પવાળા પણ આપજ છે.

સત્યપરાક્રમ: (૨૧૩)-આપનાં સર્વ પરાક્રમે સત્ય છે.

નિમિષ: (૨૧૪)-કાળનું પ્રથમપણું એટલે નેત્રોના પલકારા રૂપ કાળ પણ આપજ છે. પુનઃ ભજન, સ્મરણ કે સંયમ કરતાં ઉપનું ઝોફું, તંદ્રા કાળ પણ આપજ છે.

અનિમિષ: (૨૧૫)-આપ સદા ત્રણે અવસ્થામાં જ્ઞાન જગત્ત છે.

લગ્ની (૨૧૬)--લીલાવતારોમાં સુગંધીદાર પુષ્પોની માળા ધારણ કરનારા પણ આપજ છે.

વાચસ્પતિરુદારધી: (૨૧૭)-આપ વાણીના પતિ છે, અને આપની બુદ્ધિ અનંત અને અપાર છે. પુનઃ સર્વ પ્રાણીઓને વાચા ઉચ્ચાર અને બુદ્ધિજ્ઞાન આપનારા પણ આપજ છે. પુનઃ દેવતાઓના ગુરૂ બૃહસ્પતિ રૂપે પણ આપજ છે.

અગ્રણીગ્રામણી: શ્રીમાન્ ન્યાયેનેતાસમીરણ:

સહસ્રમૂર્ધા વિશ્વાત્મા સેહસ્રાક્ષ: સહસ્રપાત્ ॥૨૪॥

અગ્રણી: (૨૧૮)-સર્વના આગેવાન પણ આપ છે. સર્વમાં પ્રથમ પદ હિરણ્યગર્ભ અથવા મહતત્ત્વ પણ આપ છે. પુનઃ દેહોમાં પ્રથમ સ્ફૂરણ એવું અહં અસ્મિ પદ પણ આપ છે. પુનઃ અગ્ર એટલે ટોચ અને ટોચની પણ ટોચ આપજ છે. એટલે સુક્રમતમ પણ આપજ છે.

ગ્રામણી: (૨૨૯)-ગ્રામ એટલે સમૂહવાળા પણુ આપ છે. સમષ્ટિ પદ પણુ આપ છે. પુનઃ મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અહંકાર, શ્રોત્ર, ચક્ષુ, જિહ્વા, ઘ્રાણ, હસ્ત, પાણિ, પાદ, શિશ્ન, અને ગુદા અને તેમના દેવતાઓ વગેરે સર્વ સંત્રાતના અગ્રણી પણુ આપ છે.

શ્રીમાનૂ: (૨૨૦)-લક્ષ્મીવાન પણુ આપ છે. સર્વ વિભુતિ વૈભવવાળા પણુ આપ છે. શ્રી એટલે માયા તેને તાબે રાખનારા માયાપતિ પણુ આપ જ છે.

ન્યાય: (૨૨૧) ન્યાયશાસ્ત્ર પણુ આપ છે. અસત્યથી રહિત સત્યવાળા પણુ આપ છે; સત્ય એજ આપની મૂર્તિ છે.

નેતા: (૨૨૨)-આપ નિરાકાર હોવા છતાં માયામાં સાકાર થઇને ઇશ્વરપણુ સર્વને નિયમપુર્વક ચલાવનારા છે. પુનઃ જ્ઞાનીઓ અને અજ્ઞાનીઓ સર્વને પોતપોતાના રસ્તા તરફ દોરનારા છે.

સમીરણ: (૨૨૩)-લીલાવતારોમાં રણસંગ્રામ વખતે લડાઈમાં શત્રુઓ સાથે આપ સરખા ઉતરનારા છે. પુનઃ શ્વાસોશ્વાસની સરખા ગતિમાં સુષુમ્ણા ગતિ પણુ આપ છે. પુનઃ સર્વની પ્રાણચેષ્ટાઓ પણુ આપ છે.

સહસ્રમુર્ધા (૨૨૪)-હજારો મસ્તકવાળા પણુ આપ છે. પુનઃ નિરાકાર હોવા છતાં હજારો આકારો અને હજારો શરીરોવાળા પણુ આપ જ છે.

વિશ્વાત્મા: (૨૨૫)-સર્વ વિશ્વના આપ અંતરાત્મા છે. પુનઃ સમષ્ટિના પણુ આપ અંતરાત્મા છે, કારણ કે જીવ અને ઇશ્વર (ધટાકાશ અને મઠાકાશ) ના મહદ આકાશ (ચિદાકાશ) એવા સર્વ વ્યાપક તત્વ છે. પુનઃ વિશ્વ, તૈજસ અને પ્રાણ એમાં વિશ્વ-આત્મા પણુ આપ છે એટલે વૈરાટ સ્વરૂપ આપ છે.

સહસ્રાક્ષ: (૨૨૬)-હજારો નેત્રોવાળા પણ આપ છે. સર્વના દ્રષ્ટા છે. પુનઃ વ્યપ્તિઓના પણ દ્રષ્ટા છે.

સહસ્રપાત્: (૨૨૭)-હજારો પાદ (પગ) વાળા આપ છે. પુનઃ સમષ્ટિરૂપ હોવાથી સમષ્ટિ અંતરગત વ્યક્તિઓના સર્વપાદ આપનાજ પાદ છે. જગતમાં જેટલા જેટલા પગ છે તે સર્વ આપના જ છે.

આવર્તની નિવૃત્તાત્મા સંવૃતઃ સંપ્રમર્દનઃ ।

અહસ્સંવર્તકો વહ્નિરનિલોધરણોધરઃ ॥ ૨૫ ॥

આવર્તનઃ (૨૨૮)-ક્ષીલાવતાર ધારણ કરીને જગતમાં ધર્મનું તેમજ ભક્તોનું રક્ષણ કરવા અને અસુરોનો નાશ કરવાને માટે ફરી ફરીને આવિર્ભાવે (પ્રગટ) થનારા પણ આપ જ છે.

નિવૃત્તાત્મા: (૨૨૯)-નિવૃત્તિ પરાપણુ રહેનારા એવા જ્ઞાત મનવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ સંકલ્પ વિકલ્પરૂપ મનની ક્રિયાઓથી રહિત પણ આપ જ છે. પુનઃ મનની સર્વ ભાંજગડો મૂકી દબને એકાકીપણું ધારણ કરનારા પણ આપ છે.

સંવૃતઃ (૨૩૦)-નિર્ગુણ, નિરાકાર, અને અનંત અપાર હોવા છતાં માયાથી આવૃત આચ્છાદન થયેલા પણ આપ જ છે. માયાથી દંકાયેલા પણ આપ જ છે. પુનઃ અવિકારી પદમાં રહેલા પણ આપ જ છે.

સંપ્રમર્દનઃ (૨૩૧)-પ્રપંચ સર્વનો મૂળ સહિત નાશ કરનારા પણ આપ જ છે.

અહસ્સંવર્તકઃ (૨૩૨) આખા દિવસને સારી રીતે ચલાવનાર પણ આપ છે. પુનઃ સુર્યને ગતિમાન રાખનારા પણ આપ છે.

પુનઃ મનુષ્યોને દિવસમાં સાંઈ વર્તન કરાવનારા ધર્મ પળાવનારા પણ આપ છો. પુનઃ મનુષ્યોની ચટ્ટી અથવા ઉદય કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ દિવસ ચર્ચાને નિર્વિઘ્ને પાર પાડનારા પણ આપ છો.

વન્દિ: (૨૨૩)—યજ્ઞના અગ્નિરુપ પણ આપ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સર્વ પાપોને બાળનાઈ છે. પુનઃ દેહમાં જટરાગ્નિ એટલે વૈશ્વાનર પણ આપ જ છો.

અનિલ: (૨૨૪)—સર્વત્ર વ્યાપક મહાન વાયુરૂપ પણ આપજ છો.

ધરણીધર: (૨૨૫)—પૃથ્વીને ધારણ કરનારા અથવા પૃથ્વીનાં કાર્યરૂપ સ્થૂળ શરીરોને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ જ શેષ નાગરૂપ છો. પુનઃ વ્યક્તિ શરીરોમાં અલંકાર રૂપ નાગને ધારણ કરનારા શેષ (નાગરૂપ) પણ આપ જ છો. પુનઃ નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ શેષ પણ આપ જ છો.

મુપ્રસાદ: પ્રસન્નાત્મા વિશ્વઋગ્વિશ્વમુગ્ધિભુઃ ।

સત્કર્તા સંકૃતઃ સાધુર્જહ્નર્નાયણા નરઃ ॥ ૨૬ ॥

સુપ્રસાદ: (૨૩૬)—સર્વના ઉપર કૃપા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિઓને દોષોની ક્ષમા કરનારા પણ આપ જ છો. સર્વને અનુગ્રહ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ આપનો અનુગ્રહ હોય તો જ મનુષ્યોથી આપનું નામ સ્મરણ કરી શકાય છે આપના અનુગ્રહ વગર આપની ભક્તિ થવી એ પણ મુશ્કેલ છે. પુનઃ સર્વમાં સુખ રૂપ પણ આપ છો.

પ્રસન્નાત્મા: (૨૩૭)—સદા પ્રસન્ન રહેનારા પણ આપ જ છો. પરમાનંદ સ્વરૂપ પણ આપજ છો; પુનઃ સર્વ ઉપર સરખા કૃપાળુ પણ આપ જ છો; પુનઃ માયા પ્રપંચથી સદા રહિત પણ આપજ છો; સદા નિર્વિકાર પદ પણ આપ જ છો.

પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ કરનારા ઉપર સદા પ્રસન્ન રહેનારા પણ આપ જ છો.

વિશ્વકૃત્ (૨૩૮)—વિશ્વ એટલે વ્યક્તિગત અસંખ્ય પિંડો અને બ્રહ્માંડો અને સમષ્ટિગત બ્રહ્માંડો એ સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિરૂપ સ્થિતિ આ લોક. પરલોક, અને અપવર્ગ સ્થિતિ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

વિશ્વભુક્ત (૨૩૯)—વિશ્વ સમષ્ટિના ભોક્તા એટલે સમષ્ટિ ભોક્તા પણ આપ છો. પુનઃ દ્રશ્ય જગતને દ્રષ્ટા પદમાં લેઈને દ્રષ્ટા રૂપ બનાવનારા પુનઃ દ્રષ્ટા પદનો દ્રશ્ય રૂપ વિસ્તાર કરનારા પણ આપ જ છો.

વિભુઃ (૨૪૦)—આકાશની પેઠે આપ સર્વત્ર વ્યાપક છો. તેથી ચૈતન્ય આકાશ છો. પુનઃ વ્યક્તિ જીવ એવા અનંત ચિત્તાકાશેને અંતર્ગત રાખનારા આપ મહાન ચીદાકાશ રૂપ છો. વ્યાપકતા પણ વ્યાપક અને સૂક્ષ્મતા પણ સૂક્ષ્મ છો. આપ અનંત, અપાન, અને અમાપ તત્વ બ્રહ્મ છો.

મત્કર્તા (૨૪૧)—માયાદ્રારાએ જગતના સત્ય કર્તા પણ

જગતના સત્ય કર્તા છો તે છતાં અકર્તા અને અન્યથા કર્તા પણ આપ જ છો. જગત કવચ કે ન કરતું કે કર્યું પછી તેનો નાશ કરવો એ આપની મર્યાદાની વાત છે. ત્રીજો પ્રકાર પારમાર્થિક બ્રહ્મવાદિક અને પ્રાતિભાસિક એ ત્રણ સત્તાભેદમઃ કતા, અકર્તા અને અન્યથા (કથન માત્ર) કર્તા છો. ત્રીજો પ્રકાર-કતા હોવા છતાં કર્તાપણુતા અભિમાનથી રહિત છો તેથી અકર્તા છો અને અકર્તા છો માટે અન્યથા કર્તા છો. વળી જગત પ્રપંચ રચવામાં આપને આસક્તિ નથી તેથી કતા છે તે પણ અકર્તા છો, અને અકતા છો તેથી અન્યથા કતા છો. ત્રીજો પ્રકાર-કતા હોવા છતાં આપ સદા

આપ જ છો. ભક્ત જનોનો સત્કાર કરનાર અને સત્કર્મોનો સ્વીકાર કરનાર પણ આપ જ છો.

સત્કૃત: (૨૪૨) - સુકૃતોના કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ વરતુ પણ આપ જ છો. પુનઃ તપ અને સત્ રૂપે પણ આપ જ છો.

સાધુ: (૨૪૩) - સરળ સ્વભાવવાળા અથવા નિષ્કપટ સ્વભાવવાળા આપ જ છો. પુનઃ સ્વરૂપ સ્થિતિ સાધનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંકટ વેળાએ ભક્ત જનોની સહાય કરનારા અને કાર્ય સિદ્ધિ કરનારા પણ આપ જ છો.

જહનુ: (૨૪૪) - સર્વનો એકીકાળે નાશ કરનારા અથવા તિરોભાવ કરનારા આપ જ છો.

નારાયણ: (૨૪૫) - મહાપ્રલયકાળે જળ શય્યા કરનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં ગર્ભ સ્થાનમાં શય્યા કરનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ નર આકૃતિને ધારણ કરનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ માયા અને અવિદ્યાનો નાશ કરનાર અને સ્વરૂપ જ્ઞાનરૂપી સૂર્યપણે રહેનાર પણ આપ જ છો.

અવિકારી તત્ત્વ બ્રહ્મ છો અને કર્તૃત્વપણું આપે આપની દૈવી માયા અઘટ ઘટના શક્તિને સોંપી દીધું છે. જો કે આપ અને આપની શક્તિ અભિન્ન એક છો તે છતાં વિકાર વખતે પ્રકૃતિને આગળ પાડો છો અને આપ સર્વ દોષથી મુક્ત રહેવાને અવિકારી અકર્તા રહો છો. પાંચમો પ્રકાર-પૂર્વ કલ્પના જીવો એ કરેલાં કર્મોને કૃષ્ણ આપવા અને કૃતાલ્સ્યગમ અને કૃત્ત્વાન દોષથી મુક્ત રહેવાને આપને સૃષ્ટિક્રમ પ્રવાહરૂપે ચાલતો રાખવાની જરૂર પડે છે તેથી અકર્તા અને અન્યથા કર્તા હોવા છતાં પણ આપ જગતના સત્ત્વ કર્તા છો.

નર: (૨૪૬)-જગતમાં નર અથવા પુરુષરૂપ આપ જ છે. પુનઃ માયા અને અવિદ્યાનો નાશ કરનાર પરાક્રમી પુરુષરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોને મોક્ષ આપનાર પણ આપ છે. પુનઃ જગતમાં જડ અને ચૈતન્ય રૂપ થયા છતાં કેવળ (નર્ચા) આત્મા પણ આપ જ છે.

જસંખ્યેયોઽપ્રમેયાત્મા વિશિષ્ટશિષ્ટકૃચ્છુચિઃ ॥

સિદ્ધાર્થઃ સિદ્ધ સંકલ્પઃ સિદ્ધિદઃ સિદ્ધિ સાધનઃ ॥ ૨૭ ॥

અસંખ્યેય: (૨૪૭)-આપ સંખ્યા ગણત્રીથી રહિત છે. એક હોવા છતાં માયાને લક્ષને આપ અસંખ્ય છે. પુનઃ દેશ કાળ અને વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત આપ અખંડ એક અદ્વૈત છે. અને તે છતાં અનંત અને અપાર છે.

અપ્રમેયાત્મા (૨૪૮)-કયે કાળે કેવું રૂપ ધરનારા છે તે કોઈથી કબ્યું જતું નથી તેથી આપ અકળ કળા રૂપ છે. પુનઃ આપને આપના કાર્યરૂપ કોઈ વ્યક્તિ જીવની રૂપદા નથી તેથી આપ અપ્ર-મત્ત અને નિરૂપદ છે. અને પોતે પોતામાં પોતાને તંત્ર ચલાવનારા છે. પુનઃ સર્વ વાતે સ્વતંત્ર છે. પુનઃ કોઈ પણ પ્રમાણથી આપ ન જાણી શકાઓ તેવા છે. વ્યષ્ટિગત વ્યક્તિઓ આપના કાર્યરૂપ હોવાથી અને આપ તેમના કર્તા અને કારણ હોવાથી કાર્ય કર્તાને ન જાણી શકે તે નિયમ પ્રમાણે આપ વ્યક્તિ જીવોને અગમ્ય છે.

વિશિષ્ટ: (૨૪૯)-આપ સર્વ જગતમાં શ્રેષ્ઠ છે. એટલે જડ અને ચેતન વસ્તુના આપ અંતરાત્મા છે. પુનઃ સર્વમાં વસેલા પણ આપ જ છે. પુનઃ સર્વમાં વિશેષ રૂપે રહેલા પણ આપ જ છે.

પુનઃ વિશેષ કરીને વ્યાપક પણ આપ જ છે. પુનઃ શિષ્ટમાં શિષ્ટ અને શેષના પણ શેષ એવા વિશેષ શેષ પણ આપ જ છે.

શિષ્ટકૃત (૨૫૦)—દુર્જનને સજ્જન બનાવનારા, દુરાચારીને સદાચારી કરનારા તથા નીચને ઊંચ બનાવનારા, અવિદ્વાનને વિદ્વાન બનાવનારા અને અજ્ઞાનીને જ્ઞાની બનાવનારા પણ આપ જ છો.

શુચિઃ (૨૫૧)—આત્માન્વંતર પવિત્ર પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને પવિત્ર કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ વ્યક્તિ હોવેને પાવન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ રાગ દ્વેષ અને કામ ક્રોધાદિ વિકારોથી રહિત પણ આપ જ છો. સર્વ દોષોથી રહિત સદા શુદ્ધ અને નિમગ્ન પદ પણ આપ જ છો.

સિદ્ધાર્થ (૨૫૨)—અર્થને સિદ્ધ કરેલા એવા કૃતકૃત્ય એટલે કૃતાર્થ રૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપે સર્વ અર્થ સાધેલા છે, એટલે સ્વરૂપ સ્થિતિ સાધેલી છે. પુનઃ ભક્ત જનોના અર્થને સિદ્ધ કરનાર પણ આપ જ છો.

સિદ્ધ સંકલ્પઃ (૨૫૩)—સંકલ્પને સત્ય કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનો સંકલ્પ જ અનંતકોટી બ્રહ્માંડોની ઉત્પત્તિના કારણરૂપ છે. પુનઃ આપના વિષયમાં કરેલા સંકલ્પો જ સિદ્ધ થાય છે. પુનઃ આપ જે જે અને જેવી જેવા કલ્પનાઓ કરો છો, તે તે અને તેવી તેવી આપ સિદ્ધ કરો છો. પુનઃ આપ પૂર્ણ કામ છો.

સિદ્ધિદઃ (૨૫૪)—વ્યક્તિઓને કાર્યસિદ્ધિ કરી આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોના યોગક્ષેમરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને અભિમા આદિ અષ્ટ સિદ્ધિઓ આપનારા પણ

આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોને વૈભવ આપનારા પણ આપ જ છે.

સિદ્ધિસાધન: (૨૫૫)—આપના સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ સિદ્ધિની સિદ્ધિરૂપ અને સાધનના પણ સાધનરૂપ છે.

વૃષાહો વૃષભોવિષ્ણુર્વૃષપર્વાવૃષોદર: ।

વર્ધનો વર્ધમાનશ્ચ વિવિક્તઃ શ્રુતિસાગરઃ ॥ ૨૮ ॥

વૃષાહો (૨૫૬)—ધર્મવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ ધર્મ માટે અવતારો લેનાર આપ જ છે. પુનઃ ધર્મ એજ આપનું મૂર્તિ-માન સ્વરૂપ છે.

વૃષભ: (૨૫૭)—ધર્મનું ભરણ પોષણ કરનાર પણ આપ છે. જગત સંસારનો ભાર વહન કરનારા પણ આપ છે. જગતની વ્યક્તિઓને ઉપકાર કરનારા પણ આપ છે. નંદીસ્વરૂપ પણ આપ છે. પુનઃ ભક્તજનોની ભાવનાઓ પૂરી પાડનારા પણ આપ જ છે.

વિષ્ણુ: (૨૫૮)—આપ વિશેષ આલુરૂપ છે, અથવા આલુના પણ આલુ છે. અંત આકાશની પેઠે સર્વ વ્યાપક છે. પુનઃ વિષ્ણુ એટલે સુદૃઢતાની અવધિરૂપ છે, પુનઃ જગતના પાલન કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ ભક્તજનોની ઇચ્છાઓ એટલે ઇચ્છાઓને પરિપૂર્ણ કરનારા પણ આપ છે.

વૃષપર્વા: (૨૫૯)—ધર્મરૂપી પગથીયાંવાળા પણ આપ છે. એટલે ઉત્તમેત્તર ધર્મ કર્યોને વધારતા જતાં અંતે ચિત્ત શુદ્ધિ થયા પછી સ્વરૂપજ્ઞાનની પ્રાપ્તિરૂપે આપ જ એક લબ્ધ (પ્રાપ્ત) થનારા છે.

વૃષોદર: (૨૬૦)—આપને ધર્મરૂપ ઉદર છે. પુનઃ જેમણે આપને પ્રાપ્ત કર્યા તેમણે સર્વધર્મો કર્યા. ધર્મ એજ આપની પ્રગટ મૂર્તિ છે. પુનઃ સર્વ ધર્મોને ઉદરમાં રાખનારા પણ આપ જ છે.

વર્ધન: (૨૬૧)—ભક્તિ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય તથા ધર્મ એવી દૈવી સંપત્તિઓને વધારનારા પણ આપ જ છો.

વર્ધમાન: (૨૬૨)—શ્રદ્ધાસુઓને પ્રતિદિન વધારો કરવા યોગ્ય વસ્તુ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તિ અને જ્ઞાનને વધારનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંસારને વધારી સૃષ્ટિનો વધારો કરનાર પણ આપ જ છો.

વિવિઠ્ઠ: (૨૬૩)—જુદી જુદી જગ્યાએ વિચરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંન્યાસી અને ત્યાગી પણ આપ જ છો. પુનઃ મનદારાએ જુદા જુદા સ્થાનમાં વિચરનારા પણ આપ છો,

શ્રુતિસાગર: (૨૬૪)—આપશ્રોત ઇન્દ્રિયા સાગરરૂપ છો. પુનઃ જન્મકાળથી મૃત્યુકાળ સુધી સર્વ અવાજ કે ધ્વનિ સાંભળનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વેદોની શ્રુતિઓરૂપે પણ આપ જ છો. અને તેમાં સમાવેલા ગંભીર લક્ષ્યાર્થરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપના ગુણ અને માહાત્મ્યનું શ્રવણ સાગરની પેઠે અપાર છે. સર્વ જીવોની અરજ સાંભળીને સાગરની પેઠે સમાવેશ કરનારા પણ આપજ છો.

સુમુજો દુર્ધરોવાગ્મી મહેન્દ્રો વસુદોવમુઃ ।

નૈકરુપો વૃહદ્રુપઃ શિપિવિષ્ટઃ પ્રકાશનઃ ॥ ૨૯ ॥

સુમુજ: (૨૬૫)—લીલાવતારોમાં સારી સુંદર ભુજાઓવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ અને સાધુઓનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ અર્થ, કામ અને મોક્ષનું દાન કરનારા પણ આપ જ છો.

દુર્ધર: (૨૬૬) આપ મહાન કષ્ટ સાધ્ય છો. પુનઃ દૂરથી એટલે લક્ષ્યદ્રષ્ટિ કરવાથી આપ સાધ્ય થઇ શકો છો. પુનઃ આપનાં દર્શન,

ધ્યાન, ધારણા, અને સમાધિમાં પણ અતિ પરિશ્રમથી થઈ શકે છે, આપની સાચી ભક્તિ અને આપનું સાચું જ્ઞાન ધારણ કરવું દુઃસાધ્ય છે.

વાગ્મી: (૨૬૭)—વેદોની વાણીરૂપ પણ આપ જ છો. વેદોના મંત્રો અને વેદોની રચાઓ એજ આપનું સાકાર સ્વરૂપ છે. પુનઃ વક્તાઓમાં અવધિરૂપ વક્તા પણ આપજ છો. પુનઃ જગતના વ્યવહાર સુચન કરવાને વાણીરૂપી સાધન પણ આપ જ છો. પુનઃ હૃદય આકાશમાં આકાશવાણી કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ મંત્ર અને નામોચ્ચારરૂપ વાણી એ આપનું પ્રગટ સ્વરૂપ છે.

મહેન્દ્ર: (૨૬૮)—આપ ઇંદ્રના ઇંદ્ર છો. અને ઉપાસ્ય દેવના પણ ઉપાસ્ય દેવ છો.

લક્ષ્મી: (૨૬૯)—લક્ષ્મી આપનારા પણ આપ જ છો. સુખ સંપત્તિ અને લક્ષ્મી આપનારા પણ આપ જ છો.

વસુ: (૨૭૦) સર્વમાં વસનારા વાયુરૂપ પણ આપ છો. આકાશમાં વસનારા અને આકાશને ધારણ કરી રાખનારા વાયુતત્ત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ વાયુતત્ત્વને ધારણ કરનાર આકાશતત્ત્વ, અને પુનઃ તેને ધારણ કરનાર ગીદાકાશરૂપ પણ આપ છો. પુનઃ પ્રાણવાયુરૂપે સ્થૂળ શરીરમાં રહેનારા પણ આપ જ છો.

નૈકરુપ: (૨૭૧)—આપ અખંડ એક અદ્વૈત હોવા છતાં માયામાં આપ અનેકરૂપે ભાસો છો, પુનઃ અનેક રૂપોને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અનેક રૂપોનું સ્વાંગ^૧ લેનારા પણ આપ જ છો.

બૃહદ્રુપ: (૨૭૨)—મહાન સ્વરૂપધારી પણ આપ જ છો. સમષ્ટિ

પદ પણ આપ જ છે. પુનઃ પિડ બહાર પણ આપ જ છે. અને અનંત અપાર પણ આપ જ છે.

શિપિવિષ્ટ: (૨૭૩)—શિપિ એટલે યજ્ઞ પશુરૂપ પણ આપજ છે. દેવતાઓને આપત્તિ વખતમાં આપને બોલાવવાનો મંત્ર શિપિ-વિષ્ટ પણ આપ જ છે.

પ્રકાશન: (૨૭૪)—અજ્ઞાન અથવા અંધકારનો નાશ કરીને સ્વયંજ્યોતિરૂપે પ્રકાશી રહેનાર પણ આપ જ છે. સ્વપ્રકાશ અને પરપ્રકાશ પણ આપ જ છે. અતીન્દ્રિય પદનો લલ્ય કરાવનારા પણ આપ જ છે.

ઓજસ્તેજોદ્યુતિધરઃ પ્રકાશાત્મા પ્રતાપનાઃ ।

ઋદ્ધઃ સ્વષ્ટાક્ષરો મન્ત્રશ્ચન્દ્રાં શુભાંસ્કર્યુતિઃ ॥ ૩૦ ॥

ઓજસ્તેજોદ્યુતિધર: (૨૭૫)—આપ સર્વ પ્રાણીઓના ઓજસ એટલે બળરૂપ છે. પુનઃ સર્વ પ્રાણીઓની જટરાગ્નિરૂપ છે. પુનઃ સર્વ પ્રાણીઓમાં પરાક્રમરૂપ તેજ છે. પુનઃ સર્વમાં સૌંદર્યતારૂપ દ્યુતિ (કાંતિ) પણ આપ છે. પુનઃ ઓજસ, તેજ, અને દ્યુતિ સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે.

પ્રકાશાત્મા (૨૭૬)—સર્વ વ્યક્તિ આત્માને પ્રકાશ કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ નિજજ્ઞાન દ્વારા, સર્વને જ્ઞાન કરનારા અથવા જ્ઞાન જણાવનારા પણ આપ છે. પુનઃ આપજ એક સૂર્યની પેઠે સર્વ વ્યક્તિઓમાં પ્રકાશી રહેનારા છે. પુનઃ આપજ સર્વમાં જ્ઞાનરૂપે પ્રગટ મૂર્તિમાન જણાઓ છે.

પ્રતાપન: (૨૭૭)—દુષ્ટ જનોને પરિતાપ આપનારા અથવા દૈત્ય રાક્ષસો, નાસ્તિક, અધર્મી, અન્યાયીઓને શાસન કરનારાપણુ

આપજ છો. પુનઃ સર્વ વ્યક્તિઓને મૃત્યુરૂપ શાસન કરનારા પાણ આપજ છો.

ઋદ્ધઃ (૨૭૮) ઋદ્ધિ (સમૃદ્ધિ) વાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ રિદ્ધિ સિદ્ધિના દેનારા પણ આપજ છો. પુનઃ જ્ઞાન, ભક્તિ, અને વૈરાગ્યની ખાણરૂપ પણ આપ જ છો.

સ્પષ્ટાક્ષરઃ (૨૭૯)—સ્પષ્ટ અક્ષર અથવા વર્ણપણે પાણ આપ જ છો. સ્પષ્ટ અક્ષરપદ એવું નિજ આત્મપદ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઓંકારરૂપે સ્પષ્ટ ઓંકાક્ષર પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વરૂપે જુદા જુદા હોવા છતાં બીજા રૂપે સર્વમાં એકપણે રહેલા છો. પુનઃ ઓંકારના જ્ઞાનદ્વારાએજ આપ સ્પષ્ટ જાણી શકાઓ છો, એટલે લક્ષમાં લાવી શકાઓ છો. અ, ઉ, મ, અને અર્ધમાત્રા બીજુરૂપ એવા ઓંકારના વાચ્યાર્થપણે સગુણ અને લઙ્ક્યાર્થપણે નિર્ગુણરૂપ જાણાતા-પણ આપ જ છો. પરા, પસ્યન્તિ, મધ્યમા, વૈષ્ણવીદ્વારાએ સ્પષ્ટ જાણાતા પણ આપ જ છો.

મન્ત્રઃ (૨૮૦)—મંત્ર એટલે ગુપ્ત રહસ્યરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને ગુપ્તરૂપ આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના દેવરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ વેદોના મંત્રારૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ રામ રામ મંત્રથી કીટ ભ્રમર ન્યાયે રામાકાર કરનાર અથવા રામ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરનાર એવા ગુપ્ત ભેદવાળા રહસ્યરૂપ પણ આપ છો. પુનઃ મંત્ર એટલે મન-વિચાર પણ આપ જ છો.

ચન્દ્રાંશુઃ (૨૮૧)—ચંદ્ર આપનો આણુ અંશ છે. પુનઃ ચંદ્રની પેઠે અમૃતસ્ત્રાવ કરનારા પણ આપજ છો. પુનઃ ચંદ્રનાં કિરણોરૂપે પાણ આપજ છો.

માસ્કરધુતિ: (૨૮૨)—સૂર્ય જેવા તેજવાળા પણ આપજ છે. પુનઃ સર્વ વ્યક્તિઓમાં અહંજ્ઞાનરૂપે સર્વને હુંપણાનો પ્રકાશ કરનારા પણ આપ જ છે.

અમૃતાંશુદ્ભવો માનુઃ શશચિન્દુઃ સુરેશ્વરઃ ।

ઔષધં જગતઃ સેતુઃ સત્યધર્મપરાક્રમઃ ॥ ૩૧ ॥

અમૃતાંશુદ્ભવ: (૨૮૩) આપના આણુ અંશો, અમૃતરૂપ છે. પુનઃ અમૃતરૂપ આણુઅંશોને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ અમૃતસ્ત્રાવી ચંદ્રને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિમાં વ્યક્તિઓને અમર કરનારા પણ આપ જ છે.

માનુઃ (૨૮૪)—સૂર્યરૂપ પણ આપજ છે. પુનઃ વ્યક્તિઓમાં અહંપણાથી નિજપણાનું જ્ઞાન કરનારા સૂર્યપ્રકાશ પણ આપજ છે. પુનઃ સૂર્ય જેમ પ્રાણીઓના જીવનરૂપ છે. તેમ સ્વયંજ્યોતિ સૂર્ય સ્વપ્રકાશ, અને પરપ્રકાશપણે સર્વમાં જીવાત્મારૂપે પ્રકાશ કરનારા પણ આપજ છે.

શશચિન્દુઃ (૨૮૫)—ઓંકારની માત્રારૂપ અર્ધચંદ્રાકાર ચિન્દુ માત્રા પણ આપજ છે. પુનઃ માયાચિન્દુ, ચંદ્રપ્રકાશ, અને માયાદર્પણ પણ આપ જ છે.

સુરેશ્વરઃ (૨૮૬)—સુર એવા દેવતાઓનાં પણ આપ હશ્વર છે. પુનઃ આપ ઈશ્વરરૂપ છે.

ઔષધમ (૨૮૭) —યશ કાર્યમાં ઔષધિરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ શારીરિક અને માનસિક વ્યાધિઓમાં આપનું શરણ એજ ઔષધ છે. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ એ ઔષધિની પણ ઔષધિ-

૩૫ છે. સંસાર૩૫ રોગનું ઔષધ છે. અથવા જીવોને પુનરાવૃત્તિ મટાડનારું છે.

જગતઃસેતુ: (૨૮૮)—આપનું શરણુ, પ્રણિધાન, અને આપનું નામ સ્મરણ એ જલસાગર પાર ઉતરવાને સેતુ (પુલ) ૩૫ છે—પુનઃ સંસાર સાગરની પાર કરનારા પણ આપજ છો.

સત્યધર્મપ્રરાક્રમ: (૨૮૯)—આપ સત્ય, ધર્મ, અને પરાક્રમની મૂર્તિ છો. પુનઃ સત્ય એજ આપનો ધર્મ છે. અને સત્ય પાળવું એજ આપનું પરાક્રમ છે. પુનઃ આપનો ધર્મ અને આપનું પરાક્રમ સત્ય છે. વૃથા નથી. પુનઃ અધમાધમ દૈત્ય લોક પણ આપનું શરણુ લેવાથી જલસાગરની પાર થાય છે. પુનઃ આપનાં સર્વ પરાક્રમો અમત્કાર ભરેલાં છે. પ્રેમ ભાવ આગળ વિધિ નિષેધ આદિ ધર્માધર્મને આપ કોરાણે મૂકે છે. અને સત્ય અસત્યને પણ જોતા નથી; અને અનન્ય ભક્તિ આગળ આપ પોતાનું પોતાપણાનું ભાન પણ ભૂલી જાય છે. અને પ્રેમવશ થઇને ભક્ત લોકોનાં કાર્યો કરે છે; તેથી આપ અકળકળા છો.

મૂતમવ્ય ભવન્નાથ: પવનઃ પાવનોઽનલઃ ॥

કામહા કામકૃત્કાન્તઃ કામઃ કામપ્રદઃ પ્રમુઃ ॥ ૩૨ ॥

મૂતમવ્ય ભવન્નાથ: (૨૯૦) મૂત, ભવિષ્ય, અને વર્તમાનકાળમાં જે હતું, જે થશે, અને જે છે તે સર્વના આપ નાથ છો. પુનઃ સર્વને નાથીને વશ રાખનારા છો. પુનઃ સર્વને માયા સંબ્રમ ભ્રમણના તંત્રમાં લેનારા છો. લોક અને લોકાંતર૩૫ લક્ષ્યોરાશી યોગિ જન્મોની પુનરાવૃત્તિઓ કરાવનારા પણ આપજ છો.

પવન: (૨૯૧)—પંચમહાભૂતોમાં વાયુતત્વ પણ આપજ છે. પુનઃ ભૂત પ્રાણીઓની કીયા શક્તિરૂપ પ્રાણ પણ આપજ છે. પુનઃ દુર્ગંધને શુદ્ધ કરનારા પવનરૂપ પણ આપજ છે. પુનઃ સર્વગત વાયુ-તત્વ પણ આપજ છે.

પાવન:—(૨૯૨)—સર્વને પવિત્ર કરનારા પણ આપજ છે. આપનું નામ સ્મરણ પતિતને પણ પાવન કરનાર છે.

અનલ: (૨૯૩)—અગ્નિ તત્વ પણ આપજ છે. પુનઃ માયા-જાળને ભસ્મ કરનાર જ્ઞાન તત્વ પણ આપજ છે. પુનઃ સ્થૂળ શરીરમાં ક્ષેત્રરૂપ પણ આપજ છે.

કામહા (૨૯૪)—વિષય કામનાનો નાશ કરનાર પણ આપ જ છે. પુનઃ સર્વ કામનાઓ, સર્વ વાચ્છનાઓનો નાશ કરનાર પણ આપજ છે. પુનઃ ઇચ્છા રહિત એટલે તિરિચ્છ, અથવા નિષ્કામપદ પણ આપજ છે. પુનઃ અકામપદ પણ આપજ છે. પુનઃ ઇચ્છા વિકારથી રહિત અવિકારીપદ પણ આપજ છે.

કામકૃત્ (૨૯૫)—કામનાને લઈને આપ એકાદ બહુસ્યામ એવી જગત રચનાના કરનારા છે. પુનઃ આપજ ઇચ્છાશક્તિ અને ક્રિયાશક્તિ છે. પુનઃ આપજ કામના રૂપ છે. ભક્ત જનોની કામનાઓને સિદ્ધ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ કામદેવતા કર્તા પણ આપ જ છે.

કાન્ત: (૨૯૬)—સર્વ કાંતિમાનોમાં આપ સુંદર કાંતિમાન અને સુંદર સ્વરૂપવાન છે. સર્વના મનને મોહ ઉપજાવનારા પણ આપજ છે. આપનું સ્વરૂપ આશ્ચર્યજનક છે.

કામ: (૨૯૭)—કામનારૂપ પણ આપજ છે. ઇચ્છા શક્તિ પણ આપજ છે. સંસાર પ્રવૃત્તિરૂપ પણ આપ જ છે. પ્રજા ઉત્પત્ત

કરનાર કામ વિષય પણ આપજ છે. પુનઃ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારમાં ભક્તજનોની દૃષ્ટિ કામના પણ આપજ છે.

કામપ્રદ : (૨૯૮)—સર્વની કામનાઓને પુરી પાડનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્ત લોકોને ભાવના પ્રમાણે ફળ આપનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ વાંચના અને વાસના પ્રમાણે જીવોને પુનર્જન્મ આપનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભક્ત જનોના મનોરથોને પુરા પાડનારા પણ આપ જ છે.

પ્રભુ : (૨૯૯)—સર્વ ઐશ્વર્ય, માહાત્મ્ય, અને મોટમવાળા પણ આપ છો. પુનઃ સવના સ્વામી પણ આપ છો. આપ સર્વ શક્તિમાન છો, તેથી જે કરવું હોય તે, અને જેમ કરવું હોય તેમ કરવાને આપ જ સમર્થ છો.

યુગાદિકૃદ્યુગાવર્તો નૈકમાયો મહાશનઃ ।

અદ્વયોઽવ્યક્તરૂપશ્ચ સદૃશ જિદનન્તજિન ॥ ૩૩ ॥

યુગાદિકૃત (૩૦૦)—નિમેષ, ઘડી, પળ, પહોર, રાત્રિ, દિવસ, સંવત્સર અને યુગ આદિ કાળને કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત્પ્રવાહનો પ્રથમ આરંભ કરનારા પણ આપ જ છો. અને તે વખતે આપ એકપણે હોવા છતાં, જેમ જેમ વખત જાય તેમ તેમ વધિગત થનારા પણ આપ જ છો.

યુગાવર્ત : (૩૦૧)—યુગ યુગને આવર્ત, આચ્છાદન કરી રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ યુગયુગમાં પુનરાવૃત્તિઓ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ યુગ યુગમાં ફેરફાર કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ યુગ પ્રમાણે જગત્ સંસારમાં ફેરફાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ

આપનું સ્વરૂપ યુગથી આવર્ત રહે છે તેથી આપને સમય અથવા કાળ એવી સંજ્ઞા આપવામાં આવે છે.

નૈકમાય: (૩૦૨)—આપ અનેક માયારૂપ અને ઇંદ્રગણ રૂપ છો. પુનઃ અનેક પ્રપંચી ખટપટી અઘટઘટના માયારૂપ છો. પુનઃ સર્વ માયા પ્રપંચના કરનારા છો. પુનઃ એક હોવા છતાં માયા દ્વારાએ અનેકરૂપે પ્રતીત થનારા છો. અઘટ ઘટના કરનારા છો. જીવ, ઇશ્વર અને જીવાભાસો રૂપે જણાનારા છો. પુનઃ અસંખ્ય જગત પ્રતીતિઓ અને અનેક સંભ્રમો અને અનેક ઘટનાઓ કરનારા છો. પુનઃ મૃત્યુ પછી આલોક જેવી લોકાંતર ઘટનાઓ ઘટાવનારા પણ આપ છો.

મહાશન: (૩૦૩)—સમષ્ટિ ભાંકતા પણ આપ જ છો. પ્રલય કાળે સર્વનો સંહાર કરનારા છો તેથી આપ મહાશન છો. મહા=મોટા, અશન=ખાવું.

અદૃશ્ય: (૩૦૪)—આપ નેત્ર ઇંદ્રિના અવિપય રૂપ છો. પુનઃ નિર્ગુણ અને નિરાકાર છો. પુનઃ અતિ સુક્ષ્મ હોવાથી શુદ્ધિ જ્ઞાનથી પણ આપ અગમ્ય છો. પુનઃ અતીંદ્રિય અને અગમ્ય પદ પણ આપ જ છો.

અવ્યક્તરૂપ: (૩૦૫)—વ્યક્તિભાવથી આપ રહિત છો—નિરાકાર, અનંત, અપાર, અખંડ, અદ્વૈત, દેશકાળ અને વસ્તુપરિચ્છેદ રહિત છો. પુનઃ સુક્ષ્મથી સુક્ષ્મ એવા તત્ત્વ બ્રહ્મપદ પણ આપ જ છો. અદ્રશ્યતા એ જ આપનું સ્વરૂપ છે.

સહજજિત્ (૩૦૬)—હજારોની સંખ્યાઓને જીતનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અસંખ્ય દૈત્યોને જીતનારાં પણ આપ છો. પુનઃ હજારો ખટપટોમાં પણ સ્વજ્ઞાન ધારણ કરીને દ્રશ્ય પ્રપંચને જીતીને

એકાદં પદ થઇ રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયિક સંબ્રમેને જીતનારા પણ આપ જ છો.

અનન્તજીત (૩૦૭)—અનંત એટલે અસંખ્ય દેત્યોનો પરાજય કરનારા પણ આપ જ છો.

દ્રષ્ટો વિશિષ્ટઃ શિષ્ટેષ્ટઃ શિશ્વળડી નહુષોવૃષઃ ।

ક્રોધહા ક્રોધકૃત્કર્તા વિશ્વવાહુર્મહીધરઃ ॥ ૩૪ ॥

દ્રષ્ટઃ (૩૦૮)—સર્વ લોકોને આપ ઇષ્ટ છો—તેથી સર્વ લોકોના પ્રિયતમ દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ યજ્ઞયાગાદિકમાં ઇષ્ટદેવ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ જગત આપની સંતતિરૂપ છે તેથી આપને પુત્ર-સમાન પ્રિય છે—

વિશિષ્ટઃ (૩૦૯)—આપ અંતિમના શેષપદ છો. પરમાણુંના પણ પરમાણુંરૂપ છો. પુનઃ સર્વમાં (બાહ્યાભ્યંતર) વિશેષપણે વ્યાપી રહેલા પણ આપ છો. પુનઃ માયા અને અવિદ્યામાં બાહ્યાભ્યંતર વ્યાપી રહીને જીવ અને ઈશ્વર થનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વથી પૂજાતા દેવ સર્વોત્તમ શ્રેષ્ઠ દેવ પણ આપ જ છો.

શિષ્ટેષ્ટઃ (૩૧૦)—શિષ્ટ લોકોના (મહાન પંડિતોના) ઇષ્ટદેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મા આદિના પૂજ્યદેવ પણ આપ જ છો.

શિશ્વંડીઃ (૩૧૧)—આપ વિલાસ રહિત છો. પુનઃ અખંડ અવ્યક્ત અને સર્વત્ર વ્યાપક તત્ત્વ આત્મા છો. તે છતાં લીલાવતારમાં મોરપીંછનો મુગટ ધારણ કરીને ગોવાળરૂપ થનારા (સ્વાંગ લેનારા) શ્રી કૃષ્ણ પણ આપ જ છો.

નહુષઃ (૩૧૨)—મંચ પકડનાર (નિષાદ). જેમ જાળમાં

માછી-મચ્છને પકડવાની ગોડવણ કરે, તેમ માયા જગમા સર્વ જીવોને મચ્છની પેઠે ફસાવવામાં ગોડવણ કરનાર નાદુષ (નિપાદ) પણ આપજ છે.

વૃષ : (૩૧૩)—આપ સર્વની કામનાઓ પૂર્ણ કરનારા છે. તેથી સર્વના મૂર્તિમાન ધર્મપણ આપજ છે, અથવા ધર્મ એજ આપની સ્થિતિ છે.

ક્રોધહા : (૩૧૪)—ક્રોધના આવેશોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છે. આપનો પ્રકૃતિ સ્વભાવ સત્વગુણના પણ સત્વગુણરૂપ છે. પુનઃ સહનશીલ પણ આપ જ છે. પુનઃ દયા અને ક્ષમા કરનારા દયાસાગર અને ક્ષમાસાગર પણ આપ જ છે.

ક્રોધકૃત્કર્તા (૩૧૫)—ક્રોધ કરનારા એવા દુર્જનો અને દૈત્યો તેમનો નાશ કરનારા અને જગતમાં ધર્મની વ્યવસ્થા પુનઃ સ્થાપન કરનારા પણ આપ છે. ક્રોધ કરનારા એવા દૈત્યોના સૃષ્ટા પણ આપ જ છે.

વિશ્વબાહુ : (૩૧૬)—વિશ્વ રચના આપની હસ્ત કારીગરી બતાવનાર છે, તેથી તેને આપના હસ્તની ઉપમા આપી છે. પુનઃ વિશ્વના સર્વ હસ્તો આપના સમષ્ટિ પદના આદુરૂપ છે. પુનઃ વિશ્વ જીવો વિશાળ હસ્તવાળા હોવાથી વિશ્વનું પાલન કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ વિશ્વના સર્વ જીવોને મુખ આપનારા પણ આપ જ છે.

મહીધર : (૩૧૭)—પૃથ્વી અને પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોને અદ્ધર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ મહીધર એટલે શેષ અવતાર પણ આપ જ છે.

અચ્યુતઃ પ્રથિતઃ પ્રાણઃ પ્રાણદો વાસવાનુજઃ ।

અપાંનિધિરધિષ્ઠાનમપ્રમત્તઃ પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥ ૩૫ ॥

અંચુતઃ (૩૧૮)—અચળ અને સ્થાયીપદ પણ આપજ છે. પુનઃ ગમન અને આગમન આદિ વિકારોથી રહિત પણ આપ જ છે. પુનઃ આલોક અને પરલોક ગમન પ્રતીતિઓ સ્વપ્ન પ્રપંચ જેવી ભ્રાંતીરૂપ છે આપ તે સર્વના સત્-ચિત્-અને આનંદરૂપ અધિષ્ઠાન પદ છે. પુનઃ સ્થૂળ શરીરની “ જાય તે, અસ્તિ, વર્ધતે, વિપરિણય, અપક્ષીયતે અને વિનશ્યતિ ” એ બધું વિકારોવાળી અવસ્થાઓ થવા છતાં તેમાં આપ અવિકારી અને અચળપણે રહેનારા આત્મા છે. પુનઃ ઘટાકાશ, મહાકાશ, અને મહદાકાશની પેઠે જીવપણામાં ઈશ્વરપણામાં, અને બ્રહ્મપણામાં આપ અચળ એકની એક જગ્યાએ રહેનારા છો.

પ્રચિતઃ (૩૧૯)—આપ સ્વતઃસિદ્ધ છો. આપને સિદ્ધ કરવામાં સ્વાત્માનુભવ એજ સિધ્ધ કરનાર છે. પુનઃ સ્વાત્મભાવે આપ જગતમાં સર્વને પ્રતીત થનારા છો, તેથી આપ જગત પ્રસિધ્ધ છો પુનઃ જગતરૂપ કાર્ય જેવાથી તેના કર્તા કોઈક પણ છે તેથી ખાતરી આપોઆપ થવાથી આપ જગતના કર્તા તરીકે પ્રસિધ્ધ છો કર્તા વગર કે.છ કાર્ય અનર્થ નથી, તે ન્યાયે જગત ઉપરથી જગતના કર્તા આપ છો એ સિધ્ધ જણાઈ રહે છે; તેથી સ્વતઃ સિધ્ધપદ પણ આપજ છે. અને આપો આપ પ્રગટ થનાર પાણુ આપજ છે.

પ્રાણઃ (૩૨૦)—આપ સર્વના જીવનરૂપ છો. પ્રાણોની સમાનનારૂપ પ્રાણુ છે. પુનઃ સર્વ જીવોના આધાર અને આશ્રય છે. પુનઃ પ્રાણુની પેઠે ગમન અને આગમનરૂપ ક્રિયા કરનારા છો. પુનઃ વ્યષ્ટિજીવોના સમષ્ટિ પ્રાણુ છે. પુનઃ સર્વગત થઈને સર્વને શક્તિ આપનારા પણ આપ છો. પુનઃ પંચમહાભૂતોમાં વાયુતત્ત્વ પણ આપ છે. પુનઃ મૃત્યુકાળે સુષુપ્તિ પ્રાણુ પણ આપ છો.

પ્રાણદઃ (૩૨૧)—સર્વ પ્રાણીઓને પ્રાણ દેનારા પણ આપ જ છે. સર્વ પ્રાણીઓને શ્વાસોશ્વાસની ગતિ આપનારા પણ આપ છે. સર્વ પ્રાણીઓમાં પ્રાણચેતના પણ આપ છે. પુનઃ સમષ્ટિ પ્રાણ-દારા વ્યક્તિ પ્રાણોને પોષણ કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ યોગની ઇચ્છા, પિંગળા અને સુષુમ્ણા નાડી પણ આપ જ છે.

વાસવાનુજઃ (૩૨૨)—ઈદ્રના નાના ભાઈ વામનજી પણ આપ જ છે.

અપાંનિધિઃ (૩૨૩)—આપ જળગરોના જીવનના આધાર એવા મહાસાગર છે. પુનઃ જૂતોમાં આપ જળતત્વ છે. પુનઃ જગતનો લય કરનાર જળતત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ દ્રશ્ય જગતોની પ્રતીતિઓના અખંડ સંહાર પણ આપ છે.

અધિષ્ઠાનમ્ (૩૨૪)—સર્વના આશ્રય^૧ અને આધાર પણ આપ જ છે. દ્રશ્ય જગતના નિમિત્ત અને ઉપાદાન કારણ પણ આપ છે. જગતની વિવિધ પ્રતીતિઓમાં અંતીમ વસ્તુ પણ આપ જ છે. પુનઃ જન્યત, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિ આલોકક^૨, પરલોક અને અપવર્ગ એ ત્રણેમાં આપ સ્વસ્વરૂપે રહેવાથી, સત્-ચિત્-અનંદ આનંદ અથવા અસ્તિ, ભાતિ અને પ્રિય એવા અધિષ્ઠાન (એટલે મૂળ વસ્તુ) છે.

અપ્રમત્તઃ (૩૨૫)—આપને કોઈપણ પ્રકારનો સ્વાર્થ કે સ્પૃહા નથી, તેથી ન્યાયવંતની અવધિરૂપ છે. વ્યક્તિઓને પોતપોતાના કર્મોનુસાર ફળ આપનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ યોગ્ય પ્રારબ્ધ દયના કરનાર પણ આપ જ છે. પુનઃ સ્વેચ્છાચારી પણ આપ જ

૧. માયિક વિવિધ પ્રતિતિઓના આશ્રય (૨) લોક ઈશ્વરે સ્થિતિ.

છો. જેમ આહો તેમ કરવાને સમર્થ પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વસ્વરૂપમાં નિરંતર મગ્ન રહેનારા પણ આપ જ છો.

પ્રતિષ્ઠિતઃ (૩૨૬)—સર્વમાં પ્રતિષ્ઠા (મોટાઈ) પામેલા પણ આપ જ છો. પુનઃ પોતાની પ્રતિષ્ઠામાં સ્થિતિ કરનારા પણ આપ જ છો.

સ્કન્દઃ સ્કન્દધરો ધુર્યો વરદો વાયુવાહનઃ ।

વાસુદેવો બૃહદ્વાનુરાદિદેવઃ પુરંદરઃ ॥ ૩૬ ॥

સ્કન્દઃ (૩૨૭)—સેનાપતિઓમાં આપ કાર્તિક સ્વામિ છો. પુનઃ સ્વજ્ઞાનમાં સદા તૃપ્ત રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંસાર-સાગરનું શોષણ કરનારા અને જનના મરણ મટાડીને યજ્ઞોત્તે મોક્ષ આપી અજરામર કરનારા પણ આપ જ છો.

સ્કન્દધરઃ (૩૨૮)—ધર્મના રક્ષક અને ધર્મને ખાંધ દેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નંદિ સ્વરૂપ પણ આપ જ છો.

ધુર્યઃ (૩૨૯)—ધર્મની ઘોસરી ધરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સંસારની ઘોસરી ધરનારા પણ આપ છો. પુનઃ હક્તયોરાશીના ચક્રમાં જન્મમૃત્યુની ઘોસરી ધરનારા પણ આપ જ છો.

વરદઃ (૩૩૦)—આશીર્વાદ આપવામાં હિન્મત્ત વ્યારીવીર આપનારા પણ આપ જ છો. આપ જ સર્વના હૃદય અને કલ્યાણ કરનારા છો.

વાયુવાહનઃ (૩૪૧)—વાયુરૂપ વાહનવાળા પણ આપ જ છો. એટલે મનરૂપી પવનવેગી છો, અથવા મનરૂપી વરૂણાનો પણ આપ જ છો. પુનઃ મનદારા એ સ્વપ્ન અને સ્વપ્નાંતરની પેઠે લોક અને લોકાંતર ગતિ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ પ્રાણવાયુદારાએ

સ્થૂળ શરીરમાં આવળ કરનારા અને શરીરને અતિમાન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ વાયુને સત્તાસ્કૃતિ આપનારા પણ આપ જ છો. અને વાયુ પાસે વહનક્રિયા કરાવનાર પણ આપ જ છો.

વાસુદેવઃ (૩૩૨)—લીલાવતારમાં વસુદેવના પુત્ર શ્રીકૃષ્ણ રૂપે આપ જ છો. પુનઃ શુદ્ધિનું જ્ઞાન પણ આપ જ છો. પુનઃ વસુ એટલે લક્ષ્મીના દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વમાં વસી રહેનારા દેવ પણ આપ જ છો.

બૃહજ્ઞાનુઃ (૩૩૩)—મહાન પ્રકાશક મોટા સૂર્યરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વ આત્માનો પ્રકાશ કરનારા, સર્વને પોતાના અહંપણાની પ્રતીતિ કરાવનારા અને સર્વને પોતપોતાના નિગ્મત્મરૂપે પણ આપ જ છો. સૂર્ય સર્વને પ્રકાશ કરે છે તો પણ તે પ્રકાશ પરપ્રકાશ^૧ છે, અને આપ સ્વપ્રકાશ અને પરપ્રકાશ એવા સ્વયંબ્યોતિરૂપ સૂર્ય એવા નિગ્મત્મા છે.

આદિદેવઃ (૩૩૪)—સર્વમાં પ્રથમ દેવ આપ જ છો. સર્વને પ્રથમ પ્રકાશ કરનારા એટલે અહંપણાનું જ્ઞાન કરાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને પ્રકાશ કરનારા અથવા સ્વજ્ઞાન જાણ પાડનારા દેવ એવા ચૈતન્યદેવ અથવા અગ્રેસરદેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ દેવોમાં દેવાતનરૂપ પણ આપ જ છો.

પુરન્દરઃ (૩૩૫)—શરીરરૂપી પુરમાં પુરાઈ રહેનારા, દેહાન્વાસ અને દેહાધ્યાસ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મન, શુદ્ધિ અને અહંકાર કરીને સ્થૂળ શરીરમાં પુરઈ રહેનારા પણ આપ જ

૧. પરપ્રકાશ એટલે દીવાની માફક બીજને પ્રકાશ કરનાર.

છો. પુનઃ અહં મમ કરીને તેનું પોપણ કરનારા પણ આપ છો, પુનઃ મૃત્યુકાળે રથૂળ શરીરમાં સંતાઈ જનારા છો. પુનઃ મૃત્યુ પછી અન્ય શરીરને ગૃહણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નવ દ્વારરૂપી પુરીમાં આસક્તિ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ અવિદ્યામાયા અને વિદ્યા-માયારૂપી દરમાં પુરાઈ રહેનારા છવ અને ઈશ્વર પણ આપ જ છો.

અગ્રોકસ્તારણસ્તારઃ શૂરઃ શૌરિર્જનેશ્વરઃ ।

અનુકૂલઃ શતાવર્તઃ પદ્મી પદ્મનિમેષણઃ ॥ ૩૭ ॥

અશોકઃ (૩૩૬)—શોકથી રહિત પદ પણ આપ જ છો, પરમાનંદ પણ આપ જ છો. શોકાદિષ્ટ ઉર્મિઓથી રહિત પણ આપ જ છો.

તારણઃ (૩૩૭)—મનુષ્યોને ભવસાગરથી તારનાર પણ આપ છો. પુનઃ આપનું નામસ્મરણ અને આપનો જાપ ભક્તજનોને ભવસાગર તારનાર નૌકારૂપ છે. પુનઃ અધમનો ઉદ્ધાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રાણાંતકાળે આપનું નામસ્મરણ સદ્ગતિરૂપ છે. પુનઃ સર્વદ્રશ્ય જગતમાં તારણ એટલે સારરૂપ એટલે આત્મવસ્તુ પણ આપ જ છો. પુનઃ તરણ અને તારણરૂપ (નૌકા) પણ આપ જ છો.

તારઃ (૩૩૮)—આપ સર્વગ એકતાર છો. અખંડ અને અવિચ્છિન્ન છો. પુનઃ સર્વત્ર સમાન વ્યાપક છો. પુનઃ ભવસાગરના તારનારા પણ આપ છો. પુનઃ તાર એટલે તારણતત્ત્વ પણ આપ છો. પુનઃ અ-ઉ-મ્-અર્ધમાત્રા એવા ઓંકારરૂપ સર્વગત, સર્વવ્યાપક તત્ત્વ પણ આપ છો. પુનઃ માળાના મણકાના તારની પેઠે સર્વમાં પરિવાઈ રહેનારા. અથવા સર્વને ધારણ કરનારા ઓંકારતત્ત્વ પણ આપ છો. પુનઃ પુનરાવૃત્તીપાશથી મૂકત કરનારા પણ આપ છો.

શૂરઃ (૩૩૯)—સર્વમાં શરા અને જળવાન પણ આપ છો.

માયાઆવરણોને જીતનારા પણ આપ છે. પુનઃ મનના વેગોને જીતનારા પણ આપ છે. પુનઃ કામ ક્રોધ, મોહ, લોભ, મત્સર અને અહંકાર આદિ પડ્ડીપુને જીતનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ આપ સરવાળ હોવા છતાં ભક્તજનોના પ્રેમ આગળ પ્રેમવશ થઇ જનારા છે.

શૌરિ: (૩૪૦)—સૂર્યવંશમાં અવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ શૌર્યવાળામાં શ્રેષ્ઠ (અજીત) પણ આપ જ છે.

જનેશ્વર: (૩૪૧)—સર્વ લોકોના ઈશ્વર પણ આપ જ છે. પુનઃ જન એટલે જન્મેલા (ઉત્પન્ન થયેલા)ના સ્વામિ પણ આપ જ છે.

અનુકૂલ: (૩૪૨)—આપ સર્વને અનુકૂળ છે. સર્વને પોતા-પોતાના અંતરાત્મા છે. પુનઃ સર્વના હૃદયમાં રહેલા અંતર્યામી દેવ છે, તેથી સ્વયંસાધ્યદેવ છે. ઈતિર દેવોનું આરાધન અનુકૂળ પડતું નથી. ઈતિર દેવોને વિધિનું નડતર હોય છે પણ આપના આરાધનમાં તે કોઈ વિધિ કે નિષેધ નથી. સર્વ કાળમાં, સર્વ સ્થિતિમાં આપનું સ્મરણ કરવામાં કદિ પ્રત્યવય લાગતો નથી, પણ સ્વરૂપ સાધ્ય થવાથી સર્વને અનુકૂળ છે.

જાતોવર્ત: (૩૪૩)—પુનઃ પુનઃ આવર્તન (જન્મ) કરવાથી આપ સૌ, કરોડ, અથવા અસંખ્ય આવર્તનો કરનારા છે. પુનઃ લક્ષ્મીચારાશીના ધર્મીયંત્રમાં પુનઃ પુનઃ આવર્તનો કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ધર્મની રક્ષા માટે પુનઃ પુનઃ લીલાવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે.

૧. જે સ્વરૂપને ભક્તજનોએ નિશ્ચય કરેલો હોય તે સ્વરૂપ લેનારા; ખરો અર્થ આપનું નિજ સ્વરૂપ અથવા સ્વસ્વરૂપ સદાકાળ સાધ્ય હોવાથી તેના અનુસંધાનમાં આપ અનુકૂળ છે.

પદ્મી (૩૪૪)--^૧પદ્મવાળા પણુ આપ છે. પુનઃ નાભિમાં કમળ જેવી આકૃતિવાળા પણુ આપ જ છે. પુનઃ જળશય્યામાં કમળનાળમાંથી કમળ ઉત્પન્ન કરીને તેના ઉપર સ્થિતિ કરનાર બ્રહ્મા પણુ આપ જ છે. પદ્મસંજ્યા પણુ આપ જ છે.

પદ્મનિમેષણઃ (૩૪૫)—લીલાવતારમાં કમળ જેવાં સુંદર નેત્રોવાળા પણુ આપ જ છે. પુનઃ દૈત્યોને ભારતી વેળા કમળ જેવાં રક્તનેત્રો કરનારા પણુ આપ જ છે.

પદ્મનાભોઽરવિન્દાક્ષઃ પદ્મગર્ભઃ શરીરમૃત્ ।

મહર્ધિક્ક્રોધૃદ્ભ્રાત્મા મહાક્ષોગરુડધ્વજઃ ॥ ૩૮ ॥

પદ્મનાભઃ (૩૪૬)—કમળાકૃતિ નાભિવાળા પણુ આપ છે. પુનઃ આપની નાભિ કમળને ધારણુ કરનારી છે.

અરવિન્દાક્ષઃ (૩૪૭)—લીલાવતારમાં કમળ જેવાં નેત્રોવાળા પણુ આપ છે. આપનાં નેત્રાં સર્વને મોહ ઉપજાવનારાં છે. પુનઃ આપના નેત્રકટાક્ષમાં અનંત કોટિ બ્રહ્માંડોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ-લય સમાપ્તિ રહેલાં છે. આપ દૃષ્ટા છે અને ત્રિલોકી જગત આપનું દશ્ય છે.

પદ્મગર્ભઃ (૨૪૮)—ગર્ભોમાં પદ્મને ધારણુ કરનારા પણુ આપ છે. પુનઃ નાભિરૂપી કમળમાંથી મનરૂપી બ્રહ્માને ઉત્પન્ન કરનારા પણુ આપ જ છે. પુનઃ હૃદયકમળમાં (ધ્યાન, ધારણુ યોગને ગર્ભ-રૂપે) ધારણુ કરવાયોગ્ય પણુ આપ જ છે.

શરીરમૃત્ (૩૪૯)—સર્વ શરીરોનું ભરણુપોષણુ કરનારા પણુ આપ છે. શરીરોમાં ભરપૂર થઈ રહેનારા પણુ આપ જ છે.

૧. પદ્મ એટલે લીલાવતારમાં પદ્મ નામનું આભુષણુ ધરનાર.

ગર્ભવાસમાં શરીરેનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ છો. શરીરમાં ભરાઈને જીવરૂપ થનારા પણ આપ છો.

મહર્ષિ: (૩૫૦)—મહાન ઋદ્ધિવાળા પણ આપ છો. પુનઃ સમૃદ્ધિ અને વિભૂતિવાળા પણ આપ જ છો.

શ્રદ્ધ: (૩૫૧)—સંસારનો ઉદ્ભવ એ આપની રિદ્ધિ સિદ્ધિ છે. પુનઃ સંસારમાં સ્વાદ પડવાથી તેમાં સ્વધર્મિચ્છાથી ઇંધાઈ રહેનારા અને વ્યક્તિભાવનો સ્વીકાર કરીને તેમાં દેહાધ્યાસ જોડીને લક્ષ્યોરાશી યોનિમાં જીવરૂપ થઈને બ્રમણ કરનારા પણ આપ જ છો.

વૃદ્ધાત્મા (૩૫૨)—સર્વ કરતાં વૃદ્ધ આપ જ છો. પિતા-મદ, પ્રપિતામદ, માતામદ, પ્રમાતામદ સર્વ આપજ છો; કારણ કે સર્વમાં આપ પ્રથમપુરૂષ છો.

મહાક્ષ: (૩૫૩)—લીલાવતારમાં મોટાં નેત્રાવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ દીર્ઘદષ્ટિ પણ આપ જ છો. પુનઃ દૃશ્ય સર્વના દષ્ટા પણ આપ જ છો.

ગરુડધ્વજ: (૩૫૪)—ધ્વજમાં ગરુડનું ચિહ્ન જંને છે તેવા આપ જ છો. પુનઃ મનરૂપી ગરુડને કબજે રાખનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શીઘ્રવેગી એવા ગરુડરૂપ વાહનવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને સંભારતા પાંદેલાં સહાય કરનારા પણ આપ જ છો.

અતુલ: શરભોભીમઃ સમયજ્ઞો હવિર્હરિઃ ॥

સર્વલક્ષણલક્ષણ્યો લક્ષ્મીવાન્ સમિતિંજયઃ ॥ ૩૯ ॥

અતુલ: (૩૫૫)—આપની સરખામણી કરવા જેવી કોઈ અન્ય વસ્તુ ન હોવાથી તુલનારહિત (ઉપમારહિત) અદ્વિતીયરૂપ આપ જ છો.

૧. અકસ્માન્ વખતે સંભારતા પાંદેલાં સહાય થનાર. અજ્ઞાનદશામાં પણ સહાય કરનાર.

શરભ: (૩૫૬)—આપ અદ્વૈત એક હોવા છતાં પૃથક પૃથક સર્વ વ્યક્તિઓમાં વિભક્ત થઇને સર્વને પ્રકાશ કરનારા ક્ષેત્રજ્ઞ પણ આપજ છો.

ભોમ: (૩૧૭)—લીલાવતારોમાં ભયંકર સ્વરૂપ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. મહાન ભયંકર કામો કરનારા પણ આપ જ છો.

સમયજ્ઞ: (૩૫૮)—સમય, કસમય, વેળા—કવેળાને જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સમયને અનુસરીને અનુકૂળ વર્તન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સમયવેળાએ વાતને યાદ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સમય સૂચક પણ આપ જ છો. પુનઃ સમ-યન એટલે સમાન યજ્ઞ એટલે એક સરખા શ્વાસોશ્વાસ એકવીસદગ્ધર હંસ અંતર્મુખજાપ રૂપ પણ આપ જ છો.

હવિર્હરિ: (૩૫૯)—યજ્ઞમાં હૃતદ્રવ્યને ગ્રહણ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ જપ યજ્ઞમાં પાપરૂપી હવિને હરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભક્ત લોકોનાં સંકટ હરનારા પણ આપ છો.

સર્વલક્ષણલક્ષણ્ય: (૩૬૦)—સર્વ લક્ષણા દ્વારાએ લક્ષમાં લેવા યોગ્ય આપ એક જ પુનઃ ઓંકારના જ્ઞાનથી લક્ષમાં આવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જહહ અજહહ અને જહહાજહહ લક્ષણા વૃત્તિઓ પૈકી ૨જહહાજહહ લક્ષણા જેમ “ તેજ દેવદત્ત છે.” તેમ તત્-ત્વમ્-અસિ તત્ત્વમસિ મહાવાક્યના અર્થને (તે તુંજ છે) લક્ષ કરાવવાને ઉપયોગી છે ખરી પણ તેમાં આપના “અસિ” પદનું સ્વરૂપ યથાવત્ જાણી શકાતું નથી કે તે પદ કેવું છે, કારણ કે ત્યાં ગુરૂ અને શિષ્ય બન્ને વ્યક્તિભાવમાં રજ્ઞાં રજ્ઞાં આપનું લક્ષ કરે છે. તેથી તે લક્ષઉપરોક્તભાવમાં થાય છે; અને આપ સર્વને ૪અપરોક્ત

૧ વિભક્ત=ખંડાકાર, જુદા જુદા, (૨) જહહાજહહ=માગ ત્યાગ દશણા (૩) છંદે રહીને, ભિન્નભાવમાં (૪) અભિન્ન.

છો. અપરાધ લક્ષ તો જ્યારે બંને વ્યક્તિઓ વ્યક્તિભાવમાંથી નીકળીને પછી આપનું લક્ષ કરે તોજ આપના અવ્યક્ત પદનું લક્ષ થઈ શકે. અવ્યક્તપદમાં મન, બુદ્ધિ અને ઇન્દ્રિયોના અભાવ થાય છે. તેથી તે પદમાં ઇન્દ્રિયો વગર કોણ કોને કહે અને કોણ કોને સાંભળે અને કોણ કોનું લક્ષ્ય કરે. તેથી આપનું “અસિ”પદ દુર્લભ્ય (અલભ્ય) છે. તેથી અગમ્ય અને અવાચ્ય છે. પુનઃ આપનું અસિપદ અનુપમ છે કારણકે તેનું લક્ષ કરાવવાને બીજી કોઈ ઉપમા નથી. માટે ત્રણે લક્ષણોએની પાર અને ઉપમાઓની પાર જે લક્ષ્ય છે, તેને તો આપ એક જ જાણનારા છો. અન્ય કોઈ તે પદને જાણવાને સમર્થ નથી. કારણ કે તે સ્વ-સંવેદ્ય અથવા સ્વ-અનુભવરૂપ છે. મહાત્મા પુરૂષોને જ સ્વાનુભવપણે લક્ષ્યરૂપે થનારા છો. અન્ય વ્યક્તિઓને “અવ્યક્તાહુ ગતિ દુઃખંદેહવદ ભિરવાચતે” ઇતિ તે પ્રમાણે આપ વ્યક્તિવાળાઓને દુર્લભ્ય છે. સર્વ લક્ષણોએ અને સર્વ ઉપમાએ પણ આપને પ્રત્યક્ષ સાક્ષાત્કાર કરાવી શકતી નથી. પુનઃ અર્ચીત્ય અને અલક્ષ્ય રૂપ પણ આપ જ છો.

લક્ષ્મીવાન (૩૬૧)—લક્ષ્મીવાળા પણ આપ જ છો. અને સર્વને લક્ષ્મી દેનારા પણ આપ જ છો.

સમિતિજય : (૩૬૨)—લીલાવતારોમાં રણસંગ્રામના સામંતોને જીતનારા પણ આપ જ છો.

વિક્ષરોરોહિતો માર્ગોદિતુર્દામોદર : સહ : ।

મહીધરો મહાભાગો વેગવાનમિતાશન : ॥ ૪૦ ॥

વિક્ષર : (૩૬૩)—આપ ક્ષરથી રહિત છો, એટલે અવિનાશી પદ છે.

રોહિત: (૩૬૪)—મત્સ્યાવતાર લેનારા પણુ આપ જ છો.

માર્ગ: (૩૬૫) સહમતિ રૂપ પણુ આપ જ છો. ધર્મ માર્ગ પણુ આપ જ છો.

હેતુ: (૩૬૬)—સહગતિના કારણરૂપ હેતુ પણુ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ માર્ગને ચલાવનારા પણુ આપ જ છો.

દામોદર: (૩૬૭)—લીલાવતાર એવા શ્રી કૃષ્ણાવતારમા જેમને માતાએ પેટે દામણું (દોરડી) બાંધેલું છે એવા પણુ આપ જ છો. પુનઃ આપ નિત્યમુક્ત હોવા છતાં માયા અને અવિદ્યા અસ્ત થનારા પણુ આપ જ છો.

સહ: (૩૬૮)—સહન કરનાર. સામર્થ્ય હોવા છતાં ભક્તજનો માટે લીલાવતારોમાં દેત્યોનો માર સહન કરનારા, અપમાન સહન કરનારા, સંકટો સહન કરનારા અને દુઃખોને સહન કરનારા પણુ આપ જ છો. માયાનો સ્વીકાર કરવાથી અનેક દ્રશ્ય જંગમજને વહન કરનારા પણુ આપ જ છો.

મહીધર: (૩૬૯) પૃથ્વીને ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોને ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છો.

મહાભાગ: (૩૭૦)—ભાગ-ભાગ્ય. સર્વમાં ભાગ્યવાન પણુ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના ભાગ્ય (પ્રારબ્ધ) રચનાર પણુ આપ જ છો.

વેગવાન: (૩૭૧)—શીઘ્રવેગી. એકીકાળે સર્વ જગતમાં ફરી વળનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને સંકટવેળાએ દોડીને સહાય કરનારા પણુ આપ જ છો.

અમિતાશન: (૩૭૨)—અશન=ભોજન કરવું. મહાપ્રલય એજ આપનું મોટામાં મોટું ભોજન છે. પુનઃ સ્વરૂપાકાર (જ્ઞાન-જન્યત) થતાં અનંત કોટી આત્માડોનો ગ્રાસ કરનારા પણ આપ છો.

ઉદ્ભવ: ક્ષોભણોદેવ: શ્રીગર્ભ: પરમેશ્વર: ।

કરણં કારણં કર્તા વિકર્તા ગહનો ગુહ: ॥ ૪૧ ॥

ઉદ્ભવ: (૩૭૩) ઉદ્ભવ ઉત્પન્ન. અનંત કોટી આત્માડોને ફરી ફરી ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અનંત કોટી આત્માડોની ઉત્પત્તિમાં આદિ કારણ પણ આપ છો.

ક્ષોભણ: (૩૭૪) ક્ષોભણુ=ક્ષોભ કરનાર. પ્રકૃતિ પુરૂષનો ક્ષોભ કરીને તેમાં વિક્રિયા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ક્ષોભણુ એટલે નિસ્તે જ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને શરમીદા કરનારા પણ આપ જ છો.

દેવ: (૩૭૫)—દેવ=પ્રકાશ કરનાર. સર્વના ઇષ્ટ, પૂજ્ય, અને સર્વને પ્રકાશ કરનારા દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ અનંત એષ્ટાંગા કરનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીગર્ભ: (૩૭૬)—ગર્ભ=ઉદરમાં ધારણ કરવું. માયા અને વદમીને ગર્ભ પેડે અંતર્ગત ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

પરમેશ્વર: (૩૭૭) સ્વામી. સર્વ અંશ્વર્ય અને સર્વ વિભૂતિ સંપન્ન પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ જ પરમેશ્વર છો.

કરણમ્ (૩૭૮)—ઇન્દ્રિય-અંતઃકરણ. સેવ્ય સેવકભાવે ભક્તિ કરનારને ક્રીટ પતંગ ન્યાયે સ્વરૂપ પ્રાપ્તિના સાધનરૂપ આપ જ છો. પુનઃ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિમાં લક્ષ્યરૂપ સાધન પણ આપ જ છો.

કારણમ્ (૩૭૯)—હેતુ. જગતઉત્પત્તિના અભિન્ન^૧ નિમિત્ત^૨ ઉપાદાન^૩ કારણ^૪ અને તેના હેતુરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ અભિન્ન નિમિત્તોપાદાન કારણ પણ આપ જ છે.

કર્તા : (૩૮૦)—કરનારા. જે કે આપ અકર્તા છે, અને આપની માયા જગતની ઉત્પત્તિમાં કર્તા છે. પણ માયાને જે આપનો આશ્રય હોય તોજ તે કરી શકે છે. તેથી માયા સહિત આપ જ જગતના કર્તા છે. પુનઃ આપની માયા આપનાથી અભિન્ન છે.

વિકર્તા (૩૮૧)—વિકૃતિ કરનાર. કર્તા, અકર્તા અને અન્ય થા કર્તા પણ આપ જ છે. પુનઃ નિરાકારમાંથી સાકાર અને સાકારમાંથી જગતરૂપ થનારા પણ આપ જ છે.

ગહન : (૨૮૨)—ન જાણી શકાય તેવા. આપ મન, બુદ્ધિ, અને ઇન્દ્રિય જન્ય જ્ઞાનની વાર છે, એટલે આપ ન જાણી શકાએ. તેવા છે. અને તેથી આપ અગમ્ય અને અતીન્દ્રિય અજોચર છે.

ગુહ : (૩૮૩) ઢાંકન.રા. માયાપડે સ્વરૂપને ઢાંકી રાખનારા અને તેથી ગુપ્ત રહેનારા પણ આપ જ છે, પુનઃ સ્વરૂપને આચ્છાદન કરીને આપની માયા આપના સ્વરૂપને ચિત્ર વિચિત્ર ભાવમાં દેખાડે છે, અને તે માયા આપનાથી અભિન્ન છે તેથી માયાના પડામાં આપ જ ગુપ્તપણે રહેલા છે.

૧ અભિન્ન=જુદું નહિ, પણ તેમાં કાર્ય અને કારણભાવ એવા ઉભય-ભાવ સમાવેશ છે એવું એક કારણ, ૨ નિમિત્ત એટલે કર્તા, હેતુ વગેરે, ૩ ઉપાદાન એટલે પદ્મ મૂળવસ્તુ, અધિષ્ઠાન, અહં અસ્મિ, (હું છું) પદ્મ જેમ સ્વપ્ન સૃષ્ટિમાં કર્તા કાર્ય જીવાત્મા છે તેમ. ૪ રૂપને સૃષ્ટિમાં હેતુ, નિમિત્ત અને વસ્તુ સર્વ જીવાત્મા છે, તેમ વર્તમાન જગત રચનામાં સર્વ આપજ છે, તેથી જગતનું કારણ આપ અહં અસ્મિ પદ છે.

વ્યવસાયો વ્યવસ્થાનઃ સંસ્થાનઃ સ્થાનદી ધ્રુવઃ ।

પરદ્વિઃ પરમસ્પષ્ટ સ્તુષ્ટઃ પુષ્ટઃ શુભેક્ષણઃ ॥ ૪૨ ॥

વ્યવસાયઃ (૩૮૪) સદા કામમાં ને કામમાં રહેનારા. જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય એ કામમાં આપ સદા ગુંચવાઈ રહ્યો છો. તેમજ સાધુ અને ધર્મની રક્ષા કરવા માટે આપ સદા તત્પર રહ્યો છો. તેથી આપ વ્યવસાયી છો. પુનઃ જીવપણે સંસારમાં સદા વ્યવસાયી રહેનારા પણ આપ જ છો.

વ્યવસ્થાનઃ (૩૦૫)—વ્યવસ્થા કરનારા. પ્રારબ્ધની વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ જ છો. પુણ્ય પાપ સુખ દુઃખ અને જાતિ અજાતિમાં વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પિંડ બ્રહ્માંડમાં વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત નેત્રણી વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ જ છો.

સંસ્થાનઃ (૩૮૬)—સંસ્થાઓના સ્થાપન કરનારા પણ આપ છો. તેના નિયમ બાંધનારા પણ આપ છો, વ્યક્તમાથી અવ્યક્ત અને અવ્યક્તમાંથી વ્યક્ત કરવાની જોડવણ રાખનારા પણ આપ છો. પુનઃ અંતકાળે દશ્યોના નિવાસ સ્થાન પણ આપ છો.

સ્થાનદઃ (૩૮૭)—સૃષ્ટિના ઉદયકાળે દ્રશ્ય જગતોને સ્થાન દેનારા પણ આપ જ છો. તેમને રહેવાને અવકાશ આપનાર ચિદ્ર-અવકાશ પણ આપ જ છો. પુનઃ પુણ્ય કર્મ કરનારાઓને ઉત્તમ સ્થાન

વળી ગીત્તે પ્રકાર કારણ એટલે હેતુ, અથવા મૂળ, જેમ જગત જગત, સ્વપ્ન જગતનું કારણ છે તે પ્રમાણે જીવનું 'પૂર્વનું' જગત વર્તમાન જગતનું કારણ છે અને વર્તમાન જગત જાગ્રિ જગતનું કારણ થાય છે તેથી પૂર્વાપર આવર્તન, પરિવર્તન પુનરાવૃત્તિ પ્રવાહનું કારણ આપ અહીં અરિમપણું છો.

આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને અચળ અને નિર્મય સ્થાન આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધ્રુવાદિ ભક્તોને અવિચળ સ્થાન આપનારા પણ આપ જ છો.

ધ્રુવઃ (૩૮૮)—અચ્યુત અને અચળ પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ અવ્યક્ત પદ, નિર્ગુણ અને નિરાકાર પદ, અને અંતીમ નિદાન પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્ત જનોમાં ધ્રુવ ભક્ત પણ આપ જ છો. પુનઃ અચળ અને અવિનાશી પદ પણ આપ જ છો.

પરર્દિઃ (૩૮૯)—પરાર્થ સંજ્ઞાસૂચક પણ આપ છો. અગણીત અને અસંખ્ય દ્રવ્યના સ્વામી પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રવ્ય જગત્ સર્વ આપની સમૃદ્ધિ રૂપ છે.

પરમઃ (૩૯૦) સર્વથી શ્રેષ્ઠ, સર્વથી સુદક્ષ, અને સર્વથી અતિવ્યાપક, અવિચળ, અવિનાશી, અને અવિકારી તત્વ એવા સર્વોત્તમ સ્વપદ પણ આપ જ છો.

સ્પષ્ટઃ (૩૯૦)—આપ સ્વ આત્મપદ હોવાથી સર્વને આપો આપે સ્પષ્ટ જણાઈ રહેનારા છો. સર્વને અતિ પ્રગટ છો. પુનઃ ભક્ત-જનોને દર્શન દહને વિશ્વાસ, ખાત્રી કરી આપનારા છો. પુનઃ લક્ષ્યોરાશીના ભ્રમણ ચક્રમાંથી જેને જેને જયવું હોય તેણે તેણે આપનું સ્મરણ લેવું અને આપનું સ્મરણ કરવું એ વાત સર્વ જગતને સ્પષ્ટ જાણીતી છે.

તુષ્ટઃ (૩૯૧)—આપ પૂર્ણ કામ છો. આપ કામ છો, તેથી સદા તૃપ્ત છો. પુનઃ થોડાને ઘણું માગી લેનારા અને પ્રસન્ન રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોનો સાચો ભાવ જાણીને થોડામાં પ્રસન્ન થઈ જનારા પણ આપ જ છો; આપ દ્રવ્ય સર્વના અંતરાત્મા છો.

પુષ્ટઃ (૩૯૨)—આપ સર્વ સંપન્ન છો. સર્વત્ર વ્યાપક, સર્વ શક્તિમાન અને સર્વરૂપ એવા આપ અખંડ એક છો. તે છતાં પ્રત્યેક

આણ્ણમાં આપ તેવાને તેવા અર્થઃ એક અને પરિપૂર્ણપણે રહેનારા છો. પુનઃ આપ દેશકાલ વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત અદ્વૈત છો.

શુભેક્ષણ: (૩૯૩)—શુભ દ્રષ્ટિવાળા પણ આપ છો. દયા, ક્ષમા, કૃપા, ઉદારતા આદિ દ્રષ્ટિવાળા પણ આપ છો. પુનઃ સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે દ્રશ્ય જગતમાં સ્વઆત્મ દ્રષ્ટિ કરનારા પણ આપ જ છો.

રામો વિરામો વિરજૌ માર્ગાનેયો નયોડનયઃ ।

વીરઃ શક્તિમતાં શ્રેષ્ઠો ધર્મો ધર્મવિદુત્તમઃ ॥ ૪૩ ॥

રામ: (૩૯૪)—ભક્તજનો માટે રામાવતાર લેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સતરમતે રામ એવા વ્યાપક, અક્ષતત્ત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોના નિવાસ સ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના દેવતરૂપ શક્તિ (રામ) પણ આપ જ છો. પુનઃ મૃત્યુકાળે નામ સ્મરણ અને નામાંચારથી વ્યક્તિઓનો ઉદ્ધાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયા વિશિષ્ટ (જગત્કર્તા) રામ પણ આપ જ છો. પુનઃ મૃત્યુકાળે દ્રશ્ય વિસ્તારનો દૃષ્ટામાં અને પુનઃ દ્રષ્ટાનો અવ્યક્ત પદમાં લય કરનારા રામ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોના ભાવ-ગ્રાપી પણ આપ જ છો. પુનઃ હે રામ ! એવો આર્ત પોકાર સાંભળીને તેની વધાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જે ભક્તજનો ભોળે ભાવે માત્ર આપનું નામ રેંટણ કરનારા છે, તેમને આપ રામાકાર એવી સાયુજ્ય મુક્તિ આપનારા છો. પુનઃ આપનું ભજન અને આપનું સ્મરણ એ સર્વ સાધક મંત્ર છે. ક્રીટ પતંગ ન્યાયે ભક્તજનોને સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ કરનારા પણ આપ જ છો.

વિરામ: (૩૯૫) સર્વનો વિશ્રામ હામ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપના અવ્યક્તપદમાં સર્વ પ્રાણીઓ વિશ્રાંતિ લે છે. પુનઃ

જગતમાં આવિરલાવ અને તિરોલાવનું મૂળ કારણ પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોનું વિશ્રાંતિ સ્થાન પણ આપ જ છે. પુનઃ જગતની સુપ્રતિ પણ આપ જ છે.

વિરજઃ (૩૯૬)—આપ રજોગુણથી રહિત છે. પુનઃ દ્રશ્ય જગતથી અસંગ અને ઉદાસીન રહેનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ રજો અને તમો રહિત શુદ્ધ સતોગુણ પણ આપ જ છે. પુનઃ રાગ-દ્વેષ, કામક્રોધ રહિત સમાન ભાવ પણ આપ જ છે.

માર્ગઃ (૩૯૭)—સ્વમ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરવી એ જ ઉત્તમ માર્ગ છે. પુનઃ આપનું નામ અમરણ કરવું એ જ ભક્તજનોને ઉત્તમ અને સહેલો માર્ગ છે. પુનઃ પ્રેમવક્ષણભક્તિ ટૂંકામાં ટૂંકો અને સહેલામાં સહેલો માર્ગ છે. પુનઃ પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિ એ બંને માર્ગોની પેલી પાર નિજ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિનો માર્ગ છે.

નેયઃ (૩૯૮)—જ્ઞાન ગમ્યપદ પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોને પ્રેમ કરવાયોગ્ય પણ આપ જ છે.

નયઃ (૩૯૯)—નય=નીતિ. સારું રમ્તે દોરનાર પણ આપ જ છે. પુનઃ સર્વને નિયમમાં રાખનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોના નિયમને ટેક જાળવનારા પણ આપ જ છે.

અનયઃ (૪૦૦)—આપને કાઈ પણ નિયમ લાગ પડતો નથી, કારણ કે આપ^૧ આત્મકામ છે તેથી સખદા રહિત છે. પુનઃ જગત તંત્રના સ્વામી અને તંત્ર ચલાવનારા સત્રધાર પણ આપ જ છે. પુનઃ અઘટ ઘટના કરવાને પણ આપ જ સમર્થ છે.

વીરઃ (૪૦૧)—શરવીર પણ આપ જ છે. પુનઃ દ્રશ્ય

જગતનો લય કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જડ અને ચેતનની પારનું અસ્તિત્વ, સચ્ચિદાનંદ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છો.

શક્તિમતાંશ્રેષ્ઠઃ (૪૦૨)—શક્તિવાળાઓમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ શક્તિવાળા પણ આપ જ છો. આપ જ સર્વશક્તિમાન છો.

ધર્મઃ (૪૦૩)—ધર્મ એટલે કર્તવ્યતા અથવા ન્યાય; પુણ્ય અને કલ્યાણનો રસ્તો પણ આપ જ છો. પુનઃ પરલોકમાં સહગતિ સાધવા માટે જે સત્કર્મ કરવામાં આવે તે સર્વ ધર્મ આપ જ છો. પુનઃ પરમધામ અને મોક્ષ પણ આપ જ છો. પુનઃ રાસ્ટ્રિક અને પારલૌકિક કૃણ માટે ધારણ કરાતો ધર્મ પણ આપ જ છો.

ધર્મવિદુત્તમઃ (૪૦૪)—સર્વ ધર્મ જાણનારાઓમાં ઉત્તમ ધર્મ જાણનારા આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ એ જ ભક્તજનોને ઉત્તમ ધર્મ છે. આપના નામસ્મરણમાં જ સર્વ ધર્મોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. તેમાં જ વેદ, તેમાં જ વેદાંતજ્ઞાન, તેમાં જ નિજ્ઞાન અને તેમાં જ સર્વ કર્તવ્યતા સમાપ્ત રહે છે. તેથી આપ ધર્મવિદુત્તમ છો.

વૈકુण્ઠઃ પુરુષઃ પ્રાણઃ પ્રાણદઃ પ્રાણવઃ પ્રભુઃ ।

હિરણ્યગર્ભઃ શત્રુઘ્નોઽવ્યાસો વાયુર્ધોઽજઃ ॥ ૪૪ ॥

૨ ઐહિક=આલોકનું.

૩ ઈશ્વર ઉપર આરથા (પ્રજ્ઞા, વિશ્વાસ) રાખવી એ જ મુખ્ય ધર્મ છે. આરથા ગઈ તો ધર્મ જ ગયો. અનારથામાં પાળેલો ધર્મ પૂરો ધર્મ નથી; ઈશ્વરને ઉદ્દેશીને જે જે કર્મો કરવામાં આવે તે જ ધર્મ છે, તેથી વિપરીત જે કરવામાં આવે તે અધર્મ છે અથવા સંસાર અવહાર છે, તત્ત્વ-વેત્તા ગુરૂનો ઓધ ગ્રહણ કરવો એ જ ધર્મ છે.

વૈકુણ્ઠઃ (૪૦૫)—વૈકુઠ સ્થિતિ પણ આપ જ છે. પુનઃ સૂક્ષ્મતાની અવધિરૂપ સ્થિતિ પણ આપ જ છે. પુનઃ પંચમહાભૂતને પંચીકૃત કરનારા પણ આપ જ છે.

પુરુષઃ (૪૦૬)—પ્રકૃતિ પુરુષના વિવેકમાં તેમ જ સ્ત્રી પુરુષના વિવેકમાં આપ જ પુરુષરૂપ છે. પુનઃ પુરુષ એટલે નવદ્વારવાળી પૂરીઓમાં શયન કરી રહેનારા આપ જ છે. પુનઃ વીર પુરુષ પણ આપ જ છે. પુનઃ જડ અને ચેતનમાં આત્મા આપ જ છે. પુનઃ સ્વચ્છાથી સમષ્ટિગત અને વ્યષ્ટિગત પૂરીમાં ઇવરૂપે પ્રસાદ રહેનારા પુરુષ પણ આપ જ છે. પુનઃ ત્રણસીંગમાં આપ પુરુષસીંગ છે.

પ્રાણઃ (૪૦૭)—સર્વે પ્રાણીઓના આસોઆસ ઇવન પણ આપ છે. સમાન પ્રાણ પણ આપ છે. પ્રાણરૂપે શરીરને ટેકો દેનારા પણ આપ છે. પ્રાણરૂપે શરીરને ટટાર રાખનારા પણ આપ છે. પુનઃ પ્રાણ અને અપાનદ્વારે શરીરની અંદરના પ્રાણના પોતકે પણ આપ છે. પુનઃ ભક્તજનોને તો આપ પ્રાણના પણ પ્રાણ છે. દારણ કે તેમના નિગર-આપ છે. પુનઃ પ્રાણીઓની ચેતનાશક્તિપ્રાણ પણ આપ છે.

પ્રાણદઃ (૪૦૮)—સર્વે પ્રાણીઓને પ્રાણ દેનારા પણ આપ છે. પ્રાણ આપી ને જડ શરીરને ચેતન બનાવનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ મૃત્યુકાળે ચેતન શરીરને જડ બનાવનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્તજનોને ભક્તિ કરવામાં ઉત્તેજન દેનાર પણ આપ જ છે.

પ્રણવઃ (૪૦૯)—નિર્ગુણ અને સગુણ બ્રહ્મસૂચક ઓંકારરૂપ પણ આપ છે. ઓંકારરૂપે સર્વના બીજરૂપ છે. પુનઃ સૃષ્ટિની આદિમાં, અંતમાં તેમ જ મધ્યમાં ઓંકારરૂપે આપ આદિ અને અનાદિ છે. પુનઃ

અકાર માત્રાથી સર્વવર્ણવ્યાપક અક્ષર છે. પુનઃ ઓંકારમાંથી ૧ ત્રિપદા ગાયત્રીછંદ પ્રગટ થયા, અને ગાયત્રીમાંથી ત્રણ વેદ, અને ત્રણ વેદમાંથી ત્રિલોકી જગત્ પ્રગટ થયું. તેથી આપ જ સાકાર અને આપ જ નિરાકાર છે. આપ જ દ્રષ્ટા અને આપ જ દ્રશ્ય છે. પુનઃ અનિર્વચનીય દ્રશ્ય પ્રતિતીમાં અને પ્રાતિભાસિક પ્રતીતિઓમાં પણ આપ ઓંકારરૂપે જ રહ્યા છે. પુનઃ પ્રાણાંતકાલે ઓંકાર સ્મરણ સ્વગતિ અથવા સ્વપદ આપનારૂં છે.

પૃથુ: (૪૧૦)—પૃથુ અવતાર પણ આપ જ છે. પુનઃ પૃથ્વીના કાર્યરૂપ સ્થૂળ શરીરને આસુરી સંપત્તિમાંથી દેવીસંપત્તિમાં લાવનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ સગુણ સાકારપણે આપ પ્રત્યક્ષ અને પ્રગટ છે. પુનઃ આપનું—દ્રષ્ટાપદ જ દ્રશ્યાકારપણે જાણાય છે. દ્રષ્ટા અને દ્રશ્યરૂપે આપ જ એક અદ્વૈત છે.

હિરણ્યગર્ભ: (૪૧૧)—હિરણ્યગર્ભ અથવા મહાન્તર પણ આપ જ છે. પુનઃ દ્રશ્ય વસ્તુમાં સત્-ચિત્-આનંદ એવું અધિકૃત પદ પણ આપ જ છે.

શત્રુઘ્ન: (૪૧૨)—દૈત્ય અને અસુરોના નાશ કરનાર પણ આપ જ છે. પુનઃ અસુરો સંપત્તિનો નાશ કરનાર દેવી સંપત્તિ પણ આપ જ છે. પુનઃ શ્રી રામના ભાત શત્રુઘ્ન વ્યક્તિધારી પણ આપ જ છે.

વ્યાસ: (૪૧૩)—ત્રિલોકી જગતમાં વ્યાપી રહેનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ દ્રષ્ટા અને દ્રશ્યની બાહ્યબ્યંતર વ્યાપી રહેનારા

૧ ત્રિપદા:—વ્યવહારિક સત્તા, પ્રાતિભાસિક સત્તા અને પારમાર્થિક સત્તા એવા ત્રણ પાદવાળા.

પણ આપ જ છો. પુત્ર: સર્વ દ્રશ્યના ઉપાદાન કારણ પણ આપ જ છો. પુત્ર: માયા અને અવિદ્યામાં વ્યાપી રહેનારા અને તેની બહાર વ્યાપક રહેનારા પણ આપ જ છો, માયા અને અવિદ્યા ઉપહિત^૧ અને વિહિત ચેતન પણ આપ જ છો.

વાયુ: (૪૦૪)—જગત પ્રવાહને વહન કરનાર વાયુતત્વ પણ આપ જ છો. પુત્ર: પ્રાણીઓના પ્રાણવાયુ પણ આપ જ છો. પુત્ર: પંચમહાભૂતમાં સર્વવ્યાપક વાયુતત્વ પણ આપ જ છો.

અધોક્ષજ: (૪૧૫)—જાનની સીમારૂપ પણ આપ જ છો. વિવિધ પ્રકારની ઉપાધિમાં પડેલા જીવોને જ્ઞાન જાગ્રત કરીને સ્વ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ કરાવનારા પણ આપ જ છો. પુત્ર: આકાશથી માંડીને પૃથ્વી પર્યંત વિવિધ જગતની ઉત્પત્તિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુત્ર: ભક્તજનો માટે દૃષ્ટાને લક્ષને નેત્ર નીચાં રાખનારા પણ આપ જ છો.

ઋતુ: સુદર્શન: કાલ: પરમેષ્ટી પરિગ્રહ: ।

ઉગ્ર: સંવત્સરો દક્ષો વિશ્રામો વિશ્વદક્ષિણ: ॥૪૫॥

ઋતુ: (૪૧૬)—૭ ઋતુઓ: પણ આપ જ છો. કાળના ફેરફાર પણ આપ જ છો. પુત્ર: ૭ ઋતુઓમાં વસંત ઋતુ પણ આપ જ છો.

સુદર્શન: (૪૧૭) દર્શન કરવામાં એટલે ચર્મચતુથી દેખવામાં, તેમ જ મન અને શુદ્ધિરૂપી જ્ઞાનચતુથી જાણવામાં આપ સુંદર છો.

૧ ઉપહિત=ઉપાધીની અંદર અને બહાર ચેતનવ્યાપક. વિહિત એટલે માત્ર (માયા અને માત્ર અવિદ્યા) ઉપાધિમાં વ્યાપક રહેનાર ચેતન, જેમકે પરાકાશ મહાકાશ, અને મહાકાશ. તે પ્રમાણે હવ. ઈશ્વર અને બ્રહ્મ.

પુનઃ આપ શાસ્ત્રોનો સુગમ રસ્તો દર્શાવનારા છો. પુનઃ શાસ્ત્રોનું આપ તત્ત્વદર્શન છો. એટલે બુદ્ધિનું સુદૃઢજ્ઞાન અથવા સુદૃઢદર્શન છો. પુનઃ જગત્ પ્રવાહનું ચક્ર અને ચોરાશી લક્ષ્યોનિ જન્મનું ચક્ર પણ આપ જ છો. તેથી સુદર્શન ચક્ર પણ પણ આપ જ છો.

કાલઃ (૪૧૮)—કાળ એટલે નિમેષ આદિ વખત અથવા સમય. પુનઃ જન્મકાળ, મૃત્યુકાળ, ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનકાળ, જાગ્રત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિકાળ એ સર્વ કાળો આપ જ છો. પુનઃ જાગ્રત થતાં સ્વપ્ન-દ્રશ્યો જેમ દ્રષ્ટામાં અદ્રશ્ય થઈ જાય છે. તેમ સ્વપ્ન જાગ્રત કાળમાં દ્રશ્ય જગત આપમાં અદ્રશ્ય થઈ જાય છે. તેથી આપ કાળના પણ કાળ મહાકાળ છો.

પરમેષ્ઠી: (૪૧૯)—શ્રેષ્ઠ ઇચ્છાવાળા પણ આપ જ છો. સ્વરૂપ સ્થિતિ રાખવાની ઇચ્છાવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના કલ્યાણની ઇચ્છા રાખનારા પણ આપ જ છો.

પરિગ્રહ: (૪૨૦)—સર્વના સંગ્રહરૂપ પણ આપ જ છો. દ્રશ્ય જગતના બીજ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉપાસકોએ અર્પણનો સ્વીકાર કરનાર પણ આપ જ છો.

ઉગ્ર: (૪૨૧)—મહાન તેજસ્વી. તાતઃ સૂર્યરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉગ્રતા પણ ઉગ્ર આપ જ છો. પુનઃ ભયજનક મૃતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ અસુરોથી ભક્તજનોના રક્ષણ માટે મહાન ભયંકર સ્વરૂપો ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

સંવત્સર: (૪૨૨)—બાર માસના વર્ષકાળ સવત્સરરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રાણી માત્રને સારી રીતે સુખ પૂર્વક એકત્ર વસવાના મુખ્ય સ્થાનરૂપ પણ આપ જ છો.

દક્ષ: (૪૨૩)--એટલે-કુશળ. જાતિ વર્ણ અને આશ્રમના સંસ્કારવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ કામ કરવામાં વિચિક્ષણ પણ આપ જ છો. દક્ષ પ્રજાપતિરૂપે પ્રજાનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

વિશ્રામ: (૪૨૪)--જન્મ મરણનો વિસામો, નિવૃત્તિસ્થાન અને પરમ શાંતિનું સ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ જાગ્રત અને સ્વપ્ન પ્રપંચોનું લય સ્થાન અવ્યક્ત પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્ત અને અવ્યક્ત (માયા અને અવિદ્યા) સર્વનું લય સ્થાન એવું સનાતન પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામસ્મરણ ભક્તજનોને ત્રિવિધ તાપની વિશ્રાંતિ (સ્થાન) છે; તેમને સર્વ અનર્થોથી મુક્ત કરનારા અને પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરનારા પણ આપ જ છો.

વિશ્વદક્ષિણ: (૪૨૫)--સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે એકી કાળે વિશ્વરચના ખડી કરી દેવામાં અને તેના પદાર્થોની યોગ્ય ગોઠવણ કરવામાં આપ સર્વ વ્યક્તિઓ કરતાં શ્રેષ્ઠ નિપુણ છે, કારણ કે આપ તેમના સમર્પિત છો. અર્ધ નિમેષકાળમાં અનંત કોટી બ્રહ્માંડોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરવાને સમર્થ પણ આપ જ છો.

વિસ્તારઃ સ્થાવરઃ સ્થાણુઃ પ્રમાણં बीजमव्ययम् ।

अर्थोऽनर्थो महाक्रोशो महामोगो महाधनः ॥૪૬॥

વિસ્તાર:--(૪૨૬)--કાર્ય અને કારણરૂપ થઈને આપ જ આપમાં આપપણે જગતરૂપે વિવિધ વિસ્તાર કરો છો. જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ અને દ્રશ્ય જગતમાં આપ અનુસ્યૂત છો. પુનઃ સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે દ્રષ્ટા જ દ્રશ્યરૂપે વિસ્તરેલ છે. પુનઃ આપ જ સર્વરૂપ

થયા છે. પુનઃ જગતમાં^૧ અન્વય અને જગતથી વ્યતિરેક પણ આપ જ છે.

સ્થાવરસ્થાણુ: (૪૨૭) — સ્થાવર પદાર્થ પણ આપ જ છે. વૃક્ષ અને પર્વત આદિ સ્થાવર વસ્તુ પણ આપ જ છે. ચર અચર સર્વ જગતરૂપ આપ જ છે. પુનઃ સ્થાવરોના આશ્રયભૂત દૃટસ્થપદ, અવિચળ અને અચ્યુતપદ પણ આપ જ છે.

પ્રમાણમ્ (૪૨૮) — પ્રમાણ. પ્રત્યક્ષ અનુમાન શાબ્દ આદિ સર્વ પ્રમાણોના પ્રમાણરૂપ સ્વ-અનુભવ પ્રમાણ આપ જ છે. પુનઃ પ્રમાણો આપનો નિશ્ચય કરાવનારાં સાધનો છે. પુનઃ પ્રમાણમાં પણ ન આવો એવા આપ અમાપ છે. તેા પણ ભક્તજનો આપને નામ અને રૂપ આપીને શ્રદ્ધા ભક્તિથી આપનું માપ (વ્યક્તિપણું) કરે છે. અને ભક્તમાળામાં આપે જ પ્રમાણમાં આવીને ભક્તજનોને અસંખ્ય પરચા આપ્યા છે.

ર્ષીજમવ્યયમ્ (૪૨૯) — સર્વ જગતના અવિનાશી ખીજ, સાકાર પ્રતીતિઓના આપ નિરાકાર અને અવિનાશી અધિષ્ઠાન છે. પુનઃ આપ અંગ અને અંગીભાવથી રહિત સન્નતિ, વિગ્નતિ, અને સ્વગત ભેદ રહિત આખંડ એક છે. પુનઃ આલુપણમાં આપ અદ્ અલુરૂપ છે. અને અદ્પણે સર્વમાં ખીજરૂપે રહ્યા છે. અને તેમાંથી જ જગત્ વિસ્તાર કરે છે, અને પુનઃ તેમાંજ તિરોભાવ લય કરે છે.

૧ અન્વય=અનુસ્યૂત જેમ જાત્રત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણેમાં અનુસ્યૂત એટલે પરોવાએલા છે તેથી ત્રણે દશામાં એકના એક છે તેથી અન્વય આત્મા છે. તે ત્રણે અવસ્થાઓ આત્મામાં નથી. વ્યતિરેક=આપ આત્મા તેમનાથી ભુદા છે, અસંગ છે.

અર્થ : (૪૩૦)--આપની સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ એ જ સર્વ વ્યક્તિ-ઓની ઇચ્છેલી વસ્તુ છે. ક્ષણસિદ્ધિ પણ આપ જ છો. આપની પ્રાપ્તિ એ જ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ છે. પુનઃ પરમાનંદની પ્રાપ્તિ અને સર્વ અનર્થોની નિવૃત્તિ પણ આપ જ છો.

અનર્થ : (૪૩૧)--આપ પૂર્ણકામ છો અને તેથી સર્વ અર્થ રહિત છો. પુનઃ માયિક અનર્થોના પણ આપ જ અધિષ્ઠાન છો. પુનઃ અર્થ અને અનર્થ એવા દ્વંદ્વભાવથી રહિત દ્વંદ્વાતીત પદ પણ આપજ છો.

મહાક્રોશ : (૪૩૨)--અન્તમયાદિ^૧ પંચક્રોશોના ક્રોશરૂપ પણ આપ જ છો. બાહ્યાબ્યંતર સર્વને આગ્રત કરનારા ત્રિદાકાશતત્ત્વ પણ આપ જ છો.

મહાભોગ : (૪૩૩)--પરમ આનંદને ભોગવનારા સ્વરૂપાકાર સ્થિતિ રાખનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયિક પ્રપંચથી અસંગ રહેનારા અને સુખશાંતિનો અનુભવ કરનારા પણ આપ જ છો.

મહાધન : (૪૩૪)--સર્વ ધનરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપની ભક્તિ એજ સર્વોત્તમ ધન અને ચિંતામણિની પ્રાપ્તિ છે. પુનઃ આપની સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ એ મહાન્ ધન છે, એટલે કે મનુષ્ય જન્મની સાદૃશ્યતા, સાર્થકતા, અને કૃતકૃત્યતા છે. પુનઃ ભક્તજનોને આપનું નામ સ્મરણ એ જ રિદ્ધિ સિદ્ધિ અને દ્રવ્ય છે.

અનિર્વિણ્ણઃ સ્થવિષ્ટોઽમૃર્ધર્મયૂપો મહામગ્નઃ ।

નક્ષત્રનેગિર્નક્ષત્રી ક્ષમઃ ક્ષામઃ સમીહનઃ ॥ ૪૭ ॥

અનિર્વિણ્ણ : (૪૩૫)--અ=નહીં, નિર્વિણ્ણ=નિર્વેદ એટલે વંરા-

૧. અન્તમય. પ્રાણમય, મનોમય, વિજ્ઞાનમય, આનંદમય.

ગ્યવાણું, આળસ રહિત અથવા કંટાળા રહિત આપ. વ્યક્તિભાવમાં સંસારપ્રવૃત્તિમાં નવો નવો ઉત્સાહ ધરાવનારા છો. પુનઃ જગત પ્રવાહ ચલાવવામાં આપને કંટાળો નથી. પુનઃ આલોક અને પરલોક ગતિઓ વારંવાર કરવા છતાં પણ આપ કુટસ્થ અને અવિકારી પદ છો. પુનઃ તદાકાર ધ્યાન પણ આપ જ છો.

સ્થવિષ્ઠ: (૪૩૬)—સ્થૂળ અને સ્થાવર વસ્તુમાં પણ આપ વ્યાપી રહેનારા છો. સ્થાવરમાં પણ સ્થાવર અને સ્થૂળમાં પણ સ્થૂળ આપ જ છો. પુનઃ આકાશની પેઠે સદા સ્થાયી, “અસ્તિ, ભાતિ, અને પ્રિય નામ અને રૂપ” આપ જ છો. પુનઃ સમષ્ટિપદ વિરાટ પુરુષ પણ આપ જ છો.

અમુ: (૪૩૭)—અ=નદિ, ભૂ=થવું પણ આપ ઉત્પત્તિથી રહિત છો. અજન્મ છો. પુનઃ ઉત્પત્તિ રહિત છો તેથી સદા અવિકારી છો. જેવા ને તેવા છો. પુનઃ પંચમહાભૂતથી રહિત છો.

ધર્મયૂષ: (૫૩૮)—ધર્મના સ્તંભ પણ આપ જ છો. ધર્મની ઘોંસરી ધરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મોનું ઉત્પત્તિ સ્થાન અને ધર્મોનું સમૂહપણું પણ આપ જ છો, પુનઃ આપ ધર્મના ધર્મ છો. ધર્મ અધર્મ બન્નેથી રહિત દ્વંદ્વાતીત પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મરૂપ યજ્ઞના સ્તંભરૂપ પણ આપ જ છો.

મહામત્ત: (૪૩૯)—મખ-યજ્ઞ. મહાન્ યજ્ઞરૂપ પણ આપ જ છો. અનંતકોટી બ્રહ્માંડોની આહુતિઓને જ્ઞાન-જગૃત, અથવા સ્વરૂપ જગૃત થતાં સ્વાહા કરનારા પણ આપ જ છો. દ્રશ્ય જગતને દ્રષ્ટા-

પદમાં લય કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્વાસોશ્વાસ દ્વારાએ ઓહં સોહંનો નિરંતર અજપા જપ રૂપી યજ્ઞ કરનારા પણ આપ જ છો.

નક્ષત્રનેમિ: (૪૪૯)—નેમિ=એટલે ધરી. સર્વ નક્ષત્રોને ધારણ કરનારા નેમિ પણ આપ છો. અર્થાત્ ધ્રુવ નક્ષત્ર પણ આપ છો.

નક્ષત્રી: (૪૪૧)—નક્ષત્રપણાથી રહિત પૃથ્વી (ગ્રહ) પણ આપજ છો, અને નિરાકાર હોવા છતાં સાકારપણે ભાસે છે. પુનઃ નક્ષત્રોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ નક્ષત્ર એવા ચંદ્રમારૂપ પણ આપ જ છો.

ક્ષમ: (૪૪૨)—સર્વ શક્તિમાન હોવા છતાં ક્ષમા કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સદન કરનારા તથા નિર્વૈર પણ આપ જ છો.

ક્ષમા: (૪૪૩)—ક્ષમાવાન પણ આપ જ છો. સ્વરૂપ સ્થિતિમાં રહેનારા પણ આપ જ છો.

સમીહન: (૪૪૪)—પ્રવૃત્તિવાન, ક્રિયાવાન અને વ્યવસાયી પણ આપ જ છો. જે કે આપ સમપણે રહેલા છો તે છતાં વ્યક્તિભાવમાં આપ નિવૃત્તિ અને સમતાને કારે મૂકીને જગત પ્રપંચમાં ઘુંચાઈ રહેનારા છો તેથી આપ સમીહન એટલે સમતાને હણનારા છો.

यज्ञइज्यो महेज्यश्चक्रतुः सत्रं सतांगतिः ।

सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञोज्ञान मुत्तमम् ॥ ४८ ॥

યજ્ઞ: (૪૪૫)—યજ્ઞન પૂજનમાં આપ શ્રેષ્ઠ યજ્ઞપૂજા છો. પુનઃ યજ્ઞ પૂજન એજ આપનું સ્વરૂપ છે. પુનઃ જપયજ્ઞ (નિર્ઘુમયજ્ઞ) પણ આપ જ છો અથવા અજપાજપ પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્વાસો-શ્વાસરૂપ નિત્ય નિરંતર અગ્નિહોત્ર યજ્ઞ કરનારા પણ આપ જ છો.

પુનઃ શાસ્ત્રોમાં ૧૩૧૫ અને ૨૨૫૨, વર્ણન કરેલા યજ્ઞ પણ આપ જ છે.

इज्यः (૪૪૬)—પૂજવા યોગ્ય, આરાધન કરવા યોગ્ય અને સેવ્ય દેવ પણ આપ જ છે, દ્રશ્ય જગતના કર્તા અને કારણ પણ આપ જ છે.

महेज्यः (૪૪૭)—પુજન કરવા યોગ્ય. સર્વ દેવોમાં મહાન્ સમર્થ દેવ પણ આપ જ છે. સર્વથી શ્રેષ્ઠ પૂજ્ય અને સેવ્ય દેવ છે.

ऋतुः (૪૪૮)—જે યજ્ઞમાં યજ્ઞ સ્તંભ ઉભો કરવામાં આવે છે એવો (કૃતુ) યજ્ઞ પણ આપ જ છે. પુનઃ યજ્ઞના કર્તા યજ્ઞની ક્રિયા, મંત્રો આહુતિઓ ઔષધિઓ અને તેના હોતા પણ આપ જ છે. પુનઃ “**अह्नार्षणं अह्नहविः इति**” એવી અન્નયજ્ઞ યજ્ઞિ પણ આપ જ છે.

सत्रम् (૪૪૯) વેદોએ વર્ણન કરેલા એવા સત્રયજ્ઞ પણ આપ જ છે. પુનઃ સંત સાધુઓની રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ યજ્ઞની વેદી પણ આપ જ છે.

सतांगतिः (૪૫૦)—સંત લોકોની ગતિ પણ આપ જ છે. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સદ્ગતિ કરનાર છે એ નિઃસંશય છે. પુનઃ સંત લોકોનો આધાર પણ આપ જ છે. પુનઃ જગત, સ્વર્ગ અને સુપુષ્પિ એ ત્રણે દશાનો અભાવ, અને ત્રીજી ઉન્નતિ દશાનો ભાવ અથવા ઓંકારની ઔદુર્ય અર્ધમાત્રાનો ભાવ, કે જે અસ્મિતા ભાવ છે. સત્તા સામાન્ય અથવા અમન દશા માત્રનો ગતિત્વ

૧. શ્રોત એટલે શ્રુતિના કર્મકાંડ ભાગમાં વર્ણવેલા યજ્ઞ, ૨ સમાર્ત એટલે સ્મૃતિશાસ્ત્રના કર્મકાંડ ભાગમાં વર્ણવેલા યજ્ઞ.

ભાવ કે જે છેક છેલ્લી દશા છે તે સંતજનોની સત્ય ગતિ છે. અને તેજ મોક્ષ ધામ છે. પુનઃ માયિક પ્રપંચોથી મુક્ત થવું તેજ મોક્ષ છે. તેથી સંતજનોની નિર્વાણ ગતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ ગતિ એટલે સમ-જણ, જ્ઞાન, ગંતવ્યસ્થાન, બળ શક્તિ પણ આપ જ છો.

સર્વદર્શી (૪૫૧)—સર્વને જોનારા પણ આપ છો. એકીકાળે સર્વ જગત ઉપર નજર ફેરવી વાળનારા પણ આપ છો. પુનઃ એકી-કાળે સર્વનો હાલ હેવાલ જાણનારા પણ આપ જ છો. સર્વના દ્રષ્ટા, ક્ષેત્રજ્ઞ, અને સાક્ષી પણ આપ જ છો. કારણકે આપ સર્વના અંતર-મામી અને અંતરાત્મા છો. પુનઃ સર્વને રચતો દેખાડનારા તથા જ્ઞાન આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મનમાં કરેલા હિંસા વિચારો અને વાસનાઓને જાણનારા પણ આપ જ છો.

વિમુક્તાત્મા: (૪૫૨)—આપ નિત્ય મુક્ત છો, કારણ કે આપ સદા શુદ્ધ અને માયાતીત પદ છો. અનીર્વચનીય માયા આપના સ્વરૂપમાં કલ્પિત અને આરોપિત છે. પુનઃ આપ સ્વતઃ સિદ્ધ અને માયિક પ્રપંચોથી રહિત સદા મુક્ત છો.

૧. વિમુક્તાત્મા=વિશેષપણે મુક્ત. આત્મા તો નિત્ય મુક્ત જ છે પણ જીવપણાનું મેલાણુ કરવું એટલું જ બાકી છે, અને તે મેલાણુ મનની સમ-જણમાં રહેલું છે, અનેક પ્રવૃત્તિઓ હોવા છતાં જે પોતાના મનને અનારાજીત અને અલિપ્ત રાખે તે વિમુક્ત આત્મા છે. મન મરે તો મોક્ષ સ્વતઃ સિદ્ધ છે. મનના સંકલ્પ વિકલ્પ એજ સંસાર પ્રપંચ છે. મોક્ષ કોઈ સ્થળ નથી કે કોઈ સ્વરૂપ નથી કે તે પ્રાપ્ત કરવા માટે પુરૂષ પ્રયત્ન કરવાની જરૂર પડે. મનના સમાધાનમાં મોક્ષ વસે છે. જ્યાં સુધી કોઈએ સમજ્યો નથી ત્યાં સુધી મન દોડાદોડ કરે છે સમજ્યા પછી શમી જવામાં મોક્ષ નિત્ય પ્રાપ્ત જણાય છે.

સવશ: (૪૫૩)—સર્વને જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મન અને શુદ્ધિના સંકલ્પોને જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયા પ્રપંચ સર્વને જાણનારા પણ આપ જ છો.

જ્ઞાનમુક્તમમ (૪૫૪)—જ્ઞાનમાં આપ ઉત્તમ જ્ઞાન છો. સર્વ પ્રાણીઓમાં શક્તિત્વરૂપ જ્ઞાન પણ આપ જ છો. નિજ જ્ઞાન પણ આપ જ છો. અસ્મિતા જ્ઞાન પણ આપ જ છો. જગદ્ગત, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિમાં અનુસ્યુત રહેનારા પણ આપ જ છો.

મુવ્રતઃ મુમુક્ષઃ મૂઢમઃ મુઘોષઃ મુગ્ધદઃ મુહુત્ ।

મનોહરો જિતક્રોધો વીરબાહુ વિદારણઃ ॥ ૪૬ ॥

મુવ્રત: (૪૫૫)—સાર વ્રત ધારણ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભક્તજનોને સર્વ ભયથી મુક્ત કરીને અભય કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ નિત્ય વ્રત અધ્યાત્મ ચિન્તનનું વ્રત પાળનારા પણ આપ છો.

મુમુક્ષ: (૪૫૬)—શીલાવનારમાં સુંદર મુખવાળા પણ આપ જ છો. અધ્યાત્મ જ્ઞાનનો ઉપદેશ કરીને મુખને શોભાવનારા પણ આપ જ છો. સર્વને દિત ઉપદેશ કરનારા હોવાથી મુમુક્ષ પણ આપ જ છો.

મૂઢમ: (૪૫૭)—સર્વત્ર સમાન વ્યાપક અને ચેતન્ય આકાશ રૂપ મૂઢમ આત્મતત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ અદ્રશ્ય, નિર્ગુણ, નિરાકાર, અતીન્દ્રિય, અગોચર, અને અગમ્ય પણ આપ જ છો, પુનઃ પરમાણુંના પરમાણું એટલે ઝીણામાં ઝીણા અને તેનાથી પણ ઝીણા સૂક્ષ્મતમ પણ આપ જ છો.

મુઘોષ: (૪૫૮)—સારામાં સારા ધ્વનિરૂપ પણ આપ જ છો. વેદોચ્ચાર ઘોષ પણ આપ જ છો.

સુખદ: (૪૫૯)—પ્રાણી માત્રને સુખ દેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના કલ્યાણ કર્તા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને સંકટોથી મુક્ત કરીને સુખપ્રાપ્તિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પરમાનંદ પ્રાપ્તિ પણ આપ જ છો.

સુહૃદ (૪૬૦)—સુહૃદ એટલે મિત્ર. સર્વનું ભલું કરનારા સર્વના સહોદર અને સર્વના સખા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું હૃદય સુંદર અને નિર્મળ છે. પુનઃ સર્વને ઉપકાર કરનારા પણ આપ જ છો.

મનોહર: (૪૬૧)—મનોહર એટલે મનનું હરણ કરનાર (આકર્ષણ કરનાર). લીલાવતારમાં ઘનશ્યામ સુંદર મૂર્તિ ધારણ કરનારા શ્રીકૃષ્ણ પણ આપ જ છો, પુનઃ માયિક જ્ઞાનનું હરણ કરનારા અને સ્વ-આત્મજ્ઞાન સ્થાપન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રિયતમ પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તયોગીના મનનું હરણ કરનારા પણ આપ જ છો.

જિતક્રોધ: (૪૬૨)—ક્રોધને જીતનારા ક્રોધના આવેશોને વશ કરનારા પણ આપ જ છો, પુનઃ સદ્નશીલ પણ આપ જ છો. પુનઃ ક્ષમાવાન પણ આપ જ છો. પુનઃ સંગદોષ અને રાગદોષને જીતનારા પણ આપ જ છો. નિર્વિકાર પદ પણ આપ જ છો.

વીરબાહુ: (૪૬૩)—શરવીર બાહુવાળા પણ આપ જ છો. આપના બાહુ અતિ પરાક્રમી છે. પુનઃ માયાદારાએ અધ્રટ ઘટના કરવાને પણ આપ જ સમર્થ છો. પુનઃ ત્રિલોકી પ્રપંચને જીતનારા પણ આપ જ છો.

વિદારણ: (૪૬૪)—નાશ કરનારા. અધર્માં અન્યાયી, અભક્ત, નાસ્તિક, કપટી, કુસંગી, દુર્જન અને દૈત્યોનો નાશ કરનારા પણ

આપ જ છો, પુનઃ હિરણ્યકશ્યપુ દૈત્યને નખ વતી ચીરી નાખવા માટે નૃસીંહ અવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

સ્વાપનઃ સ્વવશો વ્યાપી નૈકાત્માનૈકકર્મકૃત્ ।

વત્સરો વત્સલો વત્સી રત્નગર્ભો ધનેશ્વરઃ ॥ ૫૦ ॥

સ્વાપનઃ (૪૬૫)---સ્વાપન=સુપ્રુપ્તિવાળા ઘાદ નીંદાવાળા, સર્વને મોહ, મૂર્છા, તથા સ્વરૂપ વિસ્મૃતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જાગૃત, સ્વપ્ન, અને સુપ્રુપ્તિ એ ત્રણે દશામાં, અને ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાન એ ત્રણે કાળમાં પોતાનું સ્વપાતું જાળવી રાખનારા નિજાત્મ-પદ પણ આપ જ છો, સદા ચતુર્થભુમિકા તુર્યામાં રહેનાર જ્ઞાન સુપ્રમ આપ જ છો.

સ્વવશઃ (૪૬૬)---પોતે પોતાને વશ રહેનારા દ્રશ્ય જગતને પોતાને આધીન રાખનારા પણ આપ છો. પુનઃ સ્વતંત્ર પણ આપ જ છો.

વ્યાપી (૫૬૭)---વ્યાપક. દ્રશ્ય જગતમાં સર્વ પદાર્થોમાં આલ્હ-ભ્યંતર વ્યાપી^૧ રહેનારા પણ આપ છો. પુનઃ દ્રશ્ય પ્રતીતિઓમાં મૂળ વસ્તુ અધિષ્ઠાન પણ આપ જ છો.

નૈકાત્માઃ (૪૬૮)---અનેક આત્મા. આપ દેશ કાળ વસ્તુ અપરિચ્છિન્ન હોવા છતાં, અને સજ્જતિ,^૨ વિગ્જતિ^૩ અને સ્વગત^૪ ભેદ રહિત અખંડ એક અદ્વૈત પરમ-આત્મા હોવા છતાં માયા અને અવિદ્યા ઉપાધિમાં વ્યક્તિમાન થવાથી જીવ અને જીવાલાસપણે આપ

૧. વ્યાપ્ત=માયા ઉપાધિમાં વ્યાપી રહેવાથી સ્વરૂપ અથવા (વૈશ્ણવ પ્રકાંડ) અને અવિદ્યા ઉપાધિમાં વ્યાપી રહેવાથી જીવ (પિંડ). (૨) એક જાતના પેટા લાગ. (૩) એકની એક જાત તો બીજાની બીજી જાત. (૪) સ્વગત=જેમ એક શરીરનાં જુદાં જુદાં અંગો.

અનેક રૂપે જણાઓ છો. પુનઃ આપ એક હોવા છતાં (ધટ્ટાકાશની પેઠે) અનેક પ્રાણીઓના જુદા જુદા આત્મા (જીવ) પણે જણાઓ છો.

નૈકકર્મકૃત (૪૬૯)—અનેક કાર્ય કરનારા નાના પ્રકારનાં અનેક કર્મો કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ જપ-તપ-દાન, વૃત-યાત્રા સંધ્યાવંદન આદિ ચિત્ત શુદ્ધિ માટે કર્મો કરનારા તથા સકામ કર્મો કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ અનેક વ્યક્તિઓનાં ઉત્પત્તિ. સ્થિતિ અને લયરૂપ કર્મો (કર્મપ્રવાહ) ચલાવનારા પણ આપ છો.

વત્સરઃ (૪૭૦)—સર્વનો જેમાં નિવાસ છે એવા નિવાસ સ્થાન પણ આપ જ છો.

વત્સલઃ (૪૭૧)—પ્રેમ રાખનાર દ્રશ્ય જગતને પોતાના અંશરૂપ ગણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને નિજ આત્મા ગણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને વત્સની પેઠે ચાહનારા પણ આપ જ છો.

વત્સી (૪૭૨)—વાછડાવાળા. વત્સવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્ત વત્સલતાને લઈને બ્રહ્મ લાંછનને ભૂષણરૂપ માનનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ લક્ષ્મીને ભૂષણરૂપ માનનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વત્સોથી અલંકૃત પણ આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મયોનિ જગન માતા પણ આપ જ છો, પુનઃ પ્રજા સર્વ આપના વત્સરૂપ છે. તેથી વત્સી પણ આપ જ છો. જગત સર્વનો પ્રજા વિસ્તાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્રીકૃષ્ણાવતારમાં વાછરડાની રક્ષા કરનારા અને વાછરડાંવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને વત્સ પેઠે પાળનારા પણ આપ જ છો.

રત્નગર્ભઃ (૪૭૩)—રત્ન છે ગર્ભમાં જેના. ગર્ભમાં રત્ન ધારણ કરનારા રત્નાકર સમુદ્રરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ રત્નના ગર્ભમાં

તેના અંતરાત્માપણે પણ આપ જ છો. પુનઃ રત્નમાં જે સાર વસ્તુ છે તે આપ જ છો.

ધનેશ્વર: (૪૭૪)—ધનના ઇશ્વર ધનવાનોના ઇશ્વર પણ આપ જ છો. શ્રેષ્ઠ ધનવાન કુબેર૨૫ પણ આપ જ છો.

ધર્મગુન્ધર્મકૃદ્ધર્મી સદ સત્ક્ષરમક્ષરમ્ ।

અવિજ્ઞાતા સહસ્રાંશુ વિધાતા કૃતલક્ષણઃ ॥ ૫૧ ॥

ધર્મગુપ્ (૪૭૫)—ધર્મનું રક્ષણ કરનારા. ધર્મની રક્ષા કરનાર પણ આપ છો. પુનઃ ધર્મનું સંસ્થાપન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ધર્મનું રહસ્ય જાણનારા પણ આપ છો.

ધર્મકૃત્ (૪૭૬)—ધર્મને કરનારા. ધર્મ એજ આપની સાકાર મૂર્તિ છે. પુનઃ ધર્મની રક્ષા કરવા માટે આપ સગુણ સાકાર અવતારો ધારણ કરનારા છો.

ધર્મી (૪૭૭)—ધર્મ જેનામાં છે એવા. આપ જ ધર્મવાળા છો. ધર્મને ધારણ કરનારા છો. ધર્મકાર્યોમાં શ્રેષ્ઠ કર્મો કરનારા છો. પુનઃ ધર્મ એજ આપનો નિજ સ્વભાવ અને ગુણ છે. અધર્મથી રહિત એવા પુણ્ય સ્વરૂપ પણ આપ જ છો.

સત્ (૪૭૮)—સત્તા રૂપ. આપ ત્રણે કાળમાં અને ત્રણે દશામાં સત્ અસ્તિત્વરૂપ છો. તેથી આપ સત્તાસામાન્ય અવિનાશી છો. પુનઃ અસ્મિપદ પણ આપ જ છો. પુનઃ જગતના હિપાદાન કારણ અને નિમિત્ત કારણ પણ આપજ છો.

અસત્ (૪૭૯)—સત્તા વિનાના. માયાના આચ્છાદનમાં ઢંકારી રહેવાથી ચેતન હોવા છતાં જડ અને સ્થૂળ દેહપણાની પ્રતીતિ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ જીવભાવ અને જગતભાવ મીથ્યા અને

અસત છે એટલે જીવભાવ અને જગતભાવની પ્રતીતિઓ સર્વ માયિક હોવાથી અનિર્વચનીય અસત છે. પુનઃ માયા અનિર્વચનીય અસત,^૧ છે કારણકે માયા અવસ્તુ છે તેથી માયિક પ્રતીતિઓ પણ અવસ્તુ છે અવસ્તુ છે તેથી અસત છે. પુનઃ માયા અને અવિદ્યા વિશિષ્ટ જો કે સાપેક્ષિક^૨ સત છે તો પણ આપના સત-ચિત્ અને આનંદ અવિકારી અધિષ્ઠાન પદને લક્ષને તે મિથ્યા અને અસત છે; અથવા તો મિથ્યા માયિક, અનિર્વચનીય પ્રતીતિરૂપ છે. અનિર્વચનીય એટલે સત્ અસતથી વિલક્ષણ; જેમ સ્વપ્ન સ્વપ્નસંસાર દશામાં સત્યના જેવો અનુભવ કરાવે છે તે પ્રમાણે સત્યના જેવો જગત-સંસારનો અનુભવ કરાવનાર તેને અનિર્વચનીય માયા કહે છે. કે જે સત્ય કે અસત્ય કહી જતી નથી. વંઝા પુત્ર સંઝા અસતપણાની સંઝા છે.

૧. અસત્ એટલે જે ત્રણે કાળમાં સત નથી તે અસત્ અને જે ત્રણે કાળમાં સત્ છે તે સત્. સચ્ચિદાનંદ આત્મા ત્રણે કાળમાં સત છે. નામરૂપ માયા ત્રણે કાળમાં નથી તેથી તે અસત્ છે. અને અસત્ છે તો પણ તે સત્ય અધિષ્ઠાનને આશ્રયે રહેલી છે તેથી સત જેવો ભાસ કરાવે છે એટલે કે સત્ અસત્થી વિલક્ષણ અનિર્વચનીય કલ્પનારૂપ સંકલ્પ અથવા સંભ્રમ રૂપ છે, સંભ્રમ પ્રતીતિઓ પણ અધિષ્ઠાન રૂપ જ છે, તેથી અસત્ તે પણ અધિષ્ઠાન, અને સત્ તે પણ અધિષ્ઠાન એટલે કે સત્ અને અસત્ એ ઉભયને આશ્રય આપનારી જે તત્ત્વ વસ્તુ તે આપ છા.

(૨) સાપેક્ષિક=એકની અપેક્ષાએ એક સત્ એટલે જો જીવ (કર્તા) સત્ય છે તો ઈશ્વર (તેના કર્તા કારણ) સત્ય છે. જો કર્તા જ ન હોય તો કર્તા કારણ કોનું કહેવું. વંઝા પુત્ર દષ્ટાંતમાં જેમ પુત્રપાત્રું જ નથી તો પછી પિતાપાત્રું શેનું? તે પ્રમાણે સિદ્ધાંતમાં પારમાર્થિક સત્તા લેખે (વિભુ. અસ્તિત્વ) તત્ત્વમાં અવિકારીપણું હોવાથી જીવપાત્રું, જગતપાત્રું કર્તા કાર્ય અને કારણપાત્રું, સર્વ અસત્ છે વ્યાવહારિક સત્તા લેખે તે સર્વ સ્વપ્ન રચના જેવું અનિર્વચનીય છે, અને પ્રાતિભાસિક સત્તા લેખે તે સર્વ (પ્રાતિભાસિક) સત્ય છે.

ક્ષરમ્ (૪૮૦)—નાશવંત. આપના અવિકારી પદમાં જીવપણી અને ધશ્વરપણી પ્રતીતિ માયિક છે તેથી ક્ષર રૂપ છે. માયિક પ્રતીતિઓ સર્વ મિથ્યા અને વિનાશી છે.

અક્ષરમ્ (૪૮૧)—નાશ ન થાય તે. આપ અક્ષર એટલે નાશથી રહિત અવિનાશી પદ છો. અચળ અને અક્ષર ધામ છો. અન્ય અક્ષર ધામો સાપેક્ષિક અક્ષર છે, અને આપ નિરપેક્ષિક સત્ય અક્ષર ધામ છો. પુનઃ કૂટસ્થ આત્મા પણ આપ જ છો.

અવિજ્ઞાતા (૪૮૨)—ન જાણનારા, અથવા અજ્ઞાની, અથવા અલ્પજ્ઞ પણ આપ જ છો. કારણકે અવિદ્યામાં જીવપણું થવાથી આપની ઉપાધિ જ્ઞાનની આડે આવે છે, તેથી આપનું જ્ઞાન સ્વરૂપ પ્રગટ જણાતું નથી, જેમ સૂર્ય વાદળથી ઢંકાએલો રહે તેમ. અપ્રગટ રહેછો.

સદ્દેહાંશુઃ (૪૮૩) હજાર કિરણવાળા. હજારો કિરણવાળા સૂર્ય પણ આપ જ છો. દેશ, કાલ, વસ્તુ અપરિચ્છિન્ન અને સન્નતિ વિન્નતિ અને સ્વગત ભેદ રહિત અખંડ એક અદ્વૈત છો, તો પણ માયા અને અવિદ્યા ઉપાધિને લઈને આપ અસંખ્યરૂપ હો, એમ જણાઓ છો, અવિભક્ત હોવા છતાં વિભક્ત (ખંડાકાર) થયેલા જણાઓ છો. પુનઃ હજારો, કરોડો, અસંખ્ય આણુંઅંશોના આપ એક સમષ્ટિરૂપ છો, એટલે વિરાટ સ્વરૂપ છો.

વિદ્યાતા (૪૮૪)—ઉત્પન્ન કરનાર. જગત સર્વને વિશેષે કરીને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ જ છો. પાલન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વિધિનો લેખ એટલે પ્રારબ્ધ રચના કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રારબ્ધ માટે આગળ આગળથી ગોઠવણ કરી રાખનારા પણ આપ જ છો.

કૃતલક્ષણ: (૪૮૫) — ધારણ કરેલા ચિન્હવાળા શાસ્ત્રોની રચના કરનારા આપ છો. તેમજ શ્રીવત્સ અને બ્રહ્મ લાંછન ધારણ કરનારા ભક્તવત્સલ ભગવાન પણ આપજ છો.

ગમસ્તિનેમિ: સત્વસ્થ: સિંહોભૂત મહેશ્વર: ।

આદિદેવો મહાદેવો દેવેશો દેવમૂઢુરુ: ॥ ૧૨ ॥

ગમસ્તિનેમિ: (૪૮૬) — કિરણ જેના કર છે એવા. સૂર્ય અને ચંદ્રનાં કિરણોરૂપી અસંખ્ય હસ્તોવાળા પણ આપ છો. પુનઃ સૂર્ય અને ચંદ્રના નિયંત્રતા અને નિયામક પણ આપ જ છો.

સત્વસ્થ: (૪૮૭) — સત્વમાં સ્થિતિ કરનારા. સત્વ ગુણમાં સદા સ્થિતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્વના સત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ નિર્વાસનિક સ્થિતિ કરનારા પણ આપજ છો.

સિંહ: (૪૮૮) — પશુઓમાં સર્વ કરતાં પરાક્રમી સીંહ તે પણ આપ છો. નૃસીંહ અવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મનુષ્યોમાં સીંહ જેવાં પરાક્રમો કરનારા પણ આપ જ છો.

ભૂતમહેશ્વર: (૪૮૯) — પ્રાણીમાત્રના મોટા ઇશ્વર. સર્વ જીવોના અને પ્રાણીમાત્રના મોટા ઇશ્વર પણ આપ જ છો. સર્વના કારણ પણ આપ જ છો.

આદિદેવ: (૪૯૦) — પ્રથમ દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ દેવ સંગ્રાની પૂર્વમાં આપ જ દેવ સંગ્રાવાળા છો. પુનઃ સર્વના પ્રથમ અને મુખ્ય દેવ પણ આપ જ છો.

મહાદેવ: (૪૯૧) — દેવોના મોટા દેવ પણ આપ જ છો. સર્વ ત્યાગી અને સર્વોત્તીત પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ દેવથી માંડીને પ્રાણી માત્રમાં ક્રીડા કરનાર પણ આપ જ છો.

દેવેશ: (૪૯૨) — દેવના ઇશ્વર. દેવોના નિયંતા પણ આપ છો. ઇંદ્રિઓના દેવતાઓને સ્વાધીન રાખનારા પણ આપ જ છો.

દેવમૂઢુઠુ: (૪૯૩) — દેવોને ધારણ કરનારા તેમજ ગુરૂ. દેવોનું ભરણ પોષણ કરનારા એવા જે ઇંદ્ર અને તેમના ગુરૂ બૃહસ્પતિરૂપ પણ આપ છો. પુનઃ આપ દેવના પણ દેવ છો; અને ગુરૂના પણ ગુરૂ છો.

ઉત્તરોગોપતિર્ગોષ્ઠા જ્ઞાનગમ્યઃ પુરાતનઃ ।

શરીરભૂતમૃદ્ધોક્તા કપીન્દ્રો મૂરિદક્ષિણઃ ॥ ૧૩ ॥

ઉત્તર: (૪૯૪) — પાર ઉતારનારા. ઉત્તર દેશ અને ઉત્તર દિશા પણ આપ છો. પુનઃ પ્રશ્નનાં ઉત્તર રૂપ પણ આપ છો. પુનઃ પૂર્વ અને ઉત્તર કાળમાં ઉત્તરકાળ અથવા પાછળનો કાળ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉત્તર એટલે ઉતારનારા ભવસાગરની પેલી પાર ઉતારનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ તત્વોમાં શ્રેષ્ઠ તત્વ પરમાત્મા તત્વ પણ આપ જ છો.

ગોપતિ: (૪૯૫) — ગાયોના પતિ ઇંદ્રિઓના સ્વામી અને ઇંદ્રિઓનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ પૃથ્વીના સ્વામી, ગાયોના સ્વામિ, અને બ્રહ્મવિદ્યાના સ્વામિ એવા શ્રીકૃષ્ણ અવતાર પણ આપ જ છો.

ગોષ્ઠા (૪૯૬) — રક્ષણ કરનારા ધર્મનું રક્ષણ કરનારા. આપ જ છો. ભક્તજનોનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો. ધર્મના રહસ્યરૂપ પણ આપ છો. પુનઃ સર્વનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

જ્ઞાનગમ્યઃ (૪૯૭) — જ્ઞાનથી દેખાતા. આપ અગમ્ય હોવા

છતાં જ્ઞાનદારાએ જાણી શકાઓ છો, સર્વ જ્ઞાનના લક્ષ્યાર્થરૂપ પણ આપ જ છો.

પુરાતન: (૪૯૮)—જુના. સર્વ કરતા. જુના પણ આપ જ છો. પુરાણ પુરૂષ પણ આપ જ છો. પુરાતન એટલે આખાતન, એટલે આપની આખી આકૃતિ શરીર આકૃતિ છે, એટલે આપ મનુષ્ય આકૃતિ છો.

શરીરમૂતમૃદ્ (૪૯૯)—શરીરને ઉત્પન્ન કરીને પોષણ કરનારા તથા સર્વ શરીરોનું જરણ પોષણ કરનારા તથા સર્વ શરીરોરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ ભૂત અને ભૌતિક શરીરો રૂપે પણ આપ જ છો.

ભોક્તા (૫૦૦)—ભોગવનારા. સર્વનો ઉપભોગ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ કર્મ કર્તા અને ક્ષણ ભોક્તા અને પુનરાવૃત્તિ ભોક્તા! એવા જીવ પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રષ્ટા અને સાક્ષીપદ હોવાથી મહાન ભોક્તા પણ આપ જ છો.

કપીન્દ્ર: (૫૦૧)—હનુમાનના સ્વામિ. કપિ એવા વાનર સૈન્યના ઇન્દ્ર એટલે ઈશ્વર શ્રી રામ અવતાર અને વરાહ અવતાર પણ આપ જ છો.

મૃદિદક્ષિણ: (૫૦૨)—ધણી દક્ષિણાવાળા. યજ્ઞોમાં પ્રાત્નણોને મોટી મોટી દક્ષિણાઓ આપનારા પણ આપ જ છો.

સોમપોઽમૃતપઃ સોમઃ પુરુજિત્પુરુસત્તમઃ ।

વિનયોજયઃ સત્યસંધોદાશર્હઃ સાત્વતાંપતિઃ ॥ ૫૪ ॥

સોમપઃ (૫૦૪)—સોમવહ્નીનું પાન કરનારા. યજ્ઞમાં સોમવહ્નીનું પાન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રશ્ય જન્મતનો લય કરીને સ્વરૂપમગ્ન રહેનારા પણ આપ જ છો.

અમૃતપ: (૫૦૪)—અમૃતનું પાન કરનારા. સમુદ્ર મન્થનવેળા દેવાને અમૃતનું પાન કરાવનારા વિષ્ણુ અવતાર પણ આપ જ છે, અમૃતનું પાન કરનારા પણ આપ જ છે.

સોમ: (૫૦૫)—ચંદ્ર. સોમવદ્ધી પણ આપ જ છે, પુનઃ અમૃત સ્નાવિચંદ્ર પણ આપ જ છે. પુનઃ સ્વરૂપ નિષારૂપ અમૃત પણ આપ જ છે.

પુરુજિત્ (૫૦૬)—નગરને જીતનારા. દેહરૂપી પુરમાં પૂરાઈ રહેવાથી દેહમાં દેહાભિમાન કરનાર દૈત્યોને એટલે આસુરી સંપત્તિ-એને બ્રહ્માસ્મિ લક્ષ્યથી જીતનારા પણ આપ છે. પુનઃ દેહનું લાલન પાલન કરવામાં દેહાધ્યાસથી પુનરાવૃત્તિમાં ઘુંચાઈ રહેનારા જીવ પણ આપ જ છે. પુર જીતનારા હોવા છતાં પુરે^૧ આપને જીતેલા એવા આપ જ છે, પુનઃ ત્રીપુરાસુરના^૨ ત્રણ^૩ નગરો જીતનારા પણ આપજ છે.

પુરુસત્તમ: (૫૦૭)—પુરમાં ઉત્તમ. પુરમાં શ્રેષ્ઠપુર. સ્વર્ગ; વૈકુંઠ અને પીઠ બ્રહ્માંડ પણ આપ છે, તેથી આપ જ વિશ્વરૂપ પુર છે.

વિનય: (૫૦૮)—વિશેષ નિયમવાળા. વિશેષ કરીને સર્વને નિયમમાં રાખનારા પણ આપ છે, પુનઃ સર્વને શાસન શિક્ષા કરીને નમ્ર અને આધીન કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ સર્વના નિયામક પણ આપ જ છે.

જય: (૫૦૯)—વિજય. વિજયમૂર્તિ પણ આપ જ છે. સર્વને જીતનારા પણ આપ છે. પુનઃ અવિદ્યામાં વિદ્યાપદ પણ આપ છે. દેહોડસ્મિમાં બ્રહ્માસ્મીપદ પણ આપ જ છે.

૧. પુર=શરીરરૂપ નગરી અને તેનો અધ્યાસ. ૨ ત્રિપુરાસુર એવા દેહાભિમાની જીવ. ૩ ત્રણ એટલે નમ્રત સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિએ ત્રણ સ્થિતિઓરૂપ ત્રણ નગરો જીતનારા એટલે સ્વરૂપે જ્ઞાન નમૃત રહેનારા.

સત્યસંઘ : (૫૧૦)—સત્ય પ્રતિજ્ઞાવાળા. સત્યને સંધરનારા અને અસત્યનો ત્યાગ કરનારા એવા સત્ય પ્રતિજ્ઞા દ્રઢ સંકલ્પરૂપ પણ આપ જ છો.

દાશાર્હ : (૫૧૧)—દાશાર્હ કુળમાં જન્મેલા (કૃષ્ણાર્પણ) દાન. માત્રને લેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ દાશાર્હ કુળમાં જન્મ ધારણ કરનારા એવા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પણ આપ જ છો.

સાત્વતાંપતિ : (૫૧૨)—સાતત્વકુળના પતિ. સત્વગુણી કુળમાં જન્મ લેનારા પણ આપ જ છો. સત્વગુણી ભક્તજનોના યોગ ક્ષેમ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સાતત્વ કુળના પતિ એવા શ્રીકૃષ્ણ પણ આપ જ છો.

જીવોવિનયિતા સાક્ષી મુકુન્દોઽમિત વિક્રમઃ ।

અંમોનિધિરનંતાત્મા મહોદધિશયોઽતકઃ ॥ ૫૫ ॥

જીવ : (૫૧૩)—જીવ. જીવ એટલે જાણનાર પણ આપ છો. ક્ષેત્રજ પણ આપ છો. દ્રશ્યને જાણનાર દ્રષ્ટા અને સાક્ષી પણ આપ છો. અનાત્મા (જડ દેહ) ને આત્મા જાણનાર પણ આપ છો. પુનઃ વાસના યુક્ત થવાથી પુનરાવૃત્તિઓ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સમષ્ટિ જીવ અને વ્યષ્ટિજીવ અથવા જીવ અને જીવાભાસ પણ આપ જ છો. પુનઃ અવિદ્યા કર્મ અને વાસના ગ્રસ્ત થઇને ત્રણે કાળમાં આવર્તન પરિવર્તન કરનારા જીવ પણ આપ જ છો. પુનઃ જીવ અને જીવાભાસોમાં અલંપણાતી પ્રતીતિ કરનારા પણ આપજ છો. પુનઃ ધિય અને પ્રતિધિય સર્વ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને જીવાડનારા છો તેથી આપને “જીવ” સંજ્ઞા આપવામાં આવે છે. પુનઃ અવિદ્યા અને માયા

૧ ઉપહિત અથવા ૨ વ્યાપ્ય અને ઉચ્ચાપક ચેતન એવા જીવ અને ઈશ્વર પણ આપ જ છે. પુનઃ કર્મ કર્તા અને કર્મફળ ભોક્તા જીવ પણ આપ જ છે. પુનઃ જાગ્રત, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિ એ ત્રણે દશામાં અને આલોક, પરલોક, અને અપવર્ગ ગતિમાં તથા ભૂઃ, ભૂવઃ, સ્વઃ એ ત્રણે લોક ગતિમાં અસ્તિત્વપણે રહેનારા પણ આપ જ છે.

વિનયિતાસાક્ષી (૫૧૪)—વિનયમાં રાખનારા અને જોનારા. વિનયિતા એટલે ભક્તિભાવ જોનારા પણ આપ છે. પુનઃ અંતરની ભાવના જોનારા પણ આપ છે. પુનઃ સર્વના દ્રષ્ટા અને સાક્ષી પણ આપ છે. તેથી વિનય કે અવિનય, સાચું કે જુઠું, ભાવ કે અભાવ તે પારખી જોનારા પણ આપ છે. પુનઃ સાચા ભાવિક ભક્તજનોને સદ્ગતિ આપનારા પણ આપ જ છે.

મુકુન્દ : (૫૧૫)—મુકાવનારા. મનુષ્યોને સંસાર અંધનથી મુકાવનારા અને મોક્ષપદ આપનાર પણ આપ જ છે.

અમિતવિક્રમ : (૫૧૬)—અમાપ પરાક્રમવાળા. આપનાં ચરિત્રો અને પરાક્રમે અમાપ અને અખૂટ છે. આપના ગુણ અને મહાત્મ્ય અપાર છે.

અંબોનિધિ : (૫૧૭)—જળનો ભંડાર. દરિયા જેવા અપાર સંસારસાગર ૩૫ પણ આપ છે.

૧ ઉપહિત=ઉપાધિના અંદર અને બહાર સર્વત્ર (ચારે તરફ) વ્યાપક. જેમકે મહાકાશ.

૨ વ્યાપ્ય=માત્ર ઉપાધિમાં જ વ્યાપક, જેમકે ઘટાકાશ અને મહાકાશ, તેમ જીવ અને ઈશ્વર.

૩ વ્યાપક=ઉપાધિની અંદર, બહાર અને ચારે તરફ વ્યાપક જેમકે મહાકાશ તેમ તત્ત્વ બ્રહ્મ, સર્વત્ર વ્યાપક ચેતન. ચિદાકાશ.

અર્મતાત્મા—(૫૧૮)—અનંત આત્માવાળા. ઘટાકાશ-મઠાકાશ અને મહદાકાશની પેઠે, જીવ, ઈશ્વર, બ્રહ્મા અને જીવાભાસ રૂપે આપ અનંત છો. અનન્ત હોવા છતાં સર્વમાં અંતરાત્માપણે અખંડ એક અદ્વૈત મૂર્તિરૂપ છો. પુનઃ દેશકાળ અને વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત છો. પુનઃ અનાત્મ (૪૩) પણાથી રહિત એવા આત્મ વસ્તુ છો.

મહોદધિશય : (૫૧૯)—મહાસાગરમાં શયન કરનારા. શાંતિરૂપી મહાસાગરમાં શયન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત એટલે જ્ઞાન જગતમાં એકાદ પદમાં સ્થિતિ કરનારા પણ આપ છો.

અન્તક : (૫૨૦)—અન્તકરૂપ. દ્રશ્ય જગતનો અંત કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વના કાળ પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વરૂપ સ્થિતિ કરીને સર્વનો લય કરનારા પણ આપ જ છો.

અજો મહાર્હઃ સ્વામાવ્યો જિતામિત્રઃ પ્રમોદનઃ ।

આનંદો નંદનો નંદઃ સત્યધર્મા ત્રિવિક્રમઃ ॥ ૫૬ ॥

અજ : (૫૨૧)—જન્મરહિત. જન્મથી રહિત પણ આપ જ છો. જગત કર્તા બ્રહ્મા પણ આપ જ છો. પુનઃ જન્મથી રહિત છો તેથી મૃત્યુથી પણ રહિત છો. તેથી અવિનાશી અમર પણ આપ જ છો. કારણ કે આપ સદા અવિકારી છો. પુનઃ અજ. અ એટલે નહિ અને જ એટલે જન્મવું. પુનઃ ષડ્વિકાર અને ષડ્ ભૂમિથી રહિત પણ આપ જ છો.

૧ ભૂમિ=ભાવ, ઈચ્છા. અહું આદિ ષડ્ ભૂમિ રહિત આપ છો; અહંકાર એટલે હું છું એવી વ્યક્તિ પ્રતીતિ અથવા જાણ અને એવી જાણ જ્યાં સુધી જીવને રહે ત્યાં સુધી જીવને સંકલ્પ વિકલ્પ આવર્તન, પરિવર્તન, ધુનરાવૃત્તિ થતી અટકતી નથી હું છું એવી પ્રતીતિના અભાવમાં તે અટકે છે આત્મા ભૂમિરહિત છે.

મહાર્હ : (૫૨૨)—મોટી પુજને યોગ્ય. મહાન પૂજ્ય અને સેવ્ય દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ દેવોના આત્મા પણ આપ જ છો.

સ્વામાચ્ય : (૫૨૩)—પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થનારા. સ્વતઃ સ્વભાવથી પ્રગટ થનારા પણ આપજ છો. આવરણ આચ્છાદન દૂર કરીને સ્વયં જ્યોતિ પ્રકાશ કરનારા આત્મ જ્યોતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના કર્તા આપ જ છો. આપનો કોઇ કર્તા નથી તેથી કાર્ય અને કારણભાવથી રહિત સ્વભાવ સિદ્ધ રએકોહં છો. પુનઃ માયા સહિત પણ આપ જ છો.

જિતામિત્ર : (૫૨૪)—શત્રુને જીતનારા. અમિત્ર (શત્રુ)

૨ અગ્ન્યક્ત અને નિશક્રિય-નિર્ગુણ નિરાકાર અને સક્રિય વ્યક્તિમાન સગુણસાકાર આપોઆપ પ્રગટ થનારા એવા. અનિર્વાચનીય દૈવી માયાશક્તિ અને સત્-ચિત્-આનંદ, અથવા અરિત, જ્ઞાતિ અને પ્રિય એવી ચૈતન્યશક્તિ આત્મા, અને અનાત્મતત્વ એ ઉભયના સંયોગમાં ત્રીજી કારક શક્તિ ઈશ્વર શક્તિ આપોઆપે પ્રગટ થાય છે. જેમકે (પોહિટીવ પાવર) હુકાર શક્તિ, અને (નેગેટીવ પાવર) નકાર શક્તિ એ ઉભયના સંયોગમાં ત્રીજી શક્તિ વિદ્યુત્ આપોઆપે પ્રગટ થાય છે તે પ્રમાણે સર્વજ્ઞ અને સર્વશક્તિ-માન ઈશ્વર તત્ત્વ બ્રહ્મતત્ત્વમાંથી આપોઆપે પ્રગટ થાય છે, અને તેનો દ્વિધા પ્રકૃતિ સ્વભાવ છે, એક અપર પ્રકૃતિ, અને બીજી પર પ્રકૃતિ છે, પર પ્રકૃતિ નામરૂપાત્મક શરીરો અને દ્રશ્ય જગત્ આકાર થાય છે, અને અપર પ્રકૃતિ જીવ આકાર એટલે ક્ષેત્રજ્ઞરૂપ થાય છે. માયાના સંયોગે સમગ્ધિ ઈશ્વરનો આજુ અંશ વ્યષ્ટિ જીવ અવિધાને લઇને જો કે ભવાટ્મકોમાં પુનરાવૃત્તિઓ કર્યા કરે છે. તો પણ તે ઈશ્વરની પેઠે સનાતનતત્ત્વ બ્રહ્મ છે, જીવ ઈશ્વર અને જગત્ થવા છતાં અવિકારી, અવિનાશી, નિત્ય, નિરંતર, અચળ, અને સ્વસ્વરૂપે રહેનારા પણ આપ જ છો.

એવી આસુરી સંપત્તિઓને જીતનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ કામ ક્રોધાદિ અંતર શત્રુઓને જીતનારા પણ આપ જ છો.

પ્રમોદન : (૫૨૫)—આનંદ આપનારા. પ્રિય-મોદ અને પ્રમોદ એવા આનંદતમ અત્યંત સ્વરૂપાનંદ કરનારા તથા આત્મજ્ઞાની ઓને સ્વરૂપાનંદ કરાવનારા પણ આપ જ છો.

આનંદ : (૫૨૬)—આનંદ આપનારા. મનનું સુખ અને મનનો હર્ષ અને હુલ્લાસ પણ આપ જ છો. પુનઃ આનંદમૂર્તિ પણ આપ જ છો. જગતના રૂપવર્ત વિલાસ પણ આપ જ છો.

નંદન : (૫૨૭)—નંદન એટલે આનંદરૂપ. સર્વને પ્રસન્ન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નંદનંદન પણ આપ જ છો.

નંદ : (૫૨૮)—સંપત્તિ. આનંદ ઉપજાવનારી સંપત્તિવાન એવા નંદ પણ આપ જ છો. પુનઃ નંદ, નંદન અને આનંદ એ સર્વ આપ જ છો : પુનઃ નવનંદોમાં નંદરાય પણ આપ જ છો.

સત્યધર્મી (૫૨૯)—સત્ય ધર્મવાળા. સત્ય એજ આપનો ધર્મ છે. પુનઃ સાચા ધર્મવાન એટલે સત્ય પ્રતિજ્ઞાવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય એજ આપની સત્યતા છે. પુનઃ સ્વપદ અને સ્વજ્ઞાન એ જ આપનો સત્ય ધર્મ છે.

ત્રિવિક્રમ : (૫૩૦)—ત્રણ પગલાં ભરનારા. ત્રણ ક્રમ ઉત્પત્તિ સ્થિતિ અને લયઃ જાગૃત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિઃ આલોક પરલોક અને અપવર્ગ; જીવ, ઇશ્વર અને તત્ત્વ બ્રહ્મ; પારમાર્થિક, વ્યવહારિક અને પ્રાતિભાસિક સત્તા; વ્યક્ત, અવ્યક્ત અને સનાતન; ભૂઃ ભુવઃ સ્વઃ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વર એવા ત્રણ ક્રમને કરનારા પણ

૧. આવર્તન પરિવર્તન અને પુનરાવર્તિ વિનોદ. ૨. નંદ=આનંદ ઉપજાવનાર, નંદન=આનંદ આપનાર, આનંદ=આનંદ દેનારા.

આપ જ છો. પુનઃ ત્રણ પગલાંથી ત્રિલોકી જગત માપી લેનારા શ્રી
વામન અવતાર ધારી પણ આપ જ છો.

મહર્ષિઃ કપિલાચાર્યઃ કૃતજ્ઞો મેદિનીપતિઃ ।

ત્રિપદલિદશાધ્યક્ષો મહાશૃંગઃ કૃતાંતકૃત્ ॥ ૫૭ ॥

મહર્ષિઃ કપિલાચાર્યઃ : (૫૩૧)—મોટા ઋષિ કપિલાચાર્ય
પણ આપ જ છો. પુનઃ સાંખ્ય શાસ્ત્રના કર્તા કપિલ મુનિ પણ
આપ જ છો.

કૃતજ્ઞઃ : (૫૩૨)—કરેલાંને જાણનાર. વ્યક્તિ જીવોનાં મન
વાણી, અને કાયાથી કરેલાં કર્મોને જાણનાર પણ આપ જ છો.
આપને ઉદ્દેશી કરેલાં કાયિક, વાયિક, અને માનસિક કર્મો અને
ક્રિયા માત્રને જાણનારા પણ આપ જ છો.

મેદિનીપતિઃ : (૫૩૩)—મેદિની=પૃથ્વી. આખી પૃથ્વીના તથા
પૃથ્વીના કાર્યરૂપ સર્વ શરીરોના આપ જ સ્વામિ છો. પુનઃ માંસમય
પૌંડને પવિત્ર કરનારા પણ આપ જ છો.

ત્રિપદઃ : (૫૩૪)—ત્રણ પગવાળા આપને ત્રણ પાદ છે. ઓં-
કારના અ-ઉ અને મ એવી ત્રણ માત્રારૂપ પાદ છે. વેદોનાં ઋક્
સામ અને યજુસ એવા ત્રણ પાદ છે. અવસ્થામાં જાગૃત, સ્વપ્ન
અને સુષુપ્તિ; લોકમાં ભૂઃ ભુવઃ સ્વઃ; આલોક, પરલોક, અને અપવર્ગ;
ગુણમાં રજો, તમો અને સત્, સત્તામાં પારમાર્થિક, વ્યવહારિક,

૧ કૃતજ્ઞ=કરેલા ગુણને જાણનાર. કૃતધન=કરેલા ગુણને ભૂલી જનાર,
ગુરુ ઈશ્વર અને અધ્યાત્મશાસ્ત્રની કૃપાથી જિજ્ઞાસુઓને સ્વરૂપજ્ઞાન થાય છે.
તેથી તે ત્રણેનો ઉપકાર માનીને તેમની નિરંતર સેવા કરનાર તે કૃતજ્ઞી,
અને તેમની સેવા ન કરનાર તે કૃતધ્વી કહેવાય છે.

અને પ્રાતિભાસિક; દેવમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, અને મહેશ્વર એ ત્રણ પાદ વાળા આપજ છે. પુનઃ કર્તા, કર્મ, અને ક્રિયા; જ્ઞાતા, જ્ઞાન અને જ્ઞેય; એ ત્રિપુટીરૂપે ત્રણ પાદવાળા પણ આપ જ છે.

ત્રિદશાધ્યક્ષ : (૫૩૫)—ત્રિદશક અધ્યક્ષ. ત્રિદશ=ત્રીસ—અને સત્વ, રજ, અને તમ મલી તેત્રીસ કોટી દેવતાઓના અધ્યક્ષ પણ આપ જ છે. પુનઃ જગત્, સ્વપ્ન, સુસુપ્તિએ. ત્રણે દશાના અધ્યક્ષ આત્મા આપ છે.

મહાશ્રદ્ધ : (૫૩૬)—મોટાં શીંગડાવાળા. મસ્તક ઉપર મોટાં શીંગ ધારણ કરનારાં એવા મત્સ્યાવતાર લેનારા પણ આપ છે. પુનઃ ઓંકારના મસ્તક ઉપર શીંગડા જેવી અર્ધ ચંદ્રાકાર બિંદુ માત્રા ધારણ કરનાર પણ આપ છે. પુનઃ અહંકાર રૂપી શૃંગ ધારણ કરનાર પણ આપ છે.

કૃતાંતકત્ : (૫૩૭)—કૃતાંત એટલે કાળ તેને કરનારા. કૃત એટલે કરેલી એટલે કરેલી સૃષ્ટિ રચનાનો અંત કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ મહા પ્રલયકાળે કાળના પણ કાળ આપ જ છે.

મહાવરાહો ગોવિન્દ : સુષેણઃ કનકાંગદી ।

ગુહ્યો ગમીરો ગહનો ગુપ્તશ્ચક્ર ગદાધરઃ ॥ ૧૮ ॥

મહાવરાહ : (૫૩૮)—વરાહ અવતાર. અસુરો પાસેથી પૃથ્વી પાછી લાવનારા મહા વરાહ અવતાર લેનારા પણ આપજ છે. પુનઃ પ્યાવંત શ્રૌતયજ્ઞના શરીરરૂપ મહાવરાહ પણ આપ જ છે.

ગોવિન્દ : (૫૩૯)—ગો એટલે વેદ. અને વિદ્—જાણવું. એટલે વેદજ્ઞાનએ જાણાતા. ગો એટલે ઇંદ્રિઓ, અને ગો એટલે પૃથ્વી અને

પૃથ્વીના કાર્થરૂપ ભૌતિક શરીરને જાણનારા ક્ષેત્રરૂપ પણ આપ છે. પુનઃ શ્રીકૃષ્ણાવતારમાં ગોપનું સ્વાંગ લેનારા અને માયેને જાણનારા પણ આપ છે. પુનઃ ગો એટલે બ્રહ્મ વિદ્યા તેને યથાવત્ જાણનારા આપ છે. પુનઃ બ્રહ્મ વિદ્યા દ્વારાએ આપ જાણી શકાએ છે.

સુષેણ : (૫૪૦)—સારી સેનાવાળા-સુંદર સેનાવાળા પણ આપ છે. પુનઃ દૈવી સંપત્તિઓરૂપ સૈન્યવાળા પણ આપ જ છે.

કનકાંગદી : (૫૪૧)—કનક એટલે સોનું. અને અંગદ—ખાજીબંધ. માયાવતારમાં સુવર્ણના ખાજીબંધ ધરનારા પણ આપ છે.

ગુહ્ય : (૫૪૨)—ગુપ્ત છુપા. સર્વ મનુષ્યોને તેમના આત્મારૂપે જો કે પ્રત્યક્ષ છે. તો પણ આપને કોઈ દેખી શકતા નથી, અથવા જાણી શકતા નથી, તેથી આપનું ગુહ્ય એ નામ યથાર્થ છે.

૧ આપના ભેદ ઉંડામાં ઉંડા છે, અને આપનું રહસ્ય કળી શકાતું નથી, વ્યક્તિ અહંમાં એટ પ્રેત એકાકાર અદ્વૈતપણે ત્રણ અહં જીવોહં, ઈશ્વરોહં, અને બ્રહ્માહં એ ત્રણે (ટ્રિનિટી) એક અદ્વૈતપણે રહે છે અને તેટલા માટે વેદોમાં આપને ત્રિગુણ, ત્રિગુણાકાર વર્ણવેલા છે તે છતાં આપને કોઈ પારખી શકતું નથી અને કાર્યકારણ એવા નામરૂપાત્મકજગતની માયા અને અવિદ્યાશક્તિ અઘટ ઘટનાની રચના કરે છે. પણ તે કોઈથી કળી-શકાતી નથી, એક અહંમાં ત્રણે પ્રવર્તે છે તેમાં જીવપણાનું અહં જીવના ધર્મ અદ્યપણતા, અશક્તતા અને આસુરી પ્રવૃત્તિ કર્મકર્તા અને કૃણ ભોક્તા આદિ ગુણોથી જીવપણાનું એક અહં છે બીજું અહં ઈશ્વરપણાનું છે સર્વજ્ઞતા, સર્વ શક્તિમાનપણું, દૈવી સંપત્તિની પ્રવૃત્તિ, કર્તા, ભર્તા (પ્રારબ્ધ રચના કરીને તેનું પોષણ કરનાર) અને સંહર્તા (પ્રારબ્ધ પુરૂષ થાય એટલે નવો યોગિજન્મ કરનાર) ત્રીજું અહં બ્રહ્માહં છે તે સર્વના આત્મારૂપ અસ્તિત્વ તત્ત્વ સત્ ચિત્ અને આનંદ છે જે કે તે ત્રણે પ્રત્યેક વ્યક્તિ અહંમાં રહેલાં છે તે છતાં એ ત્રણે ગુહ્ય છે, છાના છે. તેથી જીવ ગુહ્ય છે, ઈશ્વર ગુહ્યતર છે, અને આપ બ્રહ્મ પરમાત્મા ગુહ્યતમ છે અને તેથી આપના વિષયનું જ્ઞાન પણ ગુહ્યતમ છે.

ગમીર : (૫૪૩)—એટલે ગંભીર, યાન, બળ, વિદ્યા, અને ઐશ્વર્ય સર્વમાં આપ હુંડા અથાહ છે. તેથી આપ કળી શકાતા નથી.

ગહન : (૫૪૪)—ન પ્રવેશ કરી શકાય તેવા. આપ જનમૃત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિમાં એકના એક અનુસ્થિત રહેલા છે. તે છતાં આપ તે તે અવસ્થાઓમાં તેવા એક રહેલા જણાતા નથી તેથી આપ ગહન^૧ છે.

૧ ગહન=ગમની પાર, અકળ, મન, વાણી અને કાયાથી કરેલી ક્રિયા તે કર્મ સંજ્ઞામાં આવે છે. અને તેવી જે જે ક્રિયાઓ થાય છે તે તે સર્વ સમષ્ઠિ ઇશ્વર શક્તિમાં ધક્કો વાગીને પાછી ફરે છે, જેમ દ્વનિનો પ્રતિ-
 દ્વનિ (પડથો) (કોઝ એન્ડ ઇફેક્ટ, એકશન એન્ડ રીએકશન) થાય છે તેમ; જીવોને પોતાના કર્મોનું ફળ પોતાથી પોતાને ભોગવવું પડે છે. કર્મના ત્રણ પ્રકાર છે, સંચિત ક્રિયામાણુ અને પ્રારબ્ધ. દરેક ક્રિયામાણુ કર્મ પ્રથમ સંચિત કોટીમાં જાય છે અને તે સંચયમાંથી સુખ દુઃખરૂપ ફળ ભોગવવા માટે નિયંત્રા ઇશ્વર તેની પ્રારબ્ધ રચના કરે છે, તે પ્રારબ્ધ આ જીવો કે લોકાંતર ભાવી જીવોમાં ભોગવાય છે. વર્તમાન સુખ કે દુઃખ કયા જન્મનું અને કયા કર્મનું ફળ છે તે અવિધાને લઈને વ્યક્તિ જીવોથી જાણ્યું જતું નથી, તેથી પ્રારબ્ધને અદૃષ્ટ કહે છે. વળી કોઈ અદ્રષ્ટ કર્મ પોતાની ભાવનાથી ખીજીને ફળ આપનારૂં થાય છે. કોઈ અદ્રષ્ટ કર્મ ભાવના ન કરવા છતાં ખીજીને ફળ આપનારૂં થાય છે. કોઈ અદ્રષ્ટ કર્મ તત્કાળ ફળીભૂત થાય છે; કોઈ કર્મ કાળાંતરમાં સમય આવે ફળીભૂત થાય છે, વળી કોઈ કર્મ, કર્મ.—(સકામ) અકર્મ (નિષ્કામ) કે વિકર્મ (અનિષ્ટ) ફળ આપનારૂં થાય છે; “ગહના કર્મોહો ગતિ” કર્મની ગતિ ગહન છે, આપની સર્વ કૃતિઓ આશ્ચર્ય-કારક છે, પુનઃ ભક્ત લોકોનાં કામ અજમચેતી રાખીને આગળ આગળથી અજમા તત્કાળ કરો છો, અને વિલંબ કરવો હોય કે કામ ન કરવું હોય તો તે પણ તેમ કરવાને કર્મફળદાતા એવા આપ સ્વતંત્ર છો. કયા કર્મનું ફળ કયારે

ગુપ્ત: (૫૪૫)—આપ સર્વના અંતરાત્માપણે સર્વમ અદ્રશ્ય જાના રહેલા છો, તેથી આપનું ગુપ્ત એ નામ યથાર્થ છે.

ફળીભૂત થાય છે તે કોઈને જણાવું નથી. તેથી આપ ગહન છો. કર્મનું ફળ અનુકુળ કે પ્રતિકુળ, સુખ કે દુઃખ જેમ થાય છે તે પ્રમાણે આપવાને તથા ક્યારે અને કયા સમયે તે ફળ આપવું તેની વ્યવસ્થા અને સમયસૂચકતા આપે પોતાની પાસે રાખી છે. જે કે જિજ્ઞાસુજનો આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે પુરૂષ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે તે છતાં કલ્મેનાત્મનિ વિદતિ સમય આવે તે ફળીભૂત થાય છે, પણ તે સમય ક્યારે આવશે તે કોઈથી જાણ્યું જવું નથી તેથી આપ ગહન છો. સર્વ તંત્રની કળકુચી આપે પોતાની પાસે રાખી છે તેથી આપ અગમ્ય અકળ અને ગહન છો.

૨ ક્ષેત્રજ્ઞ એવા જીવઅહંમાં જીવ, ઈશ્વર અને બ્રહ્મ એવાં ત્રણ અહં એતપ્રેત એકાકાર અદ્વૈતપણે રહેલાં છે, અને કાર્યકારણ એવા નામરૂપાત્મક જગત્ને આપોઆપે કર્તા, ભર્તા, સંહર્તાપણે રહીને, જીવાત્મા આપોઆપે સ્નેહે છે અને અનિર્વાચનીય પુનરાવૃત્તિઓને વહન કરે છે, પણ માયા અને અવિદ્યાના પડદાને લેધને જીવથી તે જાણી શકાવું નથી અને પોતાનું વ્યક્તિ અહં ઈશ્વરથી પૃથક્ માનવાથી, અને સંસારની દ્વૈતપ્રતીતિના અધ્યાસથી કર્મકર્તા અને ફળભોક્તા એવો તે જીવાત્મા થઈ રહે છે, તેથી આપ જે કે વ્યક્તિ અહંમાં સત્તાસામાન્ય અસ્તિત્વપણે રહ્યા છો, જે કે સર્વના કારણરૂપ છો તો પણ ગુપ્ત છો, આપનું શ્રીમુખ વચન છે કે જીવોનાં કર્મ કર્મોનું કર્તૃત્વ; કર્મોનું ફળ તથા કર્મફળનો સંયોગ એ કંઈ વિભુપરમાત્મા સૃજતા નથી, વિભુપરમાત્માને જીવોનાં તેમ પુણ્ય પાપ ઉપર દ્રષ્ટિ પણ નથી, પણ સ્વભાવ એવી માયામાં જીવો આપોઆપથી કર્મો કરે છે, અને તેનાં ફળ (આપોઆપથી) પુનરાવૃત્તિનાં અસહ્ય દુઃખોને ભોગવે છે, વિભુપરમાત્મા તો સદા અવિકારી છે. પુણ્યમાં સુખ અને દુઃખમાં દુઃખ રહે છે પણ તે કોઈથી દેખવું જવું નથી પણ મન્યન કરવાથી તે જાણાય છે, તેમ વ્યક્તિ

ચક્રગદાધર: (૫૪૬)—ગદા ચક્રને ધારણ કરનારા, લીલાવતારમાં ચક્ર અને ગદા ધારણ કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ આસુરી સંપત્તિઓનો નિગ્રહ કરવા મનને ચક્ર રૂપ બનાવનારા પણ આપ છે; અને શુદ્ધિને ગદારૂપ કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ સંસારરૂપ ચક્રને ચલાવનારા પણ આપ છે. પુનઃ લક્ષ ચોરાશીનું ચક્ર ચલાવનારા પણ આપ છે.

વેધા: સ્વાંગોડજિતઃ કૃષ્ણો દૃઢઃ સંકર્ષણોડચ્યુતઃ ।

વરુણો વારુણોવૃક્ષઃ પુષ્કરાક્ષો મહામનઃ ॥ ૫૯ ॥

વેધા: (૫૪૭)—સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ વ્યક્તિજીવને સ્વતંત્ર થવા જતાં વચમાં માયાનું નડતર નાંખનારા પણ આપ છે. પુનઃ બ્રાહ્મણ પણ આપ છે. અને છટ્ટીના લેખ લખનારા વિધાત્રી પણ આપ છે.

સ્વાંગ: (૫૪૮)—કાર્ય સિદ્ધ કરવા માટે નાટકની પેઠે જીદાં જીદાં સ્વાંગ (વેષ) લેનાર પણ આપ જ છે. પુનઃ દ્રશ્ય જગત આપનું અંગ એટલે શરીર છે. પુનઃ સ્વ + અંગ એટલે અંગમળ વાપરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ જીવરૂપ સ્વાંગ લેનારા પણ આપ છે. પુનઃ જગત રચના કરનાર અને પ્રેરણા કરનાર પણ આપ જ છે.

અજિત: (૫૪૯)—આપ કોઈથી જીતી શકાતા નથી. પુનઃ ચોવીશ અવતારોમાં આપ કોઈથી જીતાયા નથી. તેથી આપ અજીત છે.

કૃષ્ણ: (૫૫૦)—કૃષ્ણ એટલે શ્યામ; અને કૃષ્ણ એટલે—વેદ-

અહીં મન્યન કરવાથી આપનું સમ્યક્દાનંદ સ્વરૂપજ્ઞાન લક્ષમાં લાવી શકાય છે. બાકી આપ સર્વ પ્રકારની પ્રતિતીઓથી રહિત સત્તાસામાન્ય છે તેથી આપ ગુહ્ય છે, અને ગુહ્ય છે તેથી અજગ્ય છે, આપના મહિમાનો પાર પામવાને કોઈ શક્તિવાન નથી.

આસ. લીલાવતારમાં શ્રી કૃષ્ણાવતાર પણ આપ જ છે. પુનઃ ધન-
રયામ સુંદર પણ આપ જ છે, પુનઃ જગત્ સર્વને આકર્ષણ કરનારા
પણ આપ જ છે. પુનઃ દુઃખોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ
છો. પુનઃ જગત્સુર એવા નિજાત્મા સર્વને દોરનારા સારથિ, સર્વને
સહાયક મંત્રી અને સર્વમાં નિજ બોધ સ્વ-આત્મા પણ આપ છો.
પુનઃ રાધેશ્યામ એવા મામા વિશિષ્ટ ઈશ્વર પણ આપ જ છો.

દૃઢઃ (૫૫૧)—અંગબળ અને મનોબળને લીધે અડગ અને
નિશ્ચળ પણ આપ છો. પુનઃ અચ્યુત અને ધ્રુવ પદ પણ આપ છો.
પુનઃ લીલાવતારમાં રણ સંગ્રામમાં પાછો પગ ન કરનારા પણ આપ છો.

સંકર્ષણઃ (૫૫૨)—પ્રલયકાળે દ્રશ્ય જગતને દ્રષ્ટામાં આકર્ષી-
લેનારા પણ આપ છો. પુનઃ મૃત્યુકાળે અથવા પ્રલયકાળે જગતરૂપી
બાળ (રમત) ને સંકેલી લેનારા પણ આપ છો. શ્રી કૃષ્ણના મોટાભાઈ
બળરામ પણ આપ જ છો. પુનઃ કારણદેહોના કારણરૂપ એવા
સમષ્ટિજવાત્મા પણ આપ જ છો. પુનઃ શેષનારાયણ પણ
આપ જ છો.

અચ્યુતઃ (૫૫૩)—પોતાના ધર્મથી અને પોતાના સ્થાનથી ન
ચળનારા એવા અથવા દૃઢ ધ્રુવ પણ આપ જ છો.

બરુણઃ (૫૫૪) સૂર્ય. વરુણ દેવ પણ આપ જ છો. પંચ મહા-
ભૂતમાં જળ તત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ વ્યક્તિ જીવોને રૂપાંતરમાં
જળમય કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વરુણ એટલે સૂર્ય પણ
આપ જ છે.

વારુણઃ (૫૫૫)—વરુણ પુત્ર એવા અગસ્ત્ય, વસિષ્ઠ પણ આપ છો.

વૃક્ષઃ (૫૫૬)—સંસારરૂપી વૃક્ષ પણ આપ જ છો. અનિર્વચ-
નીય ભાવમાં સંસાર પ્રવાહને નિત્ય વહન કરનારા પણ આપ જ

છો. પુનઃ ઋતુ પ્રમાણે વૃક્ષની અવસ્થાઓમાં જેમ ફેરફાર થાય છે, છે, “તેમ જાયતે અસ્તિ, વર્ધતે,” આદિ અવસ્થાઓ બદલનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વૃક્ષરૂપે વ્યક્તિજીવોને તથા સમષ્ટિજીવોને નિવાસ આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વૃક્ષભાવે ઉંડાં મૂળવાળા (સૂક્ષ્મ-વાસનાઓવાળા) પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં ફૂટરથ છો, અને ફૂટરથપણે રહિને લોક અને લોકાંતર સૃષ્ટિઓનાં સ્થાનાન્તરો, (સ્વપ્ન જેવી બ્રાંતિ, ભ્રમણાને) વહન કરનારા પણ આપ જ છો.

પુષ્કરાક્ષ: (૫૫૭)—કમળ સરખાં નેત્રવાળા, લીલાવતારોમાં કમળસરખાં સુંદર નેત્રોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ હૃદય કમળમાં મનરૂપી નેત્રથી પોતે પોતાને જોનારા (ધ્યાન લક્ષમાં લાવનારા) યોગી પણ આપ જ છો.

મહામના: (૫૫૮)—સમષ્ટિ મન પણ આપ જ છો. ઉદાર મનવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ અવગુણ અને દોષને ક્ષમા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સહનશીલ પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્થિર મન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મનને એકાગ્ર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સમષ્ટિ મન મહતત્વ અથવા હિરણ્ય ગર્ભ પણ આપજ છો. પુનઃ; સર્વમાં સરખો ભાવ રાખનારા પણ આપજ છો.

મગવાન્ મગહા નન્દી વનમાલી હલાયુધઃ ।

આદિત્યો જ્યોતિરાદિત્યઃ સહિષ્ણુર્ગ તિસત્તમઃ ॥ ૬૦ ॥

૧ યોગી જે પ્રકારના છે, યુજ્ય અને યુગ્ગનનઃ યુજ્ય એટલે જે જન્મ્યા પછી યોગ સાથે જોડાયેલા હોય તે, અને યુગ્ગનન એટલે જે જન્મથી જ યોગી હોય તે ઉભયપણે યોગી એવા શ્રી કૃષ્ણ.

મગવાન: (૫૫૯)—સંપત્તિવાળા, અગતિ, ગતિ વીગેરેને જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ જગતકર્તા ઇશ્વર છો. તેથી ષડ્ ભગ એવાં સમગ્ર ઐશ્વર્ય, ધર્મ યશ, લક્ષ્મી, વૈરાગ્ય, અને મોક્ષ એ ષડ્ ભગ^૧ સંપન્ન પણ આપ જ છો.

મમહા (૫૬૦)—ભગ એટલે સંપત્તિ અને હા એટલે નાશ કરનાર. પોતે સંપત્તિપણામાં રહીને બીજા અસુરોની સંપત્તિઓનો વિનાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

નન્દી (૫૬૧)—શિવગણ એવા નંદી અવતાર પણ આપ છો. પુનઃ સર્વને સુખ આપનારા પણ આપ છો. પુનઃ આનંદી સ્વભાવવાળા પણ આપ છો.

વનમાલી (૫૬૨)—જગત સંસારરૂપી વન બગીચાના માળી પણ આપ જ છો. ઉછેરનાર, રક્ષા કરનાર, અને ઘટાડનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ આપ ચાહો તેમ કરવાને સ્વેચ્છાચારી સમર્થ છો. કારણ કે આપ સ્વતંત્ર છો; આપનો કાંઈ વિરોધી નથી. દ્વિત રહિત અદ્વિત અને ખંડથી રહિત અખંડ છો. પુનઃ વૈજયંતી નામની વનમાળાને ધારણ કરનારા શ્રી કૃષ્ણાવતાર પણ આપ જ છો.

હલાયુધ: (૬૬૩)—હળને આયુધ કરનારા એવા શ્રી બળદેવ અવતાર પણ આપ જ છો. પુનઃ હળ જેમ પૃથ્વીમાં ઉંડું ઉતરનારું છે, તેમ સ્થૂળ શરીર અને જગતમાં ઉંડા ઉતરનારા પણ આપજ છો.

આદિત્ય: (૫૬૪)—અદિતિ અને કરચપથી ઉત્પન્ન થનારા એવા આદિત્ય એવા વામનરૂપ પણ આપ છો.

ચ્યોતિરાદિત્ય: (૫૬૫)—મધ્યાનકાળના સૂર્ય જેવા દેદીપ્યમાન પ્રકાશવાળા પણ આપ છો.

સહિષ્ણુ: (૫૬૬)—સહન કરવું. કામ ક્રોધ આદિની ધણીઓ (ધ્રુઓ) અને આવેશોને સહન કરનારા અને જીતનારા પણ આપ છે.

ગતિસત્તમ: (૫૬૭)—ગતિ એટલે ગમન અને સત્તમ: સારામાં સારી સર્વ ગતિઓમાં આપ શ્રેષ્ઠ ગતિરૂપ છે. ઉત્તમ ગતિ એવી બ્રહ્મગતિ પણ આપ જ છે.

સુધન્વાસ્વળ પરશુર્દારુણો દ્રવિણપ્રદ: ।

દિવસ્પૃક્ સર્વદગ્ધ્યાસોવાચસ્પતિરયોનિજ: ॥ ૬૧ ॥

સુધન્વા (૫૬૮)—ઉત્તમ ધનુષ્યને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ભક્ત સુધન્વા પણ આપ જ છે.

સ્વળપરશુ: (૫૬૯)—ખંડ એટલે કકડો—અને પરશુ—ફરસી. ફરસીથી કકડા કરનારા પરશુને ધારણ કરનાર પરશુરામ અવતાર પણ આપ છે. પુનઃ ફરસીથી એકવીસવાર નક્ષત્રી પૃથ્વી કરનાર પરશુરામ પણ આપ જ છે.

દારુણ: (૫૭૦)—ઉગ્ર રણભૂમિમાં ઘેર યુદ્ધ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ ભયંકર તપ કરનારા પણ આપ જ છે.

દ્રવિણપ્રદ: (૫૭૧)—દ્રવિણ એટલે દ્રવ્ય અને પ્રદ એટલે આપનાર. દ્રવ્ય આપનાર મનુષ્યોને ધન આપનારા પણ આપ જ છે.

દિવસ્પૃક્ (૫૭૨)—દિવ એટલે સ્વર્ગ અને સ્પૃક્ એટલે અડકવું. દેવ લોકોનો સ્પર્શ કરનાર એટલે દેવતાઓના સ્થાનરૂપ પરલોક સુધી પહોંચી વળનારા પણ આપ જ છે.

સર્વદગ્ધ્યાસ: (૫૭૩)—સર્વ એટલે સર્વત્ર; દગ એટલે આંખ વ્યાસ એટલે વિસ્તારવાળા. સર્વને પ્રત્યક્ષ જોનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ વેદોના વિભાગ કરનાર વ્યાસ નારાયણ પણ આપ જ છે.

વાચસ્પતિરચોનિજઃ (૫૭૪)—વાણીના દેવતા પણ આપ જ છે. પુનઃ સર્વ વિદ્યાને જાણનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ દેવતાઓમાં બૃહસ્પતિ પણ આપ જ છે. પુનઃ યોનિજન્મથી રહિત પણ આપ જ છે. પુનઃ આપ સર્વવ્યાપક બ્રહ્મ છે.

ત્રિસામાસામગઃ સામનિર્વાણં મેષજં મિષક્ ।

સંન્યાસકૃષ્ણમઃશાન્તો નિષ્પ્રાશાન્તિઃ પરાયણમ્ ॥ ૬૨ ॥

ત્રિસામાઃ (૫૭૫)—ત્રિ એટલે ત્રણ અને સામા=સમાન. મંત્ર બ્રાહ્મણ અને કર્મકાંડમાં જેનું સામવેદે ગાન કરેલું છે એવા. તેથી આપ ત્રિસામ છે. પુનઃ ત્રિપાદ-અ-ઉ-મ્ એવા ઓંકારરૂપ અને ત્રિપદા ગાયત્રી રૂપ પણ આપ જ છે.

સામગઃ (૫૭૬)—સામવેદને જાણનારા, ગાનારા અને ગમન કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ સામવેદના ગાયનથી મગ્ન થનારા પણ આપ જ છે.

સામઃ (૫૭૭) ચારે વેદોમાં સામવેદ આપ છે.

નિર્વાણમ્ (૫૭૮)—નિર્ણી જ, ^૧ અથવા કૈવલ્ય. નિવૃત્તિ અને પરમાનંદની પ્રાપ્તિરૂપ બ્રહ્મગતિ પણ આપ જ છે.

મેષજમ્ (૫૭૯)—ઔષધ. ભવાટવીને શમન કરવાના ઔષધરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ જન્મ મરણરૂપી પુનરાવૃત્તિ મટાડનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ, આપની ભક્તિ અને આપનું નિજ્ઞાન મનુષ્યોને અમર કરવામાં ઔષધરૂપ છે.

મિષક્ઃ (૫૮૦)—વૈદ ધન્વન્તરી અવતાર પણ આપ જ

૧ કર્મ અને વાસનાનું ખીજક, વ્યક્તિ અહીં પણાશું ખીજક રહિત કરીને અવ્યક્ત ગતિ એટલે રિયતિ.

છો. ઔષધ આપનારા વૈદ પણુ આપ જ છો. ધ્વજવિદ્યારૂપી ઔષધ આપનાર શ્રીગુરુ દેવરૂપી વૈદ પણુ આપ જ છો. પુનઃ સંસાર પ્રવૃત્તિમાં નિવૃત્તિરૂપ ઔષધ આપનારા પણુ આપ જ છો.

સંન્યાસકૃત્ (૫૮૧)—સંસાર રોગના પથ્યરૂપ સર્વત્યાગ એવા સંન્યાસ પણુ આપ છો. પુનઃ સર્વાતીત પદ પણુ આપ છો. પુનઃ સંસારપાશથી મુક્ત કરનારા પણુ આપ છો.

શમઃ (૫૮૨)—શાંતિ. મનને દમી દમીને મનના વેગોને વશ કરનારા પણુ આપ જ છો, પુનઃ પુનરાવૃત્તિ શમાવનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ સહનશીલતા અને શાંતિ આપનારા પણુ આપ જ છો.

શાન્તઃ (૫૮૩)—શાંત સ્વરૂપ પણુ આપ જ છો. પુનઃ નિવૃત્તિ પરાયણ પણુ આપ જ છો. પુનઃ સંસારના ત્રિવિધ તાપને શાંત કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ અવિકારી પદ પણુ આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ એ જ એક જન્મ મરણને શાંત કરનાર ઉપાય છે.

નિષ્ઠાઃ (૫૮૪)—શાંત નિષ્ઠાવાળા આપ જ છો. આપનામાં જ સત્ય નિષ્ઠા શીખવાથી મનુષ્યોનું કલ્યાણ થાય છે. નિષ્ઠા=વર્તન

શાન્તિઃપરાયણમ્ (૫૮૫)—આપની સ્થિતિ શાંતિરૂપ છે. શાંતિનું અવલંબન કરનારા પણુ આપ છો. પુનઃ સંસારની ખટપટ હોવા છતાં સર્વ પ્રપંચને માયિક અને અનિર્વચનીય ગણનારા પણુ આપ છો. પુનઃ નિજસ્વરૂપને નિર્વિકાર જાણનારા પણુ આપ છો. પુનઃ એકોહ પદ પણુ આપ છો.

શુભાંગઃ શાંતિદઃ સ્ત્રઘા કુમુદઃ કુવલેશયઃ ।

ગોહિતો ગોપતિ ગોપા વૃષભાક્ષો વૃષપ્રિયઃ ॥ ૬૩ ॥

શુભાંગઃ (૫૮૬)—સારાં અંગવાળા. સુશોભિત અને માંગલિક

અંગો (અવયવો)વાળા પણ આપ છો. પુનઃ વેદનાં ૫૩ અંગ એવા ૫૩ શાસ્ત્રોરૂપ શુભ અંગવાળા પણ આપ છો.

શાંતિદઃ (૫૮૭)—શાંતિ આપનાર વ્યક્તિઓને શાંતિ આપનારા પણ આપ છો.

સ્રજાઃ (૫૮૮)—સરજનાર. સૃષ્ટિ સર્વને ઉત્પન્ન કરનારા, ઉત્પન્ન કરીને તેમાં સ્થિતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગતના સરજનહાર પણ આપ છો.

કુમુદઃ (૫૮૯)—કુ એટલે પૃથ્વી અને મુદ એટલે હર્ષ, ચંદ્ર-વિકાસી કુમુદ પુષ્પ પણ આપ છો. પુનઃ કુમુદના જેવો આલ્હાદ આપનારા પણ આપ છો પુનઃ પૃથ્વાથી ઉત્પન્ન થનાર ચંદ્ર એટલે “ ચંદ્રેયતિ ઇતિ ચંદ્રઃ ” એવા કુમુદરૂપ પણ આપ જ છો.

કુવલેશયઃ (૫૯૦)—કુવલ એટલે પૃથ્વીનો ગોળો શય એટલે શયન કરનાર. શેષનારાયણુ શેષશાયી ભગવાન પણ આપ જ છો.

ગોદિતઃ (૫૯૧)—ગો એટલે ઇંદ્રિઓ, ગાયો, પૃથ્વી અને બ્રહ્મવિદ્યા તેમજ ગોવાળોનું હિત કન્યાણુ ચાહીને તેમનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ છો.

ગોપતિઃ (૫૯૨)—ગો એટલે ઇંદ્રિઓના, ગાયોના, ગોવાળોના, પૃથ્વીના અને પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોના આપ જ પતિ અને રક્ષક છો.

ગોપ્તાઃ (૫૯૩)—રક્ષણ કરનારા. ઢાંકી દેનારા ધર્મ અને ભક્તજનોનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયાથી સ્વરૂપને ઢાંકનારા પણ આપ જ છો.

વૃષભાક્ષઃ (૫૯૪)—વૃષભ એટલે આખલો, ધર્મ. અક્ષ એટલે નેત્ર. વૃષભના જેવી મોટી આંખોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ

જેની આંખ છે એવા આપ છો. પુનઃ વૃષભની પેઠે આપની દ્રષ્ટિમાં ધર્મ જ વસેલો છે, પુનઃ વૃષભ જેવી દીર્ઘ દષ્ટિથી ભક્તોના મનોરથો પૂર્ણ કરનારા પણ આપ છો.

વૃષપ્રિય : (૫૯૫) — વૃષ એટલે ધર્મ. પ્રિય એટલે વહાલો. ધર્મ જ આપને પ્રિય છે. અધર્મ અન્યાયથી આપ છેડા રહ્યો છે. પુનઃ વૃષભની પેઠે ધર્મના ભારને વહન કરનારા પણ આપ છો.

અનિવર્તી નિવૃત્તાત્મા સંક્ષેપ્તા ક્ષેમકૃચ્છિવ : ।

શ્રીવત્સવક્ષાઃ શ્રીવાસઃ શ્રીપતિઃ શ્રીમતાંવરઃ ॥ ૬૪ ॥

અનિવર્તી : (૫૯૬) — અ એટલે નહિ અને નિવર્તી એટલે નિવૃત્તિ. નિવૃત્તિથી રહિત પણ આપ જ છો. પુનઃ સંસારમાં લુંચારી રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંસારમાં માયાવિ ખટપટો કરનાર પણ આપ જ છો.

નિવૃત્તાત્મા (૫૯૭) — પ્રવૃત્તિથી રહિત. નિવૃત્તિ પરાયણ પણ આપ જ છો. સંસાર વ્યવહારથી ઉપરામ થનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અવિકારી અને સર્વાતીત પદ પણ આપ જ છો.

સંક્ષેપ્તા : (૫૯૮) — ખેંચીને એક કરનાર. માયાને સંકેલી લેનારા, અનેકના એક થનારા. વૃક્ષમાંથી બીજ થનારા, માયા વિસ્તારને સંકેલીને દ્રશ્ય જગતને દષ્ટામાં લઇ જનારા, “બહુશ્યામને” “એકેહ” કરનારા પણ આપ જ છો.

ક્ષેમકૃત્ (૫૯૯) — ક્ષેમ એટલે કલ્યાણ. અને કૃત એટલે કરનાર. ઉત્પન્ન કરેલાનું રક્ષણ કરનારા આપ જ છો. પુનઃ ભક્ત જનોનું પ્રતિપાલન કરનારા અને શરણાંગતનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તોનો યોગક્ષેમ કરનારા પણ આપ જ છો.

શિવ : (૧૦૦)—કલ્યાણ. સર્વનું ભક્તું કરનારા પણ આપ છો. સહજમાં પ્રસન્ન થનારા પણ આપ છો. કપટથી રહિત પણ આપ છો. સ્વયંભુ સ્વતઃ પ્રગટ થનારા પણ આપ છો. અજન્મ પણ આપ છો. માયાના સ્વામી પણ આપ છો. માયાતીત શિવતત્વ બ્રહ્મતત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વનું કલ્યાણ કરનારા પણ આપ જ છો.

શ્રી વત્સલજ્ઞા : (૧૦૧)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી વત્સ એટલે લાંછન અને વક્ષઃ એટલે છાતી. શ્રી એવી લક્ષ્મિને મોટાઇ આપવાને શ્રી વત્સ ચિન્હ વક્ષઃ સ્થળમાં ધારણ કરનારા પણ આપ છો.

શ્રીવાસ : (૧૦૨)—લક્ષ્મીએ જેમાં વાસ કર્યો છે એવા આપ જ છો. પુનઃ માયાએ જેમાં નિવાસ કર્યો છે એવા આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મવિદ્યાએ જેમાં નિવાસ કર્યો છે એવા આપ જ છો. પુનઃ આપના પાદમાં લક્ષ્મીનો નિવાસ છે. પુનઃ માયા વિશિષ્ટ (સમ્પન્ન) સગુણ બ્રહ્મ પણ આપ જ છો.

શ્રીપતિ : (૧૦૩)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી અને પતિ એટલે સ્વામી. લક્ષ્મીના પતિ પણ આપ જ છો. માયાના પતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્રી એટલે શોભાના પતિ પણ આપ જ છો.

શ્રીમતાંવર : (૧૦૪)—શ્રીમત્ એટલે શ્રીમાન અને વર એટલે શ્રેષ્ઠ પણ આપ જ છો. પુનઃ ધનવાનોમાં શ્રેષ્ઠ શ્રીમાનલોકોમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ પણ આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મવેતાઓમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ પણ આપ જ છો.

શ્રીદઃ શ્રીશઃ શ્રીનિવાસઃ શ્રીનિધિઃ શ્રીવિભાવનઃ ।

શ્રીધરઃ શ્રીકરઃ શ્રેયઃ શ્રીમાલ્લોકત્રયાશ્રયઃ ॥ ૬૧ ॥

શ્રીહ: (૬૦૫)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી. અને દેવનારા. સર્વને લક્ષ્મી આપનારા, પણ આપ જ છો. મુમુક્ષુજનને બ્રહ્મવિદ્યારૂપી લક્ષ્મી દેનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીદા: (૬૦૬)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી અને ઇશ એટલે નાથ. લક્ષ્મીનાઈશ, માયાનાઈશ પણ આપ જ છો. પુનઃ નાથ એટલે (લક્ષ્મીને) તાબે રાખનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીનિવાસ: (૬૦૭)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી અને નિવાસ એટલે વસવાની જગ્યા. લક્ષ્મી અને માયા આપમાં જ નિવાસ કરે છે.

શ્રીનિધિ: (૬૦૮)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી અને નિધિ: એટલે ભંડાર—અથવા આધાર. લક્ષ્મીના સમુદ્રરૂપ અને માયાના અખૂટ ભંડાર પણ આપ જ છો.

શ્રીવિમાન: (૬૦૯)—શ્રી એટલે લક્ષ્મી અને વિભાવન: એટલે વિભાગ પાડનાર પોતપોતાના અદ્રષ્ટ પ્રમાણે સર્વ વ્યક્તિઓને લક્ષ્મી વહેંચી આપનારા પણ આપ જ છો.

શ્રીધર: (૬૧૦)—લક્ષ્મીને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મવિદ્યાને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શ્રીધર સ્વામિ પણ આપ જ છો.

શ્રીકર: (૬૧૧)—શ્રી એટલે સ્તુતિ અને કર એટલે કરનાર. આપનું નામ સ્મરણ, સ્તુતિ, તથા (નવધા) ભક્તિ કરનારા ભક્ત જનોનું કલ્યાણ કરનારા પણ આપ જ છો.

શ્રેય: (૬૧૨)—કલ્યાણ. કલ્યાણકારક પદ પણ આપ જ છો. આપની સેવા સ્મરણ કરનારને આપ શ્રેય ફળ આપનારા છો. પુનઃ શ્રેય અને પ્રિય પણ આપ જ છો.

શ્રીમાન: (૬૧૩)—લક્ષ્મીવાળા. જગતમાં આપ એક જ લક્ષ્મી-વાન છો. અન્ય સર્વ લક્ષ્મીવાન આપની આપેલી લક્ષ્મીથી લક્ષ્મીવાન છે.

લોકત્રયાશ્રય : (૬૧૪)—ભૂ:—ભુવ:—સ્વ:, આલોક-પરલોક અને અપવર્ગ, સ્વર્ગ-મૃત્યુ અને પાતાળ, જગત-સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ એ ત્રણે લોક સ્થિતિના આપ જ આધાર અને આપ જ આશ્રય છે. ત્રણે પ્રતીતિઓમાં અહં અસ્મિપણે આપ અધિષ્ઠાન પદ છે.

સ્વક્ષ : સ્વંગ : શતાનંદો નંદિજ્યોતિ ગ્ણેશ્વર : ।

વિજિતાત્મા વિધેયાત્માસત્કીર્તિ રિલ્લન્ન સંશય : ॥ ૬૬ ॥

સ્વક્ષ : (૬૧૫)—સ્વ એટલે પોતાની અને અક્ષ એટલે આંખ. સુંદર સુશોભિત નેત્રાવાળા પણુ આપ છે. પુનઃ ઉદાર દ્રષ્ટિવાળા પણુ આપ જ છે. પુનઃ પોતે પોતાની નજરોનજર સાક્ષાત્ જોનારા પણુ આપ જ છે.

સ્વંગ : (૬૧૬)—સુંદર સુશોભિત અંગવાળા પણુ આપ જ છે. પુનઃ દૃશ્ય જગત આખુંએ આપના અંગરૂપ છે. પુનઃ સર્વરૂપે એક આપ જ પ્રતીત થઈ રહ્યા છે. પુનઃ ભક્તજનોને અને જ્ઞાનીઓને આપ પોતાના અંગરૂપ ગણનારા છે. એટલે અહં સ્વયં ગણનારા છે.

શતાનંદ : (૬૧૭)—શત એટલે સો અને તેના પણુ સો એટલે અનંત આનંદરૂપ પણુ આપ જ છે. પુનઃ પરમાનંદની પ્રાપ્તિ અથવા મોક્ષપદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ આપ એક આનંદ હોવા છતાં ઉપાધિઓને લીધે અનેક આનંદરૂપ થયેલા પણુ આપ જ છે.

નંદિ : (૬૧૮)—પરમાનંદ. સર્વને આનંદ દેનારા, સર્વને આનંદ કરાવનારા અને ભક્ત જનોને આનંદ આપનારા અને સ્વતઃ આનંદ સ્વરૂપ પણુ આપ જ છે.

જ્યોતિર્ગ્ણેશ્વર : (૬૧૯)—જ્યોતિ એટલે તારા. ગણુ એટલે

નક્ષત્ર અને ધનુષ્ઠર એટલે સ્વામિ. ગ્રહો અને નક્ષત્રો કે જે પ્રકાશના સમૂહરૂપ છે તેના આપ ધનુષ્ઠર છે. પુનઃ સર્વના અંતરાત્મા અસ્મિપદ છે.

વિજિતાત્મા (૧૨૦)—વિજિત એટલે જીતવું અને આત્મા એટલે મન. મન સર્વને જીતનારા પણ આપ છે. પુનઃ મન અને ઇન્દ્રિયોને જીતનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ સર્વ સંકલ્પોને રોકીને આત્મસ્થિતિ કરનારા પણ આપ જ છે.

વિધેયાત્મા : (૧૨૧)—શાસ્ત્રોમાં વિધાન કરાએલા, સિદ્ધ ઠરાવેલા અને નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ અનિર્વચનીય પ્રતીતિઓમાં પણ આપ જ મૂળ વસ્તુ છે. પુનઃ આપ જ ભૌતિક સર્વ પ્રતીતિઓને ધારણ કરનારા છે.

સત્કીર્તિ : (૧૨૨)—સત્ એટલે સારી અને કીર્તિ એટલે યશ અવિનાશી યશ અને મહાત્મ્યવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ સત્ એજ આપની અમર કીર્તિ છે. પુનઃ સત્ એજ ત્રણે કાળમાં અવિનાશી અસ્તિત્વ છે. પુનઃ સત્ એજ સત્ય છે, ભૌતિક પ્રપંચ સર્વ અસત્ય છે.

છિન્નસંશય : (૧૨૩)—છિન્ન એટલે છેદન કરનાર અને સંશય એટલે ખાતરી વિનાનું શંકા. સંશયોનું છિન્નભિન્નપણું કરીને

(૧) રસાયનિક પ્રયોગમાં એક પોઝીટીવ પાવર (હકાર શક્તિ) અને બીજી નેગેટીવ પાવર (નકાર શક્તિ) એ બન્નેના સંયોગમાં ત્રીજી પાવર વિદ્યુત્ પ્રગટ થાય છે. તેવીજ રીતે પોઝીટીવ પાવરની જગાએ સર્વત્ર સર્વ-વ્યાપક ચેતનઅસ્તિત્વ આત્મા અને નેગેટીવની જગાએ અનાત્મા માયા ને કલ્પના સંયોગમાં ત્રીજી અનિર્વચનીય શક્તિ (જીવશક્તિ) ધનુષ્ઠર આત્મા પ્રગટ થાય છે અને તે એકાહુના વિસ્તારમાં બહુસ્થાન ઘર્ષેને જગત તંત્રને વહન કરે છે. તેથી આત્મા સ્વતઃ સિદ્ધ છે તેથી વિધેયાત્મા છે.

નિઃસંશય જ્ઞાન સ્વરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રઢ નિશ્ચયાત્મક અભિ-
રોક્ષ જ્ઞાનમાં રહેનારા પણ આપ છો. પુનઃ માયિક સંબંધોથી રહિત
રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વતઃ સિદ્ધ અહંઅસ્મિત્વદ્ પણ
આપ જ છો.

ઉદીર્ણઃ સર્વતશ્ચક્ષુરનીશઃ શાશ્વતસ્થિરઃ ।

भूषयो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकनाशनः ॥ ६७ ॥

ઉદીર્ણઃ (૬૨૪)—શ્રેષ્ઠ. ભૂત પ્રાણી સર્વ કરતાં આપ શ્રેષ્ઠ
છો. પુનઃ અનાતમ માયિક પ્રતીતિઓથી આપ શ્રેષ્ઠ છો. પુનઃ સર્વના
અધિષ્ઠાન પરમાત્મપદ છો.

सर्वतश्चक्षुः (૬૨૫)—સર્વ તરફ આપની દ્રષ્ટિ છે. આપની
નજર બહાર કંઈ નથી. સર્વના દ્રષ્ટા પણ આપ જ છો. સર્વને જાણુ-
નારા સર્વવેતા, સર્વજ્ઞ પણ આપ જ છો.

अनीशः (૬૨૬)—ઈશ્વર રહિત પણ આપ છો. કારણકે
આપ સર્વના ઈશ્વર છો. આપના ઉપર અન્ય કોઈ ઈશ્વર નથી. પુનઃ
૧અન્યત અને ૨વિવર્તવાદ પણ આપ જ છો.

૧ વાદના પ્રકાર= બિંબ પ્રતિબિંબ, અવચ્છેદ-અન્યત, વિવર્ત, કલ્પ, વિતંડા. અન્યતવાદ= અ=નહિ, ન્યત=જન્મેલું (ઉત્પન્ન થયેલું.) અવિકારી તત્વ પરમાત્મામાં જે સત્ય જગત્ ઉત્પન્ન થયું હોય તે તેનો નિષેધ કરવાની જરૂર પડત, પણ ત્રણે કાળમાં જગત્ સત્ય નથી, અને જગત્ કલ્પનાનું (સ્થાપન) આરોપણ કરેલું છે અને તે કલ્પના આવર્તન પરિવર્તન અને પુનરાવર્તનના યોગથી જે કલ્પના નિરાકાર રૂપમાં હતી તે સજ્જમરૂપ થઇને સાકર અને વ્યક્તિમાન થઈ દ્રષ્ટાંતમાં જેમ શેખરચાહીએ પોતાના મનમાં કલ્પના કરી કે મનુરીના પૈસાથી હું મરઘાં, બકરી ગાય વિગેરે ધંધા કરીને સ્ત્રી પરણીને પુત્રવાળો થઈને હું ડોકું મૂળાવીને ના કહીશ અને તેમ કરવામાં હીનો

શાશ્વતસ્થિતિ: (૬૨૭) શાશ્વત એટલે નિરંતર. અને સ્થિત એટલે અચળ રહેનારા. સદાકાળ જેવા ને તેવા અવિકાસી રહેનારા અને એકની એક જગ્યાએ અવિચળ નિરંતર રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માયિક પ્રવાહને નિરંતર વહન કરવા છતાં આપ શાશ્વત, સ્થિત અને અવિનાશી છો.

મૂલ્ય: (૬૨૮) — ભૂ એટલે પૃથ્વી અને શય એટલે શયન કરનાર. રામાવતારમાં વનવાસમાં ભૂમિ ઉપર શયન કરનારા શ્રી રામ રૂપ પણ આપ જ છો, પુનઃ વ્યક્તિ ભાવમાં ભૂ ઉપર શયન કરનારા પણ આપ જ છો.

ગાડવો પડી ગયો; આ પ્રમાણે તેના વિચાર ઉપર વિચાર પુષ્ટ થવાથી તેનો સંજ્ઞા સંકાર રૂપ થયો તે પ્રમાણે આ જગત્ પણ અદિ બ્રહ્માની સ્વદય્છાથી ગમત માટે કરેલી આરોપિત (સ્થાપિત) કલ્પના રૂપ છે અને તે આવર્તન પરિવર્તન અને પુનરાવર્તનના યોગે પુષ્ટ થઈને સાકાર દ્રવ્યાકાર સત્ય જેવું બાસી રહે છે. ઈશ્વર સત્ય સંકલ્પ છે અને તેથી તેમનો સંકલ્પ જગત્નો સત્યભાસ કરાવે છે. રજ્જુમાં સત્ય સર્પ ત્રણે કાળમાં થયો નથી તેથી સર્પ જ્ઞાતિ મિથ્યા છે, તો ઠીક, અનિર્વચનીય મિથ્યા એક કાળાભિહિત સત્ય તો છે? તો તેમ પણ નથી, રવને સૃષ્ટિ અનિર્વચનીય છે તેને તો કંઈ દેશકાળ વસ્તુ અને જાતના સંસ્કાર વગેરેનો અવકાશ અને સાક્ષતા છે પણ તેટલો અવકાશ આ જગતને નથી તેથી તે રવને જેવું અનિર્વચનીય પણ નથી. પણ પરમાર્થ સત્તામાં તે સાવ અસત્ છે. તો ઠીક અસત્ વસ્તુ અસત્પણે તો રહે છે ને? તો ના તેમ પણ નહિ. વંડાપુત્ર (વાંઝણીનો) તેમજ સસાશૃંગ પણ સત્ય વસ્તુપણામાં છે નહિ પણ લોક રૂઢિમાં અને વાર્તાલાપમાં તે યોદ્ધવાના ખપમાં આવે છે બાકી તે સત્ય નથી તે પ્રમાણે આ જગત્ સત્ય નથી તેથી શ્રી ભગવાન ગીતાશ્રમાં કહે છે કે “સર્વે વ્યથિતઃ પરમ્” મારા મત પ્રમાણે, હે અર્જુન! તત્ત્વબ્રહ્મ સદા નિર્વિકાર રહે છે, અને હું, તું, આ રાજાઓ અને આ જગત્ જે દેખાય છે તે ત્રણે

અવજન: (૬૨૯)—અલંકાર. પૃથ્વીના ભૂપણુરૂપ શ્રીરામકૃષ્ણ અવતારરૂપે પશુ આપ જ છે.

મૂત્તિ: (૬૩૦)—વિભૂતિ. સર્વ વિભૂતિઓરૂપે પશુ આપ જ છે. ઐશ્વર્યરૂપે પશુ આપ જ છે. નિજભક્તોને વિભૂતિ આપનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ ભલભલા ચક્રાર અને ચતુર, ડાહ્યા, સાણા અને નટખટને શુદ્ધિ નાંખીને ભૂલભુલાવો ખવરાવનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ મહા માયાવી નજરબંધી કરનાર વાદી અને અધટ ઘટના કરનાર જાદુગર પશુ આપ જ છે.

કાળમાં સત્ય નથી પશુ તત્વ પરમાત્મા પાર્માર્થિક સત્તામાં અવિકારી અચ્યુત અને દિદાકારપણે રહેલા છે. “નિષેધેકૃતે નેતિ નેતીતિ વાક્યૈઃ” જે જગત્ સત્ય નથી તો તેનો પછી નિષેધ કરવાનો પશુ કયાં રહ્યો? માટે જગત્ સત્ય હોવું જોઈએ કારણકે જેણે પૂર્વે સત્ય સર્પ દીઠેલા હોય તેને જ પ્રત્યક્ષિજ્ઞા જ્ઞાનથી રજ્જુમાં સર્પ જ્ઞાતિ થાય છે તેમજ જેણે પૂર્વેથી પ્રાકૃતનુ સંસ્કારમાં સત્ય જગત્ જોયું છે તેને અનિર્વાચનીય જગતોના સંજ્ઞમ થાય છે માટે પૂર્વનું જગત્ સત્ય હોવું જોઈએ તો તે તેમ નથી; આદિ જગત્ ઈશ્વરની કલ્પનારૂપ છે તે કલ્પના પુષ્ટ થવાથી સંજ્ઞમરૂપે સાતર જણાય છે, અને તે પ્રત્યક્ષિજ્ઞા જ્ઞાનને લઈને પૂર્વ પૂર્વના જગતના અધ્યાસ ફરતોત્તર પુનરાવૃત્તિમાં લોકાંતરોમાં જીવોને સત્ય જેવો ભાસ કરાવે છે તેથી તે કંઈ સત્ય અસ્તિત્વમાં આવવું નથી પૂર્વનું જગત્ ક્યારનું કલ્પનારૂપ થયું હશે? તો તે અનવસ્થાનો અંત લાવવાને તેને સાત્ત્વમાં અનાદિ કહેલું છે. જીવ, ઈશ્વર, બ્રહ્મ, જગત અને તેમનો સંબંધ એ અનાદિ પદાર્થ છે એટલે તે વાતનો અંત આવે છે. પ્રત્યેક વ્યક્તિજીવ સમષ્ટિ ઈશ્વરનો અણુ અંશ છે અને પ્રત્યેક જીવ પ્રત્યક્ષિજ્ઞા જ્ઞાનને લઈને પૂર્વ પૂર્વના જગત અધ્યાસને લઈને જીતરોત્તર નોખીનોખી સંજ્ઞમરૂપ લોકાંતર ગતિઓ લક્ષ્યોદારશી યોનિજન્ય જ્રમણ કરતો રહે છે તેથી પારમાર્થિક સત્તામાં જગત્ની સત્યતા અસ્તિત્વપણામાં લાવવાની કંઈ આવશ્યકતા નથી. વિવર્તવાદ=વિ=વિશેષ, અને વર્ત-વર્તન=

વિશોક : (૬૩૧)—શોકસંતાપથી રહિત પણ આપ જ છો. બકતજનોને શોકસંતાપથી રહિત કરનારા પણ આપ જ છો.

શોકનાશન : (૬૩૨)—શોકનો નાશ કરનારા. આપનું શરણ અને રમરણ જન્મ મરણરૂપ શોકનો નાશ કરનાર છે. પુનઃ આપનું રમરણ મંગળકર્તા અને મંગળરૂપ છે. પુનઃ જગતના સર્વ ક્લેશોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

અર્ચિષ્માનર્ચિત : કુમ્ભો વિશુદ્ધાત્માવિશોધનઃ ।

અનિરુદ્ધોઽપ્રતિરથઃ પ્રયુગ્મોઽમિત વિક્રમઃ ॥ ૬૮ ॥

અર્ચિષ્માન : (૬૩૩)—તેજવાળા. સૂર્યની પેઠે સર્વને પ્રકાશ

આવર્તન પરિવર્તન પુનરાવર્તન કપરાઆપરી ધટિયંત્ર અથવા રેટમાળ જેવી ચક્રાકાર દ્રશ્યાકાર સાકાર જગત્રૂપ પ્રતીતી (દેખાવો) આશ્ચર્યકારક થાય છે તે પણ બ્રહ્મ છે તેથી જગત એ બ્રહ્મનો વિવર્તવિદાસ છે.

નિર્ગુણ પરમાત્મા જ સમુલ્લ સાકાર જગત્રૂપે દેખાય છે “વાસુદેવઃ સર્વમિતિ” તેથી નિર્ગુણ તત્ત્વ જ સમુલ્લ જગત્રૂપે પ્રતીત થાય છે. “હેતુનાનેન-કૌતેય જગત્ વિપરીવર્તતે” હે અન્યુંન! જીવોને જગતોનાં આવર્તન પરિવર્તન અને પુનરાવર્તન થવામાં ખીલે કોઈ હેતુ નથી પણ હું અધિષ્ઠાન બ્રહ્મ અને મારી દૈવી માયા. અને તેને લઇને તેમને (જીવોને) લક્ષ્યોચ્ચારીના ફેરા થયા કરે છે. આ પ્રમાણે પ્રત્યેક જીવનાં કર્મ, વાસના અને સ્વરૂપ અજ્ઞાન તેમને લોક લોકાંતર ગતિઓનો ભાસ આપેઆપથી કરાવે છે અને નિયંતા ઈશ્વર તેની પ્રારબ્ધ રચના કરે છે. જીવો કર્મ કર્તા અને ફળ ભોગતા થાય છે, અને ઈશ્વર ફળદાતા રહે છે આ પ્રમાણે લક્ષ્યવાદોનું સિદ્ધાંત એકજ છે. બ્રહ્મનો જ વિવર્તવિદાસ તે જગત પ્રતીતિ છે તેથી તે પ્રતીતિ પણ બ્રહ્મ જ છે તેમજ નેતી અવશેષ અસ્તિત્વ અધિષ્ઠાનપણે સત્ય છે અને તેની નામ અને રૂપ પ્રતીતી માયીક છે તેથી અવસ્તુ છે. સર્વમાં બ્રહ્મ પરમાત્મા અધિષ્ઠાન સત્ય વસ્તુ છે, માયીક પ્રતીતી અનિર્વચનીય છે અને અવસ્તુ છે.

કરનારા સ્વયંજ્યોતિ એવા આત્મજ્યોતિ પણ આપ છે. પુનઃ સ્વ-
પ્રકાશ અને પરપ્રકાશ એવા સ્વાત્માપદે સર્વ પ્રાણીઓમાં પ્રકાશ કરનારા
પણ આપ જ છે. સર્વ પ્રાણીઓને અનિર્વચનીય “અહં અસ્મિ એવું”
પોતપોતાના અસ્તિત્વનું જ્ઞાન કરનારા પણ આપ જ છે.

અર્ચિત : (૧૩૪)—પૂજયેલા—સર્વને પૂજ્ય પણ આપ જ
છો. પુનઃ બ્રાહ્મણ આદિ દેવથી પૂજતા પણ આપ છો.

કુમ્ભ : (૧૩૫)—ઘટ-કુલરૂપ પણ આપ છો. કુંભના જેવી
જોળ આકૃતિવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ ઘટાકાશ, મઠાકાશની
પેઠે એક પિંડ એવા અક્ષાંડરૂપ આકૃતિવાળા પણ આપ છો.

વિશુદ્ધાત્મા : (૧૩૬)—મળથી રહિત એવા શુદ્ધ આત્મ-
તત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ મામાવિકારથી રહિત પણ આપ જ
છો. પુનઃ ભક્તજનોને વિશુદ્ધ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ પતિ-
તને પાવન કરનારા પણ આપ જ છે.

વિજ્ઞોધન : (૧૩૭)—વિ. એટલે વિશેષે કરીને શોધન એટલે
પવિત્ર કરનાર, અસત્ અને અનાત્મ પદાર્થોમાંથી સત્ અને આત્મ-
તત્વ શોધન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સ્વરૂપજ્ઞાનનું શોધન કરનારા
પણ આપ છો. પુનઃ પાપ અને દોષોનું શોધન કરનારા પણ આપ
છો. પુનઃ આત્મા અનાત્માનો વિવેક કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ
જન્મ મરણરૂપી મેલને ધોનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભાવ^૧ અને
અભાવ^૨ એ ઉભયનો નિર્ણય^૩ કરનારા પણ આપ છો.

અનિરુદ્ધ : (૧૩૮)—અ=નહિ, નિરુદ્ધ રોકાએલો, એટલે
રોકાએલો નહિ એવો સ્વતંત્ર. આપ સર્વ વ્યાપક હોવા છતાં

૧ સત્ભાવ (૨) અસત્ભાવ. (૩) ત્રણે કાળ સત્ અસ્તિત્વત્વપણે રહે-
નાર તે સત્ અને ત્રણે કાળમાં અસ્તિત્વમાં ન રહેનાર તે અસત્. તે ઉભયનો
નિર્ણય કરનાર.

માયા અને અવિદ્યામાં નિરોધ પામનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અનિરૂદ્ધ સ્વરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ દેહાભિમાની જીવરૂપ પણ આપ જ છો.

અપ્રતિરથ : (૬૩૬)-અ એટલે નહિ અને પ્રતિરથ એટલે સામો થનાર અને રથમાં બેસનાર. વસ્તુપણામાં આપ એક જ વસ્તુસ્થિતિ છો, તેથી આપને કોઈ પ્રતિસ્પર્ધિ નથી. અથવા આપના સામો કોઈ લડવા આવનારો નથી.

પ્રદુષ્ટ : (૬૪૦)-પ્રદુષ્ટ. શ્રીકૃષ્ણના પુત્રરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ સ્વપ્ન અવસ્થાના જીવાલાસોના આત્મા પણ આપ જ છો.

અમિતવિક્રમ : (૬૪૧)-અમિત એટલે અમાપ અને વિક્રમ એટલે પરાક્રમ. આપનાં પરાક્રમે અમાપ અને અખૂટ છે, પાર અને અંતથી રહિત છે. પુનઃ આપના નામ સ્મરણ માત્રથી મનુષ્યો ભવસાગરને પાર કરી શકે છે. તેથી આપના માહાત્મ્યનો અંત નથી.

કાલનેમિનિહા વીરઃ શૌરીઃ શૂરજનેશ્વરઃ ।

ત્રિલોકાત્મા ત્રિલોકેશઃ કેશવઃ કેશિહા હરિઃ ૬૯ ॥

કાલનેમિનિહા : (૬૪૨)-કાલનેમિ દૈત્યને મારનાર. કાળનેમિ દૈત્યને પુનઃ મુક્તિ આપીને કાળના ભયથી મુક્ત કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શરણ લેવાથી અભય કરનારા પણ આપ જ છો.

વીરઃ (૬૪૩)-શૂરવીર. શૂરવીરના પણ શૂરવીર આપ છો. પુનઃ વીરપુરૂષોને વીરતા આપનારાં પણ આપ જ છો.

૧ જેમ દર્પણમાં સૂર્યનું પ્રતિબિંબ અને સામા દર્પણમાં તે દર્પણનું પ્રતિબિંબ તેમ પરમાત્માનું પ્રતિબિંબ માયામાં (ઈશ્વર) તેમનું કરીને પ્રતિબિંબ તે (જીવ) આભાસ. તે પ્રમાણે સ્વપ્નમાં દેખાતા સ્વપ્ન નરો અથવા આભાસો તેમના આત્મા પણ આપ છો. પુનઃ વિદ્યામાયા અને અવિદ્યામાયા (દર્પણ) અવસ્તુ છે તેમાં પડેલું પ્રતિબિંબ સામું અને ભુલું દેખાય છે તો પણ તે બિંબરૂપ જ છે એટલે કે તે વસ્તુ (પરમાત્મા) આપ જ છો.

શૌરી : (૬૪૪)-શરવાળા. શર કુળમાં શ્રીકૃષ્ણાવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

શૂરજનેશ્વર : (૬૪૫)-શર બળવાન એટલે દેવતા. જનન ઈશ્વર એટલે લોકના રાજા. શરવાનોના ઈશ્વર પણ આપ જ છો. શરને શરાતન આપનાર શરજનોના ઇષ્ટદેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ ત્રણે લોકના રાજા પણ આપ જ છો.

ત્રિલોકાત્મા : (૬૪૬)-ભૂ-ભુવ-સ્વઃ; સ્વર્ગ-મૃત્યુ-પાતાળ, જગૃત સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ, આલોક-પરલોક-અને અપવર્ગ એ ત્રણે લોક સ્થિતિમાં અનુરૂપ રહેલા એવા એક આપ જ તેમના અંતરાત્મા છો.

ત્રિલોકેશ : (૬૪૭)-ત્રણે લોક સ્થિતિઓમાં આપ જ તેમના ઈશ્વર છો.

કેશવ : (૬૪૮) લીલાવતારોમાં સુંદર ચક્રચક્રીત કેશ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નિર્ગુણ નિરાકાર હોવા છતાં સગુણ સાકાર દેહોમાં કેશવાળા પણ આપ જ છો; ક=જળ, અને શવ=શયન કરનાર, જળમાં શયન કરનાર પણ આપ છો.

કેશિદા : (૬૪૯)-કેશિ દૈત્યને મારનારા કેશિનિપુદ્ધન એવા શ્રીકૃષ્ણાવતાર ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

હરિ : (૬૫૦)-શરણાંગતોના પાપને હરનાર પણ આપ જ છો. પાપનું મૂળ કામનાઓ (વાસનાઓ) હરનારા પણ આપ જ છો. કામનાઓનું મૂળ અવિદ્યા અજ્ઞાન તેના હરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અહં અને મમરૂપ મોહને હરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્ત જનોનાં દુઃખો, કલેશો, સંતાપો અને અનર્થો સર્વના હરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જ્ઞાત કે અજ્ઞાત, ભાવમાં કે કલાવમાં, શુચિ-પણામાં કે અશુચિપણામાં, સર્વકાળમાં, લીધેલું આપનું નામ (સ્મરણ) કદિ વ્યર્થ જતું નથી; પણ સર્વ દોષોને હરે છે, અને ઉત્તરોત્તર ઉત્તમ મતિ

આપનાઈ થાય છે. પુનઃ ભવ સંસારરૂપ પુનરાવૃત્તિને કરનારા પણ આપ જ છો.

કામદેવ : કામપાલ : કામીકાન્ત : કૃતાગમ : ।

અનિર્દેશ્યવપુ વિષ્ણુ વીરોડનન્તો ધનંજયઃ ॥ ૭૦ ॥

કામદેવ : (૬૫૧)-કામનાઓને પુરી પાડનારા કામદેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ રતિના સ્વામિ કામદેવ પણ આપ જ છો.

કામપાલ : (૬૫૨)-વ્યક્તિભાવમાં કામનાઓનું પાલન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ કામદેવનું રક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

કામી : (૬૫૩)-વ્યક્તિભાવમાં કામનાવાળા પણ આપ છો. પુનઃ કામ વિષયવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ કામનાઓ જેની પરિપૂર્ણ થયેલી છે એવા પૂર્ણ કામ પણ આપ છો.

કાન્ત : (૬૫૪)-માયાના પતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ કરેલી સૃષ્ટિ રચનાનો અંત (નાશ) કરનારા પણ આપ જ છો.

કૃતાગમ : (૬૫૫)-કૃત એટલે કરેલું અને આગમ એટલે શાસ્ત્ર. આગમ એવા શાસ્ત્રપુરાણાદિ સર્વ શાસ્ત્રોના રચનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યાસ મુનિનો અવતાર પણ આપ જ છો.

અનિર્દેશ્યવપુ : (૬૫૬)-અનિર્દેશ્ય એટલે આંગળીથી 'ઈદમ્' આ કરીને ન બતાવી શકાય તેવું અનંત અપાર અને વપુ એટલે શરીર. સર્વત્ર, વ્યાપક, અવ્યક્ત, અદ્રશ્ય, નિરાકાર અને ચૈતન્ય શરીરવાળા પણ આપ છો. પુનઃ દેશકાળ અને વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત અનંત, અપાર, અને નિત્ય પણ આપ જ છો.

વિષ્ણુ : (૬૫૭)-અણુનાં પણ અણુ એવા વિશેષ અણુરૂપ પણ આપ જ છો. સર્વત્ર, સર્વવ્યાપક, વિષ્ણુતત્ત્વ પણ આપ જ છો.

મન અને ઈન્દ્રિયજન્ય જ્ઞાનથી અગમ, અગોચર, અને અતીન્દ્રિયપદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ સૃષ્ટિનું પાલન કરનાર પણુ આપ જ છે. પુનઃ વૈકુઠ પુરીના સ્થામી પણુ આપ જ છે.

શ્રીર : (૬૫૮)-શરના પણુ શર આપ છે. માયાકૃત સર્વ પ્રપંચોને જીતી લેનારા પણુ આપ છે. પુનઃ મન અને ઈન્દ્રિઓના વેગોને જીતનારા પણુ આપ છે. પુનઃ સર્વના ઉપર બ્રાતૃભાવ રાખનારા સુંહદ પણુ આપ જ છે.

અનન્ત : (૬૫૯)-દેશ, કાળ ને વસ્તુ પરિચ્છેદ રહિત અને એતથી રહિત અપાર અથાગ પણુ આપ જ છે. પુનઃ વ્યક્તિ-ભાવમાં અસંખ્યપણે જણાતા પણુ આપ જ છે. પુનઃ અવિનાશી પદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ અનંત-નાગ પણુ આપ જ છે.

ધનંજય : (૬૬૦)-ધનને જીતી લેનારા પણુ આપ છે. પુનઃ અર્જુન સ્વરૂપ પણુ આપ છે. પુનઃ મૃત્યુ પછી વ્યક્તિ શરીરોમાં રહેનાર ધનંજય નામનો વાયુ પણુ આપ છે. પુનઃ ધન ઉપર જય મેળવનારા એટલે તૃપ્ત આત્મા, આત્મ કામ, પૂર્ણ કામ પણુ આપજ છે.

બ્રહ્મણ્યો બ્રહ્મકૃદ્ બ્રહ્મા બ્રહ્મ બ્રહ્મવિવર્ધન : ।

બ્રહ્મવિદ્ બ્રાહ્મણો બ્રહ્મી બ્રહ્મજ્ઞો બ્રાહ્મણપ્રિય : ॥ ૭૧ ॥

બ્રહ્મણ્ય : (૬૬૧)-બ્રાહ્મણ એવા વેદવેત્તાઓની રક્ષા કરનારા પણુ આપજ છે. પુનઃ બ્રહ્મપ્રતિપાદક વેદશાસ્ત્રોની રક્ષા કરનાર પણુ આપજ છે. પુનઃ બ્રહ્મજ્ઞાન માટે સહકારી સાધનરૂપ મન, બુદ્ધિ, ઈન્દ્રિઓ અને વ્યક્તિ શરીરોની રક્ષા કરનારા પણુ આપજ છે.

બ્રહ્મકૃત : (૬૬૨)-બ્રહ્મ એટલે બ્રહ્મચર્ય આચર્ય અને કૃત એટલે કરનારા. તપ, શૌચ, સ્વાધ્યાય, આદિ વૈદિક કર્મો બતાવનારા પણ આપજ છે. પુનઃ તત્ત્વ બ્રહ્મ એજ આપતું સ્વરૂપ છે.

બ્રહ્મા : (૬૬૩)-જગત્ રચના કરનાર બ્રહ્મા પણ આપજ છે. પુનઃ સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર બ્રહ્મદેવ પણ આપજ છે.

બ્રહ્મ : (૬૬૪)-સર્વત્ર સર્વવ્યાપક તત્ત્વ બ્રહ્મ પણ આપજ છે. પુનઃ સત, ચિત્, આનંદ, અથવા અસ્તિ, ભાતિ, પ્રિય પણ આપજ છે. પુનઃ “સત્યંજ્ઞાનં અનંતં બ્રહ્મ” પણ આપજ છે. પુનઃ દેશકાળ વસ્તુ અપરિચ્છિત-અખંડ એક અદ્વૈત, સમીતિ, વિભતિ, અને સ્વગતભેદ રહિત પરં આત્મતત્ત્વ પણ આપજ છે.

બ્રહ્મ વિવર્ધન : (૬૬૫)-બ્રહ્મ એટલે વૈદિક કર્મ અને વિવર્ધનઃ એટલે વધારનારા. બ્રહ્મ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે સાધન ચતુષ્ટયનો વધારો કરનારા તથા તેનો યોગક્ષેમ કરનારા પણ આપજ છે.

બ્રહ્મચિદ્ : (૬૬૬)-વેદને જાણનારા પણ આપજ છે.

બ્રાહ્મણ : (૬૬૭) દ્રશ્ય જગતને તત્ત્વ બ્રહ્મરૂપે જોનાર પણ આપજ છે. પુનઃ તત્ત્વ બ્રહ્મનો સાક્ષાત્ બોધ કરનાર બ્રાહ્મણુવર્ણ પણ આપજ છે.

બ્રહ્મી : (૬૬૮)-તત્ત્વ બ્રહ્મ એવી સંસારવાળા પણ આપજ છે. પુનઃ બ્રહ્મી એટલે બ્રહ્મવત્સલી. એ નામવાળા પણ આપજ છે. પુનઃ જેને લોકો બ્રહ્મ કહે છે એ નામવાળા પણ આપજ છે.

બ્રહ્મજ્ઞ : (૬૬૯)-બ્રહ્મ એટલે વેદ અને જ્ઞઃ એટલે જાણનારા. વેદને જાણનારા પણ આપજ છે. તત્ત્વ બ્રહ્મને યથાવત્ જાણનારા તત્ત્વવેત્તા અથવા બ્રહ્મવેત્તા પણ આપજ છે.

બ્રાહ્મણપ્રિય : (૧૭૦)-બ્રહ્મવેતા એવા બ્રાહ્મણો આપને નિજ આત્મા જેવા પ્રિય છે. પુનઃ બ્રહ્મવેતા એવા બ્રાહ્મણોને આપ તેમના નિજ આત્મા જેવા પ્રિય છે.

મહાક્રમો મહાકર્મા મહાતેજા મહોરગ : ।

મહાકર્તુર્મહાયજ્વા મહાયજ્ઞો મહાહવિ : ॥ ૭૨ ॥

મહાક્રમ : (૧૭૧)-મહા એટલે મોટાં, ઉચાં, લાંબાં અને પહોળાં અને ક્રમ : એટલે પગલાં. મહાન ક્રમ, અસંખ્ય જન્મોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લયનો ક્રમ, ધર્મચંત્રની પેઠે લક્ષ્યોરાશીનો ક્રમ કરનારા અને પુનઃ પરાક્રમેના કરનારા પણુ આપજ છે. પુનઃ અચળ પદમાં રહેવા છતાં માયાનો અનાદિ પ્રવાહ નિરંતર વહન કરનારા પણુ આપ છે. અધટ^૧ધટના-ધટ, અને અધટપટનાપટ,^૨ના કરનારા પણુ આપ છે. પુનઃ ત્રણ પાદમાં ત્રિકોણી જન્મતને પુરી દેનારા, એવા વામન રૂપમાંથી સમષ્ટિ વૈરાટરૂપ થનારા પણુ આપ છે. પુનઃ મત્સ્ય, કચ્છ, વરાહ, વૃસિહ આદિ સ્વરૂપો પ્રગટ કરીને અદ્ભુત પરાક્રમે કરનારા પણુ આપ છે.

મહાકર્મા : (૧૭૨)-પિંડ બ્રહ્માંડ, અને દ્રશ્ય, અદ્રશ્ય સર્વના કર્તા પણુ આપજ છે. જન્મતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરનારા એવા મહાન્ પરાક્રમે કરનારા પણુ આપજ છે.

મહાતેજા : (૧૭૩)-અસંખ્ય સૂર્યોના તેજના કરતાં પણુ

૧ અધટ અને અપટ=જે ધટના ન ધટી શકે તે ધટાવવામાં સમર્થ અને જેને આડો પડેદો ન દેઈ શકાય તેને આડો પડેદો કરનાર, આર્થિકકારક ઈર્ષ્વળ કરનારા.

મહાન્ તેજસ્વિ આપજ છો. કારણ કે આપ સ્વપ્રકાશ આત્મજ્યોતિ છો.

મહોરગ : (૧૭૪)—મહા એટલે મોટા. ઉરગ એટલે સર્પ મોટા દોરની પેઠે પિંડ બ્રહ્માંડની બાહ્યાભ્યંતર વીંટાઈ રહેનારા (અહં અહંકાર દેહાભિમાન અહંકાર) એવા વાસુકિ સર્પરૂપ પણ આપજ છો. પુનઃ બાહ્યાભ્યંતર વીંટાઈ રહેનારા તત્વ બ્રહ્મ ત્રિદાકાશ તત્વ પણ આપજ છો.

મહાકતુ : (૧૭૫)—મહા એટલે મોટા અને કતુ એટલે યશ. મોટા મોટા યશ યાગાદિ કર્મોરૂપ પણ આપ જ છો. અશ્વમેધ જેવા યશ રૂપ પણ આપ જ છો.

મહાયજ્ઞ : (૧૭૬)—મહા એટલે મોટા અને યજ્ઞ એટલે યશ કરનારા. મોટા મોટા યજ્ઞો કરીને યજ્ઞન પૂજન કરનારા પણ આપ જ છો.

મહાર્યજ્ઞ : (૧૭૭)—મોટા મોટા યજ્ઞ સ્વરૂપ પણ આપજ છો.

મહાહવિ : (૧૭૮)—મહા એટલે મોટા અને હવિઃ એટલે હુત દ્રવ્ય. યજ્ઞમાં જે હુત દ્રવ્ય હોમાય છે તે આપ જ છો.

સ્તવ્યઃ સ્તવપ્રિયઃ સ્તોત્રં સ્તુતિઃ સ્તોતારણપ્રિયઃ ।

પૂર્ણઃ પૂરયિતા પુણ્યઃ પુણ્યકીર્તિરનામયઃ ॥ ૭૩ ॥

સ્તવ્ય : (૧૭૯)—સ્તુતિ કરવા યોગ્ય-સ્તુતિ કરવા યોગ્ય દેવ પણ આપ એક જ છો. કારણ કે બ્રહ્મા વિષ્ણુ આદિ સર્વ દેવોના આપ નિજ આત્મા છો.

સ્તવપ્રિય : (૧૮૦)—સ્તુતિ, સ્તવન આપને અતિ પ્રિય છે. આધીન ચિત્તથી, કરેલી સ્તુતિથી જ આપ પ્રસન્ન થાઓ છો,

અથવા દ્રવીભૂત થાઓ છો. પુનઃ ગર્વ અને અહંકાર આપને ગમતા નથી. પુનઃ શરણાગત થઇને આપનું ભજન સ્મરણ કરનારા ભક્તો ઉપર આપ પ્રસન્ન થનારા છો. એકાંતમાં આધીનતા અને નમ્રતાથી આપની સ્તુતિ કરવી એજ એક આપને પ્રસન્ન કરવાનું સાધન છે.

સ્તોત્રમ્ : (૬૮૧)—સ્તુતિરૂપ સ્તોત્ર પણ આપ જ છો. આપનું માહાત્મ્ય ગાવામાં આપ જ સ્તોત્રરૂપ છો.

સ્તુતિ : (૬૮૨)—સ્તુતિરૂપ ક્રિયા પણ આપ જ છો.

સ્તોતા : (૬૮૩)—સ્તુતિ કરનારા સ્તોતા પણ આપ જ છો.

રણપ્રિય : (૬૮૪)—લીલાવતારમાં રણભૂમિ જેને પ્રિય છે એવા અવતારધારી પણ આપ જ છો.

પૂર્ણ : (૬૮૫)—સર્વ વાંતે પરિપૂર્ણ પણ આપ જ છો. આપ આત્મકામ અને પૂર્ણકામ છો. પુનઃ ૧આણુઆણુમાં અખંડ અને પરિપૂર્ણપણે રહેનારા પણ આપ જ છો.

પૂરયિતા : (૬૮૬)—સર્વ કામનાઓ પૂરી કરનારા પણ આપ છો.

પુણ્ય : (૬૮૭)—મૂર્તિમાન પુણ્ય પણ આપ જ છો. મૂર્તિ-

૧ આણુ આણુ=પ્રત્યેક વ્યક્તિપણામાં (કુટરથ આણુમાં અહંઅરિમ હું છું પણામાં) જીવાત્મા (વૈરાટ) ઈશ્વર આત્મા અને (સર્વત્ર) વ્યાપક બ્રહ્મ પરમાત્મા રહ્યા છે જેમ ઘટમાં ઘટાકાશ, મઠાકાશ, અને મહદાકાશ, અને ઘટની બહાર મઠાકાશ અને મહદાકાશ, અને મઠાકાશની બહાર ચારે તરફ સર્વ બાજુએ મહદાકાશ વ્યાપક છે તેમ, તેથી જીવાત્મા (પિંડ અને બ્રહ્માંડ) વ્યષ્ટિ સમષ્ટિગત રચના (સ્વપ્નસૃષ્ટિની પેઠે) પ્રગટ કરે છે. અખંડનો આણુ અખંડ સાથે સદૃશ એકાકાર છે.

માન સુખ પણ આપ જ છે. પુનઃ મૂર્તિમાન ધર્મ અને સત્કર્મ પણ આપ જ છે.

પુણ્યકોર્તિ : (૬૮૮)—આપની કીર્તિ પવિત્ર છે. પુનઃ આપની કીર્તિ શ્રેતાજનને પવિત્ર કરનારી છે. પુનઃ આપના શુશ્રુ મહાત્મ્યની કથાઓ શ્રવણ કરવામાં શ્રેતાઓને ધર્મ કર્મરૂપ સત્કર્મના ફળની પ્રાપ્તિ કરનારી છે.

અનામય : (૬૮૯)—રોગ વિનાના, આરોગ્ય. આપ સર્વ રોગથી રહિત છો. જન્મ મરણના રોગથી રહિત છો. સદા આરોગ્ય પદ ઉર્મિરૂપ (જન્મ, મરણ, ક્ષુધા, તૃષ્ણા, હર્ષ, શોક,) વિકારથી રહિત છો. પુનઃ આપ અક્ષય ધામ છો. સદા જેવાને તેવા રહેનારા છો. પુનઃ આપનું સ્મરણ કરનારને આપ આરોગ્યતા આપનારા છો.

મનોજવસ્તીર્થકરો વસુરેતા વસુપ્રદ : ।

વસુપ્રદો વાસુદેવો વસુર્વસુમના હવિ : ॥ ૭૪ ॥

મનોજવ : (૬૯૦)—મનથી ઉત્પન્ન થનારા, એટલે કામદેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ મનદારાએ ગતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મનની સ્થિરતામાં આપના દર્શનની પ્રાપ્તિ થાય છે. પુનઃ મનોમય માનસિક ગતિ કરનારા પણ આપ છો.

તીર્થકર : (૬૯૧)—મોટમોટાં તીર્થ અને ક્ષેત્રોના કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વિદ્યાના બનાવનારા તથા શિખવનારા પણ આપજ છો. પુનઃ પ્રાણીઓનું સંસાર જ્ઞાન પણ આપ જ છો.

વસુરેતા : (૬૯૨)—વસુ એટલે સુવર્ણ અને રેતસુ એટલે વીર્ય. હિરણ્યરેતા પણ આપ જ છો. પુનઃ હિરણ્યગર્ભ એવા બ્રહ્મા પણ આપ જ છો.

વસુપ્રદ : (૬૯૩)—વસુ એટલે લક્ષ્મી અને પ્રદ એટલે આપ-

નાર. સર્વને લક્ષ્મી આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચારે પદાર્થરૂપી ધનના આપનારા પણ આપ જ છો.

વસુમત્ : (૬૯૪)—વસુ એટલે ધન અને પ્રદ એટલે આપનારા. ધનના આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રવ્યના દેનારા પણ આપ જ છો.

વાસુદેવ : (૬૯૫)—વસુ એટલે વસનારા. સર્વ જગતમાં વાસો કરનારા માટે વાસુદેવ. વસુદેવના પુત્ર શ્રીકૃષ્ણ પણ આપ જ છો. પુનઃ જગતમાં જે જે કંઈ દ્રવ્ય અને અદ્રવ્યરૂપ છે. જે જે પ્રતિતિગોચર અને જે જે અપ્રતિતિ રૂપ છે તે સર્વ આપ જ છો. અને એવી બ્રહ્મનિષ્ઠા થવી તે આત્મજ્ઞાનની સીમા છે. તે પછી વિશેષજ્ઞાન થવાનું કોઈને બાકી રહેતું નથી. “વાસુદેવ સર્વભિતિ” સર્વમાં સ્વઆત્મા ભાવ અથવા વાસુદેવ ભાવ અનુભવવો એજ જ્ઞાનની પરાકાષ્ઠા છે. સર્વ સર્વિવદં બ્રહ્મતઃજ્ઞાન.

વસુ : (૬૯૬)—સર્વ દશ્યોમાં આપ જ એક વસી રહેલા છો. પુનઃ માયા, લક્ષ્મી પણ આપ જ છો. પુનઃ માયાથી ઢંકાઈ રહેનારા પણ આપ જ છો.

વસુમતા : (૬૯૭)—દ્રવ્ય સર્વમાં વસવાના મનવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ પૃથ્વી અને પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોમાં વસવાની ધમ્માવાળા પણ આપ જ છો. દ્રવ્ય જગતોના અધિષ્ઠાન આપજ છો.

હવિ : (૬૯૮)—હુતદ્રવ્ય યગના હુતદ્રવ્યરૂપ પણ આપ જ છો.

સદગતિ : સત્કૃતિ : સત્તા સદ્ગતિ : સત્પરાયણ :

શરસેનો યદુત્રેષ્ઠ : સન્નિવાસ : સુયામુન : ॥ ૭૬ ॥

સદ્ગતિ : (૬૬૯)—સત્ પુરૂષોની ગતિ. સદ્ગતિ^૧ અથવા મોક્ષપદ પણ આપ જ છે. પૂનઃ આપના સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ એજ સદ્ગતિ અથવા છેવટની ગતિ છે.

સત્કૃતિ : (૭૦૦)—સત્ એટલે સાચું અને કૃતિ એટલે કાર્ય. આપની કૃતિ સત છે.

સત્તા : (૭૦૧)—અસ્તિત્વ અથવા સત્તા રમુતિ સક્તિ એજ આપનું મૂર્તિમાન સ્વરૂપ છે. સત્તા એટલે અસ્તિત્વ, સત્તા સામાન્ય એટલે સર્વત્ર સમાન વ્યાપક, અસ્મિતા, અથવા સત્, ચિત્, અને આનંદરૂપ સત્તા પણ આપ જ છે, પુનઃ પરમાર્થ સત્તા, વ્યવહારિક

(૧) મૃત્યુ પછી જીવાત્માની શી વ્યવસ્થા થાય છે ? સ્વર્ગ કે નર્ક પ્રાપ્તિ, કે દેહાંત થવાથી તે સાથે જીવાંત પણ થઈ જાય છે. તેનો નિશ્ચય અથવા ખાતરી થઈ શકતી નથી; એવી દાંતકથા છે કે પહોંચ્યાના પરમાણુ કોઈ એ મોક્ષવા નથી. મૃત્યુ પછી જીવાત્મા પરલોકમાં જાય છે, અને પુણ્ય પાપનું ફળ ભોગવે છે એ વાત, અને બીજી વાત મરનારની પાછળ કરેલું પુણ્યદાન તેને પહોંચે છે તેની કોઈ સાબીતી નથી. પણ શાઓના આધારે તથા લોક રૂઢીના આધારે જે કંઈ કરવું તે તો અંધશ્રદ્ધા કહેવાય; તેનું સમાધાન એ છે કે આ જગતની અપેક્ષાએ પરલોકનું ભાવિ જગત સૂક્ષ્મ છે, અને અવ-સ્થાના બદલાવાથી જીવાત્માને પૂર્વની રમૃતિ અવિધાને દહને વિરમૃત થાય છે, જેમ જગત દશામાંથી રવંન કે સુષુપ્તિ દશામાં જતાં જગત દશાની વિરમૃતિ થઈ જાય છે તેમ વળી જગત અને રવંન એ બન્ને જગતો એક બીજાથી જુદાં રહેલ છે તે પ્રમાણે આ લોક અને પરલોક જુદા છે અને ત્યાં પૂર્વની રમૃતિનો ભંગ (અથવા વિરમૃત) થાય છે. વળી વર્તમાન દેહને જેમ કૌમાર યૌવન અને જરા અવસ્થા થાય છે તે પ્રમાણે દેહી એવા જીવાત્માને (દાન્ય-માદ્યમેશન ઓફ સોલ) “ તથા દેહાન્તર પ્રાપ્તિઃ ઇતિ ” આ દેહ પછી પરલોકમાં ભાવિ દેહ પ્રાપ્તિ થાય છે; આ જગત ભૌતિક તત્ત્વોની રચના છે. તેથી બન્ને જગતો જુદી જુદી સત્તામાં પ્રવર્તે છે અને તે એક બીજાથી

સત્તા અને પ્રતિભાસિક સત્તા રૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ આપની સત્તા સર્વોપરિ સત્તા છે.

સદ્ભૂતિ : (૭૦૨) -- ભૂતિ એટલે વિભૂતિ. શ્રેષ્ઠ વિભૂતિ પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય એજ આપનું મૂર્તિમાન સ્વરૂપ છે. પુનઃ અનિર્વચનીય ભાવમાં સત્ય જગતરૂપે જણાતા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું મહાત્મ્ય સત્ય છે.

અગમ અને અલેખ રહે છે, તેથી એકનો પદાર્થ બીજામાં આવળ કરી શકતો નથી, જેમ જગતનો પદાર્થ સ્વપ્ન જગતમાં આવળ કરી શકતો નથી તેમ મૃત્યુ પછીના પરલોકમાં જે અનુભવ થાય છે તે અનુભવતો મરનાર જીવાત્મા પોતે જ જાણે છે તેથી પરલોકમાં ગમેલા જીવોનો હાથ-હેવાથ કોઈથી જાણી શકતો નથી, વળી કોઈ એક અકસ્માતમાં અસંખ્ય જીવોનું એકીકાળે મૃત્યુ થાય છે તે છતાં કર્મ અને વાસના પ્રમાણે પ્રત્યેકને નોખનોખો પરલોક સ્વપ્નસૃષ્ટિ પેઠે અનુભવાય છે અને એકી કાળનું મૃત્યુ હોવા છતાં એક બીજાને તેઓ મળી પણ શકતા નથી. વર્તમાન જગત પણ એ જ પ્રમાણે પૂર્વના પ્રાકૃતનું સંસ્કારો ભોગવવા માટે પરલોક જ છે અને તેમાં જણાતા જે જે જીવો છે તે સ્વપ્નમાં દેખાતા સ્વપ્ન નર જેવા જીવો છે, અને સ્વપ્ન સૃષ્ટિ જેવી લોકાંતર સૃષ્ટિ છે. પુનઃ સર્વ તંત્રના નિયામક ઈશ્વર છે અને મરનાર પાછળ કરેલું પુણ્યદાન ભાવનાદ્વારાએ નિયામક ઈશ્વરને નિવેદન કરાય છે અને વિશ્વનિયંતા અને જગતકર્તા તે મરનાર જીવાત્માને શુભ સંસ્કારદ્વારાએ તે પુણ્યદાન પહોંચાડાવે છે. જેમ જગત વ્યવહારમાં ભલામણનો ઉપયોગ થાય છે તે પ્રમાણે. “કર્મજૈવાહિ સંસિદ્ધિમ્ હૃતિ” સત્ય ભાવના અથવા સત્ય સકલ્પ સહિત કરેલાં સત્કર્મ જ તેને ફળ સિદ્ધિ (પ્રાપ્તિ) માં હેતુ છે.

૧ “જેવી” કહેવાનો અર્થ પરલોક સ્વપ્નરૂપ ન જાણવો. પરલોક સ્થિતિ સ્વપ્નરૂપ નથી પણ તેની સાદૃશ્યતા બતાવવાને સ્વપ્નનું દ્રષ્ટાંત ઠીક ઠીક પડે છે. તેથી સ્વપ્ન જેવી.

સત્પરોષણ : (૭૦૩) — સત્ એટલે સત્ય ન્યાય અને પરા-
યણ એટલે પરાયણ થનાર. આપનું સર્વ વર્તન સત્ય અને ન્યાય
પરાયણ છે. પુનઃ સત્યતા પાળનારને આપ શ્રેષ્ઠ ધામ આપનારા છે.

ચુરસેન : (૭૦૪) — દેવતાઓના સૈન્યવાળા પણ આપજ
છો, પુનઃ દેવિ સંપત્તિઓ એજ આપના સૈન્યરૂપ છે.

યદુએષ્ઠ : (૭૦૫) — યદુકુળમાં, સર્વ માદવોમાં શ્રેષ્ઠ એવા શ્રી
કૃષ્ણરૂપ પણ આપજ છો.

સન્નિવાસ : (૭૦૬) — સાધુઓના નિવાસસ્થાન પણ આપજ
છો. પુનઃ સત્ પુરુષોના આધાર પણ આપજ છો.

સુયાયુજ : (૭૦૭) — સુ એટલે સાર અને યાયુજ : એટલે
યમુના. યમુનાને સારી કરનાર. કાળી નાગને જીતીને યમુનાના બચ્ચાને
વિધથી રહિત કરનાર એવા શ્રી કૃષ્ણરૂપ પણ આપજ છો.

મૂતાવાસો વાસુદેવઃ સર્વાસુનિલયોઽનલઃ ।

દર્પહા દર્પદોદમી દુર્ધરોઽથાપ્તરાજિતઃ ॥ ૭૬ ॥

મૂતાવાસ : (૭૦૮) — પંચમહાભૂતો અને સર્વભૂત પ્રાણી-
ઓના નિવાસરૂપ ત્રિદા કાશ્મતત્વ પણ આપજ છો.

વાસુદેવ : (૭૦૯) — વસુદેવના પુત્ર શ્રી કૃષ્ણરૂપે પણ
આપજ છો.

સર્વાસુનિલય : (૭૧૦) — સર્વ એટલે સર્વ. અસુ એટલે
પ્રાણુ. નિલય એટલે રહેઠાણુ. આપમાંથી સર્વના પ્રાણોની ઉત્પત્તિ
અને આપમાંજ સર્વ પ્રાણોનો લય થાય છે. તેથી આપ સર્વ પ્રાણોનું
રહેઠાણુ છે.

અનલ : (૭૧૧) — અગ્નિ. અગ્નિરૂપ પણ આપજ છો.

દર્પહા : (૭૧૨) — દર્પ એટલે ગર્વ. અને હા એટલે નાશ
કરનાર. ગર્વિષ્ટ લોકોના મર્દનો નાશ કરનારા પણ આપ છો.

દર્પદ : (૭૧૩)-ગર્વ આપનારા પણુ આપ છો. એટલે કે સાત્વિક ગર્વ કે જે મનના નિશ્ચયરૂપ છે અથવા કૃત કૃત્યતાના નિશ્ચયરૂપ છે, અથવા ભક્તિ જ્ઞાનના નિશ્ચયરૂપ છે અને તેના આપનારા પણુ આપજ છો.

કૃત : (૭૧૪)-ગર્વિષ્ટ, મગ્ન. સંસાર વ્યવહારમાં નિત્ય નવા નવા ઉમંગોમાં ગરક થઈ રહેનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ પોતાના સાત્વિક નિશ્ચયમાં ગર્વિષ્ટ રહેનારા પણુ આપ છો.

દુર્ધર : (૭૧૫)-દુઃ એટલે દુઃખે કરીને. અને ધર : એટલે ધારણ કરાય તેવા. કષ્ટ સાધ્ય પણુ આપજ છો. આપની સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ માટે જિજ્ઞાસુઓને સાધન, ચતુષ્ટય, અને યમ, નિયમ, ધ્યાન, ધારણા આદિ ધણાં ધણાં સાધનો કરવાં પડે છે તેથી આપ કષ્ટ સાધ્ય છો.

અપરાજિત : (૭૧૬)-ખીજથી પરાજય ન પામેલા એવા. અમિત બળવાળા પણુ આપજ છો. પુનઃ માયા પ્રપંચથી અજીત રહેનારા પણુ આપજ છો.

વિશ્વમૂર્તિર્મહામૂર્તિર્દાપ્તમૂર્તિરમૂર્તિમાન્ ।

અનેક મૂર્તિરવ્યક્ત : શતમૂર્તિઃ શતાનનઃ ॥ ૭૭ ॥

વિશ્વમૂર્તિ : (૭૧૭)-વિશ્વ એ જ આપનું સ્થૂળ વ્યક્તિ શરીર છે. આપ નિરાકાર હોવા છતાં માયામાં વિશ્વરૂપે સાકાર પ્રતીત થાઓ છો. પુનઃ જગત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિમાં સમષ્ટિગત અને વ્યષ્ટિગત પિંડ બ્રહ્માંડ રચનાપણે પણુ આપ જ પ્રતીત થાઓ છો. પુનઃ જગત રૂપે દ્રશ્યાકાર જણાવું એ આપનો પ્રકૃતિ સ્વભાવ છે. પુનઃ દ્રષ્ટા, દ્રશ્ય અને દર્શન એ ત્રિપુટીરૂપ એક મૂર્તિ પણુ આપ જ છો.

૧ જ્યાં જ્યાં વ્યષ્ટિ જીવો છે ત્યાં ત્યાં સમષ્ટિ નિયંતા હશ્વર છે એટલે બ્રહ્મા છે ત્યાં જગત છે અને જગત છે ત્યાં બ્રહ્મા છે. બ્રહ્મા જ માયાથી વિવર્ત રૂપે જગદાકાર દેખાય છે અથવા જે જગત રૂપ દેખાય છે તે બ્રહ્મા જ છે. સ્વરૂપોતાનો, અને ભાવ એટલે અસ્તિત્વ, સ્થિતિ.

મહામૂર્તિ : (૭૧૮)—મોટા આકાળવાળા એટલે વૈરાટ સ્વરૂપ પણ આપ જ છે.

દોષમૂર્તિ : (૭૧૯)—પ્રકાશ સ્વરૂપ એટલે સ્વપ્રકાશ અને પર પ્રકાશ પણ આપ જ છે. સર્વમાં શક્તિવ^૧ છે. પુનઃ વ્યક્તિઓના નિજગાનના પ્રકાશક પણ આપ જ છે.

અમૂર્તિમાન્ : (૭૨૦)—નિરાકાર પદ પણ આપ જ છે. અદ્રશ્ય, અગમ, અગોચર અને વ્યક્તિભાવથી રહિત અવ્યક્તપદ પણ આપ જ છે.

અનેકમૂર્તિ : (૭૨૧)—જેમ એક જ સૂર્ય દર્પણરૂપ ઉપાધિમાં અથવા ઘટરૂપ ઉપાધિમાં પ્રતિબિંબિત થઇને અનેકપણે જણાય છે, તેમ વ્યક્તિ હૃદયોમાં પ્રતિબિંબાત્મક થવાથી એકના અનેક અને અવ્યક્તના વ્યક્ત (સાકાર મૂર્તિમાન) થયેલા પણ આપ જ જણાવો છો. પુનઃ નામ અને રૂપ એ માયા અંશ છે અને માયાકૃત નામ રૂપાત્મક જગતમાં આપ નિરાકાર હોવા છતાં સાકાર મૂર્તિમાન (એકાદ છતાં) અનેકપણે પણ આપ જ જણાવો છો. પુનઃ મૂર્તિઓમાં ચોવીસ અવતાર પણ આપ જ છે.

અઘ્ણક્ત : (૭૨૨)—અ એટલે નહિ અને વ્યક્ત એટલે દ્રષ્ટિગોચર, દેખાતા. વ્યક્તિભાવથી રહિત આપ અમર્યાદ અનંત અપાર છે. આપ શરીરાદિ આકારથી રહિત અદ્રશ્ય અમૂર્તિ અને અગમ્ય પદ છે.

શતમૂર્તિ : (૭૨૩)—એકપણાની સંગ્રાથી રહિત હોવા છતાં સો, હજાર અને અસંખ્ય રૂપે જણાઇ રહેનારા પણ આપ જ છો.

જ્ઞાતાનન : (૭૨૪)—સો, હજાર કરોડ અને અસંખ્ય મુખ વાળા પણ આપ જ છો. દ્રશ્ય જગતમાં જેટલાં મુખો જણાય છે તે સર્વ આપનાં જ મુખો છે.

एकोऽनेकः सवः कः किं यत् तत्पदमनुत्तमम् ।

લોકબંધુલોકનાથો માધવો ભક્ત વત્સલઃ ॥ ૭૮ ॥

ષક : (૭૨૫)—આપ એકજ વસ્તુસ્થિતિ છો. આપના એકપણામાં જ માયા કલ્પિત અને અધ્યારોપ છે. પુનઃ એ ત્રણ સંસારો હોય ત્યાં એકપણાની સંસાર વાપરી શકાય. પણ જ્યાં એક જ વસ્તુ હોય ત્યાં આપને એક એવી સંસાર આપવી એ પણ અશા-
નતા છે. પુનઃ એકપણાની પ્રતીતિ રહિત એવા એકપણારૂપે આપ જ છો. પુનઃ એકાક્ષર ઓંકાર એજ આપનું પરમાત્માપદ છે. પુનઃ દેવતપણાથી આપ રહિત છો. સજ્જતિ, વિજ્જતિ અને સ્વગત બેદથી પણ રહિત છો. માયા અને આપ અભિન્ન એક રૂપ છો. પુનઃ માયા અવસ્તુ હોવાથી આપ નિત્ય એકના એક પરમાર્થ સત્તા રૂપ છો. પુનઃ ભક્ત જનોને ભજવા યોગ્ય આપ એકજ દેવ છો. પુનઃ એકપણામાં જ જીવને બ્રહ્મપણાની પ્રાપ્તિ થાય છે. પુનઃ ભક્ત અને જીરાસુને આપ એક જ આધાર છો, અને આપ એક જ પરમગતિ છો. માયાકૃત વ્યક્તિઓમાં પૃથક્ પૃથક્ જુદાપણે જણાવા છતાં આકાશની પેઠે અવિભક્ત અખંડ એક પણ આપ જ છો. અને સર્વમાં જુદા જુદા-
પણે જણાવા છતાં સર્વને પોતપોતું એકોત્કંપણાનું જ્ઞાન કરાવનારા છો. પુનઃ આણું આણુંમાં આપ પૂર્ણ એકોત્કંપણે રહેલા છો. કારણ કે માયા અને અવિદ્યાનો પડદો અવસ્તુરૂપ છે, અથવા ભ્રાંતિમય છે. પુનઃ જગત સર્વના બીજરૂપ પણ આપ એક જ છો. એકના અનેક અને અનેકના એક થનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રષ્ટાના દ્રષ્યરૂપ અને દશ્યના દષ્ટારૂપ થનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ આપના એક-
પણાની પ્રાપ્તિ દુર્લભ છે. “ મનુષ્યાણાં સહસ્રેષુ ધર્મિ ” પુનઃ આપના એકપણાની પ્રાપ્તિ તો એકાંતમાં એકલા પડીને અધ્યાત્મજ્ઞાનના નિત્ય

નિરંતર વિચારો કરવાથી થાય છે. “અધ્યાત્મ જ્ઞાન નિત્યત્વં.”
અધ્યાત્મ જ્ઞાન સિવાયની સર્વ ક્રિયાઓ અવિદ્યારૂપ છે અથવા
પ્રાંતિ જ્ઞાન છે.

અનેક : (૭૨૬) —અન=નહિ, એક=એક આપ એક હોવા છતાં
માયા અને અવિદ્યા ઉપાધિને લક્ષને અનેક રૂપે લાસો છો. સમષ્ટિ અંતરગત
અનેક રૂપે જણાવા છતાં પુનઃ પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં સમષ્ટિ ભાવ અને
વ્યક્તિ ભાવ સહિત રહેલા પણ આપ જ છો. પુનઃ નિરાકાર હોવા
છતાં માયા અને અવિદ્યામાં પ્રતિબિંબિત થવાથી અનેકપણે જણા-
નારા પણ આપ જ છો. જીવ, દેવ, અને જીવાલાસોપણે જણાનારા
પણ આપ જ છો.

સવ : (૭૨૭) —સવ યત્ત અથવા સોમ યત્ત પણ આપ જ છો.

ક : (૭૨૮) —કઃ એટલે કાણ તેના ઉત્તરમાં (અયમ્)
આ જે દેખાય છે તે, એટલે જે અપરોક્ષ સૂચક છે તે. પુનઃ સુખરૂપ
અથવા આનંદકંઠ પણ આપ જ છો.

કિમ્ : (૭૨૯) —કિમ્ એટલે શું ! તેના ઉત્તરમાં નકિમ્
એટલે શું નહિ બધું સર્વ નામ રૂપ દેહ સુદ્ધાંત સર્વ આપ જ છો.
પુનઃ નિષેધોના અવધિરૂપ નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છો.

યત્ : (૭૩૦) —યત્ એટલે જે. અનિર્વચનીય જગતરૂપે જે
જે દેખાય છે તે. એવું યત્ પણ આપ જ છો. પુનઃ યત્ સંસારદ્વારોએ
શાસ્ત્રોમાં આપનું જ વર્ણન કરેલું છે.

૧ આ દેહમાં પરમાત્મા કોણ છે ? મન કે બુદ્ધિજ્ઞાન કે ઈંદ્રિયા કે
ક્ષેત્રજ્ઞ કે સર્વ સંઘાત ? તો તેના ઉત્તરમાં, જેમ સ્વપ્નમાં, સ્વપ્ન સાક્ષી
અને સ્વપ્નદ્રષ્ટા જ સ્વપ્ન સૃષ્ટિ રૂપે જણાય છે તેમ હિરણ્યગર્ભ બ્રહ્મ
પરમાત્માના સંકલ્પ (કલ્પના) રૂપ અથવા સ્વપ્ન જેવી આ આખી સૃષ્ટિ
પરમાત્મા જ છે.

૨ દેહમાં શું શું આત્મા છે, અને શું શું અનાત્મા છે ? તેના ઉત્તરમાં
એકે અનાત્મા કોઇ વસ્તુ નથી તેથી જે જે દેખાય છે અને જે જે જણાય
છે તે સર્વ વિવર્તરૂપે આત્મા જ છે.

તત્પદ્મ : (૭૩૧)—તત્ એટલે તે અને પદ એટલે સ્થાન તે એટલે જે જે દેખાય છે તે તેનો નિષેધ કરીને જે અવશેષ રહે છે તે સ્થાન, નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ પણ આપ જ છો. તત્ એટલે તે—અને તે એટલે સર્વ વ્યક્તિઓમાં જે અહં (હું) પણ હોવા છતાં તેનો બોધ કરવાને માટે શાસ્ત્રોમાં તત્ સંસાર આપીને વર્ણન કરેલું છે તે, એટલે તત્ બ્રહ્મ પરમાત્મા એવા પરોક્ષ સૂચક પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ તત્ અને અતત્ પણ આપ જ છો. પ્રતીત અને અપ્રતીત, સાકાર અને નિરાકાર, દ્રશ્ય અને અદ્રશ્ય એ ઉભયથી રહિત અગમ્ય પદ પણ આપ જ છો. સર્વ કથન માયિક કથનો છે, વસ્તુતાએ તો આપ અવાચ્યપદ છો.

અનુત્તમમ્ : (૭૩૨)—ઉત્તમતાની અવધિરૂપ પદ (સ્થિતિ)

૧ અતત્=પરોક્ષ નહિ તે એટલે ઇદમ્ આ, જે પાસે છે, તે જડ એતન ચર, અચર અને સર્વ દેહો સુક્ષ્મંત એટલે અહં, ત્વં, ઈદં, તતમ્ પરોક્ષ અને અપરોક્ષ દ્રશ્ય અને અદ્રશ્ય સર્વ આપ જ છો. પુનઃ દ્રષ્ટાંતમાં જેમ હીરામાં (પેદમાં) રાતા પીળા, વાદળી, લીલા રંગ ઘેરંગના અનિર્વાચનીય ચમકારા દેખાય છે તે રંગઘેરંગી ચમકારા પણ હીરાં જ છે તે પ્રમાણે સિદ્ધાંતમાં અદ્ભુત આશ્ચર્યકારક ચિત્ર વિચિત્ર અનંત કોટી જે સૃષ્ટિ રચનાઓ અનિર્વાચનીય દેખાય છે તે પણ પરમાત્મા જ છે. પુનઃ હીરામાં જેમ રંગ ઘેરંગી ચમકારા દેખાવા તે તેનો સહજ સહેજ વસ્તુ સ્વભાવ છે તે પ્રમાણે અહં અરિમનો સહ—જા સહજ સ્વ-ભાવ (ભાવના, ઈચ્છા) છે કે તેમાં ચિત્ર વિચિત્ર સૃષ્ટિઓ ભાસવી. પુનઃ દ્રષ્ટા (જેનારા) ને તે હીરાના ચમકારા દેખાય છે. અદ્રષ્ટા (ન જેનારા) ને તે દેખાતા નથી. જીવાત્મા દ્રષ્ટા છે તેથી તેને પોતામાં સૃષ્ટિઓ દેખાય છે સુષુપ્તિમાં અપ્રતીત સ્થિતિમાં કઈ દેખાતું નથી, વ્યક્તિ અને દ્રષ્ટા પ્રતીતી તેમાં હેતુ છે તેથી જગત્ સંસાર અને પુનરાવૃત્તિઓ દેખાય છે. ન્યારે વ્યક્તિભાવ પ્રતીતિ નિવૃત્ત થશે ત્યારે જગત્ સંસાર અને પુનરાવૃત્તિ પ્રવાહ નિવૃત્ત થશે. પ્રતીતિનો ભાવ (હોવાપણું) અને પ્રતીતિનો અભાવ (ન હોવાપણું) એ ઉભયના અધિષ્ઠાન પણ આપ જ છો.

પણુ આપ જ છો. છેવટની બ્રહ્મચરિ પણુ આપ જ છો.

લોકવંધુ : (૭૩૩)—સર્વ લોકના બંધુ તથા સખા તથા સુહૃદ પણુ આપ જ છો.

લોકનાથ : (૭૩૪)—સર્વ લોકના નાથ (સ્વામિ) પણુ આપ જ છો. પુનઃ માયા શક્તિદ્વારાએ સર્વ લોકોને નાથનારા (તંત્ર માં રાખનારા) અને મરણ પ્રમાણે નચાવનારા પણુ આપ જ છો. સૃષ્ટિ રચના આપની એક જાતની રમત ગમત છે.

માધવ : (૭૩૫)—મધુકૂળમાં અવતાર ધારણ કરનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ મધુ દૈત્યને મારવા તેની પાછળ ધાનારા વિષ્ણુ ભગવાન પણુ આપ જ છો. પુનઃ લક્ષ્મી પાછળ જનારા શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન પણુ આપ જ છો. પુનઃમા એટલે લક્ષ્મી તેના પતિ પણુ આપ જ છો.

મહાવત્સલ : (૭૩૬)—માતાને જેમ પોતાનું બાળક પ્રિય રહે છે, ગાયને જેમ વાછરડું પ્રિય રહે છે, તેમ ભક્ત જનો આપને પ્રિય રહે છે. પુનઃ ભક્ત વત્સલતા બતાવવાને માટે ભૃગુ લાંછન અને શ્રીવત્સચિન્હ આપ વક્ષઃસ્થળમાં ધારણ કરે છે. પુનઃ ભક્તવત્સલતામાં આપ પોતાનું અહંપણું ભુલી જાઓ છો, તેથી હું તે ભક્ત, અને ભક્ત તે હું એવો ભાવ સ્વીકાર કરે છે. ભક્ત જન આપનું ભજન કરે છે ત્યારે આપ ભક્ત લોકોનું ભજન કરે છે, એટલે કે તેમની નિરંતર સંભાળ લેતા રહો છો. પુનઃ ભક્તોને આપ નીચા પડવા દેતા નથી પણુ ઝાની કરતાં ઉંચા રાખો છો. “ભક્ત્યા લલ્યસ્તવનન્યથા.” હે અર્જુન મારી પ્રાપ્તિનો એક જ માર્ગ છે તે એ કે ભક્તિથી જ હું પ્રાપ્ત થાઉં છું. ભક્તિ સિવાય અન્ય રસ્તે હું પ્રાપ્ત થતો નથી પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ એ મારી પ્રાપ્તિનું સાક્ષાત્ સાધન છે.

સુવર્ણવર્ણો હેમાંગો વરાંગશ્ચન્દનાંગદી ।

વીરહાં વિષમઃ શુન્યો ઘૃતાશીરચલશ્ચલઃ ॥ ૮૯ ॥

સુવર્ણવર્ણ : (૭૩૭)—સુ એ સારો. અને વર્ણ એટલે રંગ અને વર્ણ એટલે જાત-વ્યક્તિપણમાં આપના શરીરનો વર્ણ સુંદર છે. પુનઃ સુવર્ણ જેવા વર્ણવાળા જગવાન પણ આપ જ છે, ઉત્તમ કુળમાં જન્મ લેનારા પણ આપ જ છે.

હેમાંંગ : (૭૩૮)—વ્યક્તિભાવમાં આપનું અંગ સુવર્ણરૂપ છે. પુનઃ સુવર્ણ એ જ આપની દૃશ્ય મૂર્તિ છે.

વરાંગ : (૭૩૯)—વર એટલે શ્રેષ્ઠ અને અંગ એટલે શરીર-આપનું અંગ સુંદર છે.

ચન્દનાંગદી : (૭૪૦)—વ્યક્તિ સ્વરૂપમાં ચંદનનો લેપ કરનારા અને ચંદનના ખાળુખંધોનાં આલુપણ ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે.

વીરહા (૭૪૧)—વીર એટલે ખળવાળા પુરુષ અને હા એટલે નાશ કરનારા-ખળવાનોનો નાશ કરનારા, ધર્મ અને સાધુઓનું રક્ષણ કરવા ખળવાન દૈત્યોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છે.

વિષમ : (૭૪૨)—વિલક્ષણ-કોષપણ લક્ષણ દ્વારાએ ન જણાઓ એવા આપ વિલક્ષણ અથવા વિષમ છે; તેથી દુર્વિશેષ પણ આપ જ છે. પુનઃ વિ એટલે નહિ અને સમ એટલે સરખાપણું-સરખાપણું જેમાંથી ગયું છે તેવા સમથી ઉલટા વિષમ પણ આપજ છે.

શુન્ય : (૭૪૩)—સર્વ પ્રતીતિઓથી અતીતપદ પણ આપ જ છે. આકાશના જેવા શૂન્ય ચિદાકાશ પણ આપ જ છે. “શૂન્યમ-ત્વાત્ તદવિજ્ઞેયં દૂરસ્થં ચાંતિકે ચ તત્” એટલે કે આપ

સૂક્ષ્મતાની અવધિ રૂપ છે. તેથી વસ્તુપણ્યામાં છે કે નહિ તે જાણી શકાતું નથી તેથી આપ દૂરથી દૂર રહેલા જણાઓ છે. બાકી વસ્તુતાએ સર્વ પ્રાણીઓમાં આપ તેમના નિજાતમાપણે રહેલા છે. તેથી તેમનામાં અભિન્ન અપરોક્ષપણે રહેલા છે.

ઘૃતાશી : (૭૪૪)—ઘૃત એટલે ધી અઘૃતાશી પાદમાં નહિ ધી, અશી એટલે ખાનારા. ગોપીકાઓનું માખણ ખાઈ જનારા બાળકુળ પણ આપ જ છે. અને અઘૃતાશી એટલે ધી નહિ ખાનારા પણ માખણ ખાઈ જનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ કોઈની યાચના નહિ કરનારા સદા તૃપ્ત રહેનારા પણ આપ જ છે.

અંબલ : (૭૪૫)—નહિ ચાલનારા. આપ અચ્ચુન, કૂટરથ અને આકાશ પેઠે. એકની એક જગ્યાએ રિયતિ કરીને રહેનારા છે. પુનઃ અવિકારી અને અવિનાશીપદ પણ આપ જ છે.

ચલ : (૭૪૬)—આપ અચળ હોવા છતાં મામામાં પ્રતિબિંબાત્મક થવાથી આપનો ઉલટો ભાસ થાય છે; એટલે કે (બંધિતભાવમાં) આપ અજન્મ હોવા છતાં જન્મ પામ્યા અને મૃત્યુ પામ્યા. પુનઃ જળપ્રવાહમાં પડેલું ચંદ્રનું પ્રતિબિંબ જેમ ચાલતું જણાય છે તેમ, અથવા ચાલતા માણસ સાથે જેમ ચંદ્ર ચાલતો જણાય છે તેમ પ્રવાહરૂપે ચાલતા જણાવે છે. અને અચળ હોવા છતાં સ્વપ્ન દશાની પેઠે સંભ્રમરૂપે ભોલ અને ભોલાંતર ગતિઓમાં ફરતા જણાવે છે. પુનઃ વાયુ તત્વમાં ચલનશક્તિ પણ આપ જ છે.

અમાની માનદો માન્યો લોકસ્વામી ત્રિલોકધૃક્ ।

સુમેઘા મેઘજો ધન્યઃ સત્યમેઘા ઘરાઘરઃ ॥૮૦॥

અમાની (૭૪૭)—ભોલ તરફથી માનની અપેક્ષા ન રાખ-

નારા પણ આપ જ છો. પુનઃ દીનતા અને આધીનતા આપને પ્રિય છે. પુનઃ નિરાભિમાન પણ આપ જ છો.

માનવ : (૭૪૮)—ભક્તજનોને માન આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અહંકારી અભિમાનીઓનું માન ભંગ કરનારા પણ આપ જ છો.

માન્ય : (૭૪૯)—સર્વ લોકને પૂજ્ય અને માનવાયોગ્ય દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપની આજ્ઞા સર્વને માન્ય છે.

લોકસ્વામી (૭૫૦)—ચૌદ લોકના સ્વામી. ભૂઃ-ભુવઃ-સ્વઃ, જગત-સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ, આલોક-પરલોક અને અપવર્ગ સ્થિતિમાં સર્વ વ્યક્તિઓના સ્વામી પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ દશા અને સર્વ સ્થિતિઓમાં વ્યક્તિઓની રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો.

ત્રિલોકધૃક્ : (૭૫૧)—ત્રણે લોકને પોતાના સ્વરૂપની અંદર ધારણ કરનારા ત્રિદાકાશ તત્વ પણ આપ જ છો.

સુમેધા : (૭૫૨)—સારી બુદ્ધિ. આપની બુદ્ધિ વિચક્ષણ છે. પુનઃ આપની બુદ્ધિ ઉદ્ધાર અને શ્રેષ્ઠ છે.

મેધજ્ઞ : (૭૫૩)—મેધ એટલે યજ્ઞ અને જ એટલે પ્રગટ થનારા. યજ્ઞમાંથી પ્રગટ થનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જપયજ્ઞથી ભક્ત લોકોને સાકાર દર્શન કરાવનારા પણ આપ જ છો.

ધન્ય : (૭૫૪)—લોકો તરફથી ધન્યવાદ પ્રસંસા પામનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ માન પામવા યોગ્ય પણ આપ જ એક છો.

સત્યમેધા : (૭૫૫)—સત્ય એટલે સાચી અને મેધા એટલે બુદ્ધિ. સત્ય પરાયણ બુદ્ધિવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્યતા એ જ આપનું બુદ્ધિ યાન છે. પુનઃ આપનાજ સંકલ્પો સત્ય સંકલ્પો છે.

ધરાધર : (૭૫૬)—પૃથ્વી અને પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોને ધારણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ પૃથ્વીને ધારણ-કરનારા શેષનાગ પણ આપ જ છે. પુનઃ લોકપાલ આદિ દેવતાઓ પણ આપ જ છે.

તેજોવૃષો દ્યુતિધર : સર્વશસ્ત્ર મૃતાં વર :

પ્રમદ્વો નિમદ્વો વ્યમ્વો નૈકશૃંગો ગદામ્રજઃ ॥ ૮૧ ॥

તેજોવૃષ : (૭૫૭)—તેજ એટલે તેજ અને વૃષ એટલે વરસવું. તેજનો વરસાદ વરસાવનારા સૂર્યરૂપ પણ આપજ છે. આત્મજ્યોતિ પણ આપ જ છે. મન અને ઇન્દ્રિયોને સચેત કરનારા પણ આપજ છે.

દ્યુતિધર : (૭૫૮)—દ્યુતિ એટલે કાંતિ. ધર એટલે ધારણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ સુંદર સ્વરૂપને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે.

સર્વશસ્ત્રમૃતાંવર : (૭૫૯)—લીલાવતારમાં સર્વશસ્ત્રોને ધારણ કરનારા અને શ્રેષ્ઠ ઉપયોગ કરી જાણનારા પણ આપ જ છે.

પ્રમદ્વ : (૭૬૦)—પ્ર=આગળ, મદ્વ=પકડવું; વિશેષ પકડી રાખનાર. ભાવગ્રાહી પણ આપ જ છે. ભાવને લાઇને પત્ર પુષ્પને ગૃહણ કરનારા પણ આપ જ છે; અને તેનું રૂળ આપનારા પણ આપજ છે. સૂર્યનારાયણ પણ આપ છે.

નિમદ્વ : (૭૬૧)—તાબે કરનારા. મન ઇન્દ્રિયોને વિષયો તરફ જતાં રોકનારા પણ આપ છે. પુનઃ સર્વ જગતને વશ રાખનારા અથવા તંત્રમાં રાખનારા પણ આપ છે; કોઇ જાતના તાબામાં નહિ રહેનારા સ્વતંત્ર અને નિઃસ્પૃહ પણ આપ છે.

વ્યમ્વ : (૭૬૨)—સદા વ્યવસાયી રહેનારા પણ આપ જ છે.

પુનઃ અવિનાશી. પણ આપ જ છે; પુનઃ વ્યગ્રચિત (સ્થિત્વાદમાં) રહે-
નારા પણ આપ છે.

નૈકશૃંગ : (૭૬૩)—નૈક એટલે અનેક અને શૃંગ એટલે
શીંગડાં—અનેક શીંગવાળા પણ આપ જ છે, નામ, આખ્યાત, ઉપસર્ગ,
અને નિપાત એવાં વેદમાં વર્ણુન કરેલાં ચાર શીંગડાંવાળા પણ
આપ જ છે.

ગદાવ્રજ : (૭૬૪)—ગદ એટલે રાગ અને અગ્ર એટલે અગ્ર
ભાગ અથવા પહેલાં અને જ એટલે જનમવું, યાદવમાં ગદના પહેલા
જન્મેલા મોટાભાઈ પણ આપજ છે. પુનઃ સંસારસ્પી રાગના પહેલાં
પ્રગટ થયેલા ઈશ્વર પણ આપ જ છે.

ચતુર્મૂર્તિ શ્વતુર્બાહુ શ્વતુર્ચૂહ શ્વતુર્ગતિઃ ।

ચતુરાત્મા ચતુર્ભાવ શ્વતુર્વેદ વિદેકપાત્ ॥ ૮૨ ॥

ચતુર્મૂર્તિ : (૭૬૫)—ચાર મૂર્તિ આકારવાળા પણ આપ જ
છો. સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ કારણ અને મહાકારણ દેહરૂપે પણ આપ જ છે.

ચતુર્બાહુ : (૭૬૬)—ચાર ભુજવાળા ચતુર્ભુજ પણ આપ જ
છો. (ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ) શંખ, ચક્ર, ગદા અને પદ્મને
ધારણ કરનારા પણ આપ છે.

ચતુર્ચૂહ : (૭૬૭)—ચતુર એટલે ચાર અને ચૂહ એટલે
રચના. વેદની ચાર રચના, પુરૂષ, વેદ પુરૂષ, પુરૂષચંદ્ર અને મહા
પુરૂષ પણ આપ જ છે. સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ કારણ અને મહાકારણ દેહમાં

૧ ઈશ્વર=વિદ્યામાયામાં બ્રહ્મપરમાત્માનું પ્રતિબિંબ પડેલું તે વૈરાટ
પુરૂષ ઈશ્વર, અને જીવ=અવિદ્યા માયામાં બ્રહ્મપરમાત્માનું પડેલું પ્રતિબિંબ,
બ્રહ્મ=બિંબ છે. આ પ્રમાણે જીવ, ઈશ્વર, ને બ્રહ્મ અથવા બિંબ, પ્રતિબિંબ,
અને પ્રતિબિંબા વ્તસ પણ આપજ છે.

આપ ચાર વ્યહ એટલે રચનારૂપ જણાઓ છો. પુનઃ ચાર ખાણ-
જરાયુજ, અંડજ, સ્વેદજ અને ઉદ્ભિર્જ રૂપે પણ આપ જ
જણાઓ છો.

ચતુર્ગતિ : (૭૬૮)—સાલોક્ય, સામિધ્ય, સાર્થ્ય અને સા-
યુજ્ય એ ચાર ગતિરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ પાણીમાં તરવું, આ-
કાશમાં ઉડવું, જમીન ઉપર પગે ચાલવું અને પેટે ચાલવું એ ચાર
પ્રકારની ગમન ક્રિયારૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ચાર વર્ણ અને ચાર
આશ્રમરૂપ સ્થિતિ પણ આપ જ છો.

ચતુરાત્મા : (૭૬૯)—સમષ્ટિ દેહની જાગૃત, સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ
અને તુરીયા એવી ચાર અવસ્થાના અભિમાની વૈરાટ સુત્રાત્મા પ્રાકૃત
(પ્રકૃતિ સ્થિત) અને તુર્બગાત્મા અને વ્યષ્ટિ વ્યક્તિભાવમાં વિશ્વાત્મા
તૈજસ, પ્રાણ અને અવ્યક્ત આત્મા એ ચાર જુદા જુદા પ્રકારે જણાઈ
રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અંતઃકરણ ચતુષ્ટયમાં મન, બુદ્ધિ,
ચિત્ત અને અહંકારપણે જણાઈ રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ
ચતુરાત્મા એટલે વિવેકશુભણી અવધિરૂપ પણ આપ જ છો.

ચતુર્ભાવ : (૭૭૦)—ભાવ એટલે અસ્તિત્વ અથવા મોક્ષ-
ચાર અવસ્થાના ચાર ભાવમાં (અસ્તિત્વમાં) પણ આપ જ છો. પુનઃ
ચાર ભાવનાઓ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષરૂપે પણ આપ જ છો.

ચતુર્વેદવિદ્ : (૭૭૧)—ચારે વેદોના વેત્તા પણ આપ જ
છો. પુનઃ ચાર વેદોના જ્ઞાનથી જ આપ ગમ્ય છો. પુનઃ જાગૃત,
સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ અને તુરીયા એ ચાર અવસ્થાઓના જાણનારા (ક્ષેત્રજ્ઞ)
પણ આપ જ છો. પુનઃ પરા, પર્યાંતિ, મધ્યમા. અને વૈષ્ણરી એ
ચાર પ્રકારની વાણી કરનારા અને વાણીની સમજણ પાડનારા ચતુ-
ર્મુખી બ્રહ્મા પણ આપ જ છો.

ષકપાત્ : (૭૭૨)—એક ચરણવાળા પશુ આપ જ છે. એકાક્ષર ઓંકાર એ આપનો એક પાદ છે. પુનઃ ઓંકારની અકાર માત્રા પશુ આપજ છે. પુનઃ અવ્યક્તની વ્યક્તિ પ્રતીતિ એટલે નિ-રાકારના સાકાર થવું તે આપનો એક પાદ છે. પુનઃ માયા અથવા માયા વિશિષ્ટપણું અથવા સમષ્ટિપણું અથવા શબ્દ બ્રહ્મસાકાર અથવા વિશ્વપ્રતીતિ એ આપનો એક પાદ એટલે સ્થિતિ છે.

સમાવર્તો નિવૃત્તાત્મા દુર્જયો દુરતિક્રમઃ ।

દુર્લભો દુર્ગમો દુર્ગો દુરાવાસો દુરારિહા ॥ ૮૩ ॥

સમાવર્ત : (૭૭૩)—સમ એટલે સરખી રીતે અને આવર્ત એટલે ચક્ર જેવું કુંડાળું બાહ્યાભ્યંતર આકાશની પેઠે સર્વને એક સરખા સમાન કુંડાળાની પેઠે વીંટાઈ રહેલા તત્વ બ્રહ્મ પશુ આપજ છે. પુનઃ એક સરખાં સમાન આવર્તનો કરાવનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ જગત પ્રવાહને નિયમિત એક સરખો વહન કરનારા પશુ આપ જ છે.

અનિવૃત્તાત્મા : (૭૭૪)—અ એટલે નહિં નિવૃત્ત એટલે શાંત. શાંત નહીં. માયા પ્રપંચના આત્મા પશુ આપ જ છે. માયાને કદિ જંપ વળતો નથી. અને તે માયાના સંગથી સંગદોષને લક્ષને વ્યક્તિભાવમાં આપને પશુ કોઈ વાર જંપ (નિરાંત) વળતો નથી એટલે સદા માયામાં ઘુંચાઈ રહીને અશાંતપણે રહેનારા પશુ આપજ છે. પુનઃ જગત, સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિ, પુનઃ જન્મ અને મરણની પ્રવૃત્તિઓમાં રહેનારા પશુ આપજ છે. પુનઃ જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લયની ખટપટ, જન્મ જરા અને મૃત્યુ કરવાની ખટપટ, પુનઃ સંસાર વ્યવહારની ખટપટ, વીગેરે ખટપટોમાં ઘુંચાઈ રહેનારા પશુ આપ જ છે.

દુર્જય : (૭૭૫)—દુઃ એટલે કષ્ટથી અથવા દુઃખથી અને જ્ય એટલે જીતવું, આપ કષ્ટસાધ્ય છે. પુનઃ કોઈથી ન જીતાઓ એવા પણ આપ જ છે.

દુરતિક્રમ : (૭૭૬)—દુઃ એટલે ન કરે તેવું અને અતિક્રમ એટલે ઉદ્ધંધન કરવું. આપની નિયતિના સામાયવાને કોષ સ્થિતમાન નથી. પુનઃ આપના કરેલા અદ્રષ્ટ પ્રારબ્ધને જાણવાને કોષ સમર્થ નથી. આપના નિયત નિર્માણને કોષ ઉદ્ધંધન કરી શકવું નથી,

દુર્લભ : (૭૭૭) દુઃ એટલે દુઃખથી સાધ્ય અને લભ એટલે એટલે મેળવવું. આપની પ્રાપ્તિ કષ્ટસાધ્ય છે. પુનઃ મનુષ્ય દેહ દુર્લભ છે. તેમાં જીજ્ઞાસા થવી દુર્લભ છે. તેમાં સદ્ગુરુ, સત્સંગ, મન અને ઇન્દ્રિઓનું દમન કરવું તે, અને સુવિચાર કરવા તે દુર્લભ છે. પુનઃ નિજ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરવી તે દુર્લભ છે. પુનઃ અંતકાળે અલ્પસૂચક આપનું સ્મરણ કરવું તે દુર્લભ છે. પુનઃ આધિઆધિમાં, મોહ મમતામાં અને સંસાર અવહારમાં ધુંંચાઈ જવાથી અંતકાળે પણ આપનું સ્મરણ જનવું ધણું દુર્લભ છે.

દુર્ગમ : (૭૭૮)—દુર એટલે દુઃખથી અને ગમ એટલે ગમ પડવી અથવા જવું. આપની ગમ પડવી એ પણ ધણું અઘરું કામ છે. આપના ભેદો તો આપજ જાણો છો. ઇતર જીવ આપના ભેદો જાણવાને સમર્થ નથી. પુનઃ ગમની પાર અગમ્ય અને અતીંદ્રિય પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ મન અને બુદ્ધિ જ્ઞાનની પાર પણ આપજ છો. આપના માર્ગે જવું સહેલું નથી, અતિ કષ્ટ ભરેલું છે.

દુર્ગ : (૭૭૯)—દુઃ એટલે દુઃખ ભરેલું અને ગઃ એટલે જવું. અજ્ઞાનીઓને આપ દૂરથી દૂર છો અગમ્ય છો. અનેક જન્મો વીતી જાય તોપણ અજ્ઞાની જીવ આપની પ્રાપ્તિ કરી શકતો નથી. અને

જ્ઞાનીની તો ચાસે જ આપ રહો છો. પુનઃ આપના અદ્વયમાં પ્રવેશ કરવો કષ્ટસાધ્ય છે, એટલે વ્યક્તિ હું પ્રણામો લઈ કરવો. એટલે વ્યક્તિ અસ્તિત્વમાંથી નીકળી જવું પણ તે કોઈને ગમતું નથી. આટલે આપના અદ્વયની ગમ, એટલે અદ્વયજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરવી એ ઘણું અઘરું કામ છે.

કુરાવાસ : (૭૮૦)—દુ : એટલે કષ્ટસાધ્ય અને આવ્યાસ=સ્થાન. ૧અજ્ઞાનીઓને આપનું નિવાસસ્થાન કષ્ટસાધ્ય છે. દૂરથી દૂર છે જેમકે એલોક, વૈકુંઠલોક, સ્વર્ગલોક, ઇંદ્રલોક, અને અદ્વયલોકની પ્રાપ્તિ. અને જ્ઞાનીઓને તો પોતાના ઘટમાં જ અને ઘટના બાહ્યવ્યંતર પણ આપનું નિવાસસ્થાન છે. પુનઃ યોગી લોકથી પણ આપ માંડમાંડ જાણી શકાઓ તેવા છો. પુનઃ આપના સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ દુઃસાધ્ય છે.

કુરાવિદ્યા : (૭૮૧)—મોટા મોટા ભયંકર દૈત્યોનો દોડીને નાશ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ કુષ્ટ અને પાપી શત્રુઓનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

૧ અ+જ્ઞાની=અજ્ઞાની અને જ્ઞાની એ ઉભયના આપ તેમના પોતાના આત્મા છો, તેથી તે બન્નેથી આપ અભિન્ન છો, તે છતાં અજ્ઞાની આપને પોતાથી ભિન્ન જુદા રહેતા જાણે છે કારણ કે તેને ભિન્નતાથી જ્ઞાતિનો અધ્યાસ પૂર્વા પરથી આવેતો રહે છે, તેથી આપને વૈકુંઠમાં રહેતા સમજે છે માટે તે આપને મેળવવા કર્મદ્વારા વૈકુંઠ જવાની ઇચ્છા કરે છે.

૨ જ્ઞાનીને તો પોતાના આત્માનો સાક્ષાત્કાર થાય છે તેથી તે નિરંતર આપથી અભિન્ન રહે છે, આત્મા અદ્વૈત છે તેથી જે આત્માથી ભિન્ન હોય તે અનાત્મા કહેવાય. જંગદાદિ સર્વ પ્રતીતિઓ આત્મા જ છે તેથી સર્વમાં સ્વરૂપનો નિશ્ચય અને સ્વપણાનો અનુભવ કરે છે, પૂર્ણકામ થવાથી તેને વૈકુંઠ જવાની અપેક્ષા રહેતી નથી એટલુંજ નહિ પણ તે પોતાની અહ અસ્થિ એવી વ્યક્તિ પ્રતીતિથી પણ રહિત થાય છે, અને અવ્યક્ત નિષ્ઠામાં રહે છે.

શુભાંગો લોકસારંગઃ સુતન્તુસ્તન્તુવર્ધનઃ ।

ઇન્દ્ર કર્મા મહાકર્મા કૃતકર્મા કૃતાગમઃ ॥ ૮૪ ॥

શુભાંગ : (૭૮૨)—વ્યક્તિ ભાવમાં સુંદર અંગોવાળા સુરૂપ પશુ આપ જ છે. પુનઃ સુંદર અંગો સહિત વેદમૂર્તિ પશુ આપ જ છે.

લોકસારંગ : (૭૮૩)—સારંગ એટલે હંસ. દુધ પાણી બુદ્ધિ પાડનાર પક્ષી. લોકપરલોકના સારને એટલે મહત્વને જાણનાર પશુ આપ જ છે. પુનઃ માયા અને પ્રજ્ઞાતત્વનો નિર્ણય કરનારા પશુ આપ જ છે; પુનઃ હંસ નામનું પક્ષી પશુ આપ જ છે.

સુતંતુ : (૭૮૪)—સુ એટલે મોટા, તંતુ એટલે વિસ્તાર. સર્વ વ્યાપક એક તંતુરૂપ પ્રજ્ઞાતત્વ પશુ આપ જ છે. પુનઃ વ્યક્તિઓ રૂપી પુતળાંઓને સત્તારૂર્તિ આપનારા (ચલાવનારા) અને પુતળાંઓની દોરીને પોતાના હાથમાં રાખનારા સુત્રાત્મા પશુ આપ જ છે, સુ=સુંદર, તંતુ=તાંતણો, સર્વના ચેતન રૂપ તંતુ પશુ આપ જ છે.

તંતુવર્ધન : (૭૮૫)—તંતુ એટલે તાર, વર્ધન એટલે વધારો કરનારા. વ્યક્તિ જીવોને સંસારનું મમત્વ અને મોહ માયા વધારનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ સંસારમાં અલિપ્ત રહીને સંસારને તરીને પાર મથેલા પશુ આપ જ છે. પુનઃ સંસારની તંત કરનારા એટલે ફરી ફરી ધમ્મ કરનારા પશુ આપ જ છે.

ઇન્દ્રકર્મા : (૭૮૬)—ઇન્દ્રના જેવાં પરાક્રમો કરનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ ઇન્દ્ર દેવમાં ઇન્દ્રપણે રહેનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ વ્યક્તિ જીવોને માયાની ઇન્દ્રજાળ કરનારા પશુ આપ જ છે.

મહાકર્મા (૭૮૭)—મહાન પરાક્રમોનાં કામો કરનારા પશુ

આપ જ છો. પુનઃ આકાશાદિ પંચમહાભૂતોને બનાવનારા પણ આપ જ છો. અને તેની પરસ્પર મેળવણીમાં પંચીકૃત ભૌતિક શરીરો કરીને તેને સચેતન કરીને અહંપણાનું અભિમાન કરાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જડને ચેતન અને ચેતનને જડ કરવાને પણ આપ જ સમર્થ છો.

કૃતકર્મા (૭૮૮)—ઇન્દ્રિયજન્ય કર્મ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વ સત્કર્મ કરી ચૂકેલા એવા કૃતકૃત્ય પણ આપ જ છો. પુનઃ વેદ વિહિત કર્મોના કરનારા પણ આપ જ છો.

કૃતાગમ : (૭૮૯)—કૃત=કરેલું, આગમ=વેદ. અગમની ગમ પાડનારો એવા, વેદશાસ્ત્રોના રચનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શાસ્ત્રો કતી બ્યાસ આદિ અવતારો ધરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અગમ એટલે ન જણાય એવું કામ કરનારા પણ આપ જ છો.

રમ્ભવઃ સુંદરઃ સુંદો રત્ન નામઃ સુલોચનઃ ।

અક્ષૌ વાજસનઃ શ્રંગી જયંતઃ સર્વવિજયી ॥ ૮૫ ॥

(૧) જડ કે ચેતન, સ્થાવર કે જંગમ, ચર કે અચર જે જે પદાર્થોને નામ અને આકાર છે તે તે સર્વને અસ્તિત્વ છે, અને તેથી તેમને અસ્તિત્વ (સત્—ચિત્—આનંદ) રૂપ છાંદગી છે, અને તે છાંદગીને લઈને તે જીવો છે, અને નામ અને રૂપ તેમનાં શરીરો છે, અને તે શરીરોને નિયત નિર્માણ પ્રારબ્ધ છે, આ પ્રમાણે જગતમાં દેખાતુ સર્વ જીવજ છે, કાંઈ અજીવ કે નિર્જીવ નથી, પણ જીવપણાના રૂપાંતરમાં છે, એટલે કે જે જડ અને જે સ્થાવરપણામાં જણાય છે તે સુષુપ્તિ દશાના જીવો છે, તેથી આપણે તેમને અજીવ કે નિર્જીવ અને જડ કહીએ છીએ; પણ પંખી અને જનાવર સ્વપ્ન દશા ભોગવનારા જીવો છે અને મનુષ્યો જાગૃત દશા ભોગવનારા જીવો છે પણ તે જાગૃત મીથ્યા (જ્ઞાતિ અને સ્વપ્ન જેવું) જાગૃત છે, વળી મનુષ્યોમાં જે જીવપણું છે તે પણ સ્વરૂપ-જ્ઞાનના અભાવમાં નિર્જીવપણું છે એટલે કે જડપણું, સ્થાવરપણું, પશુપંખી અથવા જનાવરપણું જેવું જીવપણું છે, સ્વરૂપજ્ઞાન એ સત્ય જાગૃત છે.

ઉદ્ઘોષ : (૭૬૦)—વ્યક્તિ ભાવમાં ઉત્પન્ન થનારા પણ આપ જ છો. અવિકારી હોવા છતાં માયાથી પ્રગટ થનારા પણ આપ જ છો. અજન્મ પણ આપ જ છો. અને ઉત્તમ જન્મ ધરનારા પણ આપ જ છો. અને જન્મ અજન્મ બંનેની પાર પણ આપ જ છો.

સુંદર : (૭૬૧)—વ્યક્તિ ભાવમાં સુંદર શરીરવાળા પણ આપ છો. પુનઃ વ્યક્તિઓને સુંદરતા દેનારા પણ આપ જ છો.

સુંદ : (૭૬૨)—દયા કરનાર. સર્વ વ્યક્તિઓ ઉપર દયા, કૃપા, અને કરુણા કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વ વ્યક્તિઓને સુંદરતા દેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સુંદ અને ઉપસુંદ નામના દેત્યોને મારનારા પણ આપ જ છો.

રત્નનામ : (૭૬૩)—આપની નાભિ રત્નરૂપ છે. પુનઃ આપની નાભિ (મધ્ય ભાગ) રત્નથી ભરેલી છે. પુનઃ ચિત્ર વિચિત્ર અને આશ્ચર્યજનક કારીગરી કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ રત્ન જેવી વ્યક્તિઓ ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ આપના મધ્યમાં સુંદર જગત્ રચના (પ્રવાહ રૂપે) ચાલ્યાં કરે છે.

સુલોચન : (૭૬૪)—વ્યક્તિ ભાવમાં સુંદર લોચનવાળા એટલે નેત્રોવાળા પણ આપ છો. પુનઃ અમૃતમયી દષ્ટિ રાખનારા પણ આપ છો.

અર્ક : (૭૬૫)—સૂર્ય. તેજરૂપ પણ આપ છો. સ્વયંજ્યોતિ પણ આપ છો. પુનઃ સર્વ દેવોમાં પૂજવા યોગ્ય સૂર્ય દેવ પણ આપજ છો.

રાજસન : (૭૬૬)—માગે તે આપનાર અથવા દાનિ. બ્રૂખ્યાને. ભોજન અને તરફ્યાને પાણી આપનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વને અન્ન આપનારા દાનિ પણ આપ છો. પુનઃ રંક ને રાય કરનારા પણ આપ જ છો.

શૃંગી : (૭૬૭)—શીંગવાળો. મત્સ્યાવતાર ધારણ કરનાર

પણ આપ છો. પુનઃ શીંગાકૃતિવાળા અર્ધચંદ્રમાત્રા ધારણ કરનાર શંકર મૂર્તિ પણ આપ જ છો. પુનઃ શીંગવાળી વ્યક્તિરૂપે આપ જ છો. પુનઃ ઋષિઓમાં શૃંગીઋષિ પણ આપ જ છો.

જયંત : (૭૬૮)—શત્રુ સર્વનો પરાજય કરીને વિજય મેળવનાર પણ આપ છો. માયા પ્રપંચને જીતનારા પણ આપ છો. પુનઃ ઇંદ્રના પુત્ર જયંતરૂપ પણ આપ છો.

સર્વવિજ્ઞયી (૭૬૯)—સર્વને જીતનારા પણ આપ છો. પુનઃ એકી કાળે દ્રશ્ય જગત સર્વને જાણનારા સર્વજ્ઞ પણ આપ છો.

સુવર્ણચિંદુ રક્ષોમ્યઃ સર્વવાગીશ્વરેશ્વર : ।

મહાહ્વો મહાગતૌ મહામૂતો મહાનિધિઃ ॥ ૮૬ ॥

સુવર્ણચિદુ : (૮૦૦)—સુ+વર્ણ એટલે સુંદર અક્ષર અને ખિંદુ એટલે અનુસ્વાર અક્ષરમાં વર્ણ જેનો સુંદર છે એવા અને સ્વરૂપ જેનું આણંરૂપ છે એવા આપ ઓંકારને માથે એક ખિંદુરૂપ છો. આપ સર્વના બીજરૂપ છો.

અક્ષોમ્ય : (૮૦૧)—અ એટલે નહિ અને ક્ષોમ્ય એટલે મનને ઉકળાટ થાય એવા. ક્ષોલ નહિ પામનારા પણ આપ જ છો. વિકારો રહિત રહેનારા અવિકારી પદ પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના ઉપર શેઠ પાડનારા પણ આપ છો. પુનઃ કોઈની શેઠમાં (દાખમાં) ન લેવાતા પણ આપ જ છો.

સર્વવાગીશ્વરેશ્વર : (૮૦૨)—સર્વ+વાક્+ઈશ્વર+ઈશ્વર એટલે સર્વ વાણીના ઈશ્વર ચાર પ્રકારની વાણી પરા, પશ્યંતિ, મધ્યમા અને વૈષ્ણરી એ ચારેને ચતુર્મુખદ્વારા ઉચ્ચાર કરનારા એવા જે બ્રહ્મા તેમના પણ આપ ઈશ્વર છો.

મહાહ્રદ : (૮૦૩)—મહાન+હ્રદ એટલે મોટો ધરો. આનંદના મહાન ધરારૂપ આનંદના કંદ પણ આપજ છે. પુનઃ સર્વના નિમિત્ત હોવાથી સર્વને આનંદ આપનારા છે.

મહાગર્ત : (૮૦૪)—મહાન એટલે મોટો અને ગર્ત: એટલે ખાડો. મમત્વરૂપી માયાનો મોટો ખાડો પણ આપ જ છે. પુનઃ ઈંદ્રગ્ગણ રૂપ માયા પણ આપજ છે. પુનઃ આપ તેજ માયા અને માયા તેજ આપ છે, અલિન એક વસ્તુ છે.

મહામૂત : (૮૦૫)—પંચ મહાભૂતોને ઉત્પન્ન કરનાર એક ભૂત એવી માયા, અને માયાને ઉત્પન્ન કરનારા એક તત્વ એવું મહત્ત્વ અથવા હિરણ્યગર્ભ, અને પુનઃ તે સર્વને અવકાશ આપનારા એવા ચૈતન્યતત્વ ત્રિદાકાશ પણ આપજ છે.

મહાનિધિ : (૮૦૬)—સાગર. દ્રશ્ય જગતોના લંકારરૂપ એવા મહાસાગરરૂપ બ્રહ્મતત્વ પણ આપ જ છે.

કુમુદઃ કુંદરઃ કુંદઃ પર્જન્યઃ પાવનોઽનિલઃ ।

અમૃતાંશોઽ મૃતવપુઃ સર્વજઃ સર્વ તો મુખઃ ॥ ૮૭ ॥

કુમુદ : (૮૦૭)—કુ એટલે પૃથ્વી અને મુદ એટલે હર્ષ. વ્યક્તિ ભાવમાં પૃથ્વીને અને પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોને રાજી કરનારા અવતારધારી પણ આપ જ છે. સર્વને આનંદ આપનારા પણ આપ છે.

કુંદર : (૮૦૮)—કુંદ એટલે મોગરો અને ર એટલે રૂપ. મોગરાના પુષ્પ પેઠે આનંદ આપનારા અને જન્મ અરણ્યનું દુઃખ મટાડીને આનંદ આપનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ પરમાનંદની પ્રાપ્તિરૂપ રૂપ પણ આપજ છે.

કુંદ : (૮૦૬)—કુંદ: એટલે રક્ટિક. રક્ટિક—મણિ જેવા ધોળા વર્ણુ (રંગ) વાળા પથ્થુ આપજ છે, પુનઃ કુ એટલે પૃથ્વી અને કું એટલે દાન આપનાર. પૃથ્વીનું કસ્યપને દાન આપનારા પથ્થુ આપ છે.

પર્જમ્ય : (૮૧૦)—વરસાદ. મેઘવૃષ્ટિ કરનારા પથ્થુ આપ છે. પુનઃ આનંદ સુખની વૃષ્ટિ કરનારા પથ્થુ આપ છે.

પાવન : (૮૧૧)—પવનની પેઠે શુદ્ધ કરનારા અને પાવન કરનારા પથ્થુ આપ છે. પુનઃ નામ સ્મરણ માત્રથી પતિતને પાવન કરનારા અને ઉદ્ધાર કરનારા પથ્થુ આપ છે.

અનિલ : (૮૧૨)—(અ એટલે નહિ અને નિલઃ એટલે ઉદ્ધવું) એટલે જગૃત. નિત્ય જગૃત પથ્થુ આપ જ છે. પવનરૂપ પથ્થુ આપ જ છે.

અમૃતાંશ : (૮૧૩)—આપના આણું અંશે અમૃત રૂપ છે. અમૃતરૂપ આણું અંશેના આપ સમષ્ટિ છે. પુનઃ અમર એટલે મૃત્યુથી રહિત અવિનાશી પદ પથ્થુ આપ જ છે. પુનઃ આપનું ભોજન જ્ઞાનરૂપ અમૃત છે, એટલે જ્ઞાન એજ આપને ભોજનતૃપ્તિ છે.

અમૃતવપુ : (૮૧૪)—અ+મૃત+વપુ એટલે અમર. આપનું શરીર અમર છે. આપ ચૈતન્યરૂપ છે.

સર્વજ્ઞ : (૮૧૫)—સર્વને એકીકાળે જાણનારા પથ્થુ આપ જ છે.

સર્વતોમુક્ત : (૮૧૬)—સર્વત્ર, સર્વ તરફ મુખવાળા પથ્થુ આપ જ છે. પુનઃ જગતમાં જેટલાં જેટલાં મુખો છે તે સર્વ આપનાં જ મુખો છે.

મુલમઃ સુવ્રતઃ સિદ્ધઃ શત્રુજિજ્ઞત્રુતાપનઃ ।

ન્યપ્રોધોદુમ્બરોઽશ્વત્થશ્વાણૂરાન્ન નિષૂદનઃ ॥ ૮૮ ॥

સુલભ : (૮૧૭)—સહેલાઈથી પ્રાપ્ત થનારા પશુ આપ જ છે. ભજન, સ્મરણ અને શરણુભક્તિથી આપ સહેજસહેજ પ્રાપ્ત થઈ શકો છો. પુનઃ સ્વરૂપ જ્ઞાનથી આપ નિત્ય પ્રાપ્તના પ્રાપ્ત છો. અંતકાળે બ્રહ્મસૂત્રકે આપનું નામ સ્મરણ કરવાથી આપ બ્રહ્મ ગતિને આપનારા છો. પુનઃ આપને પ્રાપ્ત કરવામાં કંઈ કલેશ ભોગવવો પડતો નથી, કે મહેનત કરવી પડતી નથી. આપનું ભજન કરવું અથવા માનસિક સ્મરણ કરવું તેમાં કાંઈ મહેનત કે ખટપટ કરવી પડતી નથી.

સુવ્રત : (૮૧૮)—ઉત્તમવ્રત રૂપ પશુ આપ જ છે. ઉત્તમ વ્રત પાળનારા પશુ આપ જ છે.

સિદ્ધ : (૮૧૯)—અણિમા, લધિમાં આદિ સિદ્ધિઓ સાધનારા પશુ આપ જ છે. પુનઃ સર્વ અંશે પરિપૂર્ણ પશુ આપ જ છો. પુનઃ પૂર્ણ કામ અને આમકામ પશુ આપ જ છો. પુનઃ કૃતકૃત્ય પશુ આપ જ છો. પુનઃ સિદ્ધિઓને દેનારા પશુ આપ જ છો. પુનઃ મહાત્મા માર્કંડ, લોમસ, અને કપિલાચાર્ય આદિ સિદ્ધોના સિદ્ધ પશુ આપ જ છે.

શત્રુનિત્ત : (૮૨૦)—વ્યક્તિભાવમાં શત્રુને જીતનારા પશુ આપ છો. પુનઃ મનના વિકારો એજ શત્રુરૂપ છે, મારે મનના વેગોને જીતનારા (સહન કરનારા) પશુ આપ જ છો. પુનઃ મન અને છદ્ધિઓનો નિગ્રહ કરનારા પશુ આપ જ છો.

શત્રુતાપન : (૮૨૧)—શત્રુને તાપ દેનારા (સતાવનારા) પશુ આપ છો. પુનઃ કામ ક્રોધાદિ અંતર શત્રુઓનો નાશ કરનારા પશુ આપ છો.

મ્યગ્રોથ : (૮૨૨)—વડ. વડના પાનમાં પોદનારા વડશાહી

મૂર્તિ પણ આપ છે. પુનઃ (વડના ટેટાની પેઠે) કોટી બ્રહ્માંડોને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ અક્ષય વડ પણ આપ જ છે.

હદુમ્બર : (૮૨૩)—ઉમરડો. ઉમરડાના વૃક્ષરૂપ પણ આપજ છે. પુનઃ અસંખ્ય જીવોથી ભરપૂર બ્રહ્માંડરૂપ ઉમરડાના ફળ જેવા પણ આપ જ છે.

અશ્વત્થ : (૮૨૪)—પીપળો, ક્ષણસ્થાયી, જગત-સંસાર પીપળાના વૃક્ષ જેવો છે વળી ક્ષણભંગુર છે. ઉડા મૂળ નાંખીને દૃઢ જામેલા સંસારરૂપ વૃક્ષ પણ આપ જ છે. અનિર્વચનીય સંસાર પ્રવાહને નિરંતર વહન કરનારા પણ આપ જ છે.

ચાળૂરાન્ધ્રનિષુદન : (૮૨૫)—ચાણૂર એટલે ચાણૂર નામનો મલ, અન્ધ્ર એટલે આંધ્ર દેશ. નિષુદનઃ એટલે નાશ કરનાર. આંધ્ર દેશનો અને ચાણૂર નામના મલનો નાશ કરનારા શ્રીકૃષ્ણાવતાર પણ આપ જ છે.

સહસ્રાર્ચિઃ સત્તજિહ્વઃ સપ્તૈઘાઃ સત્તવાહનઃ ।

અમૂર્તિરનઘોડર્ચિત્યો મયકૃદ્ મયનાશનઃ ॥ ૮૬ ॥

સહસ્રાર્ચિ : (૮૨૬)—સહસ્ર એટલે હજાર અને અર્ચિઃ એટલે જ્વાળા, હજારો કરોડો અને અસંખ્ય જ્વાળાવાળા સૂર્યરૂપ પણ આપ જ છે. હજારો અને અસંખ્ય મનુષ્યોથી અર્ચન પૂજન કરાએલા પણ આપ જ છે. પુનઃ આપ જ અગ્નિદેવ, અને સૂર્યદેવ અને સ્વયંજ્યોતિ આત્મા છે.

સત્તજિહ્વ : (૮૨૭)—સત્ત એટલે સાત અને જિહ્વ એટલે જીભો, કાલી, કરાલી અને મનોજ્વા, સુલોહિતા, ધુમ્રવર્ણી, સ્તુલિંગી અને વિશ્વરૂપી. એ સાત જીભોવાળા અગ્નિદેવ પણ આપ છે.

સતૈષા : (૮૨૮)--સમ એટલે સાત અને એધસુ એટલે ભક્ષણ કરવું. સાત જીવહાથી સર્વભક્ષી થનારા પણ આપ જ છો.

સમગ્રાહન : (૮૨૯)--સાતવાહનવાળા પણ આપ જ છો.

અમૃતિ : (૮૩૦)--મૃતિથી રહિત નિરાકાર અવ્યક્તપદ પણ આપ જ છો.

અનઘ : (૮૩૧)--દોશ અને પાપથી રહિત તેમજ વિકારોથી રહિત નિર્વિકાર પદ પણ આપ જ છો.

અચિન્ત્ય : (૮૩૨)--મનના ચિંતવનની પાર અતર્ક્યરૂપ પણ આપ જ છો.

મયકૃત : (૮૩૩)--પાપીઓને ભય હિતપન્ન કરનારા પણ આપ છો. મૃત્યુકાળે જીવોને ભયજનક થમ સ્વરૂપ દેખાડનારા પણ આપ જ છો.

મયનાશન : (૮૩૪)--ભક્ત અને જ્ઞાનીઓના ભયનો નાશ કરનારા પણ આપ છો. પુનરાવૃત્તિરૂપ ભય (ભક્ષ્યોરાશી) મટાડનારા

(૧) અતર્ક્ય = મન અને બુદ્ધના તર્કના પાર. બ્રહ્મ પરમાત્માના એક કલ્પિત દેશમાં અનિર્વચનીય સબ્રમ જેવી, સાન્ત અને દૈવી, અનાદી અને કલ્પિત માયા છે, તે માયામાં માયાવિશિષ્ટ વૈરાટ પુરૂષ સ્વતઃ અહં અસ્મિ પ્રતીત થાય છે, તે મહતત્વ ઈશ્વર પંચ મહાભૂતોને પ્રગટ કરે છે, દરેક મહા ભૂતમાં અસંખ્ય વ્યષ્ટિ જીવો રહે છે, વળી તે વ્યષ્ટિ જીવો ફરીને સમષ્ટિગત અને વ્યષ્ટિગત થાય છે, આ પ્રમાણે અનંત કોટી બ્રહ્માંડો છે તે સર્વના કર્તા, હર્તા, ભર્તા, અને નિયંતા આપ જ છો. આપની અદ્ભુત શક્તિ અગમ્ય છે, બ્રહ્માને પણ ગમ પડી નથી, વેદો પણ નેતિ નેતિ કહીને વિરમ પામ્યા છે. આપની કળકુચી તો આપે પોતાની પાસેજ રાખી છે. તેથી આપ અકળ અને અવાચ્ય છો.

(૧) વ્યષ્ટિ જીવોને સુસુપ્તિના અંતમાં જેમ “હું હું” એવું ભાન આપે. આપથી સ્વતઃ થાય છે તેમ તે પ્રમાણે માયાવિશિષ્ટમાં અહંઅસ્મિનો સ્વતઃ પ્રતિતિ થાય છે.

પણ આપજ છો. પુનઃ શ્રદ્ધાસુતો જન્મ મરણનો જાય દાળનારા
પણ આપ જ છો.

અણુર્બૃહત્કૃશઃ સ્થૂલો ગુણમૃન્નિર્ગુણો મહાન્ ।

અદૃતઃ સ્વદૃતઃ સ્વાસ્યઃ પ્રાગર્વશો વંશવર્ધનઃ ॥૧૦॥

અણુ : (૮૩૫)—આણુ જેવા સૂક્ષ્મ પણ આપજ છો. પુનઃ
આણુના પણ આણુ અને તેના પણ આણુરૂપ, અને પરમાણુના પણ
પરમાણુ અને તેના પણ પરમાણુ રૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ આણુ
આણુના સમૂહરૂપ સમષ્ટિઆણુ પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રવ્ય
સર્વાના બીજરૂપ આણુ પણ આપજ છો. પુનઃ આણુમાં પણ આપ
પૂર્ણ અને અખંડ છો.

બૃહત્ : (૮૩૬)—મોટાથી મોટા અને તેનાથી પણ મોટા
એટલે સર્વથી મોટા એવા આપ જ છો.

કૃશઃ (૮૩૭)—અતિ દુબળા અથવા અતિ પાતળા પણ
આપ જ છો. પુનઃ અતિ સૂક્ષ્મ અથવા અતીન્દ્રિય પણ આપ જ છો.
પુનઃ અભક્તો આપને જોઈ શકતા નથી.

સ્થૂલઃ (૮૩૮)—જડા અને પુષ્ટ શરીરવાળા પણ આપ જ
છો. પુનઃ વ્યષ્ટિ અને સમષ્ટિ, પિંડ અને બ્રહ્માંડરૂપ સ્થૂળ શરીર-
વાળા પણ આપ જ છો.

ગુણમૃત્ : (૮૩૯)—રંગો, તમે, અને સત્વગુણને ધારણ
કરનારા પણ આપજ છો. સગુણ સાકાર પણ આપજ છો.

નિર્ગુણઃ (૮૪૦)—ગુણ રહિત ગુણાતીતપદ, નિર્ગુણ નિરાકાર
પદ પણ આપજ છો. પુનઃ પરમાર્થસ્થિતિમાં અવિકારી પદ પણ
આપજ છો.

મહાન્ (૮૪૧)—મોટામ અને મહાત્મવાળા પણ આપજ

છો. પુનઃ સર્વત્ર, સર્વ વ્યાપક, અનંત અને અપાર હોવાથી આપ સર્વથી મોટા છો. પુનઃ મહત્તાવાળા પણ આપજ છો.

અદ્વૈત : (૮૪૨)—ન ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધારણ અને ન ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અસંખ્ય સૂર્યો, અસંખ્ય ચંદ્રો, અસંખ્ય પૃથ્વીઓ, અસંખ્ય ગ્રહો, અસંખ્ય ઉપગ્રહો, નક્ષત્રો, સર્વ તારા મંડળ અને અસંખ્ય આકાશી વગેરેને ધારણ કરનારા અને ન ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો.

સ્વદૃત : (૮૪૩)—પોતે પોતાના સ્વરૂપને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પોતેજ વ્યષ્ટિ વ્યક્તિ છો, અને પોતેજ સમષ્ટિ વ્યષ્ટિ છો અથવા પોતેજ પૌંડરૂપ છો, અને પોતેજ બ્રહ્માંડરૂપ છો. (સ્વપ્ન દશાની પેઠે)

સ્વાસ્થ્ય : (૮૪૪)—સ્વ+આસ્થ. સ્વ એટલે પોતે અને આસ્થ એટલે મુખ. ઉત્તમ સ્વરવાળા પણ આપ છો. સુંદર મુખવાળા પણ આપ છો. પોતેજ પોતાનું મુખ છો. પુનઃ વિશ્વમુખ પણ આપ છો.

પ્રાગ્વંશ : (૭૦૫)—પ્રાગ્ એટલે પૂર્વ અને વંશ એટલે થાંભલો. યમબુમિમાં વિશ્રામશાળા રૂપ પણ આપજ છો. પુનઃ વંશ એટલે વેલો, પૂર્વના વેલારૂપ આપ છો.

વંશવર્ધન : (૮૪૬)—વંશને વધારનારા પણ આપજ છો.

મારમૃત્ કથિતો યોગી યોગીશઃ સર્વકામદઃ ।

આશ્રમઃ શ્રમણઃ ક્ષામઃ સુપર્ણો વાયુવાહનઃ ॥ ૯૧ ॥

મારમૃત્ : (૮૪૭)—મોટા મોટા ગ્રહોના ભારને ધારણ કરનારા તથા મોટામોટી પૃથ્વીના ભારને ધારણ કરનારા પણ આપજ છો.

કથિત : (૮૪૮)—વેદોમાં, પુરાણોમાં, અને શાસ્ત્રોમાં જેમનું

કથન કરાએલું છે. તે રૂપે આપજ છો. પુનઃ કથાના વિષયરૂપ પણ આપ જ છો.

યોગી : (૮૪૯)—અક્તિ ભાવમાં તત્ત્વ બ્રહ્મ સાથે. મનની વૃત્તિને જોડનારા પણ આપ છો. પુનઃ હઠ અને રાજયોગી પણ આપ છો. પુનઃ મનના સંકલ્પ વિકલ્પને રોકીને ધ્યાન, ધારણા અને સમાધિ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ભક્તિ યોગ અને જ્ઞાનયોગને સાધનારા પણ આપ છો. પુનઃ જીવને બ્રહ્મપદ સાથે જોડનારા પણ આપ છો. એક સમષ્ટિરૂપ અને બીજી વ્યષ્ટિરૂપ, એટલે કે સમષ્ટિ ઇશ્વર અને વ્યષ્ટિ જીવ, અથવા એક બ્રહ્માંડ અને બીજી પિંડ. પુનઃ જ્યાં જ્યાં અને જ્યારે જ્યારે પૂર્વના સ્વરૂપ જ્ઞાનની વિસ્મૃતિ થાય છે ત્યાં ત્યાં અને ત્યારે ત્યારે આપની માયા દર્પણની પેઠે આપના પ્રતિભાસ દેખાડે છે. માયા એટલે અવિદ્યા, અથવા સ્વરૂપ વિસ્મૃતિ અથવા ભ્રાંતિ અથવા સંભ્રમ. સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે માયા સમષ્ટિરૂપ અને વ્યષ્ટિરૂપ થયેલી જણાય છે. એટલે કે જીવ અને ઇશ્વર બન્ને થયેલી જણાય છે. અને બીજી જીદી જીદી વ્યક્તિઓ જીવપણામાં રહે છે. વસ્તુતાએ જીવ અને ઇશ્વર એ હિલચાલ અનિર્વચનીય છે. આપજ એક અવિકારી, અવિનાશી, અને સર્વ શક્તિમાન દેવ પરમાત્મા છો. અને આવા જ્ઞાનને જોડી રાખનારા યોગી પણ આપજ છો.

યોગીશ : (૮૫૦)—યોગીઓના પણ આપ ઇશ્વર છો. અર્ધ નિમેષકાળમાં અનંત કોટી બ્રહ્માંડોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરવાને આપ સમર્થ છો.

૧ યોગીના પ્રકાર—યુગ્મ્ય અને યુગ્મન. યુગ્મ્ય એટલે જન્મ્યા પછી યોગ સાથે જોડાએલા, અને યુગ્મન એટલે જન્મથીજ યોગી જન્મેલા એ બન્ને રીતે યોગી એવા શ્રી કૃષ્ણ.

સર્વકામદ : (૮૫૧)--અનંતકોટી બ્રહ્માંડોમાં રહેલા અનંત કોટી જીવોની સર્વ કામનાઓને પૂર્ણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોની માયિક કામનાઓને દહન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોને નિષ્કામ કરનારા પણ આપ જ છો.

આશ્રમ : (૮૫૨)--દ્રશ્ય જગતોના નિવાસ સ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ ભવાટવીમાં ભટકતા જીવોના વિશ્રાંતિ સ્થાન પણ આપ છો. પુનઃ ભવસાગરમાં ડૂબી જતા જીવોને ખેંચી કઢીને સંશ્ચમથી મુક્ત કરીને તેમને સ્વઆત્મપદમાં લાઇ જનાર પણ આપ છો. પુનઃ મુમુક્ષુજનનું નિવૃત્તિ સ્થાન પણ આપ જ છો. પુનઃ ગૃહસ્થાશ્રમ, વાનપ્રસ્થ આદિ ચાર આશ્રમરૂપ પણ આપ જ છો.

અમણ : (૮૫૩)--સંન્યાસી અથવા જ્ઞાની. સંસારના પાંચ કલેશોથી છોડાવનારા પણ આપ જ છો. (અહમ્, અસ્મિતા, અભિનિમેષ, રાગ અને દ્વેષ એ પંચ કલેશો.)

આમ : (૮૫૪)--થાક. સર્વને ક્ષમા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ લક્ષ્યોરાક્ષી યોગી જન્મનું ભ્રમણ મટાડનાર પણ આપ જ છો. સર્વની દોરી અથવા તંત્ર આપના જ હાથમાં છે. પુનઃ લક્ષ્યોરાક્ષીમાં ફરી ફરીને ચાકી જનારા પણ આપ જ છો.

સુષર્ણ : (૮૫૫)--સુ એટલે સુંદર અને પર્ણ એટલે પાંખોવાળા. સુંદર પાંખોવાળા પણ આપ છો. જ્ઞાન અને કર્મરૂપી પાંખવાળા પણ આપ છો. પુનઃ મન અને બુદ્ધિરૂપી પાંખોવાળા પણ આપ છો. પુનઃ સુંદર પાંખોવાળા લોકાંતર ગમન કરનારા જીવ^૧ ઇશ્વર રૂપ પક્ષી પણ

૧ જીવ અને ઇશ્વર અભિન્ન એકમેક પણે રહેલા છે તેથી જ્યાં જીવ છે ત્યાં ઇશ્વર નક્કી છે, અને જ્યાં ઇશ્વર છે ત્યાં જીવ નક્કી છે, અને જ્યાં જીવ (સ્વપ્ન પેઠે) ગમન કરે છે ત્યાં જીવની સાથે ઇશ્વર પણ ગમન કરે છે, જેમ ઘટાકારી

આપ જ છો. પુનઃ ભક્તિ અને જ્ઞાનરૂપ પાંખોવાળા પશુ આપ જ છો. પુનઃ આપનો વેગ મનના વેગથી ત્વરિત છે, એટલે કે આપ સર્વની અખર તરત જ એકીકાળે લઇ નાંખનારા છો.

વાયુવાહન : (૮૫૬)—વાયુરૂપ વાહન પશુ આપને જ છે. મન (પવન) દ્વારા વ્યક્તિ જીવોને ચૌદ લોકમાં ગતિ કરાવનારા પશુ આપ જ છો. પુનઃ સંકટ વખતે ભક્તજનોને તત્કાળ સહાય કરનાર પશુ આપ જ છો. પુનઃ વાયુતત્ત્વને વહન કરનારા પશુ આપ જ છો.

ધનુર્ધરો ધનુર્વેદો દ્વજો દમયિતા દમઃ ।

અપરાજિતઃ સર્વસહો નિયંતા નિયમો યમઃ ॥૯૨॥

ધનુર્ધર : (૮૫૭)—લીલાવતારમાં મોટાં મોટાં મનુષ્ય ધરનારા પશુ આપ જ છો. પુનઃ ધનુર્ધરી શ્રી રામચંદ્રજી પશુ આપ જ છો, તેમ જ પરશુરામ પશુ આપ જ છો.

ધનુર્વેદ : (૮૫૮)—ધનુર્વેદ પશુ આપ જ છો. જુદાં જુદાં ધનુષ્યોને જુદી જુદી રીતે વાપરવાની વિદ્યા જાણનારા પશુ આપ જ છો.

દ્વજ : (૮૫૯)—અધર્મો પાપીને દમન કરનારા પશુ આપ જ છો. પુનઃ નરક લોકમાં યમદંડ પશુ આપ જ છો.

દમયિતા (૮૬૦)—અધર્મો, અન્યાયી, અને પાપી લોકોને દમન કરનારા યમરાજ રૂપે પશુ આપ જ છો. પુનઃ પ્રજાને કાણુમાં રાખનારા લોકપાળ પશુ આપ જ છો.

અને મહાદાકારા એકમેકપણે ઘટમાં રહે છે. અને ઘટ જ્યાં જાય છે, ત્યાં હલચલ ગમન કરે છે તે પ્રમાણે મન અથવા અંતઃકરણરૂપી ઘટમાં જીવ અને ઈશ્વર અભિન્ન રહેલા છે, અને જ્યાં મન ગમન કરે છે ત્યાં જીવ અને ઈશ્વર હલચલ ગમન કરે છે તેથી જીવ અને ઈશ્વરને પક્ષી કલા છે, જ્ઞાની-ભક્ત અને પરમાત્મા નિત્યનિરંતર એકમેક રહે છે.

દમ : (૮૬૧)—વ્યક્તિભાવમાં ઇદ્રિયોનું દમન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અપરાધીને દમન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ પાપીઓને યમ યાતના અને નરકવાસની શિક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ઇદ્રિયોને જીતવા માટે શ્રમ દમ નામનું સાધન પણ આપ જ છો.

અપરાજિત : (૮૬૨)—વ્યક્તિભાવમાં આપને જીતવાને કોઈ સમર્થ નથી. આપ જ સર્વને જીતનારા છો. પુનઃ મનોજ્ઞ અને વાસના ક્ષય કરવાને પણ આપ જ સમર્થ છો.

સર્વસદ્ : (૮૬૩)—સર્વ સદ્ન કરનારા પણ આપ જ છો. દુઃખ, સંકટ, અપમાન, નિંદા, હુખ, તરસ, ટાઢ, તડકો, વીઝેર માનસિક અને શારીરિક સર્વ આપત્તિઓ અને સર્વ દુઃખોને વેડનારા પણ આપ જ છો.

નિયંતા : (૮૬૪)—સર્વને નિયમપૂર્વક ચલાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વનું નિર્માણ (પ્રારબ્ધ) કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નિયમરૂપી મર્યાદામાં રાખનારા પણ આપ જ છો.

નિયમ : (૮૬૫)—યોગ વિદ્યાના સાધન રૂપ યમ નિયમ સાધન પણ આપ જ છો. પુનઃ નિર્માણ કરેલી વ્યવસ્થા પણ આપ જ છો. પુનઃ નિયમના બાંધનારા ઈશ્વર પણ આપ જ છો.

યમ : (૮૬૬)—યમ એટલે યમરાજ પણ આપ જ છો. પુનઃ નરક લોકના અધિપતિ અને નારકી લોકોને શિક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ જીવો પાસે નિયમો પઠાવનારા દેવ પણ આપ જ છો. પુનઃ યોગ વિદ્યાના સાધનરૂપ યમ નિયમ સાધન પણ આપ જ છો. પુનઃ મૃત્યુકાળે સર્વ જીવોની પ્રાણ ચેતના ખેંચી ખેંચનારા યમરૂપ પણ આપ જ છો.

સત્યવાન્ સાત્ત્વિકઃ સત્યઃ સત્યધર્મપરાયણઃ ।

અભિપ્રાયઃ પ્રિયાર્હોઽર્હ પ્રિયકૃત્ પ્રીતિવર્ધનઃ ॥ ૧૩ ॥

સત્યવાન્ : (૮૬૭) — સત્ય એટલે શૌર્ય. વાન્ એટલે વાળા. શૌર્યવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્યતાના પાળનારા પણ આપ જ છો. શુદ્ધ સત્યગુણી અને નિર્વાસનિક પણ આપ જ છો.

સાત્ત્વિક : (૮૬૮) — સદા સત્યગુણમાં રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ નિરંતર શાંતિમાં અને નિર્વાસનામાં રહેનારા પણ આપ જ છો.

સત્ય : (૮૬૯) અસત્યતાથી રહિત એવા સત્ય સ્વરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ લોકો પાસે સત્ય પળાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય પાળનારાઓની રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વમાં સત્યનું નિશ્ચયાત્મકપણું એ જ સત્યપણું છે અને તે જ આપનું સ્વરૂપ છે.

સત્યપરાયણ : (૮૭૦) — સત્યતા એ જ ધર્મ છે એમ માનીને સત્યતામાં સદા વર્તન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ધર્મ એ જ સત્ય છે એમ માનીને સદા ધર્મમાં રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય અને ધર્મ એ ઉભય પરાયણ રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય ધર્મનું સંશોધન કરીને તે પ્રમાણે વર્તન કરનારા પણ આપ જ છો.

અભિપ્રાય : (૮૭૧) — વ્યક્તિઓમાં અભિપ્રાય એટલે મત અથવા માનીનતા રૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ અનુમત રૂપે પણ આપ જ છો.

પ્રિયાર્હ : (૮૭૨) — પ્રિય એટલે પ્રિય અને અર્હ : એટલે પૂજવા યોગ્ય. સર્વ વ્યક્તિઓને પ્રિય રૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ

સર્વને પોતપોતાના નિગત્તા રૂપે પ્રિય છે. સર્વને પૂજ્યા યોગ્ય દેવ પણ આપ જ છે.

અર્હ : (૮૭૩)—સર્વને પૂજ્યા યોગ્ય દેવ અને પૂજવાનાં સાધનો પણ આપ જ છે.

પ્રિયકૃત્ (૮૭૪)—સર્વનું પ્રિય કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ નિજ ભક્તોનું પ્રિય (કલ્યાણ) કરનારા પણ આપ જ છે.

પ્રાતિવર્ધન : (૮૭૫)—દિન પર દિન પ્રેમ-ભાવમાં વધારો કરનારા તથા ભક્તિ યાનમાં યોગદોષ કરનારા પણ આપ જ છે.

વિહાયસગતિ જ્યોતિઃ સુરુચિર્હૃતભુગ્વિભુઃ ।

રવિ વિરોચનઃ સૂર્યઃ સવિતા રવિલોચનઃ ॥ ૯૪ ॥

વિહાયસગતિઃ : (૮૭૬)—વિહાયસ એટલે આકાશ અને ગતિ એટલે કરનાર. આકાશમાં ગતિ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ આપનું સ્વરૂપ ચૈતન્ય આકાશ છે. પુનઃ અનિર્વચનીય માયિક સંબ્રમો થવા છતાં આપ સદા નિર્વિકાર અને અચળ ચૈતન્ય આકાશરૂપ છે. પુનઃ આકાશચારી જીવરૂપ પક્ષી પણ આપ જ છે.

જ્યોતિઃ : (૮૭૭)—પ્રકાશ પણ આપ જ છે. સ્વયં પ્રકાશ આત્મ જ્યોતિઃ અને પર પ્રકાશ સૂર્ય જ્યોતિઃ એ ઉભય જ્યોતિરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ સ્વપ્રકાશ અને પરપ્રકાશ એ ઉભય જ્યોતિરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ દેહીય અખંડ અને અક્ષય તેજસ્વી સ્વરૂપ પણ આપ જ છે.

સુરુચિઃ : (૮૭૮)—સારી પ્રીતિવાળા. વ્યક્તિભાવમાં સુંદર રૂપવાળા પણ આપ છે. સારી સારી રૂચિ (ધૃતિ) કરનારા પણ આપ જ છે.

હુતમુક્ (૮૭૯)-અગ્નિ યજ્ઞમાં હોમેલા હવિનું બલિદાન લેનારા અગ્નિરૂપ પણ આપ જ છે.

વિમુઃ (૮૮૦)-આકાશની પેઠે સર્વત્ર અને સર્વવ્યાપક ચેતન પણ આપ જ છે.

રવિઃ (૮૮૧)-સૂર્યરૂપ પણ આપ જ છે.

ચિરોચનઃ (૮૮૨)-વિ એટલે વિશેષ. અને રાચન એટલે પ્રકાશ. જુદી જુદી તરેહમાં પ્રકાશ કરનારા પણ આપ છે. રાતા, પીળા, ઘીળા, કાળા, લીલા વીગેરે જુદા જુદા રંગમાં પ્રકાશ કરનારા પણ આપ છે.

સૂર્યઃ (૮૮૩)-આખા બ્રહ્માંડને પ્રકાશ કરનારા સર્વપ્રકાશક ગ્રહ, સર્વગ્રહોમાં મુખ્ય ગ્રહ, અને દિવાકર પણ આપ જ છે.

સચિતા (૮૮૪)-ઉત્પન્ન કરનાર. સર્વને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ સૃષ્ટિમાં જ્ઞાનને ઉત્પન્ન કરનારા પણ આપ છે.

રવિલોચનઃ-(૮૮૫)-સૂર્યરૂપી નેત્રવાળા પણ આપ છે. (સૂર્ય તથા ચંદ્ર વિરાટ સ્વરૂપનાં લોચન છે.)

અનંતો હુતમુગ્ધોક્તા સુખદો નૈકજોઽગ્રજઃ ।

અનિર્વિણ્ણઃ સદામર્ષી લોકાધિષ્ઠાનમદ્રમુતઃ ॥ ૧૫ ॥

અનંતઃ (૮૮૬)-આપ અંતથી રહિત છે. દેશકાળ અને વસ્તુ પરિચ્છેદ (વિભાગ) રહિત પણ આપ છે. અખંડ, એક, અપાર અને નિત્ય પણ આપ જ છે. પુનઃ નાગલોકમાં અનંત નાગ પણ આપ જ છે.

હુતમુક્ઃ (૮૮૭)-હુત એટલે હોમેલું અને મુક્ એટલે ખાવું. યજ્ઞમાં હવિને ખાનારા પણ આપ જ છે.

બોક્તા : (૮૮૮)—માયાને ભોગવનારા પણુ આપ જ છે. પુનઃ પુરૂષરૂપમાં પ્રકૃતિ ભોગવનારા પણુ આપ છે. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં કર્મ કરનારા અને ક્ષણ ભોગવનારા પણુ આપ છે. પુનઃ ભક્તમુમુક્ષુનાં કરેલાં યગ્ન, દાન, તપ આદિ સુકૃતોનો સ્વીકાર કરનારા પણુ આપ જ છે. પુનઃ બોક્તા હોવા છતાં આકાશની પેઠે નિર્લેપ અને મહાન્ બોક્તાપણે (આસક્તિ રહિત) રહેનારા પણુ આપ છે.

સુખદ : (૮૮૯)—સર્વને સુખ દેનારા પણુ આપ છે. પુનઃ ભક્તજનોને વિશેષ સુખ આપનારા પણુ આપ જ છે.

નૈકજ : (૮૯૦)—વ્યક્તિભાવમાં અનેકવાર જન્મ લેનારા પણુ આપ છે. પુનઃ ભક્તજનોની રક્ષા કરવા અને ધર્મનું સંસ્થાપન કરવાને યુગયુગમાં કાર્યસિદ્ધિ માટે જ્યાં જેવું રૂપ લેવું ધટે ત્યાં તેવું રૂપ પ્રગટ કરીને અનેકવાર અનેક જન્મો લેનારા પણુ આપ છે. પુનઃ જીવ અને જીવાલાસરૂપે અનેક થનારા પણુ આપ છે. પુનઃ માયા અને અવિદ્યા પણુ આપ જ છે.

અગ્રજ : (૮૯૧)—સર્વમાં પ્રથમ પ્રગટ થનારા પણુ આપ છે. પુનઃ સર્વના આદિ પણુ આપ છે. પુનઃ પ્રથમ પુરૂષ જગતના કર્તા પણુ આપ છે. પુનઃ હિરણ્ય ગર્ભ અથવા મહતત્ત્વ અથવા તત્ત્વ બ્રહ્મની પ્રથમ સ્ફૂર્ણા અથવા મન સ્ફૂર્ણા પણુ આપ જ છે. શ્રીકૃષ્ણના પેહેલાં જન્મેલા તેમના મોટા ભાઈ બળદેવજી પણુ આપ છે.

અનિર્વિણ્ણ : (૮૯૨)—સુખ દુઃખાદિ દ્વંદ્વથી રહિત કલેશ અને સંતાપ રહિત પદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ શાંતિરૂપ પદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ આપ્તકામ હોવાથી પુનરાવૃત્તિ રહિત પદ પણુ આપ જ છે. પુનઃ રોગથી રહિત અમરપદ, વર્ણુભેદથી રહિત અવિ-કારી^૧ પરમાર્થ સ્થિતિ પણુ આપ જ છે.

૧ “અવિકારી” કહેવાથી જગતના કર્તા અને કારણ વિષે જો સંકા થાય તો તેના સમાધાનમાં એ છે કે પરમાત્મા તો વરતુ અને વરતુ સ્વભાવ

સદામર્ષી : (૮૯૩)—સહ આમર્ષો. આમર્ષ એટલે ક્રોધ. ક્રોધરહિત સત્પુરુષને અપરાધની ક્ષમા કરનારા પણ આપ છો. સત્યતા ઉપર પ્રીતિ રાખનારા પણ આપ છો.

લોકાધિષ્ઠાનમ : (૮૯૪)—લોક પ્રતિતિઓના આશ્રય. સર્વ લોકોના અધિષ્ઠાન અને ઉપાદાન કારણ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભૂઃ-ભુવઃ-સ્વઃ; જગત-સ્વપ્ન, -સુષુપ્તિ લોક, સ્વર્ગ-મૃત્યુ અને પાતાળ લોક (લોક એટલે સ્થિતિ, અવસ્થા અથવા દશા) આલોક, પરલોક અને અપવર્ગ, ગતિ, વગેરે સર્વ પ્રતિતિઓમાં અચળ અને મૂળ વસ્તુપણે રહેનારા પણ આપ એકજ છો. પુનઃ અન્યનું અન્યપણું જાણાવનારી એવી માયાના અધિષ્ઠાન પણ આપ જ છો. એટલે કે અવિકારી બ્રહ્મતત્વનું ધર્મરૂપણું બતાવવું, ધર્મરૂપણું જીવપણું બતાવવું. પુનઃ ચૈતન્ય જીવનું જડ શરીરપણું બતાવવું; પુનઃ અજન્મનો જન્મ, અને અમરનું મૃત્યુ બતાવવું, વિગેરે સર્વ માયિક સંબ્રમોના અધિષ્ઠાન પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ પ્રતિતિઓના મુખ્ય આધાર મુખ્ય કારણ અને મુખ્ય વસ્તુ પણ આપ જ છો. પુનઃ સંબ્રમો સર્વના આધાર અને આશ્રય પણ આપ જ છો.

અદ્ભુત : (૮૯૫)—અહ એટલે વિલક્ષણ અને ભુતઃ એટલે થયેલું. અદ્ભુત એટલે આશ્ચર્યજનક પણ આપજ છો. પુનઃ અદ્રશ્ય, નિર્જીવ અને નિરાકાર હોવા છતાં માયામાં (બ્રાંતિમાં) સગુણ, સાકાર અને દૃશ્યરૂપસમીપગત અને વ્યષ્ટિગત થઈને આવિર્ભાવ

ગુણગુણી ભાવ, ધર્માધર્મી ભાવ, અને અંશાઅંશી વિગેરે ભાવથી રહિત અદોષ સદા નિર્મળ છે, તેમાં જગત્ વિકાર નથી, તેમજ અનિર્વચનીય માયા અનાત્મ હોવાથી સ્વતઃ જગત રચના કરવાને સમર્થ નથી, પણ પરમાત્મા અને દૈવી માયા એ બંનેના સંયોગમાં મહત્ત્વ વૈરાટ ઈશ્વર સ્વતઃ પ્રગટ થાય છે. તેજ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વર રૂપે એકરૂપ છે. અને તેજ જગત રચના કરે છે અને સર્વ તંત્ર ચલાવે છે.

અને તિરોબાવ કરીને જીવ અને ઇશ્વર અથવા પિંડ અને બ્રહ્માંડ રચના કરનારા ; પુનઃ તેમાં પશુ કેટલીક રચના ક્રમસર આકાશથી વાયુથી ઉત્પત્તિ, વાયુથી તેજ, તેજથી જળ અને જળથી પૃથ્વી અને કેટલીક (સ્વપ્ન પેઠે) ક્રમ વિના એકદમ, તત્કાળ, કાકતાલીપ એકીકાળે પ્રગટ કરનારા પશુ આપ જ છો. પુનઃ સ્થૂળ, સુક્ષ્મ અને કારણશરીરોની રચના કરનારા ; પુનઃ જગત્ પ્રવાહને વહન કરનારા, પુતઃ ગ્રહ, નક્ષત્ર અને તારાગણને આકાશમાં અદ્દર રાખનારા અને પુનઃ તેમને પોતપોતાની ગતિમાં ફરતા રાખનારા ; પુનઃ જગત્ સર્વ મનના સંબ્રમરૂપ અથવા મનોરાજ જેવું પ્રાતિભાસીક સત્તારૂપ હોવા છતાં તેમાં સત્યતા જેવી પ્રતીતિ કરાવીને તેમાં મોહ મમતા કરાવીને સર્વ જીવોને ભ્રમણ કરાવનારા પશુ આપજ છો. પુનઃ જગત્, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિમાં અઘટતરૂપ કરનારા ; એકમાંથી અનેક અને અનેકમાંથી પુનઃ એક થનારા ; પુનઃ અજન્મ હોવા છતાં જન્મને ધરનારા, અવિનાશી હોવા છતાં મૃત્યુને પામનારા, વિગેરે વિગેરે જાણાવનારા પશુ આપજ છો. પુનઃ આપની સર્વ કારીગરી, સર્વ ઘટના, સર્વ ક્રિયા, સર્વ કર્મ, સર્વરૂપ આશ્ચર્યજનક છે. આપનાં સર્વકર્મો એકએકથી વિલક્ષણ છે. આપની સર્વ રચના અવર્ણનીય છે. પુનઃ આપ અવાચ્યપદ છો.

સનાત્સનાતનતમઃ કપિલઃ કપિરવ્યયઃ ।

સ્વસ્તિદઃ સ્વસ્તિકૃત્સ્વસ્તિ સ્વસ્તિભુક્ સ્વસ્તિદક્ષિણઃ ॥ ૧૬

સનાત્ (૧૮૬)—આપ જીનામાં જીના પુરાણ પુરૂષ છો. કારણ કે આપ નિત્ય છો. અનાદિકાળથી જેવાને તેવા બ્રહ્મ છો.

સનાતનતમઃ : (૧૮૭)—સનાતનતમઃ. સનાતન એટલે શાસ્વત અને તમ એટલે ઉત્તમ. નિત્યના પશુ નિત્ય, અને પુરાણના પશુ પુરાણ, અવિનાશીના પશુ અવિનાશી, પુરૂષના પશુ પુરૂષ, અને દેવના પશુ

દેવ આપજ છે. પુનઃ અનાદિકાળથી સિદ્ધ મનાયેલા અને તેના પણ સિદ્ધ એવા સર્વોત્તમ સિદ્ધ દેવ પણ આપ જ છે.

કપિલ : (૮૯૮)—પ્રકૃતિ પુરૂષનો, આત્મ અનાત્મનો, નિત્ય અનિત્યનો વિવેક કરનારા અને સાંખ્ય શાસ્ત્રના રચનારા શ્રી કપિલાવતાર પણ આપજ છે. પુનઃ કપિલ રંગવાળા પણ આપજ છે.

કપિ : (૮૯૯)—વાનરરૂપ અથવા વરાહરૂપ ધારણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ હનુમાનરૂપ ધારણ કરનારા પણ આપજ છે. જ્યાં જેવી યોગ્યતા ત્યાં તેવું સ્વરૂપ પ્રગટ કરનારા પણ આપજ છે.

અવ્યય : (૯૦૦)—અવ્યયી રહિત, ક્ષયથી રહિત, સદા જેવા ને તેવા, નિત્ય નવા ને નવા, સદા અવિકારી, સદા અવિનાશી પણ આપજ છે. પ્રાણીમાત્રમાં અખંડ એક રહેલા અવ્યય, અવિનાશી તત્ત્વ આત્માપણે પણ આપજ છે. પુનઃ વ્યાકરણમાં જેને અવ્યય કહે છે તે પણ આપજ છે.

સ્વસ્તિદ : (૯૦૧)—સ્વસ્તિ એટલે કલ્યાણ અને દઃ એટલે દેનારા. કલ્યાણ કરનારા પણ આપજ છે. ભક્તજનોનું ભલું કરનારા પણ આપજ છે. શૂણીનું કામ સોયે સારી લેનારા પણ આપજ છે. સર્વ નાતા કરતાં ભક્તિનો નાતો વિશેષ ગણનારા પણ આપજ છે. પુનઃ આલોક અને પરલોકમાં કલ્યાણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ કલ્યાણનો આશીરવાદ આપનારા પણ આપજ છે.

સ્વસ્તિકૃત્ (૯૦૨)—સર્વનું કલ્યાણ કરનારા પણ આપ છે.

સ્વસ્તિ : (૯૦૩)—કલ્યાણની મૂર્તિ પણ આપજ છે.

સ્વસ્તિભુક્ (૯૦૪)—કલ્યાણ ભોગવનારા પણ આપજ છે, કારણ કે સર્વ ભોક્તાઓના આપ અંતરાત્મા છે.

સ્વસ્તિદક્ષિણ : (૯૦૫)—વિલંબ કર્યા વગર તત્કાળ કસ્યાણુ કરનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ કસ્યાણુ કરવાને સમર્થ અને કસ્યાણુ કરવાની યોગ્યતા અયોગ્યતા જ્ઞેનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ કસ્યાણુ જ્ઞેની દક્ષિણા છે તેવા પણુ આપજ છો.

અરૌદ્ર : કુળ્હલી ચક્રીવિક્રમ્યૂર્જિતશાસન :

શબ્દાતિગઃ શબ્દસહઃ શિશિરઃ શર્બરીકરઃ ॥ ૧૭ ॥

અરૌદ્ર : (૯૦૬)—સંસારના ક્લેશ કંકાશથી રહિત શાંતિ આત્મા પણુ આપજ છો.

કુળ્હલી : (૯૦૭)—લીલાવતારમાં કુંડળ ધારણુ કરનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ મનુષ્ય શરીરના આધારભૂત કુંડળી ચક્ર પણુ આપજ છો. પુનઃ ચોરાશી લક્ષનું કુંડાળું કરનારા પણુ આપજ છો.

ચક્રી (૯૦૮)—ચક્રધારી વિષ્ણુમૂર્તિ પણુ આપજ છો. પુનઃ લક્ષચોરાશીના ચક્ર ઉપર ચઢેલા અને ચક્રાવો દેનારા પણુ આપજ છો ; પુનઃ ભવસાગરની વમળ ચક્રી પણુ આપજ છો.

વિક્રમી (૯૦૯)—વ્યક્તિભાવમાં અદ્ભુત પરાક્રમો કરનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ અનંત કોટી જ્ઞાતાંડોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરનારા પણુ આપજ છો. પુનઃ વ્યષ્ટિગત અને સમષ્ટિગત તંત્ર ચલાવનારા પણુ આપજ છો.

ઊર્જિતશાસન : (૯૧૦)—ઊર્જિત એટલે પ્રૌઢ અને શાસન એટલે આજ્ઞા. સર્વને શાસન કરનારા પણુ આપજ છો. આપનો પ્રતાપ પ્રૌઢ છે. આપના ઉપર કોઈ ન્યાય નથી. આપજ સ્વતંત્ર છો. આપની આજ્ઞા એજ છેવટનો ન્યાય છે.

શબ્દાતિગ : (૯૧૧)—શબ્દ એટલે બાવન અક્ષરોથી નિષ્પન્ન

અચેલો શબ્દ અને અતિગ એટલે પાર અચેલો. શબ્દ સંજ્ઞાથી અતીત
પ્રાણ આપ જ છે. પુનઃ અનામીનામ અથવા અવાચ્યપદ અકથ્યપદ
પ્રાણ આપ જ છે. કેવળ લક્ષ્યાર્થરૂપ પણ આપ જ છે. પુનઃ આપનાં
સર્વ નામો, સર્વ રૂપો, સર્વ ગુણો, સર્વ કર્મો, સર્વ મહિમા અને સર્વ
પરાક્રમો વાણી ઉચ્ચારની પાર છે.

શબ્દસહ : (૯૧૨)—શબ્દ એટલે વ્યુત્પત્તિ અથવા વેદ,
અને સહ એટલે સહાય કરનાર. શબ્દ સહિત પણ આપ જ છે.
અગમ પદની ગમ પાડવા, અથવા અલક્ષ્યનું લક્ષ્ય કરાવવા શબ્દ
સંજ્ઞા ઉપયોગમાં લેવાની જરૂર પડે છે; તેથી શબ્દ રૂપ પણ આપ
જ છે. પુનઃ શબ્દના વાચ્યાર્થરૂપ અને લક્ષ્યાર્થરૂપ પણ આપ જ
છે. પુનઃ લક્ષ્યાર્થ સૂચક શબ્દ સંજ્ઞા પણ આપ જ છે. પુનઃ લક્ષ્યના
લક્ષ્ય અને તેના પણ લક્ષ્ય આપ જ છે.

શિશિર : (૯૧૩)—શિશિર ઋતુ. ઋતુઓમાં શિશિર ઋતુ
પણ આપ જ છે. પુનઃ જીવોને ત્રિવિધ તાપોની શાંતિ કરનારા પણ
આપ જ છે. પુનઃ દુઃખી થતા પક્ષીઓને શિશિરરૂપ થઇને ફળરૂપ
શાંતિ દેનારા પણ આપ જ છે.

શર્વરીકર : (૯૧૪)—શર્વરી એટલે રાત્રિ અને કર એટલે
કરનાર. જ્ઞાની અને અજ્ઞાની ઉભયની રાત્રિ કરનારા પણ આપ જ
છે. પુનઃ વ્યક્તિ જીવને સ્વરૂપ વિસ્મૃતિ કરાવનારા પણ આપ જ
છે. પુનઃ અજ્ઞાન અને અવિદ્યારૂપી રાત્રિ કરનારા પણ આપ જ છે.

અક્રૂરઃ પેશલોદક્ષો દક્ષિણઃ ક્ષમિણાંવરઃ ।

વિદ્વત્તમો વીત મયઃ પુણ્યશ્રવણ કીર્તનઃ ॥ ૯૫ ॥

અક્રૂર : (૯૧૫)—ક્રોધમળ. ક્રૂતાથી રહિત પણ આપ જ છે.
મુનઃ જો કે આપ ન્યાયી છે તો પણ આપનો ન્યાય કદા સહિત

છે, તેથી પ્રાણી માત્ર હિમર દયા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અધર્મા અને પાપીને ન્યાય આપતી વખતે પણ આપ અકૂર રહો છો.

પેશલ : (૯૧૬)—શોભા. વ્યક્તિ ભાવમાં સ્તન, વાણી અને કાયા એ ત્રણેની શોભા આપને જ છે. પુનઃ અંતર અને બહાર એક સમાન સુંદર પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વને અમઅંશ એટલે પોતાનોઅંશ ગણીને સર્વમાં પોતાવટ રાખનારા પણ આપ જ છો.

વક્ષ : (૯૧૭)—કુશળ. વ્યક્તિ ભાવમાં દિક્ષા લીધેલા અથવા શિષ્ય બનેલા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ વાતે કુશળ અને સર્વ વાતે નટખટ વિચિક્ષણ પણ આપ જ છો. પુનઃ લોકપાળ દક્ષપ્રગ્ન-પતિ રૂપે પણ આપ જ છો.

દક્ષિણ : (૯૧૮) કુશળ-વ્યક્તિભાવમાં સર્વ કામો કરવામાં કુશળ વિચિક્ષણ પણ આપ જ છો. પુનઃ શત્રુઓનો સંહાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ દક્ષિણ દિશા પણ આપ જ છો.

ક્ષમિણીવર : (૯૧૯)—સહન શક્તિ કરનારાઓમાં ઉત્તમ. ક્ષમા કરનારાઓમાં ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ ક્ષમા કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અનંત કોટી જન્મોનાં કરેલાં પાપ અને પુણ્યરૂપ કર્મોને ભસ્મ કરીને સ્વરૂપમાન કરાવનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ શરણે આવેલાને અભયદાન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અશ્વસ્થના શરણુ પણ આપ જ છો.

વિદ્યવ્રત્તમ : (૯૨૦)—વિદ્યત એટલે વિદ્વાન અને તમ એટલે ઉત્તમ. વ્યક્તિ ભાવમાં ઉત્તમ વિદ્યા જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ બ્રહ્મવિદ્યા જાણનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વ વિદ્વાનોમાં શ્રેષ્ઠ પણ આપ જ છો. પુનઃ અહંપદ વ્યક્તિ સૂચક છે. અને આપ અવ્યક્ત છો તે છતાં પણ અહંપદનો સ્વીકાર કરનારા પણ આપ જ છો.

ચીતમય : (૨૨૧)—ભય રહિત. જગતમાં વસ્તુ સ્થિતિ પણ આપ એક જ છે, અને સર્વ જગતના ઉપાદાન કારણ પણ આપ છે. તેથી આપને કોઈ વાતે ભય નથી. પુનઃ આપ ભયથી રહિત છે. અને આપના ભક્ત જનોને ભયથી રહિત કરનારા છે. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સર્વ પ્રકારના ભયથી મુક્ત કરનારું છે. પુનઃ અભયપદ પણ આપ જ છે.

પુણ્ય શ્રવણ કીર્તન : (૯૨૨)—આપનાં નામોનું શ્રવણ. સ્મરણ, કથા કીર્તનનું શ્રવણ, સ્મરણ, (શ્રવણ, મનન, અને નિદિધ્યાસન) સર્વને પુણ્ય કર્મરૂપ છે. પુનઃ આપના ગુણ મહાત્મ્યની કથાઓનું કથન તથા શ્રવણ. તેમ જ આપના ગુણ મહાત્મ્ય દર્શાવનારાં કીર્તનોનું ગાનતાન એ સર્વ મનુષ્યોને પાવન કરનારાં છે. પુનઃ આપનું કીર્તન કાનને પવિત્ર કરનારું છે. પુનઃ આપની કથા શ્રવણ, અને નામ શ્રવણ તેમજ કીર્તન શ્રવણ, કહેનાર અને સાંભળનાર ઉભયને પાવન કરનારાં છે.

ઉત્તારણો દુષ્કૃતિહાપુણ્યો દુઃસ્વપ્નનાશન : ।

વીરહા રક્ષણઃ સંતોજીવનઃ પર્યવસ્થિતઃ ॥ ૯૨ ॥

ઉત્તારણ : (૯૨૩)—તારનાર પાર ઉતારનાર એટલે ભવસાગરમાં ડૂબી જતા જીવોને પેલી પાર કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ મહામાયાની પાર કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સંસારરૂપી વિષને ઉતારનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જન્મ મરણરૂપી રોગનું ઔષધ પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રાણાંતકાળે આપના નામનું શ્રવણ તથા સ્મરણ તથા ચિન્તન સંશ્રમરૂપી વિષને ઉતારવાનો ઉપાય છે.

દુષ્કૃતિહો (૯૨૪)—દુષ્ટ કર્મોનો નાશ કરનારા પણ આપ

છો. પુનઃ દુષ્ટ કર્મ કરનારાઓનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સર્વ દુષ્ટતિનો નાશ કરનાર છે.

પુણ્ય : (૯૨૫) સુદૃતરૂપ કર્મ પણ આપ જ છો. પુનઃ પુણ્યનું ફળ સુખ તે આપનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ, નામ શ્રવણ, આપનું શરણ, આપની પરાભક્તિ, અને આપનું જ્ઞાન મનુષ્યોને પુણ્યકર્મરૂપ છે. પુનઃ શ્રુતિ સ્મૃતિથી પુણ્ય કર્મ કરવાનો યોગ્ય કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉત્તમ ભાગ્ય પણ આપ જ છો.

દુઃસ્વપ્નાશન : (૯૨૬)—ખરાબ અને ભયજનક સ્વપ્નોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ અંતકાળે દુર્વાસનાને લઈને સ્વપ્ન જેવો ભયંકર યમલોક દેખાતો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

ચીરહા : (૯૨૭)—લીલાવતારમાં મોટામોટા શરવીરોનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છો.

રક્ષણ : (૯૨૮)—પ્રારબ્ધ પર્યંત સર્વનાં શરીરોની રાત્રિ દિવસ રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો.

સત્ : (૯૨૯)—જગતમાં સાધુ મહાત્માના સ્વરૂપે પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં સન્માર્ગે વર્તનારા પણ આપ જ છો.

જીવન : (૯૩૦)—સર્વના જીવનરૂપ પણ આપ જ છો. પ્રાણીઓની ચૈતન્યકળા પણ આપ જ છો.

પર્યવસ્થિત : (૯૩૧)—ફેલાઈને રહેવું. આકાશની પેઠે સર્વ તરફથી વીંટાઈ રહેનારા ચૈતન્યરૂપે પણ આપ જ છો.

અનંતરૂપોઽનંતશ્રીર્જિતમન્યુર્ભયાપહઃ ॥

ચતુરસ્રો ગમીરાત્મા વિદિશોઽવ્યાદિશોદિશઃ ॥ ૧૦૦ ॥

અનંતરૂપ : (૯૩૨) — અનંતરૂપોવાળા પણ આપ જ છે. દ્રશ્ય જગતરૂપે પણ આપ જ છે. માયાકૃત નામ અને રૂપવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ અનંતરૂપોને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છે.

અનંત શ્રો : (૯૩૩) — અનંત લક્ષ્મીવાળા, અનંત માયાવાળા, અનંત વિદ્યાવાળા અને અનંત શોભાવાળા પણ આપ જ છે.

જિતમન્યુ : (૯૩૪) — જીત એટલે જીત્યો અને મન્યુ એટલે ક્રોધ. અક્રોધ મૂર્તિ પણ આપ જ છે. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં કામ ક્રોધોના આવેશોને જીતનારા તથા મનના વિકારોને જીતનારા પણ આપ જ છે.

મયાપહ : (૯૩૫) — ભયનો નાશ કરનાર. ભયભીતિનો નાશ કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ આપનું નામ સ્મરણ સર્વભયનો નાશ કરનાર છે, અને અંતકાળે યમપાશથી મુક્ત કરનાર છે. પુનઃ કાળના કાળ પણ આપ જ છે. પુનઃ જ્ઞાની અને લક્ષ્મીજનોનો મૃત્યુનો ભય કાઢનારા (એટલે નિર્ભય કરનારા) પણ આપ જ છે.

ચતુરસ્ર : (૯૩૬) — ચોખંડા આકારવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ ચાર વેદોની ચાર બાજુઓવાળા પણ આપ જ છે. પુનઃ ચાતુર્યનો સ્ત્રાવ (વરસાદ) કરનાર પણ આપ જ છે.

ગંભીરાત્મા : (૯૩૭) — ગંભીરતાવાળા પણ આપ જ છે. હંડા વિદ્યાસ્વાળા પણ આપ જ છે.

વિદિશ : (૯૩૮) — સ્વતંત્ર. દિશાની મર્યાદાપાર અનંત અપાર પણ આપ જ છે. પુનઃ કર્મ અને વાસના પ્રમાણે સર્વ જીવોને જીદાં જીદાં ફળ આપનારા પણ આપ જ છે; પુનઃ દિશાઓના ખૂણા પણ આપ જ છે.

ઘ્યાદિશ : (૯૩૯) અધિકાર આપનારા. સર્વ દેવોને જીદી જીદી આશાઓ કરનારા અને સર્વને જીદી જીદી કામગરી સોંપનારા પણ આપ જ છે.

દિક્ષા : (૯૪૦)—દિક્ષા. દિશારૂપે પણ આપજ છે. ચાર મુખ્ય દિશાઓ ચાર ઉપદિક્ષાઓ (ખૂણાઓ) અને આકાશ તથા પાતાળ મહાની દશ દિક્ષારૂપ પણ આપજ છે. પુનઃ અમર્યાદાવાળા અનંત અપાર પણ આપજ છે.

અનાદિ મૂર્મુવોલક્ષ્મી : સુવીરોરુચિરાંગદઃ ।

જનનોજન જન્માદિ મીમોમીમ પરાક્રમ : ॥ ૧૦૧ ॥

અનાદિ : (૯૪૧)—આદિપણથી રહિત પણ આપજ છે. સદા જેવા ને તેવા અવિકારી પદ છે.

મૂ : (૯૪૨)—પૃથ્વીરૂપે પણ આપજ છે. પૃથ્વીના કાર્યરૂપ સ્થૂળ અને ભૌતિક શરીરોરૂપે પણ આપજ છે. પુનઃ ભૂતકાળમાં આપજ હતા, વર્તમાનકાળમાં આપજ છે. અને ભવિષ્યકાળમાં આપજ રહેનારા છે.

મુવોલક્ષ્મી : (૯૪૩)—પૃથ્વીની શોભારૂપ પણ આપજ છે. પુનઃ પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક શરીરોની શોભારૂપ પણ આપજ છે.

સુવીર : (૯૪૪)—સસ વીર પુરૂષ પણ આપજ છે. પુનઃ કર્મ અને વાસના પ્રમાણે જીવેને નોંખતોખી ગતિ દેનારા પણ આપ છે. પુનઃ પ્રાણીઓને નોંખતોખી ચાલ (ગતિ) આપનારા પણ આપજ છે.

રુચિરાંગદ : (૯૪૫)—લીલાવતારમાં સુંદર આનુભવનું આલુ-પણ ધરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ આજ્યેષ્ટાઓ કરનારા પણ આપજ છે.

જન્મ : (૯૪૬)—ઉત્પન્ન કરનાર. પ્રાણી માત્રતા જનક અને જનુની અથવા માતા અને પિતા પણ આપજ છે.

પુનઃ સિવ અને શક્તિ, પુરૂષ અને પ્રકૃતિ, બ્રહ્મા અને માયા પણ આપજ છે.

જનજન્માદિ : (૯૯૭)—જન=મનુષ્યો, લોકો, જન્મના આદિ કારણ અથવા પ્રથમ સ્ફૂરણ અથવા એકાદ પ્રતીતિ તે પણ આપજ છે. પુનઃ દિપતિ રહિત અજન્મ પણ આપજ છે. પુનઃ પોતેપોતાની મેળે પ્રગટ થનારા સ્વયંભૂ પણ આપજ છે. પુનઃ નિર્વિકાર પણ આપજ છે. પુનઃ મનુષ્યોના આદિકર્તા એવા બ્રહ્મા પણ આપજ છે.

ભીમ : (૯૪૮)—વ્યક્તિ ભાવમાં ભયજનક કામો કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ મૃત્યુકાળે યમસ્વરૂપ દેખાડીને જીવોને ખીવરાવનારા પણ આપજ છે. પુનઃ પાંડવોમાં ભીમસેન પણ આપજ છે.

ભોમપરાક્રમ : (૯૪૯)—ભયંકર કામો કરનારા પણ આપજ છે.

આધારનિલયોધાતા પુષ્પહાસઃ પ્રજાગરઃ ।

ઉધ્વર્ગઃ સત્પથાચારઃ પ્રાણદઃ પ્રણવઃ પણઃ । ૧૦૨ ॥

આધારનિલય :—આધાર એટલે આધાર અને નિલય એટલે સ્થાન. આપ આધારના પણ આધાર અને તેના પણ આધાર છે. પુનઃ દ્રશ્ય જગત જેમાં લય થાય છે, તેવા છે. પુનઃ ૧લયચિન્તન વિધિમાં શરીરનો લય પૃથ્વીમાં પૃથ્વીનો જળમાં, જળનો લય તેજમાં, તેજનો લય વાયુમાં, વાયુનો લય આકાશમાં, આકાશનો લય મહતત્વમાં, મહતત્વનો લય માયામાં, અને માયાનો લય બ્રહ્માસ્મિ-પદમાં એ પ્રમાણે લયચિન્તન સમાધિ કરનારના આધાર આશ્રય

૧. એકંએકમાં લય કરવાના ક્રમને ઉપસંહાર કહે છે અને એકંએકમાંથી ક્રમસર પ્રગટ કરવાના ચિન્તનને ઉપક્રમ વિધિ કહે છે. (લોભવિલોભ ક્રમ)

આપ છો. પુનઃ માયા અને માયાકૃત પંચમહાભૂતો અને તે પછી તેમના આપસઆપસના મિલાપમાં પંચિકૃત ભૌતિક શરીરોના નિવાસસ્થાન પણ આપજ છો. પુનઃ સર્વને પોતામાં સંકેલીને બીજ-રૂપે એક થઈ રહેનારા પણ આપજ છો. પુનઃ અનિર્વચનીય પ્રપંચ સર્વના આશ્રય આધાર પણ આપજ છો.

ધાતા (૯૫૧)—ધારણ કરનાર, પાલન કરનાર, સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. સૂર્ય, ચંદ્ર, પૃથ્વી અને માયિક પ્રપંચ સર્વને ધારણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જગત જનુની માયા આપના એક કલ્પિત દેશમાં (અધ્યારોપ, કલ્પિત, અનિર્વચનીય, અને સાન્ત એવી) દ્રશ્ય સર્વ જગતોને (આપના અધ્યક્ષપણાથી) ધારણ કરે છે, તે માયાને પ્રલયકાળે દ્રષ્ટા અને સાક્ષીપદમાં સંકેલીને (વાસના બીજ કરીને) સંસ્કાર રૂપે ધારણ કરી લેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ઉત્પત્તિ કાળે (જન્મ કાળે) દ્રશ્ય પ્રપંચનો વિસ્તાર ફેલાવનારા પણ આપ જ છો.

પુષ્પહાસ : (૯૫૨)—પુષ્પ એટલે ફુલ અને હાસ એટલે હસવું. લીલાવતારમાં હાસ્ય કરતી વેળા શ્વેત પુષ્પ જેવા શ્વેત દાંત દેખાતા હોવાથી પુષ્પહાસ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિ જીવોને હાસ્ય કરાવનારા પણ આપ જ છો.

પ્રજાગર : (૯૫૩)—પ્ર+અગર-વિશેષ જાગૃત. નિત્ય નિરંતર જ્ઞાન જાગૃત રહેનારા પણ આપ છો. પુનઃ પ્રાણી માત્રને સુષુપ્તિમાંથી જાગાડનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વ કાળ જાગૃત અવસ્થામાં રહેનારા પણ આપ છો. પુનઃ સર્વકાળ ચેતન (હોંશીયાર, તત્પર) રહેનારા પણ આપ જ છો.

ઝહ્વંગ : (૯૫૪)—ઝંઝી ગતિએ જનારા એટલે ઉત્તમ લોકમાં

ગતિ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વના મુક્તક ઉપર જનારા પણ આપ છો. પુનઃ ઉંચે આકાશમાં ગમન કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ સમાધિમાં શન્ય^૧ શિખર ઉપર જનારા પણ આપ જ છો.

સત્યચાર : (૯૫૫)—આય નીતિ અને સત્યનો આચાર પાળનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સન્માર્ગનું કદિપણ ઉલ્લંઘન ન કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ લોકોને સન્માર્ગે ચઢાવનારા પણ આપ જ છો.

પ્રાણજ્ઞ : (૯૫૬)—સર્વ પ્રાણીઓને પ્રાણુએતન આપનારા પણ આપ છો. પુનઃ ગર્ભવાસમાં ગર્ભના પ્રાણનું પોષણ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ શરીર બહારના વાયુ તત્વમાંથી પ્રાણીઓના જીવન પોષક શ્વાસ (ઓક્સીજન) ને શરીરની અંદર ખેંચનારા અને અંદરના બગડેલા (કાર્બોનીક ગ્યાસ) શ્વાસને બહાર કાઢનારા અથવા પ્રાણુ અને અપાન શ્વાસોશ્વાસ કરાવનારા પણ આપ જ છો.

પ્રજ્ઞ : (૯૫૭)—ઓંકાર સ્વરૂપ પણ આપ જ છો. પુનઃ ઓંકારના પ્રતિબિંબરૂપ અધોમુખ (ઉલટી) પ્રતીતિ થઇને સર્વ પ્રાણીઓના હૃદય સ્થાનમાં જીવરૂપ (અ-હિન્મ) થઇને રહેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ ઓંકારના વાચ્યાર્થ અને લક્ષ્યાર્થથી જ આપના બ્રહ્મસ્વરૂપની ગમ પડી શકે છે. પુનઃ ઓંકાર એ જ સર્વનું બીજ છે. અને ઓંકાર એજ આપનું સ્વરૂપ છે. અને ઓંકાર પાણેજ આપ સર્વમાં રહેલા છો. ત્રિપાદવાળા ઓંકારમાંથી ત્રણ ગુણો થયા. ઓંકારમાંથી ત્રણ સત્તાઓ થઇ. ઓંકારમાંથી ત્રિપદા ગાયત્રી પ્રગટ થઇ ત્રિપદામાંથી ત્રણ વેદ (ઋક્, સામ, અને યજુસ) પ્રગટ થયા. ત્રણ વેદમાંથી ત્રણ અવસ્થા (જગૃત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ) અને

ત્રણ અવસ્થામાંથી બૂઃ શ્રુવઃ સ્વઃ ત્રણ લોક સ્થિતિ એ પ્રમાણે
 પ્રણવના વિસ્તારરૂપ (જગત) પણ આપ જ છે. મુનઃ પ્રણવરૂપે
 પ્રાણીઓની પ્રાણગતિ (આસોઆસ) પણ આપ જ છે. પુનઃ અકાર
 અક્ષરથી સર્વ અક્ષરોમાં; અને જગત સૃષ્ટિમાં સતોગુણ રૂપે વ્યાપક
 થઈ રહ્યો છે; ઉકારવડે સ્વપ્ન સૃષ્ટિમાં રજોગુણરૂપે વ્યાપક થઈ રહ્યો
 છે; અને મકારવડે સર્વની સુષુપ્તિમાં તમે રૂપે વ્યાપક થઈ રહ્યો છે,
 અને અર્ધ માત્રા બિંદુ સ્વરૂપ તે તો આપની સત્પ્રજ્ઞા માયા છે. તે
 માયા બિંદુ માત્રામાં જ અવંત કોટિ જગતોનો આવિર્ભાવ અને
 તિરોભાવ કરે છે. પુનઃ આપના આજુ પ્રદેશમાં અનિર્વચનીય માયા
 છે અને તે માયાથી પર બિંદુ છે; અને બિંદુની પાર નિર્જ પદ છે;
 એવી રીતે વાચ્ય અને વાચક રૂપ તેમ જ જોને વૈરાટ સ્વરૂપ પિંડ
 બ્રહ્માંડરૂપની યોગ્યતા છે એવા પ્રણવ એટલે ઓંકરરૂપ આપ જ છો.
 પુનઃ સગુણ સાકાર બ્રહ્મરૂપે આપ જ એક વસ્તુ સ્થિતિ છે. સગુણ
 સાકાર અને નિર્ગુણ નિરાકાર એ બંને જોમાં અધ્યસ્ત છે, એવા
 આપ સર્વાતીત પદ છો. નેતિ અવશેષ અસ્તિત્વ છે. પુનઃ પારમા-
 થિક, પ્રાતિભાસિક, અને વ્યવહારિક સત્તા પણ આપ જ છો. એટલે
 કે તત્ત્વબ્રહ્મ જીવ, ઇશ્વર, અને જીવાભાસ પ્રતીતિઓ પણ આપ જ છો.

પણ (૯૫૮)—વ્યવહાર કરનારા. સંસારમાં લક્ષ્યોરાશી કરવાના
 ટેકવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ સત્ય પ્રતિષ્ઠા કરનારા પણ
 આપ જ છો.

પ્રમાણં પ્રાણનિલયઃ પ્રાણમૃત્પ્રાણજીવનઃ ।

તત્ત્વં તત્ત્વવિદેકાત્મા જન્મમૃત્યુજરાતિંગઃ ॥ ૧૦૩ ॥

પ્રમાણમ્ (૯૫૯)—સર્વ પ્રમાણોના પ્રમાણરૂપ પણ આપ જ
 છો. સર્વ વ્યક્તિઓમાં પોતપોતાને જાણવારૂપ સ્વ-અનુભવ એકીત્વરૂ

પ્રમાણની મૂર્તિ પણ આપ જ છે. પુનઃ (પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, ઉપમાન, શ્રુત, અર્થાપત્તિ અને અનુપલબ્ધિ) પ્રમાણોદારાએ સિદ્ધ કરાએલા પણ આપ જ છે. પુનઃ (અવ્યક્ત હોવા છતાં) વ્યક્તિભાવમાં સ્વીકાર્યપી પ્રમાણમાં (માપમાં) આવનાર પણ આપ છે. પુનઃ નિશ્ચયાત્મક પ્રમાણ પણ આપ જ છે.

પ્રાણનિહય : (૯૬૦)—પ્રાણ + નિહય=સ્થાન. સર્વપ્રાણોના બંડાર પણ આપ છે, તેથી આપ પ્રાણોના આવાસ (ધર) છે. પુનઃ પ્રાણો આદિના કૌષ્ઠ્ય^૧ અને પુર્યાષ્ટક^૨ પણ આપ જ છે. સર્વ (પ્રાણીઓના) પ્રાણના બંડાર વાયુતત્વ પણ આપ જ છે.

પ્રાણમૃત્ (૯૬૧)—પ્રાણોનું ભરણપોષણ કરનારા પણ આપ જ છે. જેને જેવો અને જેટલો જોઈએ તેને તે પ્રમાણે આપનારા, જેને જે રસ્તેથી પ્રાણ જોઈએ તેને તે રસ્તેથી પ્રાણ આપનારા, મળુ આપ જ છે.

પ્રાણજીવન : (૯૬૨)—પ્રાણના પણ પ્રાણ અથવા પ્રાણના પણ જીવન એવા જીવાત્મા^૩ પણ આપ જ છે. પુનઃ પ્રાણોની વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ જ છે. પુનઃ દેવદત્ત, કુર્મ વીગેરે દશ પ્રાણના જીવન પણ આપ જ છે.

તત્ત્વસ્ર (૯૬૩)—જગત સર્વમાં તત્ત્વ એટલે સાર વસ્તુ પણ આપ જ છે. પુનઃ બ્રહ્મ-આત્મ તત્ત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ વસ્તુપણમાં આપ જ વસ્તુ છે. પુનઃ સૂક્ષ્મતમ સર્વત્ર સર્વવ્યાપક ચૈતન્ય તત્ત્વ પણ આપ જ છે. પુનઃ શ્રેષ્ઠતમ વસ્તુ પણ આપ જ છે.

૧ અન્નમય, પ્રાણમય, મનોમય, વિજ્ઞાનમય, અને આનંદમય કૌષ. (કાટ, પૃ.૩.)

૨ જ્ઞાને દ્વિયપંચક, કર્મેન્દ્રિયપંચક, અંતઃકરણચતુષ્ટય, પ્રાણાદિપંચક, પચ-મહાભૂતપંચક, કામ, ત્રિવિધકર્મ, અને વાસના એવી આઠ પુરીઓ. (નગરીઓ).

૩ મુખ્ય જીવ વૈરાટ પુરુષ.

પુનઃ તત્વ એટલે મુદ્દાની વાત નિજગ્ઝાન “અહં અસ્મિપદ” પણુ આપ જ છો. એટલે કે સંસાર સર્વ અનિષ્ટ (અનિચ્છિત) છે, અને સંસારમાયાથી રહિતપણું ઇષ્ટરૂપ છે.

તત્ત્વચિદ્ (૯૬૪)—તત્વ બ્રહ્મને જાણનારા તત્ત્વગ્ઝાની પણુ આપ જ છો. પુનઃ તત્વ અને અતત્વને જાણનારા પણુ આપ જ છો; એટલે કે વસ્તુ અને અવસ્તુ અથવા બ્રહ્મ અને માયાને જાણનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં આત્મગ્ઝાની અને બ્રહ્મગ્ઝાની પણુ આપ જ છો. પુનઃ તત્ત્વદર્શી એટલે તત્ત્વ જાણીને તત્ત્વ પરાયણ રહેનારા પણુ આપ જ છો.

પ્રકાત્મા (૯૬૫) આપ એકજ આત્મા છો. દ્રશ્ય સર્વ અનાત્મા છે. પુનઃ આપ એક છો તો પણુ દૈવી માયાને લીધે એકના અનેકરૂપ થયેલા જાણુઓ છો અને અનેકરૂપે જાણુવા છતાં તે પ્રત્યેક વ્યક્તિને અહં—સ્વયં—એકં એવી એકપણાની પ્રતીતિ કરાવનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ એકના અનેક અને અનેકના એક થનારા પણુ આપ જ છો. પુનઃ જગતપણે અને અનેકપણે જાણુવા છતાં આપ સદા અવિકારી, અખંડ, એક અદ્વૈત પદ છો. પુનઃ આપ જ એક વસ્તુસ્થિતિ છો. માયિક પ્રતીતિઓ સર્વ અવસ્તુરૂપ, બ્રાંતિરૂપ, મનના સંભ્રમરૂપ છે. અને જો કે બ્રાંતિરૂપ છે તોપણુ તે માયાને આપનો આશ્રય છે, તેથી જીવોને લક્ષ્યોરાશીનું ભ્રમણ કરાવે છે. જેમ સ્વપ્ન દશામાં સ્વપ્ન અનુભવ સત્ય જેવો લાગે છે તેમ બ્રાંતિ કાળમાં અથવા સ્વરૂપ અગ્ઝાનમાં લક્ષ્યોરાશીનું ભ્રમણ પણુ સત્ય જેવું લાગે છે. માયાની ઇંદ્રિજળ સર્વ જીવોને અહં અને મમ સત્ય ઠસાવતી જાય છે, પરમાર્થ દશામાં અવિકારી અદ્વૈત આત્મા આપ જ છો.

જન્મમૃત્યુજરાતિગ : (૯૬૬)—જન્મ, મૃત્યુ અને જરાથી

રહિત પણ આપ જ છો. સદા અવિકારી આત્મતત્વ પણ આપ જ છો. પુનઃ આપના ભક્તજનોને જન્મજરા અને મૃત્યુ રહિત કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ જ્ઞાની અને ભક્તજનોને આપના પરમાત્મા સ્વરૂપમાં આત્માતિક લય કરનારા એટલે સાયુજ્ય મોક્ષ આપનારા પણ આપ જ છો.

મૃર્ભુવઃસ્વસ્તરુસ્તારઃ સપિતા પ્રપિતામહઃ ।

યજ્ઞો યજ્ઞપતિર્યજ્વા યજ્ઞાંગો યજ્ઞવાહનઃ ॥ ૧૦૪ ॥

મૃર્ભુવઃસ્વસ્તરુ : (૯૬૭)—ભૂઃ, ભુવઃ, સ્વઃ, (ભગૃત સ્વપ્ન, અને સુષુપ્તિ; સ્વર્ગ, મૃત્યુ, અને પાતાળ; આલોક, પરલોક; અને અપવર્ગ;) આદિ ગતિઓના તરૂં એટલે વૃક્ષ પણ આપ જ છો. એટલે કે આપના અવિકારી અધિષ્ઠાન પદમાં માયાને (બ્રાંતિને) ક્ષમને સ્વસ્વરૂપ વિસ્મૃત થવાથી ઉપરની પ્રતીતિઓરૂપે જણાતા પણ આપ જ છો. પુનઃ વૃક્ષને જેમ શાખાઓ હોય છે તેમ લોક અને લોકાંતરોરૂપ પ્રતીતિઓ શાખાઓરૂપ છે. પુનઃ સર્વના ઉપાદાન કારણ પણ આપ જ છો. અને સર્વમાં અનુસૂત વ્યાપી રહેનારા પણ આપ જ છો.

તારઃ (૯૬૮)—ભવસાગરને તરનારા, અને મુમુક્ષુજનોને તારનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તાર એટલે એક સરખા વ્યાપક પણ આપ જ છો. પુનઃ માયાના છેવટના તળીયા સુધી ખખર લેનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તાર એટલે તારક મંત્ર ઓંકાર પણ આપ જ છો. પુનઃ તાર એટલે ભક્તજનોને ભજનમાં એકતાર (અવિચ્છિન્ન) કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ સંસાર સાગરનો પાર લેનારા પણ આપ જ છો.

સપિતા (૯૬૯)—સર્વના પિતા પણ આપ જ છો. પુનઃ

સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર, પાળનાર, અને સર્વની સંભાળ લેનાર પણ આપ જ છો. પુનઃ સર્વની રક્ષા કરનારા પણ આપ જ છો.

પ્રપિતામહ : (૯૭૦)—પિતાના પિતા અને તેના પણ પિતા આપ જ છો. પ્રજાના પિતા, પિતામહ અને પ્રપિતામહ પણ આપ જ છો.

યજ્ઞ : (૯૭૧)—યજ્ઞમૂર્તિ પણ આપ જ છો. પુનઃ પ્રાણીઓને નિરંતર ચાલતા શ્વાસોશ્વાસરૂપ નિર્ધૂમ-યજ્ઞ પણ આપ જ છો. પુનઃ ભજન એજ ભક્ત લોકોનો યજ્ઞ છે. પુનઃ યજન પૂજનરૂપે પણ આપ જ છો.

યજ્ઞપતિ : (૯૭૨)—સર્વ યજ્ઞોમાં આપ જ (પરમાત્મા) મુખ્ય દેવ છો. પુનઃ આપને જ ઉદ્દેશીને અને આપને જ એક પ્રસન્ન કરવા માટે સર્વ યજ્ઞો કરવામાં આવે છે. પુનઃ સર્વ યજ્ઞોનું ફળ આપનારા પણ આપ જ છો. “નહિ કલ્યાણકૃત્ કશ્ચિત્ દુર્ગતિં તાત ગચ્છતિ” હે અર્જુન, પુણ્યકર્મ કદિ નિષ્ફળ જતું નથી અને મારા ભક્તનો કદિ વિનાશ થતો નથી.

યજ્ઞ્વા (૯૭૩)—યજ્ઞમાન. વ્યક્તિભાવમાં યજ્ઞમાન રૂપે પણ આપ જ છો.

યજ્ઞાંગ : (૯૭૪)—યજ્ઞરૂપી અંગોવાળા પણ આપ જ છો. પુનઃ દ્રવ્યયજ્ઞ, તપયજ્ઞ, યોગયજ્ઞ, સ્વાધ્યાયયજ્ઞ, (નિત્યકર્મ) જપયજ્ઞ, પ્રાણાયામયજ્ઞ ભજનયજ્ઞ, યમનિયમયજ્ઞ, મન અને ઈંદ્રિઓના દમન રૂપ યજ્ઞ, પ્રજ્ઞચર્યયજ્ઞ, સદાચારયજ્ઞ, મૌનયજ્ઞ વિગેરે સર્વ યજ્ઞોરૂપ અંગોવાળા આપ જ છો. પુનઃ આપની સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ એજ સર્વ યજ્ઞોનું પર્યવસાન (છેવટ) છે.

યજ્ઞવાહન : (૯૭૫)—યજ્ઞ એજ આપનું વાહન છે. યજ્ઞ આચરણ કરવું એજ આપની પ્રાપ્તિનું સાધન છે. પુનઃ યજ્ઞાર્થ

થઈને આપ ગતિમાન થાઓ છો, અને પ્રસન્ન થઈને ફળસિદ્ધિ કરનારા થાઓ છો.

યજ્ઞમૃગજ્ઞ કૃદ્વજ્ઞી યજ્ઞમુગ્યજ્ઞસાધનઃ ॥

યજ્ઞાન્તકૃદ્વજ્ઞગુહ્યમન્નમન્નાદ એવચ ॥ ૧૦૫ ॥

યજ્ઞમૃત્ : (૯૭૬) — સર્વ પ્રકારના યજ્ઞોનો નિભાવ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તેમના યોગક્ષેમ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તેમનું પોષણ કરનારા પણ આપ જ છો. પુનઃ તેમનું સંરક્ષણ કરનારા પણ આપ જ છો.

યજ્ઞકૃત્ (૯૭૭) — યુગયુગમાં મોટા મોટા યજ્ઞો કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ યજ્ઞોનો ભંગ કરનારા દાનવો પણ આપ છો.

યજ્ઞી (૯૭૮) — યજ્ઞ કરનારા પણ આપ જ છો. યજ્ઞ એજ આપની સાકાર મૂર્તિ છે.

યજ્ઞમુક્ (૯૭૯) — યજ્ઞના ભોક્તા અને યજ્ઞના ફળદાતા પણ આપ જ છો.

યજ્ઞસાધનઃ (૯૮૦) — યજ્ઞની સાધન સામગ્રી પણ આપ જ છો. પુનઃ યજ્ઞદારાએ સાધ્ય થનારા પણ આપ જ છો.

યજ્ઞાન્તકૃત્ (૯૮૧) — યજ્ઞની સમાપ્તિ અથવા અંત પણ આપ જ છો. પુનઃ યજ્ઞની પૂર્ણતા કરવાને છેક છેલ્લી ક્રિયા પણ આપ જ છો. પુનઃ ભક્તજનોનો છેક છેલ્લો વસીલો તેમજ તેમનું છેક છેલ્લું શરણુ પણ આપ જ છો. પુનઃ યજ્ઞનો સ્વીકાર કરીને અંતમ્મં યજ્ઞનું ફળ આપનારા પણ આપ જ છો.

યજ્ઞગુહ્યમ્ (૯૮૨) — યજ્ઞનું ગુપ્ત રહસ્ય, તાત્પર્ય અને છુપેા ભોઃ પણ આપ જ છો.

અન્નમ (૯૮૩)—યજ્ઞમાં આહુતિરૂપ અન્ન પણ આપજ છે. પુનઃ સર્વનું પોષણ કરનાર અન્નદેવ પણ આપજ છે. પુનઃ ભૌતિક શરીરોની ઉત્પત્તિના કારણરૂપ બીજ પણ આપજ છે.

અન્નાદઃ (૯૮૪)—વ્યક્તિભાવમાં અન્નનું ભક્ષણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ અન્નવડે બનેલાં ભૌતિક શરીરોરૂપે પણ આપજ છે. પુનઃ અન્નના આદિરૂપ બીજ પણ આપજ છે. પુનઃ અન્નને આપનારા પણ આપજ છે.

આત્મયોનિઃ સ્વયંજાતો વૈશ્વાનઃ સામગાયનઃ

દેવકીર્નંદનઃ સ્થા ક્ષિતીશઃ પાપનાશનઃ ॥ ૧૦૬ ॥

આત્મયોનિઃ (૯૮૫)—જીવોના આત્મારૂપ ખાણ અથવા જીવોના વ્યક્તિઆત્માનું ઉત્પત્તિસ્થાન પણ આપજ છે. પુનઃ જગત સર્વની ઉપાદાન વસ્તુ પણ આપજ છે. પુનઃ જડ અને ચેતનના નિર્ણયમાં અસલ વસ્તુ અધિષ્ઠાન આત્મા પણ આપજ છે.

સ્વયંજાતઃ (૯૮૬)—તત્ત્વ બ્રહ્મમાંથી પોતે પોતાની મેળે વ્યક્તિરૂપે સ્વયંજૂ પ્રગટ થનારા, અસ્મિપદમાંથી અહં અસ્મિ થનારા, માયા વિશિષ્ટ શબ્દ બ્રહ્મ થનારા પણ આપજ છે. પોતે પોતાથી પોતામાં અને પોતાપણે (સ્વપ્ન સૃષ્ટિની પેઠે) પ્રગટ થનારા પણ આપજ છે.

વૈશ્વાનઃ (૯૮૭)—પૃથ્વીને ખોતરનારા વરાહ અવતારધારી પણ આપજ છે.

સામગાયનઃ (૯૮૮)—સામવેદના ગાયનના વિષયરૂપ પણ આપજ છે. સામવેદની ઋચાઓ આપનુંજ ગાયન કરે છે. પુનઃ સામવેદના મંત્રોચ્ચારથી આપ મગ્ન થાઓ છે. પુનઃ સામવેદમાં આપ ગાયન કળા થઇને રહ્યા છે. પુનઃ સામવેદનું ગાયન કરનારા પણ આપજ છે.

દેવકીચંદન : (૯૮૬)—દેવકીના પુત્ર શ્રીકૃષ્ણ એવો લીલા-
વતાર ધારણ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ દેવકીને આનંદ આપ-
નારા તથા ગાન કરનારા પણ આપજ છે.

સ્રષ્ટા (૯૮૭)—સૃજનારા (ક્ષત્રા) સૃષ્ટિ સર્વના સૃજનારા
(હિતપન્થ કરનારા) પણ આપજ છે. પુનઃ દ્રષ્ટિ એવી સૃષ્ટિ “દ્રષ્ટિ રેવ
સૃષ્ટિઃ” અને દ્રષ્ટા એવા સ્રષ્ટા એ ન્યાયે સર્વ વ્યક્તિમાં પોતપોતાની
નોખનોખી સૃષ્ટિઓ કરી રહેવાની વ્યવસ્થા કરનારા પણ આપ છે. પુનઃ
વ્યષ્ટિગત અને સમર્પણગત રચવાની ગોઠવણો કરનારા પણ આપ છે.
“એકોહું બહુરચામ” એટલે હું એકના અનેકરૂપ થાઉં તે
પ્રમાણે એકના અનેક થનારા પણ આપજ છે. અને તે સર્વના
દ્રષ્ટા અને સ્રષ્ટા પણ આપજ છે. પુનઃ મૃત્યુકાળે દ્રશ્ય જગતને
વ્યક્તિ દ્રષ્ટા પદમાં સંકેલી લેનારા અને પુનઃ જન્મકાળે દ્રશ્ય જગ-
તનો વ્યક્તિ દ્રષ્ટામાંથી ફરીને વિસ્તાર કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ
સર્વ વ્યક્તિઓના અને સર્વ સૃષ્ટિઓના નિયંત્રા, નિયામક અને સૂત્ર-
ધાર પણ આપજ છે.

ક્ષિતોજ : (૯૮૧)—ક્ષિતિ એટલે પૃથ્વી અને ઈશિ એટલે
ઈશ્વર-પૃથ્વીના ઈશ્વર પણ આપજ છે. પૃથ્વીના કાર્યરૂપ ભૌતિક
શરીરોના ઈશ્વર પણ આપજ છે.

પાપનાશન : (૯૮૨)—પાપનો નાશ કરનારા. પાપનાં ફળ
કુઃખનો નાશ કરનારા પણ આપજ છે. પુનઃ આપતું નાશ સ્મરણ,
અને શ્રવણ, પુનઃ શ્રવણ, આપતું કથા કીર્તન, અને સ્વરૂપહાન, એ
સર્વ સાધનો પાપોનાં નાશ કરનારાં છે.

શંખમૃન્દકીચક્રી શારંગધન્વાગદાધર :

રથાંગપાણિરક્ષોમ્યઃ સર્વ પ્રહરણાયુધઃ ॥ ૧૦૭ ॥

શંખમૃત્ (૯૮૩)—શંખલા છીપોલીઓ કે જે બંધને બંધ

રહે છે તેમાં રહેનારા જીવોનું ભરણપોષણ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ શંખોમાં પાંચજન્ય શંખને ધારણ કરનારા શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન પણ આપજ છો.

નંદકી (૯૯૪)—નંદ એટલે આનંદ અને કી એટલે કરનારા. સર્વને આનંદ કરનારા પણ આપ છો. સર્વને પોતાના નિજ આત્માપણે પ્રિય રહેનારા પણ આપજ છો. પુનઃ નંદક વનમાં ફરનારા શ્રી કૃષ્ણરૂપે પણ આપજ છો. પુનઃ નંદકી નામની તરવાર ધારણ કરનારા પણ આપ છો.

ચક્રી (૯૯૫)—સંસાર ચક્રને ચલાવનારા, સંસાર ચક્રમાં આંટા મારનારા પણ આપજ છો. પુનઃ વ્યક્તિભાવમાં પુનરાવર્તનો કરનારા પણ આપજ છો. પુનઃ ચક્રરૂપ આયુધને ધરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ચક્રની પેઠે ગોળ આકારવાળી મત્તિ કરનારા પણ આપ છો. પુનઃ ગોળાકાર પૃથ્વી, સૂર્ય, ચંદ્ર, ગ્રહો, નક્ષત્રો પણ આપજ છો. પુનઃ ધારેલી મતલબ પાર પાડવા ખાતર ચકાવો દેધ દેધને તેનો પુનઃ પુનઃ અભ્યાસ રાખનાર પણ આપજ છો. પુનઃ જળના ધરાની ચકરી પેઠે ભવસાગર સંસારની વમળ ચક્રી પણ આપજ છો.

શાંર્ગધન્વા (૯૯૬)—શાંર્ગ નામનું ધનુષ ધારણ કરનારા શ્રી કૃષ્ણ પણ આપજ છો.

ગદાધર : (૯૯૭)—અધર્મી, પાપી, અન્યાયી, અને દૈત્યોનો સંહાર કરવાને ગદા નામનું આયુધ ધારણ કરનાર શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન પણ આપજ છો.

૧ રાસલીલામાં ચકાવો મારતાં એક ગોપી સાથે એક કહાનું (પુરુષ અને પ્રકૃતિ) એવો અદ્ભુત દેખાવ કરનારા, વળી કોઈ કોઈ વાર સંતાઈ (વ્યક્તના અવ્યક્ત અને અવ્યક્તના વ્યક્ત થઈ) જતા, અને સ્વાંગમાં અનેક થઈને (સંસાર પ્રવાહ રૂપી [અખંડ] નિરંતર) રાસની રમત કરનારા પણ આપ છો.

રથાંગપાણિ : (૯૯૮)—મહાભારતના યુદ્ધ પ્રસંગમાં ચક્રનામનું આયુધ ધારણ ન કરવું એવી પ્રતિજ્ઞા લેવા છતાં સમયને અનુસરીને તે પ્રતિજ્ઞાને ભંગ કરીને પોતાના ભક્ત (ભીષ્મ)ની પ્રતિજ્ઞા સાત્ય કરવા ખાતર પોતાના હસ્તમાં રથના અંગરૂપ ચાક્ર (પૈડા)ને ચક્રને બદલે ધારણ કરનારા એવા શ્રીકૃષ્ણ પણ આપજ છો.

અક્ષોમ્ય : (૯૯૯)—અ એટલે નહિ અને ક્ષોમ્ય એટલે ખળભળાટ, ઉકળાટ. કોઈથી હરાય નહી, દબાય નહિ, છતાય નહિ, અને અકળાઓ નહિ એવા અને ન અંગર્ધ જનારા પણ આપજ છો. આપ સર્વશક્તિમાન, સ્વતંત્ર છો. આપ અવિકારી છો, તેથી માયાના દબાણથી રહિત છો. પુનઃ આપ ક્ષોભ પામવાથી રહિત છો.

સર્વમહરણાયુધ : (૧૦૦૦)—સર્વ એટલે સર્વ, પ્રહરણ એટલે મારવું, આયુધ એટલે શસ્ત્ર. રણસંગ્રામ વેળા ગમે તેને આયુધરૂપ ગણીને આયુધની જગ્યાએ ધારણ કરનારા એવા શ્રીકૃષ્ણ પણ આપજ છો.

॥ ૐ નમઃ કૃતિ ॥

इतोदं कीर्तिनीयस्य केशवस्य महात्मनः ।

नाम्नां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥

ભીષ્મ કહે છે હે યુધિષ્ઠિર રાજા આ પ્રમાણે સહસ્રનામથી શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનની સ્તુતિ મેં તમને પુરેપુરી કહી સંભળાવી.—૧

य इदं शृणुयान्नित्यं यश्चापि परिकीर्तयेत् ।

नाशुभं प्राप्नुयात्किंचित्सोऽमुत्रેह च मानवः ॥ ૨ ॥

જે મનુષ્યે આ સ્તુતિ નિત્ય ગાશે અથવા સાંભળશે તે મનુષ્યોની

કદિ અશુભ ગતિ થશે નહિ. એટલે કે આલોક અને પરલોક એ ઉભય લોકમાં તેમનું કસ્થાણુ થશે.—૨

વેદાંતગોબ્રાહ્મણઃ સ્યાત્ ક્ષત્રિયો વિજયી ભવેત્ ।

વૈશ્યો ધનસમૃદ્ધઃ સ્યાચ્છૂદ્રઃ સુસ્વમવાપ્નુયાત્ ॥૬॥

આ વિષ્ણુ સહસ્ત્રનામ સાંભળવાથી અથવા તેના પાઠ કરવાથી પાઠ કરનારો જે બ્રાહ્મણ હશે તો તે વેદાંતના પારને પામશે એટલે કે તે મહાન આત્મજ્ઞાની થશે, ક્ષત્રિય હશે તો તે યુદ્ધ અને રણસંગ્રામમાં વિજય મેળવશે, વૈશ્ય હશે તો વ્યાપારમાં લાભ મેળવશે અને ધનવાન થશે, અને જે તે શૂદ્ર હશે તો તે સંસારમાં મુખી થશે.—૩

ધર્માર્થી પ્રાપ્નુયાદ્ધર્મમર્થાર્થી ચાર્થપ્રાપ્નુયાત્ ।

કામાનવાપ્નુયાત્કામી પ્રજાર્થીપ્રાપ્નુયાત્પ્રજામ્ ॥૪॥

ધર્મની ઇચ્છાવાળો ધર્મને પ્રાપ્ત થશે, ધનની ઇચ્છાવાળો ધન મેળવશે, કામની ઇચ્છાવાળો કામનાઓને પૂર્ણ કરશે અને પ્રજાની ઇચ્છાવાળો પુત્ર આદિ પ્રજાને પામશે.—૪

ભક્તિમાન્યઃ સદોત્થાયશુચિસ્તદ્રતમાનસઃ ।

સહસ્રં વાસુદેવસ્ય નામ્નામેતત્પ્રકીર્તયેતૂ ॥૫॥

યશઃ પ્રાપ્નોતિવિપુલં જ્ઞાતિપ્રાધાન્યમેવચ્ચ ।

અચલાં શ્રિયમાપ્નોતિશ્રેયઃ પ્રાપ્નોત્યનુત્તમમ્ ॥૬॥

ન મયં ક્વચિદાપ્નોતિવીર્યં તેજશ્ચ વિંદતિ ।

ભવત્યરોગો ક્ષુતિમાન્બલરૂપ ગુણાન્વિતઃ ॥૭॥

જે મનુષ્યે પ્રભાતમાં ઉઠીને આ વાસુદેવ ભગવાનની સહસ્ત્ર નામઉચ્ચારણુ સ્તુતિ કરશે તે મનુષ્ય જગતમાં યશ્સને પ્રાપ્ત

થશે, પોતાની રાત્રિમાં પ્રતિષ્ઠા પામશે, અચ્ચલ લક્ષ્મીવાન થશે, અને ઉત્તમ સુખને ભોગવશે વળી જે ઠેકાણે આ સ્તોત્રનો પાઠ થશે તે જગ્યાએ કોઈપણ પ્રકારનો ભય રહેશે નહિ તેમજ તે જગ્યા ભુતપ્રેતના ભયથી મુક્ત થશે, વળી પાઠ કરનાર મનુષ્ય વીર્યવાન અને તેજસ્વિ થશે, તેમજ આરોગ્ય, કાતિમાન તથા ઉત્તમ ગુણવાળો થશે.—૫-૭

રોગાત્તો મુચ્યતે રોમાદબદ્ધો મુચ્યેતબંધનાત્ ।

મયાન્મુચ્યેત મીતસ્તુ મુચ્યેતાપન્ન આપદઃ ॥૮॥

રોગથી પીડાતો મનુષ્ય રોગથી મુક્ત થશે, જેલખાનાવાળો જેલમાંથી મુક્ત થશે, ભય પામેલો મનુષ્ય ભયથી મુક્ત થશે અને દુઃખ સંકટ અને આપત્તિમાં આવેલો મનુષ્ય સર્વ આપત્તિઓમાંથી મુક્ત થશે.—૮

દુર્ગાળ્યતિતરત્યાશુ પુરુષઃ પુરુષોત્તમમ્ ।

સ્તુવન્નામ સહજેણ નિત્યં ભક્તિસમન્વિતઃ ॥૯॥

જે પુરુષ પુરુષોત્તમ એવા શ્રીવિષ્ણુનાં સહસ્ત્રનામ સંબોધન કરીને સહસ્ત્ર નામનો ભક્તિ સહીત નિત્ય પાઠ કરશે તે સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થશે.—૯

વાસુદેવાશ્રયો મર્ત્યો વાસુદેવ પરાયણઃ ।

સર્વપાપ વિશુદ્ધાત્મા યાતિં બ્રહ્મ સનાતનમ્ ॥૧૦॥

જે મનુષ્યો શ્રી વાસુદેવનો આશ્રય લઈને તેમનું શરણ સ્વીકારશે તથા વાસુદેવ પરાયણ થઈ રહેશે એટલે કે સર્વકાળ વાસુદેવમાં મન રાખનારા થશે તે મનુષ્યો સર્વ પાપોથી મુક્ત થઈને શુદ્ધ ચિત્ત થઈને સનાતન બ્રહ્મ પદને પામશે.—૧૦

ન વાસુદેવ ભક્તામામશુભં વિદ્યતે ક્વચિત્ ।

જન્મમૃત્યુજરાત્યાધિભયં મૈવૌપજાયતે ॥૧૧॥

શ્રી વાસુદેવના ભક્તોનું કદી અશુભ થતું નથી, તેમજ તેમને પુનર્જન્મ, મૃત્યુ, જરા અવસ્થા, કે વ્યાધિનો ભય થતો નથી.—૧૧

इमं स्तवमधीयानः श्रद्धा भक्तिसमन्वितः ॥

युज्येत्तत्मा सुस्वक्षांति श्रीधृतिस्मृतिकीर्तिभिः ॥૧૨॥

જે મનુષ્યે શ્રદ્ધા અને ભાવ ભક્તિથી શ્રીવિષ્ણુસહજનામનું સ્તવન કરશે તે મનુષ્યે આત્મજ્ઞાની થશે, તેમજ સુખ, ક્ષમા, લક્ષ્મી, ધૈર્ય, સ્મૃતિ, કીર્તિને પામશે.—૧૨

नक्रोधो नच मात्सर्यं नलोभोनाशुभामतिः ।

भवंतिकृत पुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ॥૧૩॥

પુનઃ તે લોકોને કદિ ક્રોધ, માત્સર્ય કે લોભ નડતો નથી, અને તેમની કદિ અશુભ ગતિ થતી નથી. પણ શ્રીપુરુષોત્તમના ભક્તો તે આ પાદ કરવાથી જ પુન્યવાન બને છે.—૧૩

द्यौः सचंद्रार्कनक्षत्रा स्वं दिशोभूर्महोदधिः ।

वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ॥૧૪॥

સ્વર્ગ, સૂર્ય, ચંદ્ર તથા નક્ષત્ર સહીત આકાશ, દિશાઓ, પૃથ્વી, અને મહાસાગર વીરેરે સર્વ શ્રીવિષ્ણુના પ્રતાપથી અદ્ધર રહે છે.—૧૪

ससुरासुरगंधर्व सयक्षोरगराक्षसम् ।

जगद्वशे वर्ततेदं कृष्णस्य सचराचरम् ॥૧૫॥

દેવતા દૈત્ય, ગંધર્વ, યક્ષ, સર્પ, અને રાક્ષસ સહીત ચરાચર જગત શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્મા વડેજ પ્રવર્તમાન રહે છે.—૧૫

इन्द्रियाणि मनोबुद्धिः सत्त्वं तेजोबलं धृतिः ।

वासुदेवात्मकान્યાहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ एव च ॥ ૧૬ ॥

ઈન્દ્રિઓ, મન, બુદ્ધિ, સત્ત્વ, તેજ, બળ, ધૃતિ, ક્ષેત્ર અને ક્ષેત્રજ વીગેરે સર્વ વાસુદેવજ છે એમ વેદશાસ્ત્રમાં કહેલું છે.—૧૬

सर्वागमानामाचारः प्रथमं परिकल्पते ।

आचारः प्रभवो धर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युतः ॥ ૧૭ ॥

સર્વ શાસ્ત્રોમાં કહેલું છે કે—આચાર એજ ધર્મનું ઉત્પત્તિ સ્થાન છે અને ધર્મ આચરણથી પ્રભુ પ્રસન્ન રહે છે. ધર્મ એજ અચ્યુત પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે.—૧૭

ऋषयः पितरो देवा महाभूतानि घातवः ।

जंगमाजंगमंचेदं जगन्नारायणोद्भवम् ॥ ૧૮ ॥

ઋષિઓ, પિતૃલોક, દેવતાઓ અને આકાશ આદિ પંચ મહા-ભૂતો, ધાતુઓ વીગેરે સ્થાવર અને જંગમ પદાર્થો શ્રીનારાયણથી ઉત્પન્ન થાય છે.—૧૮

योगोज्ञानं तथा सांख्यं विद्याः शिल्पादि कर्मच ।

वेदाःशास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वं जनार्दनात् ॥ ૧૯ ॥

યોગ, જ્ઞાન, સાંખ્ય તથા સર્વ વિદ્યાઓ, શિલ્પ આદિ કર્મો, વેદો, શાસ્ત્રો અને વિજ્ઞાન એ સર્વ જનાર્દન પ્રભુથી ઉત્પન્ન થાય છે.—૧૯

एको विष्णुर्महद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः ।

श्रीलोकान्व्याप्य भूतात्मा मुंक्तेविश्वमुगव्यय ॥ ૨૦ ॥

શ્રીવિષ્ણુ એ એક સમષ્ટિ મૂર્તિ છે. અને તેમાંથી અનેક વ્યષ્ટિ મૂર્તિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. શ્રીવિષ્ણુ ત્રણે લોકમાં વ્યાપી રહીને સર્વના આત્મા થઇને સમષ્ટિ બોક્તા થાય છે. અને તેજ અવીનાશી છે.—૨૦

इमं स्तवं भगवतो विष्णोर्व्यासेन कीर्तितम् ।

पठेद्य इच्छेत्पुरुषः श्रेयः प्राप्तुंसुखानिच ॥૨૧॥

જે મનુષ્યને કલ્યાણની અને સુખ પ્રાપ્તિની ઇચ્છા હોય તેમણે શ્રીવ્યાસભગવાનના બનાવેલા આ શ્રીવિષ્ણુસદ્ભક્તનામનો પાઠ કરવો.—૨૧

विश्वेश्वरमजं देवं जगतः प्रभवाप्ययम् ।

भजन्ति ये पुष्कराक्षं न ते यांति परामवम् ॥૨૨॥

જે પ્રભુ વિશ્વના ઇશ્વર છે, જન્મરહિત છે, જગતને પ્રકાશ કરનારા છે, અવીનાશી છે અને કમળ જેવાં નેત્રાવાળા છે તે પ્રભુનું જે મનુષ્યો ભાવભક્તિથી ભજન કરશે તેમનો આલોક અને પર-લોકમાં પરાજય થશે નહિ.—૨૨

॥ अर्जुन उवाच ॥

पद्म पत्र विशालक्ष पद्मनाभ सुरोत्तम ।

भक्तानामनुरक्तानां त्राता भव जर्नादन ॥૨૩॥

અર્જુન કહે છે કે કમળપત્રના જેવાં વિશાળ નેત્રાવાળા, નાભિમાં કમળને ધારણ કરનારા, દેવોમાં ઉત્તમ દેવ, અને ભક્ત જનો ઉપર પ્રેમ ધરાવનારા અને ભવસાગરના તારનારા આપ ભક્ત જનોનું સદા રક્ષણ કરો.—૨૩

॥ શ્રી ભગવાનુવાચ ॥

યોમાં નામ સહસ્રેણ સ્તોતુ મિચ્છતિ પાંડવ ।

સોઽહમેકેન શ્લોકેન સ્તુત એવ ન સંશયઃ ॥૨૪॥

શ્રી ભગવાન કહે છે કે હે અર્જુન જે લોકો આ સહસ્રના-
મથી મારી સ્તુતિ કરવાની ઇચ્છા રાખતા હોય, પણ જે તેમને
અવકાશ ન મળે તો નીચેના એક શ્લોકથી મારી સ્તુતિ કરે તોપણ
તેમની એક શ્લોકવાળી સ્તુતિથી પણ હું પ્રસન્ન થાઉં છું એમાં
સંશય નથી.—૨૪

નમોઽસ્ત્તંતાયસહસ્રમૂર્તયે સહસ્રપાદાક્ષિરોરુવાહવે ।

સહસ્રનામ્ને પુરુષાયશાશ્વતે સહસ્રકોટીયુગધારિણેનમઃ ॥૨૫॥

હે અનંત અપાર અને સહસ્ર મૂર્તિઓને ધારણ કરનારા, અસંખ્ય
પાદ, નેત્ર, મસ્તક, સાથળ અને બાહુને ધારણ કરનારા, અસંખ્ય
નામવાળા, શાશ્વત પુરુષ અને સહસ્ર કોટીયુગને ધારણ કરનારા
એવા આપને હું નમસ્કાર કરું છું.—૨૫

નમઃ કમલનાભાય નમસ્તે જલશાયિને ।

નમસ્તે કેશવાનંત વાસુદેવ નમોસ્તુતે ॥૨૬॥

જેની વાંઘમાં કમળ છે એવા હે કેશવ ! હે અનંત ! હે
વાસુદેવ ! હું આપને વારંવાર નમસ્કાર કરું છું.—૨૬

વાસનાદ્વાસુદેવસ્ય વાસિતં ભુવનત્રયમ્ ।

સર્વભૂત નિવાસોઽસિ વાસુદેવ નમોસ્તુતે ॥૨૭॥

વાસુદેવની ઇચ્છાથીજ ત્રણે ભુવનના લોકો વાસનાવાળા થાય

છે, અને સર્વ ભૂતોમાં વાસુદેવજી વસેલા છે, તે વાસુદેવ ભગવાનને
હું નમસ્કાર કરું છું.—૨૭

નમોબ્રહ્મણ્યદેવાય ગોબ્રહ્મણહિતાય ચ ।

જગદ્વિતાય કૃષ્ણાય ગોવિંદાય નમોનમઃ ॥ ૨૮ ॥

બ્રાહ્મણના દેવ, ગૌ બ્રાહ્મણનું હિત કરનારા, જગતનું હિત
કરનારા હે શ્રીકૃષ્ણ ! હે ગોવિંદ ! આપને ફરી ફરીને નમસ્કાર કરું છું.—૨૮

આકાશાત્પતિતં તોયં યથા ગચ્છતિ સાગરમ્ ।

સર્વદેવ નમસ્કારઃ કેશવંપ્રતિ ગચ્છતિ ॥ ૨૯ ॥

જેમ આકાશમાંથી વૃષ્ટિદારાએ પડેલું જળ સાગરમાં જાય છે,
તેમ સર્વ દેવને કરેલા નમસ્કાર પણ કેશવ પ્રભુને પહોંચે છે.—૨૯

एषनिष्कण्टकः पंथा यत्र संपूज्यते हरिः ।

कुपथं ते विजानीयद्रोविंद रहिता गमम् ॥ ૩૦ ॥

જે માર્ગમાં (પંથમાં) શ્રી હરિનું સ્મરણ થાય છે તેજ નિષ્કંટક
માર્ગ છે. અને જે માર્ગમાં શ્રી હરિનું સ્મરણ થતું નથી તેને કુપંથ
એટલે કાંટાવાળો માર્ગ જાણવો.—૩૦

सर्व वेदेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् ।

तत्फलं समवाप्नोति स्तुत्वा देवं जनार्दनम् ॥ ૩૧ ॥

સર્વ વેદોમાં સત્કર્મ કરવાથી જે જે પુન્ય, અને તીર્થ કરવાથી
જે પુન્ય થવાનું લખેલું છે તેના બરાબર પુન્ય આ પાઠ કરવાથી
થાય છે.—૩૧

योनरः पठते नित्यं त्रिकालं केशवालये ।

द्विकालमेककालं वा क्रूरं सर्वं व्यपोहति ॥ ૩૨ ॥

જે મનુષ્યે દેવ મંદિરમાં નીત્ય ત્રિકાળ આ શ્રીવિષ્ણુસદસ્ય નામનો પાઠ કરશે, અથવા બે કાળ (સવાર-સાંજ) તે કરશે અથવા એક કાળ (પ્રભાતે) પાઠ કરશે તે સર્વ પાપોથી મુક્ત થશે. —૩૨

દહાંતે રિપવસ્તસ્ય સૌમ્યાઃ સર્વે સદાગ્રહાઃ ।

વિલીયંતે ચ પાપાનિ સ્તવે હ્યસ્મિન્પ્રકીર્તિત ॥૩૩॥

જે લોકો આ સ્તોત્રનો પાઠ કરશે તેના શત્રુઓ બળાને ભરમ થશે, તેને કોઈ અડધી કરશે નહિ અને તેનાં સર્વ પાપો બળા જશે—૩૩

येन ध्मस्त श्रुतो येन येनायं पठ्यतेस्त्ववः ।

दत्तानि सर्वदानानि सुराः सर्वे समर्चिताः ॥૩૪॥

જે મનુષ્યે આ સ્તોત્રનું ધ્યાન કરશે, સાંભળશે, અથવા તેનો પાઠ કરશે તેણે જાણે સર્વ દેવોની પૂજા કરી, અને તેણે સર્વ દાન આપ્યાં એમ જાણવું.—૩૪

इह लोके परेषापि नभयं विद्यते क्वचित् ।

नाम्नां सहस्रं योऽधीते द्वादश्यां मम सन्निधौ ॥૩૫॥

જે મનુષ્યે દ્વાદશીને દિવસે મારી મૂર્તિની સન્મુખ રહીને આ પાઠ કરશે તેને કોઈ પણ પ્રકારનો આલોક કે પરલોકમાં ભય રહેશે નહિ—૩૫

शनैर्दहति पापानि कल्पकोटिशतानिच ।

अथत्यसन्निधौ पार्थतुलसी सन्निधौतथा ॥૩૬॥

પુનઃ કરોડોઃ કરોડોનાં કરોડો આથો પથ શીઘ્ર બળાને ભરમ થશે.

હે અર્જુન જે મનુષ્ય પીપળાના વૃક્ષ સામે અથવા તુળસી સામા
બેસીને શ્રી વિષ્ણુ સહસ્ર નામનો પાઠ કરશે તેને એક કરોડ મોદાન
કર્માનું ફળ થશે.—૩૬

પઠેનામસહસ્રંતુ ગવાં કોટિફલંભેત્ ।

શિવાલયે પઠેન્નિત્યં તુલસીવન સંસ્થિતઃ ॥ ૩૭ ॥

જે મનુષ્ય નિત્ય શિવાલયમાં બેસીને અથવા તુળસીના વનમાં
બેસીને આ શ્રી વિષ્ણુસહસ્ર નામનો પાઠ કરશે તેને શ્રી વિષ્ણુભગવાન
મોક્ષ આપશે.—૩૭

નરોમુક્તિમવાપ્નોતિચક્રપાણેર્વચોયથા ।

બ્રહ્મહત્યાદિકં ધોરં સર્વં પાપં વિનશ્યતિ ॥ ૩૮ ॥

બ્રહ્મહત્યા જેવું ધોર પાપ હશે તોપણ તેને તે પાપથી મુક્ત
કરશે. આને માટે ચક્રને હાથમાં ધારણ કરનારા શ્રી હરિનું કહેલું
વચન સત્ય જાણવું.—૩૮

કારણ કે તે શ્રીમુખ વચન છે.

॥ इति श्री मन्महाभारते शतसाहस्रयां संहितायां वैयासि-
क्यामानुशासनिके पर्वणि दानधर्मे भीष्म युधिष्ठिर संवा श्री विष्णो-
र्दिव्य सहस्र नामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

ઈતિશ્રી-વિષ્ણુ-સહસ્ર-નામાવલિ-દર્શન સંપૂર્ણ.

॥ ॐ तत्सत् ॥

મહાત્મા શ્રી ચરણદાસની વાણી.

વિષય=જ્ઞાન-વિજ્ઞાન.

આપ આપમેં આપ હે આપ આપમેં આપ,
આપ અપને મેં જપત હે આપ આપનો જપ.
અવિનાશી નાશે નહીં નાશ ન કબહુ હોય,
તત્ત્વ સ્વરૂપી એક હે કલી હોય નહીં દોય;
નિરાકાર આકાર ધર ખેલ્યો કેષક બાર,
સ્વપ્નો વહે વહે મીટી ગયો રહ્યો સારકો સાર.
એસે બ્રહ્મ ધરી હે કાયા, આપહી પુરૂષ આપહી માયા;
આપ નારાયણ લક્ષ્મી ભઈ, નાભિકમલ અર આપહિ દષ.
આપહિ ધરતી આપહિ પાનિ, આપહિ રૂપ ચતુર વિજ્ઞાની;
ચારિ યુગ આપહિ ભયો લોકા, પાપ પુણ્ય આપહિ ભયો શોકા.
આપહિ કુલ શલ અર વારિ, આપહિ પુરૂષ આપહિ નારી;
દશ અવતાર આપ ધરી આયો, સેવક સાહેબ આપ કહાયો.
ચરણદાસ શુકદેવ બતાયો, અપનો ભેદ આપહિ ગાયો;
જેસે જલ તરંગ વહે આઇ, ઉલટી ફેરી જલમાંહી સમાઇ.
આપ આપમેં સ્વપ્ન ઉઠાયો, આપહિ સ્વપ્ન આપ વહે આયો;
ન કષ્ટુ ગયો નહીં કષ્ટુ આયો, અપનો ભેદ આપહી પાયો.
ના કષ્ટુ કટે મીલે નહીં છીજે, ના કષ્ટુ ઉઠે ચલે નહીં ભીજે;
સ્વપ્નો મીટી ભયો એકાકારા, જ્ઞાની અખહી દ્યોલ નિહારા.
હદ કહું તો હે નહીં બે હદ કહું તો નાહીં,
હદ બે હદ દેનો નહીં ચરણદાસ લી નાહીં;
જગ સ્વપ્નો સો વહે ગયો ભયો પેખનો ગાંવ,
જગ જાગ્યો તખ મીટી ગયો ચરણદાસ નહી નાંવ.
આપ ભુલાનો આપમેં બધો આપહિ આપ,
જોકો હુંદત ફીરત હે સો તું આપહી આપ;
ધૃષ્ટા દુષ્ટ ખોસારી કે હોય ક્યો ન નિર્વાસ,
તું તો જીવનમુક્ત હે તજો મુક્તિ આસ.

शुद्धिपत्र.

पानुं	सिटी	अशुद्ध	शुद्ध
१	११	गयिति	गयिति
३	७	स्वधर्माभां	सर्वधर्माभां
७	११	वासुदेव	वासुदेव
८	२०	इप	इपे
१०	१८	अलपगले	अलगपले
१६	८	आवे।	आवे।अवे।
१८	२२	आकाश	अवकाश
२२	१८	विश्वरेरिताः	विश्वरेताः
२२	२१	ध्रुना	ध्रुना
२५	५	दश्य	द्रश्य
२६	१	संमित	संमितः
२८	११	शाश्वतस्थाणुः	शाश्वतः स्थाणुः
२८	१६	विष्यवतेनो	विष्वक्सेनो
२८	२०	छे	छे।
२८	१	विष्यक्सेनः	विष्वक्सेनः
३२	१७	विजयः	विजयः
३३	१३	प्राशुः	प्राशुः
३६	१४	पथ	पथु
४१	२२	सर्वदक्	सर्वद्रक्
४२	८	सिद्धः	सिद्धः

પાનું	લિટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૪૨	૨૦	તેથી	તેથી તે કંઠ
૪૫	૧૮	સેહસ્રાક્ષ:	સહસ્રાક્ષ:
૫૧	૬	જસંહચેયો	અસંહચેયો
૫૧	૨૦	છે	છે।
૫૬	૧૦	પ્રતાપના:	પ્રતાપન:
૭૩	૧૫	એકળ	એકળ છે।
૭૪	૭	કે।ઈ	કે।ઈ
૮૦	૭	ધર્નો	ધર્મો
૮૫	૧૪	વિશ્વદક્ષિણ:	વિશ્વદક્ષિણ:
૮૯	૨૦	નક્ષત્રનેગિ	નક્ષત્રનેમિ
૯૦	૧	આપ	આપ છે।
૯૦	૧૧	થવુપણ	થવુ
૯૦	૧૪	ધર્મયૂપ:	ધર્મયૂપ:
૯૧	૧૮	મુક્તભમ્	મુક્તમમ્
૯૪	૧	સર્વજ:	સર્વજ:
૯૪	૨૨	સુઘોષ:	સુઘોષ:
૯૬	૩	કર્મકૃત્	કર્મકૃત્
૧૦૧	૫	દેવભૃગુરુ:	દેવભૃગુરુ:
૧૦૨	૩	દેવભૃગુરુ:	દેવભૃગુરુ:
૧૦૩	૧૭	ભૂરિદક્ષિણ:	ભૂરિદક્ષિણ:
૧૦૩	૨૦	સત્યસંધો	સત્યસંધો
૧૦૪	૧	અમૃતપ:	અમૃતપ:
૧૦૬	૬	વિગચિતાસાક્ષી	વિનચિતાસાક્ષી

પાનું	સિદ્ધી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૦૯	૮	જગતના વિવર્તવિલાસ પણુ આપજ છે.	જગત આપનો વિવર્તવિલાસ છે.
૧૧૦	૩	મહર્ષિ:	મહર્ષિ:
૧૧૦	૧૬	નાં	ના
૧૧૧	૧૩	કૃતાંતકૃત:	કૃતાંતકૃત
૧૧૪	૧	સર્વમ	સર્વમાં
૧૧૪	૧૯	વચન	વચન
૧૧૪	૨૨	તેમ	તેમનાં
૧૧૬	૮	નિશ્ચય	નિશ્ચય
૧૧૮	૧	મગધાન:	મગધાન
૧૧૮	૨૨	જ્યોતિરાદિત્વ:	જ્યોતિરાદિત્વ:
૧૨૦	૨૧	મિષક:	મિષક
૧૨૧	૧૬	શીખવાથી.	રાખવાથી.
૧૨૨	૧૦	પૃથ્વીથી.	પૃથ્વીથી
૧૨૬	૭	૨૫	૨૫
૧૨૬	૧૨	દ્રશ્ય	દ્રશ્ય
૧૨૭	૧૬	છિન્નસંશય:	છિન્નસંશય:
૧૨૮	૨૨	સાકર	સાકર
૧૩૧	૭	વિશુદ્ધાત્મા	વિશુદ્ધાત્મા
૧૩૧	૮	પ્રણમો	પ્રણમ
૧૩૭	૯	અપરિચિત્ત	અપરિચિત્ત
૧૩૮	૧૦	છે	છે
૧૪૨	૧૫	દ્રશ્યોમાં	દ્રશ્યોમાં

પાત્રું	સિટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૪૬	૭	ગવિષ્ટ	ગવિષ્ટ
૧૪૬	૧૬	મહામૂતિ	મહામૂતિ
૧૫૮	૨૨	દ્રશ્યના દષ્ટા	દ્રશ્યના દ્રષ્ટા
૧૫૨	૨૧	શૂન્યઃ	શૂન્યઃ
૧૫૪	૧૫	ઉદ્ધાર	ઉદ્ધાર
૧૫૬	૧૮	ચતુર	ચતુર
૧૬૮	૭	દદ	દદ
૧૬૯	૧૫	શુદ્ધિના	શુદ્ધિના
૧૭૩	૧૮	પાંખેવાળા	પાંખેવાળા
૧૭૪	૮	દમઃ	દમઃ
૧૭૪	૧૭	દમચિતા	દમચિતા
૧૭૬	૧	સત્યવાન્	સત્યવાન્
૧૭૭	૧	પ્રિય	પ્રિય
૧૭૭	૭	પ્રાતિવર્ધનઃ	પ્રાતિવર્ધનઃ
૧૮૦	૪	લોકા	લોકા
૧૮૦	૨૬	ચના	ચના
૧૯૨	૧૧	(ઓક્સીજન)	(ઓક્સીજન)
૧૯૧	૨૨	યજુસ	યજુસ
૧૯૮	૫	યજ્ઞમૃતઃ	યજ્ઞમૃત
૨૦૦	૬	દ્રષ્ટા એવા સ્રષ્ટા	દ્રષ્ટારેવ સ્રષ્ટાઃ
૨૦૦	૧૮	છા	છા
૨૦૩	૧૬	તૂ	તૂ
૨૦૮	૧૯	ચ્છા	ચ્છા

